

حدیقہ عرفان

مجموعہ ای

از آثارِ مسلم علی
والوہاح مبارکہ حضرت عبداللہ

از اشاعت مجلہ عنذلیب

« چاپ اول »

« حق چاپ محفوظ »

بنام آفرینندگیتا

حمد و ثنا جمال تقدیر بھی رام تباہیت لاریت غیبیہ، منج خدا نماز ایشا کتب
نفس بنام « حدیقہ عرفان » در شکر بر کار مار لہ دست علم و الوع مبارک

صادره در ملک نگہ بار حضرت مولی الوری است متبہر و مستقر فرمودہ

کار و الوع معالیہ مذربہ در لہجہ مجسمہ نفیر قریب با اتفاق ^{در نظر اقدس} اصل شدہ

در بعضا قبلہ در مجلہ عند لیب نشر و خبر بعد اہل اندراج در کتاب صحیفہ عرفان فصول ^{بہت} تحفہ

حال در نہایت خضوع و انکسار تو جہات مستر و معہد علم از در جمع احلال ^{شمار} جانکار

بوجہ قدر دانستہ و ملا تہ سپر خوف و بہت فریب ^{مضمون} مقدم میارم

پہچین نہ دایرہ مطالعہ نصوص و الوع مرکز جانر بہتر ^{با} دون بیت العدل ^{عظمی} اللہی

بہمیت و محبت تمام این کار بی نظیر بلکہ درج در کتاب ^{سکندر} اشجار فرمودہ ^{سپا}

نکته اصرار و آوری آنرا لازم بنظر میرسد آنکه در سنه ۱۹۹۱ میلادی

جناب هاشم فردوسی علیه بهاء الله فوکر لاکر صاحب اردکشته در شانها هر دو له مجلید را

در جزوه نفیس جمع آورده و بطور انشای آن در تحت معصدا اعد استبداد نمود.

بیت العدل اعظم لاهور در تخط مورخه ۱۹ شواله ۱۴۸۱ بیع حکم بنام

چنین فرموده " ... اما اگر چنین مجسمه ای نخواهد در سطحی وسیع انشای یابد

جمع حقوق و اختیارات مربوط بان راجع به بیت تحریریه عبدالکلیب خواهد بود...

ضمن اظهار تشکر از جناب هاشم فردوسی متذکر میگردد این بیت خود است حسن کتاب

اردکراکریه مذکور در عبدالکلیب و نظر داشته در موقع مقتضای است

و چاپ نماید و از پس از نهایت دستور مهاد با شکل زیاده قدر حد و

اقدام بنجام این مهم است وجه مهمت خود قرار داد و در آن هنگام سبب اشتغال تنظیم

کتاب تفسیر "محبوب عالم" آغاز کار تفسیر افتاد و در این نیز تا آخر آفتاب نوبل

رحمت الهی بر او چه در این مدت کوتاه آثار بدیع و مبارک جدیدی از نظر اقتدار و سیرت و حج

در کتاب حاصل و کتاب بر اینست و زیور جدید مطبوعه در زمین داشت.

وستان لکهن خوی آگاهند در خطوط الواح مبارکه که در عهد کتب با خطوط و اندازه

مختلف خطا می شد لذا بمطوره نفاست کتاب سهولت در مطالعه و کار و مطالعات الواح مبارکه

و هم بیست و پنج صفحه و نظر گرفته شد که الواح مبارکه تجدید و خوشنویسی شود روی این اصل حساب

سعادت الله منجذب عضو هیئت تحریریه کتیب در خوشنویسی معاصرند قبول انجام این

مهم را بمعهد و چسب الواح را از خوشنویسی نمودند امید است که جابر فارسی زبان

مشت در جهان از روح از بار معطره حدیقه عرفان شام جا به عطری کن بمعهد و این

۹۱/۱۰/۱

خاکمان به عا خیر ملا و شاد و فرمایند . هیئت تحریریه مجله عندلیب

آثار مسلم علی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حضرت خاتم النبیا روح ماسواہ فداہ از مشرق امر الہی ظاہر و با عنایت کبری
و فضل بی منہا ماس بجگہ مبارکہ توحید دعوت نمودند و مقصود آنکہ نفوس غافلہ را
آگاہ فرمایند و از ظلمات شرک نجات بخشند و لکن قوم بر اعراض و اعتراض قیام
کردند و در آوردند آنچه را کہ معشر انبیاء و رحبت علیا نوحہ نمودند در انبیا قبل نظر نما
ہر یک با عرض قوم مبتدا گشتند بعضی را بچون نسبت دادند و برخی را سحر گفتند
و عربی را کذاب بمشایہ علمای ایران سالہا از حق جل جلالہ ظہور این ایام را می طلبیدند
و چون افق عالم منیر و روشن گشت کتل اعراض نمودند و بر سکت دم اطہرش فوتی دادند
اُمّت از اسمعت تغزوات حمایہ تباری علیٰ اخصان و وحہ عرفانی قل الہی الہی
بوجد امیتک و فرد امیتک و بان لیس لک شریک فی ملکک و لا شریک فی
اسانک بامواج بحر قدر تک و اشراقات انوار شمس حدیثک بان تحفظی من شر اعدائک
و تقریبی الیک ای رب ترانی مقبلا الی اعدک معرضا عن دوکت اسانک ساردا
و نور امرک ان کتب لی ہکتابہ لا صفیاک اُمّت انت لمقتدر بغفور لکرم
لا الہ الا انت لعظیم حکیم .

قد نزل ميرزا علي رضا ليكون بعبايات الله مرزوقا

هو الباقي في افق الابهي

اتي امر الله على طفل من ابيان والشركون يومئذ في عذاب عظيم قد نزلت جنود الوحي
برايات الالهام عن سماء اللوح باسم الله المعتد القدير اذ ايفرحن الموحدون بضرته وسلطانه
والمكثرون حينئذ في اضطراب مسين يا ايها الناس انفردون عن رحمة الله بعد الذي احاطت
المكثات عما خلق بين السموات والارضين ان لا تبهوا رحمة الله على انفسكم ولا تحرموا انفسكم منها ومن
اعرض عنها اذ على خسران عظيم مثل الرحمة مثل الايات اشارت من سماء واحدة ويقون الموحدون
مناخر اجهوان والشركون يشربون من ماء الحكيم واذ اتلى عليهم آيات الله تشتعل في صدورهم ناراً
كذلك بآياته الله على انفسهم كانوا من العافلين ان ادخلوا ما قوم في ظل الكعبة ثم اشربوا
رحيم المعاني والبيبان لان فيما كثر اشجان وطهرت عن افق مشية برحم الرحمن بانوار بيع قل
قد اشعب بحر القدم من هذا البحر العظيم فطوبى لمن استقر في شاطئه ويكون من المستقرين فيه
اشعب من سدة المنشى به البيكل المعدس الابهي غصن العدس فمنين لمن استظل في ظله وكان
من الراقدين قل قد نبث غصن الامر من هذا الاصل الذي استحكمت به في ارض المشية وارتفع
الى مقام احاط كل الوجود فعلى من هذا الصنع المتعالى المبارك العزيز الميسع ان يقوم تقربوا اليه

و ذوقا منه اثمار الحكمة و اعلم من لدن عزيز عليم و من لم يذوق منه يكون محروما عن نعمته
 و لو يزرق بكل ما على الارض ان اتم من العارفين قل قد فضل من لوح الاعظم كلمة على الفضل
 و زينها به بطرائف و جعلها سلطانا على من على الارض و آية عظيمة و امتداد بين العالمين لمجد
 الحسن ربهم العزيز المقتدر الحكيم و سبحان به بارئهم و يعدن نفس الله العائمة على كل شئ ان
 هذا الاثر من لدن عليم قديم قل يا قوم فاشكروا لله لظهوره لانه هو الفضل الاعظم عليكم و نعمته
 الا تم لكم و به يحيى كل عظم ميم من توجه اليه فتوجه الى الله فمن عرض عنه فقد عرض عن جمالي و كره
 برباني و كان من المسرفين انه لو دعيه الله بكم و امانه فيكم و ظهوره عليكم بطوعه من عباده المعبرين
 كذلك امرت ان اعلم رساله الله بكم و بلغكم بما امرت به و ايشهد الله على ذلك ثم
 و رسله ثم عباده المقدمين ان استسقوا راحة الرضوان من و راده و لا تكون من المحرومين ان
 اغتموا فضل الله عليكم و لا تتجوز اعنه و انا قد بعثناه على سبيل الانسان فبارك الله بسبع مائة
 بامرهم بمرم حكيم ان الذين منوا انصفهم عن ظلم بعض اولئك تا هو في اعراب و احرقتم
 حرارة الهوى و كانوا من الهاكيمين ان اسعوا يا قوم الى ظلم الله ليخطكم عن حر يوم الذي لن
 يجد احد انفسه ظلاما و لا ما وى الا ظلم اسمه العفور الرحيم ان البسوا يا قوم ثوب الايقان
 ليخطكم عن مي الظنون و الاوهام و تكون من المؤمنين في هذه الايام التي لن يوقن احد

لن يستقر على الامر الا بان ينقطع عن كل ما في ايدي الناس ويتوجه الى منظره تس سير يا قوم
اتخذون الحجت لانفسكم معينا من دون الله ويتبعون الطغوت با من دونكم المقتدر العذير
دعوا يا قوم ذكرها ثم خذوا كاس الحيوان باسم ربكم الرحمن تالله بقطرة منها يحيى الامكان ان انتم من العيان
قل اليوم لا عاصم لاحد من امرته ولا مهرب لنفس الا الله وبه الواسع وما بعد الحق الا الضلال المبين
لقد حمى الله على كل نفس بان يلقوا امره على ما يكون مستطيعا عليه كذالك قدر الامر من اصبح العدة والاقبال
على الواج عظيم ومن احس نفا في حده الامر لمن احس لطلب وكلمه ويجهه الله يوم القيمة في صواب
الاحدية بطراز نفسه المهين لعنير الكريم وان هذا انصرتمكم ربكم ومن دون ذلك لن يذكر اليوم عند الله
ربكم ورب آبائكم الاولين وانك انت يا عبد ان استمع ما وصيناك في اللوح ثم تبع فضل ربك في
كل حين ثم انشر اللوح بين يدي الذين آمنوا بالله وآياته ليبلغن ما فيه ويكونن من الحسنيين قل يا قوم
لا تغفدوا في الارض ولا تجادلوا مع الناس لان هذا لم يكن شان الذين هم اتخذوا في ظل ربهم
مقاما كان على الحق امين واذا وجدتم عطشا فاشربوا من كاس الكوشر والاشربوا وان وجدتم ذات
اذن واعية فاملوا عليه آيات الله المقتدر العزيز الرحيم ان افخو اللسان بالسبان بحسنه ثم
ذكر الناس ان وجدتمهم مقبلا الى حرم الله والادعواهم بانفسهم ثم اركبهم في اصل بحيم
اياكم ان لا تنشر والسالى المعاني عند كل اكمة عظيم لان لاعنى يكون محررا عن مشادة الا

ولمن يفرق البحر عن لؤلؤة سدس ثمين انك لو تعلقى على البحر الفسنة من آيات عز وبع
 هل يفقه في نفسه او يوثق فيه لا فوربت الرحمن الرحيم ولو تفر كل الآيات على الاستم هل يسمع منها
 حرفا لا فوجاهل عرفت ديم كذلك لعينناك من جواهر الحكمة والسببان لتكون ناظرا الى شطر
 ربك وتقطع عن العالمين والروح حيدك وعلى الدهنم استقر واعلى مقر العدس وكانوا في
 امر بحجم على استقامة مبين .

هو نه تعالى شأنه العظمة والاقترار

حمد لمن تشرف ارض الباء بقدم من طاف حوله الاسماء بذلك بشرت
 الذرات كل الملكات بما طلع ولاح وظهر واشرق وخرج من باب السجى وافقه شمس
 جمال غصن نه الاشم اعظيم وسمته الاقوم اعظيم متوجها الى مقام آخر بذلك كمدت
 ارض السجى وفحت اخرى تعالى تعا ربنا فاطر السماء وخالق الاشياء الذى بسلطانه
 فتح باب السجى لطيفه ما انزله فى اللوح من قبل انه لهو المقتدر على ما يشاء وهو المقتدر
 بعليم الحكيم طوبى ثم طوبى لارض فازت بعده وبعين قرنت بحاله وسمع تشرف با
 نداءه ولقلب ذاق حلاوة حبه وصد رجب بذكره وقدم تتحرك على شأنه وللوح حل آثاره
 نسل الله تبارك وتعالى بان يشرفنا بقاء قريبا انه هو السميع المقتدر المحيى .

الاعظم الالهى

يا الهى هذا غصن الشعب من دوحه فردانيتك وسدره وحدانيتك تراه
يا الهى ناظراً اليك وتمسكاً بجمل الطائف فاحفظه في جوار رحمتك انت تعلم
يا الهى انى ما ريد الاله باروته وما خشيته الاله با صطفية فالضرة بجود ارضك
سماكت والضر يا الهى من نضرة ثم اختر من اجثاره وايد من قبل اليه ثم اخذ من
الكره ولم يروه اى رب ترمى حين الوحى يتحرك قلبي وترتعش اركانى اسكب لى
فى حبك وشوقى فى اظهار امرك بان تقدر له ولحبيبه ما قدره لسفرائك
وامنا، وحيت ائت انت به المقتدر العتير .

هو الشافى العزيز حكيم

يا غصن اعظم لعمرته نوازلك كدرتى ولكن الله يسميت ويحفظك وهو
خير كريم واحسن معين لهب آء عليك وعلى من يحذرك ويظوف حولك
والويل والعذاب لمن يخالفك ويؤذيك طوبى لمن والاك وتسفر
لمن عاداك .

هو الناطق على ما يشاء

يا غصني الأعظم قد حضر لدى المظلوم كتابك وسمعت ما نجيت
به الله رب العالمين أما جعلنا حزرًا للعالمين وحفظًا لمن في السموات
والأرضين وحننا لمن آمن بالله أفردنا بحسبنا نسأل الله بان يحفظهم
بك ويعينهم بك ويرزقهم بك ويمسك ما يكون مطلع الغنى لاهل
الانشاء وجر الكرم لمن في العالم ومشرق لفضل على الامم انه لهو
المقتدر اعلم الحكيم ونسأله بان يسقي بك الارض
وما عليها لتثبت منها كلا الحكمة والبيان
وسبب العلم والعرفان انه
ولي من والاه معين من

ناجاه لا اله الا هو

العزيز الحميد

روح مبارک بنام آقا سید یوسف

باسم محبوب آفاق

ای دوستان هر چیز مرغوب قیمتی را سارقان از غیب بوده باید لای محبت
الهی را که افضل و لطف و احسن جواهرات عالم است بکمال جد و جهد در خزان قلب
م محفوظ دارید برستی میگویم در روان در کبیر نگاه م ترصدند تا فرصت یابند و بغارت
مشغول گردند باید جمیع جفاظ حقیقی متمسک شوند تا از شرور نفس آماره محفوظ مانند و آینه
بِقول الحق از لهو طبعین انکلیم .

بسمی العسیر البیدع

یا علی ما کان گذشت و مایکون از بعد میآید باید این صحن را غنیمت شمرد و بباغبانی تنگ
جنت امروز بر شجر می را در گریست و بر مدری را بیانیست قسم بافتاب حقیقت اذن
و اعینه از جمیع اشیا نذای الملک نده مولی الوری اصغای نماید در شرق ظاهر و آمارش
از غرب هویدا و در غرب بر سر بیان مستوی و از شرق نذایش مرتفع از حق
میطلبیم اولیای خود را بد و فرمایند و از اشرف اوقات انوار نیر بیان محروم نماید
اوست بخشنده و اوست عطا کننده و نهو الکریم الفیاض .

بُوَاسْمِعِ ابْصِيرِ

اهل الله مخصوص اصلاح عالم و تربیت اُمم خود را ظاهر نمودند و با هر
حق جل جلاله بخدمت کل قائم و قلوبشان از غیبه و بغضا و ظنون و اوہام و
و شغوات نفسیه و ارادہای ہوائیہ مقدس و منزہ و مبرا مع ذلک وارد شد
برایشان آنچه کہ بر قائلین و سارقین و خائنین و کاذبین وارد نیامد ہیا کل ثوابیہ
ارادہ نمودند نور الهی را اطعام نمایند و نارش را محمود ہیہات ہیہات غنقر
مشاہدہ نمایند کہ این اخذ و سخن سبب علو امرتہ و علت سمو است طوبی لبصر
یظنر و لاذن یسمع و لقلب یفقه اگر جمیع عالم بما عند ہم من اتحد جمع شوند
حق جل جلالہ را از ارادہ اش نتوانند باز داشت لفعیل و یحکم و ہوالامر المقتر لعدیر
بگوای اهل عالم انصاف ہبید و بعدل عمل نمایند دنیا فانیست و بچنین آنچه نرزد
شما موجود و مشہود است جہد نمایند کہ شاید بکلمہ از نزد حق فائز گردید آن کلمہ
مبارکہ عالیہ بشاہ نور است از برای اہلس و مانند کوش حیوان است از برای

تشنگان و روح است از برای هیاکل انسان اگر بقدر خردلی این مقام
 ظاهر شود کل بجان بشتابند و طائف گردند، لکن بهتر است عن الدین اعرضوا
 و کشف لکل ثابت مستقیم ان افرح بما نزل لک من الکتاب المنبئین ثم
 اشکره فی اللیلالی و الایام و فی کل یکور و ایل .

الاعظم الابهی

ای غلام مالک انام و سلطان ایام میفرماید طوبی از برای نفسی است
 که ایوم بدکر آید و اگر بشطرش ناظر است ایوم بر کل خدمت امر مالک غیب
 و شهو لازم و واجب سیکوست حال نفسی که بخدمتش قیام نمود و بخدمتش بین
 اهل طار علی و ساکنین دامن انشا معروف گشت ای سرستان خمر عزان
 در این صباح روحانی از کانس الطاف رحمانی صبوحی حقیقی بیاشامید
 این خمر توحید را خمار دیگر است و خمارش را کیفیت دیگر آن از شور بکا

این بر شعور بفرماید آن نیستی آورد و این هستی بخشد آن راصداع از غنقب
این را خب مالک ابداع همراه بگوای خلق محبوب حق ساقیت و عطای کوش
باقی میفرماید ان اسرعو الی ما ارادکم معرضاً عما اردتم هذا خیر لکم

و اسمی المبین علی العالمین .

بنام دوست

لله المثل الاعلی گل معنوی در رضوان الهی بعتدوم ربیع معانی مشهور و لیکن
ببستان صوری محروم ماده اند گل گوید ای بستان منم محبوب شما و بکمال لون
و نضه عطریه و لطافت و طراوت منیع ظاہر شده ام بایار بیا میرید و از دوست
مگیرید بستان مجاز گویند ما از اهل یشتریم و گل حجاز انس داشته و نواز
اهل حقیقی و در بستان عراق کشف نقاب نمود ای گل گفت معلوم شد که
گل آجیان از جمال حرم محروم بوده اید و بیچوقت مرانشخته اید بلکه جدار و روا

و دیار را ساخته آید چه اگر مرا میباشناختید حال از یار خود نمیگرفتید ای
 ببلدان من نه خود از یربم و نه از بطحی و نه از عراق و نه از شام و لکن گاهی
 بتغیج و سیر در دیار سایریم گاهی در مصر و وقتی در بیت اللحم و حبیل و گاهی در
 حجاز و گاهی در عراق و فارس و حال در ادره کشف نقاب نمودم شما
 بحب من معروفید و لکن از من غافل معلوم شد که زاعید در رسم قبل آموخته ای
 و راض و هم بقتید سایرید و از روضه مبارکه توحید محروم مثل شما مثل آن
 جعد است که وقتی تبلی را گفت که زاع از تو بهتر میخواند تبس گفت ای جعد چرا
 از انصاف گدشتی و از حق چشم برداشته آخر هر دعوی را بر نهانی لازم است
 و هر قوی را دلیلی حال من حاضر و زاع حاضر بخواند تا بخوانم گفت این کلمه
 مقبول نیست بلکه مردود است چه که من وقتی از رضوانی نغمه خوش استماع
 نمودم بعد از صاحب نغمه پرسیدم مذکور نمودند که این صوت زاع بود و علاوه بر
 آن مشاهده شد که زاعی از آن بستان بیرون آمد یقین نمودم که قائل صادقست

ببلس سچاره گفت ای جعدان صوت زراع نبود صوت من بود و حال بهمان صوت
 که شنیدی بلکه حسن و ابع از آن تعنی نینمایم گفت مرابان کلمات رجوعی نیست
 و این سخنها مقبول چه که من بچشم شنیده ام از آباء و امثال خود و حال آن زراع حاضر
 و سندهم در دست دارد اگر تو بودی چگونه اسم او شهرت نمود ببلس گفت ای
 بی انصاف مرا صیاد کین در کین بود و سیف ظلم از غیب لدا با اسم زراع شهرت
 یافت من از رعایت طور مستور ماندم و از کمال تعنی بساکت مشهور و لکن صاحبان
 آوان نعمه رحمن از نعیب زاعان تمیز دهند حال تو باصل صوت و سخن ناظر شو
 لیطه لک الحق و شما ای ببلدان صورت مثل آن جعد بنظر میآید که ذره ای
 و هم را بصد هزار یصین تبدیل نمائید و حرفی از آنچه شنیده بعالم شود و مگاشعنه
 مبادله نکنید بشوید نصح یار را و بنظر عنیاب بر منظر نگار ناظر باشید مرا بمن شناسید
 نه بمقبر و دیار در این گفتگو بود که ناگاه از حد یقینه مبارکه کان بعه ببلس نورانی
 بطراز رحمانی و نعمه ربانی وارد و بطواف گل مشغول شد گفت ای ببلدان اگر چه بصورت

بلبلید و لکن چندی باز افغان موافق گشته‌اید و سیرتشان در شما ظاهر و
 مشهور مقرران این رضوان نه بر پرید و بروید این گل روحانی مطاف ببلدان
 آشیان رحمانیت پس ای ببلدان انسانی جسد نماید که دست را
 بشاید و دست تعدی خزان را از این گل رضوان رحمن قطع نماید معنی
 ای دوستان حق که خدمت محکم برسید و اهل آفاق را از مکر و نفاق اهل
 شقاق حفظ نماید و اگر بجنوع و خسوع و سایر سجایای حق بن عبد و ظاهراً
 شوید ذیل تقدیس از مفتریات ابلیس و مطابرتش ظاهر ماند و آلوده نشود و کذب
 مفترین بر عالمیان ظاهر و هویدا گردد و اگر لغو و با تعدل غیر مرئی

از شما مشاهده شود پس بمقر قدس راجع است همان

اعمال مثبت مفتریات شرکین خواهد شد

و به الحق یقین و حکمت مستجاب العالمین

بنام محبوب عالمیان

اول معرفان حق جل جلالہ بود و آخر آن استقامت بر امرش کیست حال
نفسی کہ سبب علت احتجاج ناس ادراک نمود بیعتین بسین بر امر اتسی قیام
کرد ہر نفسی بہ بصیرت توجہ نمود و بافق علی اقبال کرد او از حوادث ارض و سما
عباد ممنوع نخواہد شد کہ لک شہد القلم الاعلیٰ او ارفع صریرہ بین الارض و السماء
و عن ورائہ لسان اللہ رب العالمین ظہور ہرچہ اعظم است بلا یا و محن و مسحا
و افتتان ہم اعظم خواہد بود باید در حسیع احوال بحمل محکم تمسک نمود تا از شہادت
عافین و اشارات مومنین و ضوضا ناعقین محفوظ ماند کہ لک تعلیم من قبل

الیک من شطر سخن اعظم خالصاً لوجہ اللہ

الملك العزيز الحמיד

جناب خال هندا نزل بحجاب ح سن قبل علی
این لوح همان صورت تزیل است که ارسال شد

بسم العزیز المینع

لازال مظاہر آئینہ بجمہاتی محکمہ متفقہ و براہین واضحہ لائحہ ظاہرہ شدہ اند و بعد
در ہر ظہور بر آن ہیماکل مقدمہ وارد شدہ آنچہ قلم از ذکر آن عاجز و قاصر است بسیار تفکر
لازم کہ سبب چہ بود و علت چہ شدہ در الواح پارسیہ کہ از قبل مخصوص ذوی القربانازل
شدہ مصحح و حکم ربانیہ و سبب اعراض بر یہ از مظاہر احدیہ بتفصیل مرقوم شدہ آن جناب
باید بانصاف در آن الواح نظر فرمائید دنیا ربانی نہ و مقداری نہ عنقریب اریح خریف
بر ربیع وجود انسانی مرد نماید و کل ابا مرتب الارباب برابر رجع کند پس تا وقت باقی
جدی باید تا از کوشش بریزد حضرت ذوالجلال محروم نمایند و بوضو ضاجلا کہ الیوم باسم علم
معروفند خود را از حقیق بقایع مفرمائید تفکر در عصا قبل نمایند کہ بر ہر یک از مظاہر
آئینہ ضعی و اردنشدہ مگر با جازہ علمای وقت اگر علوم ظاہرہ کفایت مینمود باید
الیوم رؤسای ملت مسیح از اہل ایمان محسوب شوند چہ کہ در علوم ظاہریہ مقامی رسیدہ

اندک فوق آن ممکن نه چنانچه کتابی نوشته اند در عربیه فوق مقامات حریری که
در علوم عربیه و فصاحت و بلاغت سلم علمای عصر است و همچنین در سایر علوم از
اصول و فقه و حکمت بسرحد کمال رسیده اند و در هر فنی از فنون علمیه کتابی تصنیف
نموده اند و مع ذلک عند ته از جهلا محسوب پس واضح و مبرهن شد که علوم ظاهریه^{نظ}
غیبت بلکه مقصود از علم معرفت الهی است و بهر نفسی که از آن غایت اصلیه و نتیجه
کلمیه محروم ماند ابد از اهل علم عند ته مذکورند این عبدالزال دوست داشته که
افغان شجره از نسلم رحمانیه محروم نمائند و کفنی به ته سھیدا در کل احیان طالب
بوده و سیم که جمیع آن طایفه از فضل سلطان بریه مطهر آعن الاشارات و مقدسات
الدالات بشطر رضای دوست توجه نمایند این بسی واضح است که اقبال ماس الیوم بر
این غلام مہجون شرمی نداشته و نخواهد داشت چه که در دست اعدا بقلایم شبانی که جمع
طرق راسته نمودند و اگر تقضیل و گرسود بسته مخزون شوید و عنقریب این ارض سخن
ہم منقلب خواهد شد شبانی کہ این فی الجمله راحتی کہ بر عم ماس مشہود است آنهم تعمیر خواهد یافت
و مع علما بما بقینما کنون علی سہ و فرج عظیم آنچه ذکر میشود جہا لفسک بود
و خواهد بود کہ شاید از رحمت نامتنامی رحمانی و سحاب فیض سبحانی بی نصیب نمایند

اگر دنیا قابل بود بسته خود را بگلیا حفظ می نمودیم بشنوخ قلم علی را که بجا
 لوجه الله نصیحت می فرماید اگر نخود بسته از این امر نفسی اعراض نماید چه حجت و دلیل
 اثبات امری نماید لا والله من اعرض عن هذا الامر فقد اعرض عن السنین والمرسلین
 کلام جمعین اگر قدرت حسیع دنیا و قلبی گذار شود آیا قادر است بامری ایان نماید
 که رؤسای ملت و دولت جمیع بر او اعتراض نمایند لا فوالله انی لظننی ثباته بین العالین
 احدی قادر نیست که حل این بگلیا نماید مگر نفسی که من عند الله ظاهر شود آخر تفکر
 نماید که مقصود این عبد و نقطه اولی روح ما سوا فداه چه بود اگر نفسی بگوید دنیا بود
 این بسی واضح است که چنین نفسی اجل نام است چه که بر نفسی طالب دنیا شود اول
 باید امری را عامل شود که وجود سالم بماند و بعد در تحصیل دنیا سعی نماید خود آن جناب
 مطلعند که آن وجود مبارک لازال در بگلیا بود تا آنکه بافق ابھی عروج فرمود و احوالات
 این عبد هم معلوم است شنیده اید که چه مقدار بگلیا و زرایا در کل آن وارد شده
 و حال هم در خطر عظیم انشاء الله امید داریم که بجایین تقدیس انقطاع در بگلیا
 حب سلطان ابداع و میک اختراع طیران فریاد و در کل حین رواج سبحانی از
 قیص عزرائلی استشام نماید آنه علی کل شیئی قدیر اسمع قولی طهر لفظه

عن حجابات البشر ثم انظر بالمنظر الاكبر تامنه ان الامر قد ظهر على شان لا يكره
 احد الا من كفر بانه لمقتدر العلى اعظيم تثبت بالعودة الوثقى التى ظهرت باحق
 ما بين السموات والارضين ان اخرج عن خلف الحجاب باسم ربك العزيز الوهاب
 ولا تحف من ضوضاء المشركين وان يمنعك احد عن سبيل الرحمن فاعلم بانه هو الشيطان
 ولو يكون على صور الانسان تجتنب منه ثم اقبل الى ربك الرحمن الرحيم اياك ان
 يمنعك اشارات القوم عن ملك السموات والارضين ودع الاشارات عن ربك
 وخذ كأس الحيوان باسم ربك الرحمن ثم اشرب منها باسمه العزيز الكريم مرعى الدنيا
 وما فيها كمر السحاب انما لا ينفك ابدا وما ينفك قد قدر لك فى جبروت عظيم
 لا تجعل نفسك محروما عنه ثم اتبع فضل ربك فى كل بكور واصل تدارك فوات
 سنت فى ايام ربك لجد نفسك على مقام عزيز كريم ان سمع ما انصحاك بليغته
 على وجهك ابواب الرحمه والعنايه وانه لهو العفور الرحيم كذ لك القيناك
 وبشرناك من لدى الله الملك العزيز اعيلم ورسنين توقف در عراق جمعى از
 اهل آن ارض وارضى اخرى از علما وغيره بين يدي الوجه حاضر شد و بر نفسى
 که وارد شد از فيوضات بحر عظيم علم ربانى بى نصيب نمايد تا آنکه على مشهور

منقلب شدند و چسب بر اطعمای سراج الهیته قیام نمودند و در کاطمین مجتمع
 شدند و این عبد خود طالب شد که جمیع در محضری جمع شوند و آنچه اعتراضات نفسیه
 که در قلوب پنهان نمودند بگویند اگر جواب شنیدند آنچه الیوم من عند الله
 نامور عامل شوند و دیگر متعرض امر الهی نشوند و اگر بشر حسدیه توجه نمایند اقلاب بضح
 مؤمن آل فرعون متشبه شوند چنانچه حق جل شانّه از او خبر داده قوله تعالی ، وقال
 رجل مؤمن من آل فرعون یقیم ایمانه تعقلون جل ان یقول ربی الله و قد جا کم
 بالبینات من ربکم وان یکف کاذبا فعلیه کذبہ وان یکف صادقاً یصبکم بعض الذی
 یدکم ان الله لاهیدی من هو مسرف کذاب میفرماید آیا میشد کسی را که میگوید
 پروردگار من خداست و آمد شمارا با مینما از پروردگار شما اگر کاذب است بر اوست کذبش
 و اگر صادق است میرسد شمارا بعضی از آنچه وعده میدهد شمارا مع ذلک احدی حاضر نشد
 فواته اگر از عدم بوجود نیاید بهتر بود از برای آن نفوس از اینکه بیایند و بر حق اعتراض
 نمایند لو یعرفون لیاکلون الرماذ و لیکفون علی الوماذ و ینوحون الی ان ینخرج الروح من
 ابدانهم فسوف یعرفون حین الموت حین الذی یا تیمم ملائکة العذاب بقهر عظیم
 و لایجدون لانفسهم من حمیم و لامن محیص ان شاء الله باید آنجناب قلب از اشارت

آن نفوس مطهّره فرماید و بتجلیات ملک اسماء و صفات مزین نماید انهم
 يقولون لا یسترون و یدعون ما لیس عندهم اولئک فی حجّات انفسهم مستنون
 و الهب آعلیک ان تستفتح بضع ربک و تكون من الذین هم موقنون قل سبحانک
 اللهم یا الهی شهید لسانی بوحدانیک و قلبی بفردانیک و جوارحی و اركانی بر بوج
 التی احاطت المکنات اذ اسئلك یا الهی باسمک الذی به طیرت المریدین الی
 ہوا عز رحمتک و عرجت المشاقین الی سماء قدس کمرکت و اجذبت القاصدین
 الی مقر ربک و لقائک بان لا تدعی بغضی و ہوانی خذ یدی سلطان قدرتک
 واقدرک ثم اسئنی یا الهی من کوثر الذی جری عن یمین عرش افضالک لطہرنی
 عن حبّ ما سواک بحیث انقطع عن ذنوبک و اوجه الیک فوعزتك یا الهی کلما نظر
 الی غفلتی تکاد ان اکون ما یوسا عن نغحات رحمتک و کلما اوجه الی مواهبک و
 الطائفک یطمعنی معاملتک مع عبادک المقبلین فیما الهی لا تجعلنی محروما عن نعمات
 ایاک الی فیہا جد و بیکل الاشیاء برداء الاسماء ثم البسنی بایدی العنایہ صلح
 الہدایہ لا فتخر بها فی ملکوت الامر و الخلق و ائت انت المقتدر علی ما تشاء
 لا الہ الا انت المہمین القیوم فیما الهی فاجعل بصری غیراً لا عرفک بک لا بما سواک

لان دو كنت لم يكن وليلاً عليك إلا ما جعلته حجة من لدنك من برئتك وطهر
 أذني لأصغار كلمتك العلياً، وقلبي لذكر نفسك العلي الأبحي، ولساني لشأنك
 في ملكوت الأنسَاء، فما أنا ذاك الذي قد رفعت يد الرجاء إلى سماء رحمتك وغفرانك
 أسئلك يا ربي التي قطعت في سبيلك بأن لا ترجعها محرماً عما اراد من كرمك
 واحسانك انت الذي يا ألهي ما خاب عن باب رحمتك احد من عبادك والذي خاف
 به من اعرض عنك وما توجه الى شطر فضلك اذا ايدني يا ألهي على معرفتك نفسك
 وقد نسيت عن اعرض عنك، وانت انت المعتمد المعطي
 المعالي العزيز المحبوب.

بنام محبوب کیتا

ایامیت که سکر سگان سموات وارض را اخذ نموده و اشراقات شمس
افتان و امتحان بر کل اشیا تجلی فرموده اید و ستان الهی بد کرد و ست
از ذکر عالمیان منقطع باشید و بیادش از یاد من فی الامکان فارغ شوید از
بلا یای وارده محزون باشید عنقریب از افق نصر ربانی شمس سرور طالع
شود و اریاح عز فرور نماید و خبا مجد مرتفع گردد و آیه غلبه آهسته کل
بریه را احاطه فرماید و نقطه ظلم از لوح کون محو شود هَذَا وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ
ان شاء الله لا زال در ظل عنایت ساکن باشید و درسیا

بدره مرحمت مسترح

و ابها علیک

هو الناطق الذکر العیلم الحکیم

امروز اهل طارِ اعلی و جنت علیا بکمال سجت و نشاط و فرح و انبساط با هم معاشرت
و بشارت تقامیدهند چه که ارواح مقدسه نورانیة از ارض یا صعود نمودند کُل استقبال
نمودند و حال بکمال الفت و اتحاد در آن ارض مقدسه مبارکه و آن فضای نورانیة
روحانیة مشی مینمایند و اهل جناب مجد برکت باین کلمه مبارکه علیا ناطق یوم فرح
دوستان در گلشن آسانی با نفس و حافی بعیش جاودانی و عشرت ابدی مشغول و
اهل سرادق فضل برکت باین کلمه علیا ناطق همدیوم فیه فاز المخلصون و المعبرون
بقار الذین انفقوا ارواحهم فی سبیل الله رب العالمین و مالک العرش اعظم یا ایها
المقبول اشکرته تعالی انه ایدک و انزل لک فیه اللوح ما نجدت

به حقانق الوجود من الغیب و الشهود لیهب آ من

لذما علیک و علی کل صابر شکور .

هوایه تبارک و تعالی شانہ

ستایش پاک پروردگاری را جلالت قدرته که ظلم ظالمین و تعدی معتدین را

علت وصول عاشقان بمقامات قرب معشوق و ورود مخلصان بجهان وصل

مقصود مقرر فرموده و بظهور بلایا و رزایا کلمه امریه را منتشر و اعلام و گریه را مرتفع

نموده تعالی قدرت الغالبه و اراده المحیطه که از نار نور و از سخن سرور ظاهر

میفرماید غافلان بجهان باطل قتل و صلب اعلت انجمن و نار کلمه لہیہ

تصور نموده اند و شهادت انہایت اذیت پیدا شده اند

غافل از آنکہ سبب ارتفاع و اعلامی امر الہی است

و علت وصول شہیدان بمقامات قرب

نامتناہی

تعالی حکیم الذمی یفعل ما یشاء و حکم ما یرید .

بنام خداوند یکتا

امروز روزی است که باید معرفت و دانائی شخص انسانی در عالم وجود
بوجود آید مثل انسان مثل سیف گرا بنهاست تا در خلاف مستور
است احدی بر خوبی و لطافت و جوهر آن اطلاع ندارد چه که مستور
است و از ابصار محجوب انسان هم تا انسانیت او ظاهر نشود قدرتش
معلوم نه از حق میطلبیم جمیع را از علفهای نفس و هوای بیرون آورد
تا جوهر هر یک نزد جوهریان میشود و واضح گردد انشاء الله باید
جد نمایند تا بعنایت الهی از حق معافی بیاشامید
و بافق علی ناظر شوید از لهو لمقتد

المعطی الکریم

قلم اعلیٰ میفرماید :

اگر نفسی لله خاضع شود از برای دوستان الهی آن خضوع فی الحقیقه
بحق راجع چه که ناظر بایمان است بسته در این صورت اگر نفس مقابل
مثل او حرکت نماید و یا استکبار از او ظاهر شود شخص بصیر بعلو عمل خود و جزای
آن رسیده و میرسد و ضرر عمل نفس مقابل بخود او راجع است؛ همچنین اگر نفسی استکبار
نماید آن استکبار بحق راجع است نفوذ بانه من ذلک یا اولی الالباب .“

ط میرزا اسد الله علیه بهاء الله

بسمه المہین علی الاسماء

امروز آفتاب حقیقت مشرق و طور عرفان بطہور مکلم ناطق طوبی
از برای نفوسیکه او کار عالم ایشان را از در مالک قدم منع نمود

فرقه اشاعریه در مسرون و عصاره ذکر قائم ناطق و بعد از اشراقات
 انوار طور بر قلش فتوی دادند و شهیدش نمودند امروز باید هر نفسی در
 اقوال و اعمال آنقره تفکر نماید شاید از نفاق ناعین جدیده از
 فیوضات باقیه محروم ننماید زکرت را شنیدیم و باین کلمات عالیات
 جواب عطا فرمودیم وصیت مینمایم ترا بعملیکه امروز سبب ارتفاع امر
 است و علت استقامت نفوس غافل و امر عظیم الملک لله
 مالک یوم الدین .

ط
 امته هدهد

بنام بسنده دانا

انشاء الله جمیع اما، الله بما اراده الله فانشون الله تکلم نمایند و الی الله
 ناظر باشند امروز بزرگست و آنچه هم در او ظاهر میشود بزرگ خواهد بود

جهد نماید تا بحال تقدیس و تنزیه به ذکر و شنای حق مشغول باشید
 امروز مقام اعمال و ثمر آن از نظر مستور است حق آنگاه میفرماید عقیقه
 اعمال و افعال و اذکار عباد و امار در انجمن عالم ظاهر شود و بر منابر گفتنی
 ای کسیران حق جهد کنید تا مصدر امور خیریه واقع شوید و ذکرمان بدو
 ذکر کتب پائیده و باقی ماند کتابت دیده شد و باین لوح منع اقد
 ترا ذکر نمودیم تا بما یحبه الله عامل باشی معرضه عما یحبه العباد .

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم خداوند مهربان

امروز بر جمیع اطاعت امر الله لازم و واجبست باید کل بعنایت الله
 بطراز احکام مزین شوند آنچه از سما مشیت الهی نازل شده سبب علت
 ترقی اهل عالم و نجات من فییه بوده طوبی از برای نفسیکه به محبت الله و ما
 انزله فی الكتاب فاعرثت جمع عباد و امار نزد حق مذکورند و بحاظ

عنایت نفوس عالمین متوجه است باید بنا بر محبت بشائی مشتعل
باشند که احدی قادر بر اطغای آن نباشد این استوری رکت
بهد اللوح البدیع .

بنام خداوند دانا

آفتاب ظهور مشرق و دریای فضل موج طوبی از برای نسو
بکمال ایقان بافق رحمن توجه نمودند و از تجلیات آفتاب حقیقی و امواج
دریای معنوی قسمت بگردند باید عباد و امار در کل احوال از حق
سئلت نمایند تا حسیع را از این فضل عظیم

محروم نسازد انه لهو العفوؤا الکریم .

بنام دانای بی‌نا

انشاء ۱۰۰ لاله از کوثر عرفان بیاشامی و بذکر محبوب امکان
مشغول باشی هر نفسی باسم حق و عنایت حق و تائید حق از آن کوثر
آشامید که و رات فینای فانیہ اور از مقامات باقیہ منع نماید و چرا
عالم اور از دگر مالک قدم باز دارد البصیر علیک و علی من معک
کبر من قبل علی و جوه اللامی امن بآبہ الفرد الخبیر .

جناب استاد تہ عیدہ بھتہ

بسمی المہین علی الاسماء

یا اسد ۱۰۰ حمد کن مقصود عالمیان را کہ ترا مویذ فرمود بر عرفانش
در ایامیکہ اکثر علما و عرفای ارض از آن غافل و محجوبند قدر این مقام را
بدان و باسم حق جل جلالہ حفظ نما بسمیع خلق از برای این یوم خلق

شده اند و در وقت نوازش و عصار آمل و مستطیر که صبح یوم النبی را اوراک
نمایند چون باب آسمان گشوده شد و طلعت موعود نازل گشت معروض نیست
شان عباد انشاالله اولیای حق که از کاس عرفان آشامیده اند

و بافق اعلی توجه نموده اند بحال حکمت و بیان بذکر

محبوب عالمیان مشغول باشند از اسمع و

یری و نهوا لعیلم اخبیر .

ب
جناب روح قه عیدیه بجا آید

هو المشفق من افق البها

یا روح الله امروز روح دروازی مقدس لبیک اللهم لبیک
میگوید و کلیم در طور عرفان بطور بشارت میدهد کجاست چشم و کجاست
گوش تا ببیند و بشود قسم بانوار آفتاب حقیقت که اگر الیوم از نفسی امری فوت

شود هرگز بردارک آن مؤید نشود ای دوستان شما از او را و حقیقت
 معانی محسوسه جدا نمایند تا متذوق شود از شما آنچه که لایق و قابل است
 هر نفسی الیوم با اعمال طیبه و اخلاق مرضیه مزین شد از او متذوق میشود
 آنچه که جان را تقویت مینماید زینوا انفسکم بما امرتم به من لدی اللہ
 الکریم حمد کن مقصود عالم را که ترا بجز اعظم راه نمود و از حق مخموم محروم
 ساخت یعنی لکن ان تشریفه بهذا الفضل الاعظم
 و ذکره فی کل کتور و اسیل

ش ابن ا ف جنب آسید تا عید بهج آهتد

اوست شنو او بینا

عالم را غبار تیره ظلم احاطه نموده و بظلمی قیام نموده اند که شبیه و مثل
نداشته و ندارد و نویسی که از برای حیات اهل عالم آمده اند فوتی بر قلمشان
داوده اند زود است که نیت عدل از افق سما رعنائت الهی اشراق فریاد
اوا بجدون انفسهم فی ضلال مبین اولیای حق که محض اصلاح ظاهر
شده اند ایشان را از اهل فساد دانسته اند آتشی که زنده از برای خود مهیا
نموده اند اکت لا تحزن ان افرح بذکری ایاک و کن
من الشاکرین و قل الحمد لله رب

العالمین .

آفرینش بذكر دوست برپا و موجود

بگو ای اهل امکان طلعت رحمن میفرماید امروز روز گهتار نیست و
 هنگام انتظار نه بیانات باینه که از مشرق قلم احدیه مشرق و ظاهر
 شده رفتار نماید و عامل شوید ای اهل دیار پروردگار و دوست یکتا
 بی حجاب ظاهر و دست قدرت سبحانی از افق حبیب نزدانی با هر
 تا وقت باقیست بذكر باقی مشغول شوید و بوجه از روی توجه نمایند بسیل
 توجه را بقلب قرار فرمودیم زیرا که بسیل ظاهر ممنوعست

جناب میرزا علی علیه بجا آید

بنام کیت خداوند بمانند

حمد محبوبی را لایق و سزااست که ابواب عرفان را بطهور نیر اعظم

بر اهل عالم با صبح عنایت گشوده طوبی از برای نفسیکه ایام الهی را اورا
 نمود و بیوضات لائق شخصی فائز گشت امروز کل را بحبت و اتحاد و الفت و
 و داد و دعوت ینمائیم که شاید از انوار نفوس مطمئن آفاق از ظلمت ظلم
 پاک و مقدس گردد تا کل بوحانیت و فردانیت حق جل جلاله اعتراف
 نمایند و بمقصود اصلی از آفرینش فائز گردند نعمت کت بما
 اقبلت و آمنت بآئنه الفرد الواحد العظیم

الحکیم .

جناب میرزا محمد علی بهار آهسته شاهرود

هو الناظر من افعة الاعلی

یا محمد ای مظلوم در لیالی و ایام و در چسب احوال ناس یعنی مقال دعوت
 نمود و چون امر ظاهر و ستر و فرار اختیار نمودیم مگر بسجن مبتلا شدیم گاهی

مع زنجیر کند و هنگامی بدون آن و در ارض میم وارد شد آنچه که لسان بیان
 از ذکرش عاجز است . مقصود آنکه هیچ ذلت و بلانی این مطبوع را از اظهار
 منع نمود و چون آفتاب امر فی الجمله طالع شرکین از کینکاه بیرون آید و قصد مقام
 نمودند اعلیٰ غایته المبین لقسیم از حق بطلب انصاف عطا فرماید و شفاعت
 بخشد تا بموہوم از معلوم محروم نگردد و بعا بعد هم از اعانت الله ممنوع نمایند
 و لکن ایفقره بسیار مشکل است چه که قلوب عباد باو نام مایل و متمسک
 هزار و سیصد سنه منتظر بودند و چون مقصود ظاهر بر قلش فتوی دادند
 بر مبارک در مساجد بگرو صی افتخار می نمودند و خالقش را گشتند و نمیدانند
 یا محمد الله احمد ذرا شنیدی حال استقامت لازم

الامرید الله رب العرش العظیم

بسمی لمعالی عن لاسمآء

آنچه باید گفت گفتیم و جبهای حکمت را در افند و قلوب کشیم
از حق میطلبیم چسب را از میان مرحمت خود بزدایند تا کل مستفیض شوند
و بثمره هستی فائز گردند ای دوستان جهد نمایند تا از دریای بخشش الهی
قسمت برید و از خرمیهای فضل نامتناهی نصیب بردارید روزگار است
وقت کردار خود را محسوس نمائید هنگام آزادیست از سلاسل نفس و هوای خود
فارغ نمائید احمد بنده آفتاب حقیقت از مشرق عنایت
مشرق و لائحت طوبی لمن توجه و فارز و ویل
للفافلین .

بنام خداوند بیکتا

سبحان الله اهل عالم امروز از گواهی و آگاهی بر دو محروم مشاهده
میشوند ندای مظهر امر و مشرق وحی الهی با علی استند آ مرتفع بشایکه از
حلاوتش حصاة و نواة به تسبیح و تقدیس ناطق گشته اند و لکن عباد از آن
محروم اشیا کلمات گواهی داده اند بر ظهور و علا کلمه علیا و نامس محبوب
ممنوع الامن شایسته آیات در قرون اولی نقل کرده اند که سبب شهادت
انبیاء و اولیای چه بود و علت صعود عیسی بن مریم بعلک چهارم چه گشته و خام ای
روح ما سواه فدا چرا انکار نمود و بر سفاک دم مطهرش فتوی دادند حسین بن
علی رابع آنکه کل شهادت میدادند به نسبتش چرا شکیب نمودند باری علما
هر عصر بر اعراض قیام نمودند و نفوس ضعیفه بتابعیت آن نفوس از دلیل و
برهان چشم پوشیدند و بسبیل نیران توجه کردند همه عمر عالم فی الحقیقه
قابل ذکر نیست تا چه رسد باین هیاکل که زندگانی ایشان بمشابهت

که از بابی داخل شود و از بابی خارج مع ذلک بان تمسک بسته اند
و از دولت برزوال و نعمت باقیه خود را محروم نموده اند طوبی از برای ^{نفسک} _{یه}
الیوم بصر حدید در امر الهی و آنچه ظاهر شده مشاهده و تفکر نماید

لیطهر له ما کان مستورا عن العقول و الابصار

لکن ان شکرته ربک و تقوم علی ما فاقا

عنک انه ليعفو العطف

الکریم .

بِسْمِ اللَّهِ

یا محمد قبل علی بلایای ارضِ لاجلِ اعلای کلمه مبارکه علی
قبول نمودیم در ایامیکه عالم بار بعضاً شتعل در اطهار امر توقف نمودیم
دیدیم آنچه را که حسی نید و شنیدیم آنچه را که نفسی نشیده و لکن بلا
در بسیل مالک اسما را شھد شیرین تر و از مانده لذت تر غذای عشاق
قطعات اکبا و شراب اولیا عبرات جاریه در بسیل محبوب مکتا

طوبی از برای نفسیکه زخرف این دو یوم او را از نعمت

باقیه دایمه محروم ساخت اشکر بک آنه

ایدک و عرفان صراطه المستقیم و

نباہ المحکم المستین .

بنام دوست یکتا

ای احزاب مختلفه با اتحاد توجه نمایند و بنور اتفاق منور گردید لوجه
در مقرر حاضر شوید و آنچه سبب اختلاف است از میان بردارید تا چسب عالم
بانوار نیر عظم فائر گردند و در یک مدینه وارد شوند و بر یک سر بر جالس این مظلوم
از اول ایام الی حین مقصودی جز آنچه ذکر شده نداشته و نذارد شکی نیست جمیع
احزاب بافق علی متوجهند و با مرتق عامل نظر بمقتضیات عصر او امر و حکام
مختلف شده و لکن کل من عند الله بوده و از نزد او نازل شده و بعضی از امور هم
از عناد ظاهر گشته باری بعضد ایقان اصنام او نام و اختلاف را بشکند
و با اتحاد و اتفاق تمسک نمایند این است کلمه عید که از ام کتاب نازل شد

یسجد لک لسان العظمه فی مقامه الرقیع استجناب و سایر

اولیای باید با صلاح عالم و رفع اختلاف امم تمسک

نمایند و جمیع مبذول داید انه هو المولیة حکیم و هو الشفیع لکم

هو العنبر المحبوب

ان ياتح القدس فاحضر سفينة البقاء في ملاء الاعلى فسبحان ربّي الابهي
ثم امسك على بحر تقدم بديع من الاسماء فسبحان ربّي الابهي ثم اركب عليها ساكن الرواح
باسم الله العلي الاعلى فسبحان ربّي الابهي اذ اطلق زمام العنكب ليحري على قلزم الكبرياء
ليصل اهلهما الى مواقع القرب في كمن البقاء فسبحان ربّي الابهي واذا اوصدم الى شاطئ بعد
ساحل بحر احسرت فسبحان ربّي الابهي اذ افاخرهم عن العنكب في هذا المقام اللطيف لا
فسبحان ربّي الابهي وهذا مقام الذي فيه تكلم الله بنا اجمال في سورة البقا فسبحان ربّي الابهي
وفيه خلعوا ابياكل الامر على النفس والهوى فسبحان ربّي الابهي وفيه يطوف موسى العز بنحو ابقا
فسبحان ربّي الابهي وهذا مقام الذي خرج فيه يد تدعن روار الكبرياء فسبحان ربّي الابهي وهذا
مقام الذي لن يحرك فيه سفينة الامر ولو تعز عليها كل الاسماء فسبحان ربّي الابهي اذ ايا
ملاح القدس علم اهل السفينة ما علمناك خلف حجابات العما فسبحان ربّي الابهي لتلا
يعطون في وادي الكيثب لبيضاء فسبحان ربّي الابهي ويطيرون بجناحين الروح الى
مقام الذي قدسه الله عن الذكر في ممالك الانشا فسبحان ربّي الابهي وتحركون في لهوا
كطيور القرب في جبروت اللقا فسبحان ربّي الابهي ويطلعون بالاسرار في كبح الانوار

فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، وَنَقَطُوا مَنَازِلَ التَّحْيِيدِ حَتَّى وَصَلُوا إِلَى مَقَامِ التَّوْحِيدِ فِي مَرْكَزِ الْهَيْدِ
فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، وَارَادُوا أَنْ يَصْعِدُوا إِلَى مَقَامِ الذَّمِّ حَيْدَهُ فَمَنْعَهُمْ أَنْ يَفْعَلُوا
أَطْرَدَهُمْ شَهَابُ الدَّمِيِّ مِنْ سَكَّانِ مَلَكُوتِ النَّقَّارِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، وَسَمِعُوا كَلِمَةَ الْكَبِيرِ
عَنْ وَرِثَةِ سَرَادِقِ الْغَيْبِ فِي كَلِمَةِ السَّمَاءِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، بَانَ يَا مَلَكُوتَهُ أَحْفَظُ أَنْ يَرْجِعُوا
هُوَ لَآ إِلَى مَوَاقِفِهِمْ فِي نَاسُوتِ الْأَنْشَاءِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، لِأَنَّهُمْ ارَادُوا أَنْ يَطِيرُوا فِي هَوَا
الذَّمِّ ، طَارَتْ فِيهِ أَجْحُوتُ الْوَرَقَاءِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، وَلَنْ يَحْرُكَ فِيهِ سَفَاةُ الطُّنُونِ وَلَا أَفْئِدَةُ
أُولَى النَّسِيِّ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، أَوْ أَمَّا خَرَجَتْ حَوْرِيَّةُ الرُّوحِ رَأْسَهَا عَنْ غَرْفَاتِ الْأَعْلَى ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ
وَإِشَارَتُ بِطَرْفِ حَاجِبِهَا إِلَى مَلَأَةِ الْعَدَسِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، وَاشْرَقَتْ أَنْوَارُ جَنِينِهَا مِنْ الْأَدْنَى
إِلَى السَّمَاءِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، وَوَقَعَ اشْرَاقُ تَجَمُّلِ عَلَى أَيْمَنِ الْأَرْضِ ، وَالتَّرَابُ إِذَا تَهَيَّأَتْ سَيْلُ
الْوُجُودِ مِنْ قُبُورِ الْفَنَاءِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، ثُمَّ نَادَتْ بِطَعْنِ الذَّمِّ ، سَمِعَهُ أُذُنُ السَّمْعِ فِي أَرْزِ
الْعَدَمِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، وَقَالَتْ يَا سَدَّ مَنْ لَمْ يَكُنْ فِي قَلْبِهِ رُوحٌ أَحَبَّ مِنَ النَّفْسِ الْعَرَفِيَّةِ
النُّورِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، لَنْ يَقْدِرَ أَنْ يَصْعَدَ إِلَى رُفُوفِ السَّمَاءِ فِي هَذَا الْبَحْرِ وَتَلْقَى
فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، أَوْ أَمَّا رَتَّ جَارَتُهُ مِنْ جَوَارِيهَا الْأَعْلَى ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، فَقَالَتْ
أَرْنِي مِنْ قَصْرِ الْبَقَا عَلَى يَكْلِ الشَّمْسِ فِي هَذَا الْفَضَاءِ ، فُسْجَانُ رَبِّي الْإِبْهِيمُ ، ثُمَّ النَّفْسُ يَا

فيمَا اسرود في سرائر سرهم الاضحى فسبحان ربى الابهى فان وجدت رواح القميص عن
علام الذمى سترنى سراق النور من ايامى الاشقىا فسبحان ربى الابهى اذ اصبى فى
نفسك ليطلع بذلك كل من سكن فى غرفات الفردوس من مياكل العنا فسبحان ربى الابهى
ونيزن كلمهم عن غرف البقا فسبحان ربى الابهى وبقيلن ارجلهم وايدهم لما طاروا فى جوا
الوفا فسبحان ربى الابهى ولعل تجدن رواح المبوب عن قميص هولاء فسبحان ربى الابهى
اذا اشرفت حورية القرب عن امتى الغرفات كما شراق وجه بسلام عن امتى الرداء فسبحان
ربى الابهى ونزلت بطراز اشرفت السموات وما فيها فسبحان ربى الابهى وحركت فى ليلها
اذا عطرت كل الاشياء فى اراضى العدى والنار فسبحان ربى الابهى فلما بنت الى
المقام قامت كخط الاستواء فى قطب البدار فسبحان ربى الابهى ثم استنشقت منهم
زمان الذمى ما يجرى عليه حكم الابد اولاد كرا لاسنتا فسبحان ربى الابهى وما وجدت منهم
ما اردت وهذا من قصص العجا فسبحان ربى الابهى ثم صاحت وصحيت ورجعت الى مقامها
فى قصر الاحمراء فسبحان ربى الابهى ثم تكلمت بكلمة سرية تحت لسان الردى فسبحان
ربى الابهى ونادت بين طلاء الاعلى وحوريات البقا فسبحان ربى الابهى تاندهما جدت
من بؤلا المدعين من سنات الوفا فسبحان ربى الابهى وتاندهمى بسلام فى ارض

العربة وحيداً فريداً بين ايدي الفسقا فسبحان ربّي في لاهوت المحرّنا وبعد ذلك سرّ
 في نفسها بصريح الذي صرخت وترزلت اهل طار الاعلى فسبحان ربّي الذي تردى
 بردار السوداء ووقعت على الرّاب وماتت كانهما دعيت واجابت من دعانا في لاهوت
 العا فسبحان من خلقها من جوهه احميا فسبحان ربّي الابهى اذ اخرجنا عن
 العرفات حوريات ما وقعت على جمالهنّ عيون احد من اهل جنان الاسنا فسبحان
 ربّي الابهى وجمعنا عليها ووجدن جسدنا مطروحة على الرّاب الغبراء فسبحان ربنا الالهى
 فلما شمدن حالها وعلمن حرافاً من قصص العلام عررن رؤوسهن و

شققن شياهن ولطنن على وجوههن وبلن عيشهن وكنن بعينهن
 وضربن بايديهن على خدودهن وهدامن مصابيحهن تخفي

فسبحان ربنا العلى الاعلى

بنام هست یکتا

در تیر ز نسیم سحری در نظهور عظم این کلمه مبارک صفا میوه عالم محبت و دود او آید
و بغض و عناد خراب که اهل جهل آتشوز مار شقوت کتلا و جهل نماید تا نور انکاش
عالم انور زد و لاق لامین احنف و سیم قرون و اصد سب تر غرق و
ذلت بجهت محزون باشد از سطوت امراء و اعلیٰ علمای بافتی نظر باشد و
بنایت حق مطلق استه و سنان خود از اشارات انوار آفتاب عزت اقتدار محروم
سازد زود است بر ستقیم مقام خود شایسته نماید و بر معتبل آنچه از بلا شریف شد
آگاه گفد دست را علی جار شد آنچه در نفاذ او لا اذن من طوبی زد

بهر نفسیکه بحیرت قامت تمسکند و بدین غایت منبث اتم

اهل للجهت آرد ذکرت اسمائهم من انقسم الله من القصفه

للحمر آرد طوبی لسانین و دین لسانین

الجهت آیدک من لیدی آرب العالمین

بنام محبوب عالمیان

انشاء بعبایت آیه فَاِزْبَاهِشِی وَاَرْقِحْ عَسْرَهَانَ مَجْبُوبًا مَكَانَ مَرَّةٍ بَعْدَ مَرَّةٍ
بِیَاشَمِی نَدَايَتِ شَنِیْدَهْ شَدَّ وِعَرَفَ مَحَبَّتِ اسْتِشَامِ گِشْتِ وِجَنَابِ اسْمِ آیَهْ
مَهْدِی اسْمَتِ اَلدِّی الْعَرْشِ مَكُوْرِدَاثِ اَلیَوْمِ بَايِدُ بَارِ مَحَبَّتِ اَللّهِ چِنَانِ
مَشْتَعَلِ بَاشِدْ كِهْ بَحْرِ عَالَمِ قَادِرِ بَرِ اطْعَامِ اَنْ بِنَاشِدْ عَجَبِ اسْتِ كِهْ دَفْتِ اٰخِرِی
بَعْضِ مَضْطَرَبِ مَشَاهِدَهْ شَدَّ كُوِيَادِ نِیَارِ اَوْطَنِ خُودِ دَانِسْتَهْ اِنْدِ وَاوَرِ اَثَابَتِ وِ بَاقِی
تَوْهَمِ مَمُودَهْ اِنْدِ . بَرِ چَسْعِ نَفُوسِ حَكْمَتِ دَرِ كِتَابِ آیَهْ وَاَجِبِ شَدَّ تَا كَلِّ كِبَالِ حَكْمَتِ
بَا بِنِ عِبَادَتِشِی نَمَايِدْ فَسَادِ وِ نَزَاعِ وَا مَوْرَاتِ مَهِيَجَهْ مَمْنُوعِ وِعَمْرِ مَجْبُوبِ وَا كَرْفِی
بَا اَمْرَهْ آیَهْ قِيَامِ نَمَايِدْ وِدِرَا وَا مَرْعَايِرِی ظَا هِرِ نَشُودِ دَرِ اَيْنِ صُورَتِ كِرِ ظَلَمِ
ظَالِمَانِ وِتَعَدِی طَاعِيَانِ مَسْتَلَا كِرِ دَوَسْتِی نِيْتِ كِهْ اَيْنِ مَطْلُوبِ نِيْتِ وِ بِلَايَا
فِي سَبِيلِ آیَهْ بَرَا وَاوَرِ دَشَدَهْ كِدَامِ مَقَامِ رَا عَظْمِ اَزِ اَيْنِ مَقَامِ دَانِسْتَهْ اِنْدِ
وَكِدَامِ فَخْرِ رَا كِبَرِ اَزِ اَيْنِ فَخْرِ شَمُودَهْ اِنْدِ بَرِ نَفْسِ اَزِ كَاسِ مَوْتِ خَوَاهِدِ اَشَايِدْ

و اگر این لوجه بسته واقع شود و در سبیل محبوب روح و جسدش انفاق گردد
بسته این اولی تر بوده و هر بصیری شهادت میدهد که این مقام عظیم
مقامات است لدی بسته. انشا بسته باید کل بما امر هم عامل باشند و با پی

دار و شود راضی و شاکر. بگوای دوستان قدر خود را بدید

زود است که جمیع السن بگرشما نطق و حسیع و جوه شما

سوجه خواهد شد آنه یرفع امره کیف اراد آنه لهوا لمقتد

القدیر قد حضر لدی العرش ما رسده قبلناه

فضلاً من لدنا ان اشکر و کن

من الرائحین

هوالمشرق عن افق الملكوت

حسب شمس حقیقت تابان و ابر بهاری در فیضان و اریاح بهار آسمی از کل جهات
در همچنان هر قطعه ای از اراضی استعدادات و معانی اگر در این یوم عظیم سرسبز و خرم
نگردد و شبده ای نه که ابد الابد بر ارضیات رحمانیه محسوس ماند و جز خارندامت و نومیدی
گیاهی نروماند و در همان معرفت و انانی آنچه در ارض نفوس مشیر تکوین فوضات و برکات
تراید نماید و آنچه مظهر فوضات نامت ماهیه گردد تا زمین بهمت زارع پاک و آماده گردد
ثمرات کثیر بخشد و ربیع عظیم حاصل نشود پس بهمت بلند باید قصد این مقاصد را حجت نمود
و بقوت الهیه و تائیدات صمدانیه اراضی نفوس ناس را از خس و حاشاک شگون غیر
لائقه به عالم انسانیت پاک و مقدس نمود تا مستند فوضات الهیه گردد و در عالم بشریت
بیخ شیئی چون اخلاق و اطوار و انانی نفوذ و سرایت نداشته زیرا قوت الهیه متوید آن غرت
ابدیه و عالم وجودشده این زلال سبیل الهیه است .

گجوی دوستان امروز را مثل و نظیر نبوده و نیست در این روز مبارک هر عمل خاصی
که ظاهر شود او را سلطان اعمال محبوب است و هر ذکریکه از شفه خارج گردد ملک
ادکار بوده و خواهد بود قسم بنیالی بحر علم آسمی که بزرگی این ایام محدود نشده و نخواهد شد

جهد نماید تا صاحب مقامی شوید که باقی باشد و هیچ صاحب قدرتی قادر بر
 اخذ آن نباشد آنچه از صفات اخلاق الهی که الواج بان فرین است و بزرگان شرف
 در آن بفسر نمایند و عمل کنید انشاء الله بفرموده عنده مغز است فائز شوید نسوید
 از گوشه بیان رحمن فی اکتیفة آسائید هاند و از صهبای عرفان در یوم آبی نوشیده اند
 در حین بسیار و ضرایب مشعل ترشاید میشود بیکوست حال نفسیة الیوم بما اراد الله فائز شد البته
 الوان مختلفه عالم و اطوار امم و در از مالک قدم منع نماید بحر سرور در قلبش موج و احباب فرح
 از افق نوادش مشرق که نکت عظیم است و بی حکم و عین لاجب است ما
 یرفعهم الی ملکوتہ المعدن العزیز المینع .

بسمی الذی به بدل الله الشر بالحق باخیر البات

الحمد لله الذی بدل الغضب و القهر بالرحمة و البصر و قدر لكل فطرة من دما شمس ایه خلقنا
 لنصرة امره المبرم بحکیم و الحمد لله الذی رفع علم الاقوام مرة بامانة و صفیانه و اخری باعدا
 انه هو المقتدر الذی لا تمنع ارادات خلقه عما اراد و هو المقدر العظیم لله الحمد و ارد شد بر او لیا
 ارض یا آنچه که سبب ظهورات ظفر و بصر است اگر این مقام و استرفیة اقلسم جاری شود
 حسم احزاب عالم خود را طائف حول مشاهده نمایند ...

بِسْمِ الْمَسْمُومِ عَلَى الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

از زمین نذر آسم مرتفع و از آسم اسم آسم مشهور و امام وجه آیات آسم ظاهر و فوق
رأس کلمه آسم موجود طوبی از برای نفسیکه از جذب کلمه آسمی و مفتوح غایت ربانی باب
انقطاع را شود اوست مرتبی عباد و اوست خادم امر مالک ایجاد یا علی قبل اکبر علیک
بهائی و غایتی در این ظهور اعظم نازل شد آنچه که از اول ابداً الی سین نشده و ظاهر شده
آنچه که معدس از شبیه مثل بوده ملاحظه کن جذب کلمه عباد را سوت انشاچه کرده در
آثار و اشارت نفسک ما قبائل عشاق را در کلمه آسم آفاق جذب نمود و بمقرده فرستاده
قبائل مدائن اشتیاق را بنور ظهور شانی سوز فرمود که جواهر عالم هستی از در شان مقامی نه
و شانی نه منقطعاً عن الكل قصه فاباب ابھی نمودند قوت عالم ضعف احداث نمود و سطوت
امم حائل گشت تقالت تقالت قدره المحیطه و شبهة النافذة ضراین مظلوم بر حسب
ظاہر فوق رتبه بشیریه بوده معدک حن را از اراده منع نمود و از اصل کلمه باز نداشت
آنجناب بر منقریات مفرین و ظلم ظالمین و کذب ناعقین آگاه بوده
و بستند و لکن نزد اظهار امر آسمی کل معدوم بل
مفقودشاپده شده اند.

سلم على ميفريه :

اللهم أنت مطهر المطاهر، ومصدر المصادر، ومطلع المطالع، ومشرق المشرق،
اشهد باسمك ترينت سما لعرفان، وتوج بحر البينا، وشرعت الشرايع لابل الاديان.

سبحانك اللهم يا الهى انت الذى لم ترزل كنت فى علو القدره، والقوة
واجلال، ولا تزال تكون فى سمو الرفعة، والعظمة والاجلال، كل العرفا متحير فى آثار
صنعتك وكل البغاة عاجز من ادراك مطاهر قدرتك واقدرتك، كل ذى
عرفان اعترف بالعجز عن البلوغ الى ذوق عرفانك وكل ذى علم اقر بالتقصير عن
عرفان كنهه وانك، فلما سد لسيل اليك اطهرت مطاهر نفسك بامرک و
مشيكت وارسلتم الى برتيك وجعلتم مشارق الهامك ومطالع وحيتك و
مخازن علمك ومكان امرک ليوجهن كل بهم اليك ويستقرن الى ملكوت
امرک وجبروت فضلك. اذ اسلك يا الهى بك وبهم بان ترسل عن

یمن فضلك على اهل الاكوان ما يظهرهم عن العصيان و يحلهم خالصين
 لوجهك يا من بيدك ملكوت الاحسان ليقومن كل على امرك و ينقطعن عما دونك
 و انك انت المقتدر العزيز المحتار .

قلم علی میفریاد :

انوار قدیم در عرش عظیم سایه و اسرار قوم بر الواح شمیم ساطر و حامد قدرت
 در بهار قدس عزت بجای قوت طایر و در قاف عظمت با جان بیع رفت در طین و طواس
 جان احدیت بتشقات غزندیه در تشیق و اطیار جلال قدس عما در تدف و
 حوریات جمال انس بقا در تکف و عدیب سنا سروفا در تصف و محبت که
 سلطان قدرت و غلبه بر عرش عزت ساکن و ملک بقا در مصر لقا سکن و روح
 طیب بقا از شمال جعد محبوب مستح و اطیاب مسک و فانین شرم مقصود متموج و در قاف
 نور بر افشان دوحه طور در ترنی و دیک سبحانی در حدائق غزوه دانی در تعنی او که ملک
 ان محمد بعد محبوب الاولین و الآخیرین و الطاهرین و البائین .

هو الشاهد والمشهود

قلم اعلیٰ جمیع دوستان را بعنایت خود بشارت میفرماید و باسقامت کبری
نصیحت مینماید امروز کنوز مستوره ظاهر و عیون ممنوعه جاری و انجم و شمس و
اقمار آفتد کل بازع و مسیر و روشن بگوای طالبان معانی کوثر رحمانی جاری بیاشاید
بیاشاید ای فقرای ارض بحسن عنایت مواج و باب کرم مفتوح از حق
بطلبید جمیع را از فضل عظیم محروم نفرماید و از کوثر بقا ممنوع نسازد و بحد تکلیف
در منظر کبره مذکورید و بعنایت الهی فائز جدم نماید تا آنچه از قلم اعلیٰ در
باره شامیت شده محفوظ ماند الیوم انما موجود و نسالی عرفان الهی مشهود
و سارقین و خائنین از اطراف در کمین باید کل باسقامت تمام باسم مالک
یوم الدین نسالی شیشه را محفوظ دارند و چون جان در حفظش حبد منع
مبذول فرمایند آنه بقول الحق و بیدای پسپیل
و هو العزیز الحمیل .

« بنام دوست یکتا »

ای اهل حق انشاالله در این روز فیروز که فی الحقیقه سید روزهاست
بعنایت الهیه و فیوضات الطاف بانیه سرور و خرم باشید غیر دوست
و دشمن است از او بگریزید و غیر از یار مار است از او فرار کنید کرد همای کین دین
و تعبانهای حسد در انتظار با هم عظم خود را حفظ نمایند و بحال قدرت و اقتدار
ظاهر شوید قسم با قناب افق امرم که اگر نفسی با طینت کامل با سید بر کل
فایق شود آفتاب جود موجود و سحاب کرم مشهود سیکو سیکو بانهوار آن فایز گشت
و مبارک نصیحه از فیوضات این محرم نماید امروز روز ذکر و بیانست نه روز
خاموشی و روز جهد و کوشش است نه بهنگام و قوف و کاهلی پس با جانست
دوست یکتا آهنگ شهر باقی و عالم جاودانی نماید بگفتار آید در شهر
مترسید و بحال رافت و رحمت عباد و البطر مالک یوم معاد
دعوت کنید که شاید از این نسیم جانبخش بحرکت آیند.

هُوَ النَّظْمُ مِنْ أَفْعَى الْأَعْلَى

طوبی از برای نفسی که بر خدمت قیام نمود و عباد را بنجات وحی و صیر
قلم اعلی از خواب غفلت بیدار کرد هر نفسی با این شرافت فائز شود باید
رأسش با کلیل القطار مزین و سیکلش بر دار تقوی مطرز و قلبش بوز معرفت
الهی منور باشد این یوم غیر ایامست و این امر غیر امور از حق بطلب البصار
از شاهده آثار محروم نماید و آذان را از اصغار صریر قلم اعلی منع نماید
جهد نماید فائز شوی آنچه که مژش از عالم قطع نشود و ذکرش از
کتاب الاهی محو نگردد البه آعلی اهل البهار الذین ما نقضوا میثاق الله
و عهدہ اقبلوا بالقلوب و قالوا لک الحمد بما ذکرنا ذ

کنت فی السجن بین ایدی العافین .

بسمی الهین علی الأسماء

حمد مالک جود و سلطان جود الایق و سمر است که بیک کلمه عالم را بنور طور منور نمود
و آوان عالم را باصفا قداتی الرحمن مزین داشت طوبی از برای نفسی که فائز شد و بمقرعش
راه یافت . یا ایها المذکور لمدی المظلوم یک کلمه از کلماتی که در اول یوم ظهور از لسان
عظمت جاری و از جهت اعلائی فواید نازل منجی و حافظ و ناصر و معین کل است و آن کلمه
نبار که بفضل مایاست و سبب نزول آن اینکه هر مقبل خود را باین کلمه علیاً از ظنون و
اوهام حفظ نماید و حق را محض نماید بعضی مع اقرار باین کلمه ذکر نمودند آنچه را که سبب خزن
ملای علی گشت بگوای عباد بر خود رحم نمائید ، در آنچه ظاهر شده تفسیر کنید و بآثار
توجه نمائید ثمره سدره مبارکه آثارش بوده و هست طوبی للفائزین یا اولیائی بحکمت
و بیان خلق را بصراط مستقیم الهی هادی شوید و لکن آنچه لازم و مقدم است تطهیر جو
است بگوثر نصیح از فساد و نزاع و ضغینه و بغضا حق چنین گفته

چنین فرمود طوبی للعالمین و طوبی للمنصفین و

طوبی للمستقیمین .

بسمی الماطق من السموات والارضین

انشاء الله بنایت الهی با نچه الیوم نرودت بر اہم و اسحق و یعقوب
محبوب است فائز باشی قسم بافتاب بیان رحمن کہ چشم از برای این یوم
عزیز خلق شدہ آذان از برای این ایام بوجود آمدہ بیگل از برای این روز بیع است
و جان از برای ادراک این امر مسیع جہد نمایند شاید از اردن الهی بیاشاید
و مسجد اقصای حقیقی را طواف نمایند ہر کہ الیوم باستقامت تمام بر امر مالک
انام قیام نمود او ساجد و خاضع و طائف و رکع بودہ و بہت کذلک اشہد ^{بظہور}

فی ہذہ السجۃ المبینین یا لالہ زاران افرح بذکری ایانک نصرانہ

احب من کل شیئی فی کتاب عظیم و الحمد

لنفسی العزیز اعلیم .

احرف حمد حقائق در قائق حمد مخصوص ساحت مدس قرب حضرت سلطانی است
 که از لطائف بدایع عنایت خود کل من فی الملک را از آثار کافور برصه ظهور آورد و جمیع
 موجودات را از بویه نیستی در عرضه هستی برای ظهور معصود موجود فرمود و عیاض هستی
 موجودات را بمقام هستی مطلق قائم و مشرف نمود تا کل موجودات را غیب و شهود از رحمت و اسعه باز
 نماید و از استوای عرش عدال محروم گرداند و در بر وجود زمینی و از بر زمینی امری مقرر داشت
 که سادجیات مجردات حیوات اکوان بجزکات گوناگون حرکت نمایند تا به بیملکوت او در عرضه
 ناسوت ظاهر و بویه گردد و بهر شیئی فرضی بخشید و بقدر وسع او قدرت بخشد و بعد تکلیف امری
 عرضه داشت تا طغیان ایمان کل معلوم شود و ثمرات اعمال و افعال خود بر سر بند تا آنچه
 نموده اند سزا داده شود لعنان به پسرش نماند میفرماید یا بنی انسا ان تک مثقال حبه من
 خردل فکن فی صحره او فی السموات او فی الارض یا ت بهما ان الله لطیف خبیر چگونه میشود
 از برای احدی مغفرتی و مقرتی کل در قبضه قدرت او سیرت همچنانکه سرقضا و حرف انضا
 امیر المؤمنین ع میفرماید کل شیئی فی قبضه قدرتت اسیر و ان ذلک علیک سهل سیر فیجان

الذی بیده ملکوت کل شی و آنه قد کان علی کل شی قدیر . یا الهی وسیدی و رحمانی
 چگونه وصف نمایم آیات قدس ترا با این زبانی که کمال است از ذکر ادنی محمد سلطان
 ازلیت تو چگونه ملاحظه نمایم آثار انس ترا با این چشمانی که کور است از مشاهده مقص
 ملک ابدیت تو چگونه استماع نمایم احسان طبع ترا با این گوشانی که کر است از نغز
 حمزه سرمدیت تو چگونه ادراک نمایم لطائف بدیع حکمتهای ترا با این هوشی که مدبوش
 است از زده ظهورات تدبیر حضرت قیومیت تو . چه لطیف است مکرمت و مرحمت تو که
 فرد گرفته جوهر ساز حیات اکوان را و چه بدیع است رحمت و رافت تو که فرا گرفته
 اعلی مراتب هیات امکان را پاک و منزه از وصف هر جوهر محدودی متعالی و مقدسی
 از لغت هر منزه و مقدسی کل لغتها در ساحت قدس تو کذب صرف است و جمیع وصفها
 در فضای انس تو افک محض است قرار نمودی برای اهدی طریق برای معرفت خود
 جز عجز نجات و مقرر نداشتی برای نفس مغربی جز نیستی بات . الهی حضرت الالسن
 عن بلوغ شانک و عبرت العقول عن ادراک کنه جلالک با تمام این نقص و عجز نذا
 میکم ترا بندای اصفیای تو که ای سلطان من و محبوب من مطمئن فرما قلب ذره فایز
 بر جوع بسوی طلعت باقی خود و روشن فرما چشمهای مرا بمشاهده جمال حضرت و با بیت خود

و از نواری نور خود رشحات سروری عطا فرما و از کاسهای بلور خود طغیان کافوری
 عنایت نما و از حیاض محبت بید ملاحظت شراب انس کرامت فرما تا مسترح
 شود فواد من در ساحت حضرت محبوبیت تو مضعق شود عقل من در بساط سلطه مجدود
 تو بچنی که عمار کافور و صرف ظهور و هویه نور الموحدين سید الساجدين و حی فدا
 میفرماید و اجلسی من الذین اطمینت بالرجوع الی رب الارباب انفسهم و قرأت بالنظر الی
 محبوبهم عزیزم و من الذین تعرضت اشجار الشوق الیک فی حدائق صدورهم و اخذت لوعته
 محبت بمجامع قلوبهم و هم الی او کار الافکار یا ون و فی ریاض القرب و المکاشفه برعون
 خلق فرمودی این ذره و کار ابقدرت کامله خود و پروردیدی به ایادی باسطه خود و بعد
 مقرر داشتی بر او بلایا و محن بحیثیتی که وصف آن بیان نیاید و در صفحات الواح
 نمبند گردنی را که در میان پرند و پرنیان تربیت فرمودی آخر در علمای محکم سنی و سنی
 که لباس حریر و دیباجت بخشیدی عاقبت بر ذلت مجلس مقرر داشتی قلده تنی
 قضایک قلاده لاخل و طوق تنی اطواقا لا تلک چند سینه میگردد که استلا مثل باران
 رحمت تو در جریانست و بلایا از افق قضا ظاهر و مابان و در این ایام مقعد انس و محل
 امنی برای این بند مقدر فرمودی . در اول بنجد متکاران با رحمت و رافت برت

نمودی و در آخر باصحاب غضب و رجال سطوت و اگر داشتی باشها که اگر گران
 غل و زنجیر آسود نبودم و چه روز از صدات ای دی و السن آرام مگر فتم چندی آب و نان
 که بر حمت و اسوه حیوانات صحرا حلال فرمودی بر این بنده حرام نمود و آنچه را بر خوارج جایز
 نبود بر این عبد جایز داشتند تا اینکه عاقبت حکم قضا نازل شد و امر امضا بخروج این
 بنده از ایران در رسید با جمعی از عباد ضعیف و اطفال صغیر در این هنگام که از شدت
 برودت امکان تکلم نداشت و از کثرت یخ و برف قدرت بر حرکت نیست بعضی از اطفال
 از مفارقت اخبار آیات فراق قرانت میباید و برخی بعثت یاس از وطن و دیگر کمتل
 السیم ناله میکنند و در بیابان حیرت سرگردان میگرددیم و در صحراهای حسرت رجای
 ترا میطلبیم که شاید نسیم رحمت تو آید و احسان قدیم تو در رسد فلک الحمد
 علی حسن ملائکت و بسوغ نعمائک و ظهور ابتلائک و انانت
 انت الله لا اله الا انت و انما کننا من فضلک

سائون .

باسم سلطان وجود

منادی است لازل از یمن عرش میفرماید و لکن جزاؤن داعیه صفا نمود ملاحظه در
 احیان ظهور مظاہر رحمن از قبل فرماید مع آنکه کل آیات بسین در بیان محکم متین
 ظاہر شد اند مع دلک در هر ظهور کثرناس بوساوس شیطان ارغرفان مظہر رحمن
 محروم مانند و بایام فانیہ از حیات ابدیہ باقیہ ممنوع گشتند نقطہ بیان روح من فی
 الاکوان والامکان فداء آیات محکمات الهی ظاہر شدند و در کل اخذ عمد این ظهور ابداع
 منع نمودند بشاید خسیع بیان و ما نزل فیہ الامنوط بقصدیق این امر نمود اند مع دلک
 بعضی از اہل بیان ارتکاب نمودند آنچه را کہ هیچ متقی ارتکاب نمود فویل لهم من عذاب
 یوم عتق . باید در کل صحن سخن پناہ برد کہ مباد عساکر جہل بر علم و عقل غلبہ نمایند و جنود
 و ریب بر یقین غالب شوند حمد خدا را کہ آنجناب از انجم سما مرتفعه و از افقان سدہ
 الہیہ اند باید بقدرت مالک اسما و صفات خرق حجابات بتماہ نمایند بشاید اگر
 جمیع عالم بر اعراض قیام نمایند بر یقین بفریاد و تجلیات شمس الہیہ در نوم بر آنجناب
 شدہ اگر از نظر محو نشدہ باشد ان اخرق الاحجاب ثم طلوع عن خلفها بوجه منیر وان

ربك معك وعنده علم الاولين والآخرين ، در هر ظهور غرر رحمانی بر کل تجلی میشود
 و لکن بر بعضی در نوم و بر بعضی در يقظه و این از سنت الهیه است در هر ظهور و آن ربك
 بكل شیء علیم نسل همه بان بختگم عن افستان و آه علی كل شیء قدير . در ایام
 كل ما سواه در صقع و حد قائم و نسائم رحمن از رضوان فضل و احسان بر اهل الكون علی حد
 سوار مروز میفرماید هر نفسی که از آن نسیم خوش روحانی عرف قمیص رحمانی یافت بجاست
 ابدی فائز و مادون با کتبت ای هم بنا راجع و امتحانات و افتخارات ملائکه ممیزات
 حقه که بتقرین و جمع مشغولند اینست معنی ما نزل من قبل و النازعات عرفا معصود
 همان ملائکه ممیزاتند که بربیع و انتزاع الثواب و ارواح مأمورند تا تمیز و تفصیل واضح و
 ظاهر شود چه نیکوست حال نفسی که در این ظهور اعظم ثابت مانده اند و بآیه مبارکه
 قل الله ثم ذرهم فی خوضهم لعلون عالمند بشانی که بدینا و ما فیها از او احدی بقیه محروم
 مانده اند آن نفوس از جمع امتحانات محفوظند طوبی لهم ان شاء الله در این فخر الهیه
 از ایامی فضلیه حقیق محموم بایشان مید و بمطر اکبر ناظر باشید عقرب روح غشته
 انفس خبیثه بر آن دیار مروز نماید ان شاء الله در آن ایام محفوظ باشید ان شاء
 معکم ان نعم الیه توجون . الیوم یوم ایقانت و محی طون و او هام اهل طن

لا زال از مخزن علوم ذمی اجمال محروم بوده اند و حاصل یقین بر سر بر غیر ممکن
 مستقر و مسترج . و الهب آعلکم یا فان سدره الامر و
 علی الذین یحکمونم جباله المنین الصیوم .

جناب عوغای عشق

بوالله

نامه دوستی بر مخزن نیستی وارد شد و معانی روحانی آن سرت تازه و
 فرح بی اندازه بخشید معلومست دوستان معنوی که در آشیان الهی وطن دارند یا
 از خاک درگذرند و از افلاک بگذرند قدم از راب بردارند و در حست قدس رب
 الارباب گذرند این اصحاب اهیج سدی حایل نشود و هیچ معیری تعیینند به از
 خمر عشق مدیهوشند و از جام شوق بهیوش مست جمال لایزالند و محو لالیمیل
 و ظاهراشان اگر نار جلوه نماید باطن ایشان بنور دلالت میکند عالم الفاظ ایشان
 از مراتب بلند معنی منع کند و حجابات مجاز از مواقع حقیقت محبوب نسا زد بر توکل پرداز

نمایند و بجناب عزت و جید در هوای قدس تجرید بپرسند و انگهی حرکت
 عوالم تفرید بقلب راجع است و قلب پاک لطیف ابی باکی در لسان بیان کشف
 نماید . ما درون را بگیریم و حال را ، ما برون را بگیریم و حال را ، بر خود انجناب
 معلومت که این اصحاب معروف چه قدر اموات کرده اند ما را مکتب هستند در وادی
 نفس سالکند و در بادی عقلت ماشی بهوی سخن گویند و در تیه ضلالت سلوک
 نمایند . ای غوغای عشق سخن جان را گوش جان بشنو تا در بسیل جانان جان
 و دل در باری و در کوی دوست سر اندازی تا بی سرسرا فریزی و بی دل بخروشی
 و بی خمر بچوشی و بی لسان بسروش آئی و از این گلشن ظاهری گلشنهای غزالی
 میل فرمائی . ای بسیل باغ دل جاگیر و بر شاخ گل مقرر گزین و ای بد بد
 بدینه سببا باز گرد و ای یوسف از سخن تن بدر آ و ای خلیل از نار نفس بگذر
 بفاران عشق وارد شو تا در این ظلمت ایام مثل نور بر افروزی و مگر خدمت بر بنی و جان
 و دل طوف بدینه گل نمائی این است ثمر وجود اذنا شوق راحه المعانی من قمص المعنوی
 روح البعاج من الوفا و کمون من المقدسین فی أم الکتاب من قلم القدر علی لوح العزیز با
 مکتوبا و البکیر علی الذین تبعوک فی امر مملوک و کما نوا من المحسنین فی اللوح مستورا ۱۵۲

ہو الا قدس لابیھی

نامہ آنجناب کہ بدایع ذکر رب الارباب مزین بود بر کلمن بلا و محزن ابتداء صل و بدیم
 اخذ شد و بطحقات غم ملاحظہ گشت ہذا تقدیر من مقدر قدیر المئۃ لعد کہ آنجناب ارکوثر عرکان
 نفس رحمن کہ ایوم اکثر اہل امکان از شرش محروم ماندہ اند مرزوق گشتہ فیاجہ از این
 فضل بدیع کہ در ابع من غیر شبہ و نظیر و من دون و قوف و تعطیل ظاہر گشتہ و الموحدون
 یسربون من خمر الہی کانت بحب اللہ محروجا . ذکر شدہ بود کہ ارادہ طواف بیت اللہ
 نمودہ بودید و با سبب مانعہ موقوف داشتید فنعلم ما قضی و فی ذلک حکمہ تعظیم ، زود است
 کہ بر حکمت مستورہ مطلع شوید چنانچہ اقبل ارکل ما قضی من لدن ربک حکم بالغہ شاید
 نمودید لن یعرب عن علمہ شیء و انہ کل شیء علیم . بعضیای محوتمہ سلطان الایلی رضی
 شدہ دستگاہک نباشد و ماہو المحوتم عند ربک لن یدلہ شیء عما خلق بین السموات والارض
 چنانچہ با من عباد مذکور است و و اهل فرض نمودہ اند از برای ہر شیء الاول معلق و الثانی

محموم و لکن آنچه در این دو مقام ذکر نموده اند لایمن و لایمنی بوده چه که از اصل علم الهی
و حکم بالغه صمدانی محرومند الا من شاربک و اکثری اناس بعدم بلوغ عرفان این
دو مقام مقرر و معترفند در بیان این مطلب مثلی ذکر میشود که شاید آنجناب بحقیقت آن
عارف شده ناس باحفظ الهی و قدرت و از آجال معلقه تحفظ نمایند که شاید بنفس محموم
و عرفان و فارغ شده موقن شوند. در شمع ملاحظه نمایند که مشعل است اجل محموم
آن منتهی شدن پیه و فسیل است چه که تا این دو باقی شمع مشعل و منیر است و چون این
دو منتهی شد حتم است اطفاء او و البته منطقی خواهد شد و ابد تغییر و تبدیل در این مقام
راه ندارد آنی تقدیم بخوید و آنی تاخیر نپذیرد چنانچه مشهود است و شاید میشود لکن
باین حتم مرزوق شود اگر آجال او اینگونه که در نفس او ان بعدت رحمن خلق شده او را
اخذ نماید و فانی سازد و این آجال نظر بعدم انقطاع قدرت کلیه الهیه بر کل شیئی میشود
آمده همنسیاً لمن بلغ الی منبع العرفان و یکون فی آثاره لمن المسفلین و یبلغ الی
مراد است فی کلماته فطوبی للواقفین و البالغین، مثلاً همین شمع بسا میشود که با نهایت

اریاح بر او مرورینماید و یا اسباب دیگر تا خلق منطفی میگردد و خاموش میشود چنان
 برای العین شاید میشود جمیع علوم و نفس بشری ظاهر میشود چه که حسیع اشیاء
 کلمات کومینه آیه اند و علوم الهی در خزان کلمات دستور و محورون مگر علومی که
 مخصوص ذات قدم است واحدی را اطلاع بر آن ممکن نیست فجانیه عمایسه العالمون. اگر
 چه در مقامی جمیع قضایای وارده محسوم بود و خواهد بود و همان نفس امضار و سئل بر
 حتمیت است و لکن در آن حال در سائر مشیت الهی باقی دیگر تا کی از جبروت
 مشیت مملکت بیان آید و از قلم تقدیر تحریر شود و این حدودات مقامیه و مراتبیه
 که ذکر میشود نظر بحدودات بشریه و اسباب ملکیه است که از مشیت امکانیه خلق شده
 و با و راجع میشود و باعث شده مشیت مقدس انشونات تحدیدیه بوده و خواهد بود
 باری آنجناب باید الیوم بقدر وسع در مراقبت امر الله و حفظ عباد او مجاهده نمایند
 که شاید شمعهای عرفان نفس عرفان که در افنده انسان مشتعل شده باریاح
 نفس شیطان و حرب آن محمود و خاموش نشود که شاید بمقبر محسوم و مقام محمود

فائز گردند جهد لازم و لکن بعد یفضل باشد و حکیم مایرید . در فراق صابر باش
 و بنابر اشتیاق محرق چه که حرقت مشتاقین عند بعد محبوب بوده و فی احترام
 فی الفراق یوسیم الله اجر الوصال که لک قدر فی جبروت القضاء . ان شاء الله
 باید در جمع احوال از دون بعد منقطع باشید و بسطر مواهبش ناظر و دیگر آنکه ایوم
 بسکلی وجود را بطراز عبودیت مزین دارید و عبودیت خالصه صرفه بین عباد حرکت
 نماید قسم کمال قدم که هر نفسی ایوم عبودیت خالص عابد شود معبود حقیقی را
 عند بعد مقدم است بر کل نفوس چه که معاندین دین رب العالمین در هر جن بمکر
 جدید ظاهر میشوند و تازه مضمونی بدست جهال داده اند که شاید بدینوسید ما را
 از ضراط ذواکمال محروم نمایند و بعد خواهید مطلع شد باری لا زال از کاس
 عنایت ملک افضل مشروب باشید و در ظل رحمت او ساکن و مسترح
 مانید و منع اصحاب از توجه باین ارض لازم چه که البته ضرور است و در کل
 حین بصریح بسین عب و الله را متذکر دارید که مباد انفس مقدس را با لایش

معاصی بیایند و از رضوان قرب الهی بعید مانند ابد از بعد فخر و نون مباحث
 و من غیر اذن حرکت نفرمایند و لکن انشا الله اگر دست قدرت
 ربانی آجال معلقه این ارض را منع فرموده است بحسب
 لقاحضار شوید و الله مع الصابرين .

هو العافر اوست بخشند و مهربان

بیانات عربی که بدایع نعمات حجازی از سماء سلطنت صمدانی نازل شد زیاده
 از حد احصا و احاطه اولی الالباب است و اما نظر با حقیق السن و ادراک بعضی
 مقصود آنه نشده اند و از مطلوب محبوب و از مراد بی مراد مانده اند لهذا در این لوح مختصر
 از جواهر نصیح الهیه و حقایق مواعظ ربانیه بنعمه طبع عراقی و پارسی ذکر میشود تا مراد آنه

چون شمس مشرق و صبح صادق بر همه عالمیان واضح و لائح و ظاهراً و مبرهن و
 بویده شود و لکن من فضل الذی قد کان علیکم مسبوقاً و این معلوم بود که حق جل
 و کرمه لم یزل و لا یرال از طاعت و عبودیت و ذکر عبادت و معذرت بوده و خواهد بود زیرا
 که احدی از ممکنات اقویه و استعداد معارف او کماهی نبوده و نیست و ممکن آنچه
 در سواهای قرب و لقا و وصل و بقا طیران نماید از نقطه اکوان که بمسیت امکان خلیق
 شده تجاوز نتواند نمود و سلطان یفضل مایش آفرینی ازل البقا در علو جلال و منهی سمو
 جمال خود بوده و چون طریق و سبیل دون او با و مسدود و مقطوع شد محض عنایت
 و مخرج فضل و لطف و کرمت در هر زمان و عهد نفسی را مبعوث فرمود تا عباد را از
 دای عقلت و هوی بپر منزل عزت و بقا هدایت فرماید و از ارض فقر و نیستی بسما
 غنی و هستی رساند تا اطیاری قدسی بوطن الهی میل نماید که شاید از حجاب نفسیه و
 اشارات ملکیه معذرت شده در ظل وجه الله محسوس شده و ابد الابد بدوام استقامتی
 ماند و این مراتب در سپسع زمان و عهد بعضی از عباد مدعی شده و لکن برگزینان

قول اکتفا شده اینست که امتحان و افتتان همیشه از سما قدرت نازل تصادق
 از دون آن معلوم و واضح گردد حال ملاحظه فرمایید که جمیع این مردم ادعای حبیب الله که
 عظم اول و اسبق امور است مینمایند و مع ذلک قبل از نزول افتتان بفعال معروض
 شده اند و کیف بعد البلیا و المحن و الرزیا و السنن فمکرم و انما قول یا اولی الافکاء
 باری این قدر متیقن بوده که آن ذات قدیم و کبریا ارتقاع و مخزن استماع ممکن
 و بر عرش تعالی و تریه نسومی و دخول و خروج و صعود و نزول در آن مقام راهی نه
 و بعد از ثبوت این مطلب لطیف واضح است بر هر صاحب بصری که نه طاعت
 ممکنات بر قدر او بفرماید و نه عصیان موجودات ارشاد و مقدار او بکاهد هرگز
 اعمال معدودی معدوم بساحت قدس قدم در نیاید و لوث فانی ذیل غرباتی را
 نیالاید غیر او نزد او مذکور نه و دون او در مقعد او اسمی نه ، المکن فی حد الامکان
 و الواجب فی علو العدس و الشان و بعد از ثبوت این مقامات دیگر شبهه نیست
 که آنچه از سما لایزال نازل شد و یا میشود مقصود ارتقای خود عباد است مع ذلک

بسی از انصاف دور است که خود را از نفعات قدس این ایام محروم نماید و
 اینقدر معلوم باشد که قدر خردلی از اعمال ممکنات کمترم و ستور نیست و لکن نظر عبطو
 کبری و احاطه رحمت بر اشیا اظهار و بران شده و نخواهد شد و چون جبارت
 از حد اعتدال میگردد لکن بعضی عباد را مطلع میفرماید که شاید سبب خجالت شود و ممنوع
 شوند و الا از غایت رحمت و عنایت هرگز راضی بر کشف عیوب عباد خود نبوده و نخواهد
 بود آخر بگویم بعد از آنکه اهل معنی و محشر و اصحاب غفلت و عمار که بر بساط ظاهر
 میروند همین مراجعت بقدر مقدور سعی مینمایند که از گلهای بسان با خود بار معان
 برند و شما که دعوی آن دارید که بر ضوان جمال قدس معنوی وارد شده اید چه علامت
 و نشان از آن فضای خوش جانان با خود آورده اید. آخر اهل بیان را بفرمان
 شاید و احباب جانان را نسام سبحان باید تا چسبند اهل ارض را یح قمیصی را
 از احباب او استنشام نمایند و آثار حق را از باطل چون صبح نورانی از لیل ظلمانی
 فرق دهند قسم بخند اگر این معبود قلیل سجیه آیه در بین بریه حرکت میکرد و حال

جمیع اهل ارض طائف امرتہ و قبل حرم ہتہ بودند قضی ما قضی انشا ہتہ امید داریم کہ
 بعد از تراب غفلت بفتح قدس احدیت بہیکل جدید و طراز بدیع مبعوث شوند
 و بر آنچه از ایشان فوت شدہ قیام نمایند قسم بخدا کہ ہرگز ایامی خوشتر از این
 ایام و فصلی اکبر از این فصل در ابداع ظاہر نشدہ و نخواہد شد و تا وقت باقی
 خود را از رضوان باقی ذمی اجمال و انگلشن جمال ذمی اجمال محروم نہ دارید و از
 سحاب جود و غمام فضل مایوس و ممنوع نشوید و این معلوم است کہ ہمیشہ خیر و
 صلاح و سداد اجباب الہی را این عب منطور و ملحوظ داشتہ بقسمیکہ ملاحظہ
 ایشان از انفس ایشان بخودشان بشیر نمودہ و کفنی ہتہ شہید او بر شما واضح
 است کہ چہ مقدار از بلایای ستر و علن کہ بر این عبد ریختہ و ہمہ را تحمل نمودہ کہ
 شاید بسیار مرده از ہبوب اریاح ہتہ زندہ شوند و از نسیم صبح الہی از نوم
 سر بردارند نہ آنکہ چنان شود کہ از مجالست بالمرہ احقر از ما یتم و خفا را بر طور
 ترجیح دسیم چنانچہ در این ایام معمول گشتہ و در این ایام کہ کل مل از غرب و عجم

و شرک و فارس و نصاری و یهود و عالم و جاهل بمعارضه با این عبد قیام
 نمودند و امری جز اطفای نور آنست و اخاد و نار آنست بخوید و این عبد در مقابل همه
 ایستاده با آنکه مطلع است بر آنچه در قلوب مستور نموده اند
 حال باید اقلّاً اجاب و گیر سبب که درت و خزن چنین عبد
 با احاطه بلایا و رزایا و قضایا نشوند دیگر تا انصاف
 چه کند و امر آنست چه جاری شود علیه فی کلّ الامور
 توکل و سبنا و نعم الوکیل .

انا المهاجر المسجون

ان يا هجران الهجرى عن كل النوس ولا تجرى عن حب ربك الذى كان
على العالمين محيطا ، ان ادخلنى فى ظل بكتم ثم اقمى لسلطانة ثم اركعى لاشراق انوار
ثم ابعدى لهند الوجه الذى كان عن افق الروح مشهودا . اى امه نسه وكرتودر كا
جناب رحيم مذکور و بين مدي العرش حاضر شد و بعد از فوز او بمحطات القدس اين
کلمات از ساحت عز قدیم نازل . اى هاجر هجرت از اعيان محبوبست نه از جهل
مختار پس بايد در اين ايام از مشرکين و مطهر آن و از شياطين و مطالع ان بقلب
خود هجرت نمائی و بشرط قدس که مقرر طهينان و منظر جمال رحمن است و در شوي
يعنى بقلب نه برجل و نباشى از امانى که در مقام بيان متذکرند امورى را که ابدآ
حقيقت نداشته و ندارد چه که پروردگار تو عالم است بقلوب کل و اگر نخواهد اسرار
قلوب هر يك را در اين لوح مبارکه طيبه ذکر نمايد ليقدر و لکن چون اسم ستارا
دوست داشته و لا يزال محبوب بوده لذا گذشته امور از انظار خيانتور

فرموده . ای کبیر من و فرزند کبیر من از خدا بخواه از امانی محبوب نشوی که بظنی
 از اطلال فانی مشغول و از شمس باقیه غافل گشته اند و از خفاش مستفیدند که آیا
 شمس اشراق فرموده و یا آفتاب جهانباب عز صدانی از افق حدس اهبانی طالع گشته
 بذره ای از شمس الشموس محروم ماده مذ و بر عم خود حجاب تقلید را حرق نموده اند
 بر مقاعد عزت و تحید جالس گشته اند فباطل ههتن بظنون . گویای امار من قسم
 بجهالم جز ذکر کم مردود و جز خیم غیر مقبول و اگر چسب هیاه کل اشیا بقیمص عزاسمی
 ظاهر شوند و اقل من آن بر صراط عز رحمن توقف نمایند معدوم صرف و مفقود بحت
 عند الله محسوند . پس ای امار من نظر از انشوس مکره ظاهر نموده بمنظر البرراج
 شوید تا تمدت حق امیت امر جمال اکبر که بر عرش اظهر مستقر گشته و این کلمات را جبا
 لانفسکن از مطلع بیان ظاهر فرمودم که شاید بذر این در آن از جمال سبحان محروم
 نمایند قسم بجهالم که لوح موسوم بلوح البهتار که ارسال شد معادله نماید بحر فی
 اران کل من فی السموات و الارض و لکن گویا قرأت شده و اگر هم شده بر عم خود

تفسیر نموده اند لا علی ما نزل علیه ، بگو ای امار من دشمن عالم را دوست ندانید و
مخارِبِ نَفْسِمِ رَاجِحُوبِ مَشْمَرِیدَ الیومِ حَتْمِ مِیزانِ است هر نفسی که بآن فائز شد
بجای آید و لقاءِ او و کل خیر فائز و من دون ذلک محروم بوده و خواست بود
پس تو ای ماجر ، مهاجر الی حبّ الله باش یعنی از کل من علی الارض هجرت
نما و در ظلّ شجره حبّ الّهی مستیج باش در این صورت از مهاجرات عند الله
محسوبی اگر چه در بیت خود مادام العمر ساکن باشی چه که هجرت بقدم نبوده بلکه
لا زال بقلب عند الله محبوب بوده و خواهد بود اگر چه از برای رجال اگر این دو
مقام واحد شوند احبّ بوده و خواهد بود و لکن باذن الله ، و این مخصوص رجال
است نه امار و مادام که در حُبّ ثابتی یستین دان که بین بدی عرش حاضری چه
که ذره از ذرات بین سموات و ارض مشهود نه مگر آنکه حقائق کل در هر صبح و شام
تلقا عرش رحمن حاضرند این است از حقیقات اسرار که بقلم اجهار من فضل
رَبِّكَ الْمُحْتَارِ ظاهر شد پس در کمال سکون ساکن باش و در نهایت اطمینان

بمنظر حسن ناظر و دیگر آنکه امار آن ارض را با دگر بدیع مسنیع از سلطان احدیه
 متذکر دار و بگو ای امار همه همچو نباشید که بهر ریجی حرکت نمایند و بهر هوای ممتز
 گردید شما و رقعات سدره امرید پس تمام قوت بر اعصابان شجره متمسک
 شوید که مباد از اریاح خریف کدوره از شجره اصلیه منقطع گردید
 اینست وصیت جمال الهی که هستی از اهل وفا
 و لبها علی من اهدی و نطق عن
 کل من فی الانشاء .

بهانه تعالی شانه العزیز

عرض میشود رقیبه کریمه عالی که مشرب بر صحت وجود مبارک بود مثل بشیر مصری مبر
شد و کعبان معنوی که مدینه دل است و اصل آمد رانحه و فا از این قیص است شام گشت
فرح بخشید و راحت افروزد عوالم حزن و پشیمید و بساط سرور مبسوط نمود محبت علم
بر فراخت و محنت سر برینداخت و لکن از احتضار مر اسده گلده رفته بود بی دوستان
بوستان حقیقی که در گلستان معنوی از صهبای آسمی مدبوشند و از نعمه روحانی
در خروش از هستی خود بهیوشند و از خمر حمت در جوش به کم قانع نیستند و از
بسیار به خار نیابند و فا تر امکان نزدشان حکم حرفی دارد و دریای بیان پیشان
حکم کاسی ریزا که از امکان عزلت گرفته اند و بلا مکان خلوت گزیده اند خار عشق را
خم کفاف نهد و حرارت شوق را می نغیرد این دو بیت در این مقام گفته شد ،
آنچه در خنجره داری ننگه صفرای عشق   زان شراب معنوی ساقی همی بحر بی یار
تا که این سوره شیدانی در آید در خروش   تا که این محمود ربانی بر آید زین خار

ماهی از آب سیر نشود و عاشق از معشوق کفایت پذیرد حبیب اگر هزار سال
بجبال محبوب ناز نشود و ساعتی ندارد و اگر عمر با باده زلال از شمشاد وصال نوشد بی
انگارد فرحشان از نار دل جانست و عثمان اشتغال باین و آن، مولوی بگوید،
عاشقان جام فرح آنگه کشند که بدست خویش خوبانشان کشند

باری این مرتبه که این نامه چون دفتر عاصیان تیره و چون روان مجربان تار شد
و از هر جریمی دلالتی دارد و از هر جریمی علامتی از عایت تطویل و مسلسل نویسی گویا تسلسل
حکم دور یافته و در اول قدم مانده می رسم بار کفایت نفرماید و شکایت آغاز نماید
با اینکه خود سرکار شایهید که ابواب مجالست سد و در نموده ام و بسبیل مراد منقطع
و بان سرکار برخلاف جمیع معمول شد و دیگر آنکه چه میتوان گفت این ماس ناس
میشاید که چه مقدار حد در دل دارند و چه مایه کینه در صدر پنهان نموده اند
خبر بگام نفس نفسی بر نیارند و خبر بهوی آلی بخونید چنانچه میفرماید او آیت من اتخذ الیه
بواه، با همه این مراتب که نزد آن جناب مکتوف و مشهود است و از غیر آن سرکار مستور

چگونه می‌تواند غلبه الهی بر شاخساری معنوی کنه سراید و هدهد سبازید
بعاد و گرنماید خموشیدن بهتر از خروشیدن ، عارفان جمال بدن مقال گوهر
بیان سفته اند و چیز از همه چیز خوشتر و دلکشر است یکی دل سخن پذیر و دیگر
سخن و پذیر حال کدام دل از این طایفه جویم و از کدام گل رسوخ این گل بوم ختم
علی قلوبهم و علی سمعهم و علی ابصارهم عشاوة . معلوم است که نعمه معنوی را جز گوش
حقیقی نشود و طاعت جانان را جز چشم جان نمیند و لم اعین لایبصرون بها و لم
آوان لایسمعون بها با اینکه حق بفساد باطل ممتاز است بمثل شمس از ظل معدومی
چند دعوی وجود نموده اند و علم ظلم بر او افتد با اینکه حرفی از حجه علم نونیده و نمی از
یم حکمت بالعه نخشیده اند و با این خلوت گریزان مصر توحید نسبت میدهند آنچه
که خود بان لایق و سرآورند ، اکاسه معطاط علی من لا ذنب له . و لکن بغایت
ربانی دست ایشان کوتاه است و نخل قدرت صدانی بغایت بلند . ابی بده الآ
ان یتم نوره ولو کره المشرکون ، مشغومی در این مقام خوب میگوید ،

ای ضیاء الحق حسام الدین و دل ای دل جان از قدم تو خجل

قصه آن دارند این گلیپاره کز حسد پوشند خورشید ترا

باری چه عرض کنم که نوای بسبب از زراغ معلوم است و ناله و رقرار از نغمه کلاغ واضح

و آشکار با اینکه جز خوشی شعاری ندارم و جز نستوری آثاری نخواهم این همه گفتگوهای

بی معنی بمیان آمد و احسرت اگر این طیر عراقی از نغمه های حجازی سخن نماند و شاهباز آهنگی

بشمارهای قدس معنوی مجلس بیاورد و از نوای طیور بقا محموران شیدا را بشنود آرد

آنوقت معلوم میشود که این گلکشگان چه قدر از مراتب بلند عرفان دور مانده اند

گویا از بحر ایقان هیچ نصیب ندارند و بسر منزل لقا که مقصود آفرینش است نرسیده اند

ای بی نصیب گوشها و بی بهره دلها انشاء الله بعنایت الهی و شرافت

محمدی در شاطی بحر توحید مجتمع شویم و از شراب بخرید مرزوق

گردیم تا دل از همه بیسیم و بد دست در بندیم .

بنام کیتا خداوند بی همتا

انشاء الله لم یزل ولا یزال بعنايات مشرقه از افق امر سلطان بزوال فخر و مسرت
باشید و در کل احوال بصرت امر رحمن مشغول، ای عبدناظر الی الله کمر خدایت
محکم بنده بشانی که بخدمت اسمین ماسوا نه کور و معروف باشی دنیا و آنچه در او مشهود
عقرب مفقود خواهد شد و آنچه باقی است ما قدر من لدی الحق لاجبانه بوده و خواهد
بود الیوم باید از اجبای الهی نفحات استقامت بشانی مرور نماید که احدی نتواند
آن نفوس مشغله را از شطر احدیه منع کند بگوای عباد خود را حفظ نماید و به حق جل ذکره
پناه برده که مباد و غیب غراب شمار از رب الارباب منع نماید چه که در کفر مبلدان بی
دعیان کذب مرفوع خواهد شد و این خبری است که حین مهاجرت از عراق بان اخبار نمود
و در الواح متعدد از قلم مالک بریه تفصیل آن نازل شده، قل خذوا کاس الاستقامت
باسم ربکم ثم اشربوا منها بعد الذکر حکیم باید الیوم کل باخلاق روحانیه ما بین تریه ظاهر
شوند تا جمیع حسن نفحات تقدیس و تنزیه از مستبین حق استتمام نمایند حمد کن
خدا را که تقاضا وجه مذکور و سلم امریه الهیه در ذکر جاری، بسیار عظیم است این مقام
طوبی لمن یعرف قدره و یکنون من الحافظین، ای طایر هوای حب الهی بشنو

ندای این مجنون را حسیع اجبار من قبل الله کبیر برسان طوبی لهم بما آمنوا
 و اقبلوا و سمعوا و اجابوا فی یوم فیہ نسف الجبال و اقشرت الجلود . انشا الله بید کل
 برصیح مشفقانه که از افق اراده مالک بریه ظاهر شده عال شوند و جمع را حکمت امر نمود
 پیم که فساد نزاع و جدال و تصرف اموال ناس من غیر اذن کل در این ظهور عظم منع شده
 بگو ای عباد بشنوید ندای قلم اعلی را که ما بین ارض و سما نه میفرماید جهد نماید که شاید تعبنا
 رحمانه و الطاف باینه آنچه لایق این ظهور عظم است از شما ظاهر شود باید کل متحد باشید و
 باعمال و اخلاق و آداب ناس از بیدای ظلمانیه بفضای خوش روحانیه کشاید و جذب نماید
 لازم انسان است طوبی لمن طهر منه انه من الفارین . انسان نباید جمع
 بهمت و در خیال خود مصروف دارد باید در مشیت امور بگرد مگر بحال سعی توجه نماید اینست حکم
 محکم مالک امم که از قلم قدم جاری شده ، لوحی از سما همیشه در تربیت کل نازل و لکن
 این ایام ارسال نشد چه که وقت اقتضا نمود اذ اجاء الیمن نرسد الیکم لعمری از یکی تب
 بسین نزل من لدن رب العالمین . ای دوستان حق همتان خدمت اجبابی
 حق باشد ملاحظه ضعف لازم و اعانت فقره از الزم امور لدی العفور بوده و خواهد بود
 قسم باقیاب عزت قدیس که از مشرق سخن طالع است که ندای مظلومین از اجبابی حق

و فخرای اردوستان او موثر بود و خواهد بود اگر ناس شان حق را درک نمودند و
 بشرط الله متوجه میگردند بر آینه امری ظاهر شد که سبب غمهای کل گردد قدس بر ما منقوا
 تقنم
 عمار او بسم اعلم بحیران استمع یا وحی الیک مالک القدر من سطر منظره الاکبر ان لا اله
 الا انما لقت در القدر . قم علی الامر و استقم بحول الله و قوته ثم منع ما امرت من لدن عزیز
 علیم . قل یا قوم قد اشرقت شمس الجلال من افق اکرم العزیز حمید بطن کل شیء الملك لله
 الواحد لفرود اعلم بحکیم . قل هل انتم من الاموات بی دربی لو کانت یکم نفخة کجوة سمعتم
 بکم و اقبلتم و قلتم روحی لبلایک الفدا یا محبوب العالمین . انت الذی حملت الشدائد فی
 سبیل الله لاسیاء ما سواه الی ان حبست فی سجن عظیم . لو تجدون حلوة ماجری من لقم
 الاصلی و تسمعون بانادی بلسان العظمة و الکبریا لمدعون ما عنکم و تسرعون الی مقر العرش
 بخضوع مسین . خافوا الله و لا تمسوا انفسکم من نفاتح الایام ان اقبلوا بقلوب نور و وجوه
 بیضا . کذکب یا مرکم بکم لمقتدر المعالی العزیز بحمل . ان یا ایها الناظر ان افرح بذكر
 ایاک و لا تلتفت الی الذین یقولون ما لا یفقهون . البصائر علیک و علی ابنتک
 من معات من الذین اقبلوا الی الوجه الا انهم هم الفارزون و الحمد
 لله العزیز المحبوب .

بِسْمِ الْمُسْتَقَرِّ عَلَى عَرْشِ فِعْلِ مَا شَاءَ

سُبْحَانَ الَّذِي سَطَّقَ فِي قُطْبِ الْعَالَمِ وَيَدْعُو الْأُمَمَ إِلَى الشَّرِيعَةِ الْبَاقِيَةِ الْآبِدِيَّةِ الَّتِي تَهْتَدِي بِهَا
 الْعَالَمُ وَيُضْرَمُ نَسَاءً بِسُلْطَانٍ مِنْ جَسَدٍ وَيُوَيِّدُ الَّذِينَ أَقْبَلُوا إِلَى مَطْعَمِ الْأَمْرِ أَنْ لَهَا الْعَوَى
 الْقَدِيرَ . قَدْ زَلْنَا فِي كُلِّ شَأْنٍ آيَاتٍ لِأَعْيَادِهَا مَا خَلَقْنَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ طُوبَى لِمَنْ
 إِذَا سَمِعَ قَامَ وَلِصَامَتٍ إِذَا فَازَ بِالْأَصْفَاءِ لَطَقَ بِهَذَا الذِّكْرِ الْحَكِيمِ أَنَّ الَّذِينَ اسْتَعْلَمُوا بِهَا
 بَيْنَ الْبَرِيَّةِ أُولَئِكَ أَهْلُ الْهَبَاءِ فِي مَلَكُوتِ الْأَنْبَاءِ يَسْهَدُ بِذَلِكَ مَالِكُ السَّمَاءِ فِي بَدَا
 السَّجْنِ الْعَظِيمِ . طُوبَى لِمَنْ إِذَا اخْتَلَفَتْ نَفْحَاتُ الْوَحْيِ وَقَرَّبَتْ إِلَى تَهْتَدِي الْعَالَمِينَ
 أَنَّ اسْكُرَ بِمَا سَمِعَاكَ مِنْ الْأَنْبَاءِ الَّذِي قَدْ خَلَقْتَ لِلْأَصْفَاءِ آذَانَ السَّنْبِينِ وَالْمُرْسِينِ يَا
 لَوْلَاهُ خَلَقْتَ الْآذَانَ وَمَا فَحَّتْ أَعْيُنَ الْعَارِفِينَ ، تَمَكَّنَ بِحَبْلِ الْإِسْتِقَامَةِ عَلَى شَأْنِ
 كَيْفَ يَسْتَقِيمُ كُلُّ مُضْطَرَبٍ مَرِيبٍ ، ثُمَّ احْفَظْ الْأَمْرَ مِنْ أَشْرَارِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِ
 وَحُجَبَاتِ كُلِّ مُشْرِكٍ أَثِيمٍ . كَتَابَتْ لَدَى الْعَرْشِ حَاضِرٌ وَمُجَاطِ عُنَايَتِ مَالِكٍ وَجُودِ فَارُوقِ
 حَمْدِ كَنْ مَجْهُوبِ عَالَمِيَانِ رَاكِدِ وَرَسَاخَتِ أَقْدَسِ امْنَعِ مَكُورِ بُوْدِهِ خَوَاهِي بُوْدِ امْنَتِ
 اِرْفَضِ هَامِي بَزْرِكِ پَرُورِدِ كَارْتُو ، الْيَوْمَ امْرِي كِهْ بِرْ كُلِّ لَارِمِ اسْتَحْفَظْ نَسِ اسْتِ اَز
 شَبُونَاتِ نَفْسِ مَهْمِي وَاسْتِقَامَتِ كُلِّ اسْتِ بِرْ خُبِّ مَجْهُوبِ امْكَا نِ بِاِيْدِ صَبْمِي اجْبَانِي

الهی را تربیت نمایند که بذای ناعقین از رب العالمین محروم ننهند چه که
 از هر جهتی بذای عملی مرتفع شده و خواهد شد کل را معدوم و مفقود شمرد قبل
 الفسده کلامه چنانچه در الواح بصریح نازل شده فریب نخورد و بر امر چنان
 ثابت باشند که ماسواش را هک دانند اینست از اعظم اموز تا امر الله فی
 ماسواه استقرار یابد انشاء الله باید تمام همت بخدمت امر مشغول باشید تا
 اکثری جا بماند لازم است که بیاودی تربیت نفوس موقنه تربیت شود پس
 بان یوفقت فی کل الاحوال و یحکک من الدین نصر و امر الله بنفسهم انه
 ناصر الانصرین نعماً لک یا اسمی ثم طوبی لک یا اسمی بما فرزت بما لا فایزیه الا کثیراً
 و شربت خمر الیحویان من قدح الطاف ربک الرحمن یشهد لک مولاک
 فی قطب الجحان و انها و خز لک فی جبروت و نور لک فی ملکوت و عز لک فی مسوت
 ان ربک لهو العالم بما انت علیه انه لهو بحکم الخیر . در سنین معدود است
 جمعی از اجاب از بعضی احکامات الهیه سوال نموده اند نظر بکتاب ربانیه در عهد
 تاخیر افتاد تا در این سده عرایض شتی از اهل بلاد لدی العرش حاضر لذا
 لوح مینع که فی تحقیق سبب نظم عالم و حیات امم است از سما میست

نازل لعل الله يرسله من بعد انه لهوا كما حكم على ما اراد لاله الا هو لمقتدر
القدير . سميع اجاب را دلگور او امانا از قبل حق مكنه بر سید و بنا بر کلمه
مشعل دارید انما ليهب آعلیک و علی من یحکمت

لوجه الله .

بنام دوست یکتا

انشاء بعبایت و الطاف مالک اسماء ساقی رحیق بقا که از معین قلم علی تجار
باشید، در کل احیان این کوش حیوان را با سم رحمن بنوشید و بنوشانید ایوم بر امثال
اجتناب خدمت حق لازم و واجب است و خدمت او تبلیغ امرش با این خلق بوده و
خواهد بود ملاحظه در غفلت اُمم نمایند مع آنکه نیز اعظم در قطب زوال مشرق و مضمی
کل در ظلمت سایر دوار و غافل الامن شاکت العظیم اخیر . طوبی لمن نبذ الهوی
و اقبل الی الهدی منقطعاً عن العالمین . امروز سید روز و سلطان ایام است
مبارک نفسی که از نعمات این ایام بحیات باقیه فارشد و با ستقامت کبری امر ما
اسماء قیام نمود اوست بمنزه بصیر لیسکل لبشه که کف حکم مالک القدر آنه لهُوا حکم
علی ما یرید . انشاء بعباید اجبا و رسمیه را از رشحات بحر کرم آهسته و نفس رحمانه
نمائید در کل او ان در صد آن باشید که بعیدی را از کوش قرب بنوشانید و ممنوعی را
از زلال وصال بچشانید چه که رحمت حق سبقت داشته و خواهد داشت لذا باید بحال

شفقت و مرحمت ناس را بشر و دست دعوت نمود و از آنچه غیر اوست بازداشت
بعضی از ناس ناس با کمال مکروه و در صد و انفس مقبله بوده و هستند غافل
مشوید و رضوان افنده مجین از هیچ سموم مسکین و حیانت سارقین خط نماید
یوم عظیم است و امر عظیم و ناس اکثری ضعیف . این الذین استقاموا علی الا
علی شان ما حرکتهم عواصف الدلیس و لا قواصف الالبیس و این الذین نذروا الذی
و تمسکوا بحبل اسم ربهم مالک الاسما . و این الذین قاموا علی نصره امر الله المقدر العظیم
یا ایها الناظر الی الوجه ان استمع الذی من شطر السجین مقر الذی فیہ یسقط مطمع الاسما
انه لا اله الا هو المقدر العظیم بحکمکم . قم علی خدمت مولاک علی شان لا یقعک
سطوة الملوک و لا اشارات الملوک کذلک یا مرک من لاح به ملکوت امر ربک
المقدر القدر . قل بسم الله و خذ قدح الایقان بید الایمنان باسم
ربک الرحمن ثم اشرب منه فی کل الاحیان باسمی المیهن علی العالمین . انت
الذی تحرک علی ذکرک بقسم الاعلی ان اعرف قدر هذا المقام و کن من الشاکرین

تجنب عن الذين تجدهم الاقوال دون الاعمال الا انهم من الصاغرين لو جمع
على اهل الارض كلها باسياف الشقاوة والبغضاء لان صدق احد انهم على ما هو عليه
من عمل الشياطين . قل يا قوم حسبوا عما تهتم عنده في كتاب الله اتقوا الله ولا
تكونوا من الغافلين انك لا تحزن من شيء ذكر الناس بما امرت به من لدى الوحي
انما اردنا لك شائناً من الشؤون سوف نظهره باحق انه لو لمقتدر على ما يشاء لاله
الابو المعالي العزيز الميسع . تقم في بحر الطاف ربك وسبح باسمه
البدیع . انما ابها عليك وعلى من معك الذين يري في
وجوههم نظرة الايمان في ايام الرحمن الا
انهم من المقربين .

بسان ابداع پاری ذکر میشود و هذا من فضل آخر لكون من الفرحین . الحمد لله
 از فیوضات نامتناهیہ الہیہ در این ایام کہ افق سما مشیت شمس احدیہ مشرق و
 لایح است و بحر کرم باسم عظیم ظہر و باہر بافق علی توجہ نمودی و بعروہ و ثقی
 تثبت حبستی بگزارانہ این شرافت کبری و موہبت عظمی باید در کل احیان بصرت
 امر حمن مشول باشی اینکہ حق جل و عز اجبای خود را بصرت امر امر میفرماید این نظر
 بفضل اوست اجبای خود را ، باید امروز ہر یک از نفوس مطمئنہ موقنہ را سخہ خود را
 وحدہ ناصر و منصور شاہدہ نماید و نصرت ابد کرد و بیان قرار فرمودہ کہ شاید میستہ
 عظام رمیمہ از نفعات آیات الہیہ متحرک شوند و بطرد دست توجہ نمایند تا کل
 بیوضات الہیہ فار شوند و از رحمت و سعادت نصیب برند ملکوت نصر در قبضہ
 قدرت اوست اگر ارادہ فرماید بیک نفس جمیع عالم را تسخر نماید مشاہدہ
 آفتاب نما کہ یکی از آیات اوست جمیع عالم را بتایدات الہیہ وحدہ تسخر نموده

و چون آیه آفاقیه باین نحو مشاهد میشود همان دلیل است بر اینکه در نفس اجزای خود
 قادر است بر اینکه نفسی بقدرت و قوت و غلبه ظاهر فرماید تا جمیع ممالک ارض را منسخر نماید
 هر عارف بصیری از این مثل علی ادراک مینماید آنچه را تا حال ادراک نموده و بقلب و جان
 کلمات رحمن که از قلمش جاری شده تصدیق مینماید و این مقام نظر حکمت بالغه توقف نموده
 و ممنوع گشته تا بعلم حکمت الاعلمه المہمین علی العالمین . لذا بر کل لازم که الیوم بحجت و برهان
 و ذکر و بیان حصون نفس عاقله را تصرف نماید و بذکرش عظام رسمیه را حیات باقیه تازه بخشد
 انشاء بسم الله الرحمن الرحیم استقامت بشایه نجم منیر بدخشی و آن جهات بسور عرفان منور نماید
 کہ لک بذلتنا علیک النعم المکنونة الباقیة و علی قلبک نفحات قدسیة شفقانیة و علی اذنک
 مذاقی الاطیب الاصلی و علی بصرک المعانی المشہودہ فی ہذا اللوح المنیع . ان طمن بفضله
 و الطافہ انہ یؤدیک بالحق انہ لہو المقدر القدر . انہ معک فی کل الاحوال انہ لہو اعلم
 البخیر . و لکن در کل احوال بہ حکمت ناظر باشید چه کہ این امر است در کل احوال حکم
 ان نازل شد طوبی للعالمین . انما ابہار علیک و علی عبادتہ المخلصین .

بنام مستین وانا

انشاء الله لم یزل از زلال سلسال معارف محبوب لایزال نبوشی و نبوشانی کما است
 لدى العرش حاضر و عین عنایت بان ناظر طوبی لک بما ذکرته لدى العرش مره بعد
 مره و نزل لک ما تفوح به راحه الالطاف بدوام الملك و المملکوت آنچه الیوم لازم
 و بر آنجناب واجب است اینست که بخدمت حق قیام نمائی و مقطعا عن کل ما کان
 یبطلع امر مالک امکان مشغول شوی و در حق محوتم که با صبح قیوم مفتوح شده بر اهل
 عالم مبذول درید رشحات وحی متابعاً مترادفاً از اوراق سدره منتهی ترشح میفرماید
 و بصورت کلمات در الواح الیه ظاهر و باهر است طوبی لمن فاز بها و وجد عرفها
 و نطق بشنا موجد و قام علی خدمته خالقها و بارئها . ایکنه از حجت کتاب
 سوال نموده بودید حجت ما نزل فی هذا الطور ظهر ان است که بدلیل محتاج باشد
 و لید نفسه و برمانه و آه هر ذی شتم منصفی عرفش را استشفاف نموده و سینه ما

ملاحظه نمایند در این ظهور کل عالمند که بعد از آن زرفته و تحصیل علم نموده و از بیت
 اهل علم هم ظاهر نشده و اکثر ایام عمرش مبتلا و در سجنهای متعدده مسجون بود و معد
 قلمش معین فرات علوم نامتناهی ربانی گشته و اگر بیدیه منزله از زرد همی مشاهده
 شود در هر قطره آن بحر علم و حکمت امواج بنید و همین قسم که علم حق محیط است همین
 قسم در سایر اسما و صفات حق ملاحظه نمایند و این آیات یک ظهور از ظهورات حق
 است اگر تفصیل این مقامات ذکر شود این الواح کفایت نماید اگر جمیع علمای
 ارض در حین نزول آیات حاضر باشند یقین بدانند که کل تصدیق مینمایند چه که
 مفرو و مهربی مشاهده مینمایند **اللا اله الا الله المتكلم الناطق السميع البصير** . زود است که
 نفوذ کلمه الهیه و احاطه قدرتش را ملاحظه مینمایند اگر چه حال هم مشهود و واضح است
 مع آنکه در سجن بین آیدی غافلین بوده ظاهرأ با هر تصریحی من غیر تاویل از ملوک و
 مملوک کل را بکمال اقدار بشر مختار دعوت فرمود و نظر بضعف عبادشان این ظهور
 ذکر شده الاعلی قدر معذور ما قدر و الله حق قدره و بعضی از ضعفا چون بمقام بلند

عرفان تمامه فائز نشده اند و بر عظمت آیات الهیه مطلع گشته اند اینست که بعضی
 کلمات ترکیب نموده و ادعای باطله نموده اند و شان حق را منحصر بآن دانسته اند
 چنانچه نازل شده و منهم من ظن ان الایة تطلق علی کلمات تنهتی بعسیم او بحکیم
 او بالتصال الف فی آخرهما او بریاة نون علی امثالهما و ظن انها کلمات انزلها الرحمن
 فی صدره لا و الله بل اوحی الشیطان فی قلبه قد خسر الذین کفروا بالبرهان و تجا هروا
 بالعصیان انتی . و اگر فی الحقیقه ما نس طالب حق بودند و بحق عارف میشدند
 از جمیع عالم و حالیان میگذاشتند و بشر رحمن توجه مینمودند انشا الله تعالی آخرباید
 در کل صحن بخدمت امر مشغول باشند و ما س را متذکر دارند تا یسیدات الهیه بوده و هست
 چنانچه مشاهده مینمایند بر حسب ظاهر مع آنکه در صحن ساکن است بذكر شما مشغول این لوجه
 بوده و هست که شاید بخدمت امر قیام نماید و گمشتگان بادیه ضلالت را بافق هدایت
 دلالت کنید و همین قسم تا یسیدات باطنیه را مشاهده مینمایند که در کل صحن متوجه اولیا
 بوده و خواهد بود اکثری از ما نس رضع اند باید ایشان را اولایه بسن حکمت و باخذیه

لطیفه تربیت نمود و بعد با غدیة قویہ کذلک تقصصی حکمتہ ان ربک لہو المرئی لعلم
 از قبل لوح امع اقدس مخصوص آنجناب نازل و با این لوح ارسال میشود ان طہسن
 بفضل مولاک انہ یدکرک کما ذکرک من قبل ان اجد لاجیاء الاموات بہد الماء الی
 جعدہ اللہ علیہ حیوۃ العالمین . قل ان الحمد لله رب العالمین . نفوسی کہ در کتاب
 آنجناب مذکور بود کل بذکر اللہ فائزند بشرہم بذکرنا ایامہم و کبر علی
 وجہہم لیفترحن بکبیر ربہم العلی الغالب للمقتد العدی
 انما ابھا عینک و علی الذین فاروا
 بحمد النبا العظیم .

بنام مستین دانا

بکر معانی از معین قلم رحمانی در کل احیان جاری و ساری است از حق میطلبیم
 تشنگان را از او منع نفرماید و طالبان را محروم ننماید ای دوستان برای منگویم
 امروز را شبیه و مثلی نبوده و نیست چه که بحر کرم در امواج است و آفتاب جود در
 اشراق جود نماید که شاید با مری فائز شوید که سبب انعامی وجود کرد و ملاحظه
 کنید چه مقدار از علما و فضلا و امرا و اعیان و فقرا که مستظر بوم شده بودند و شب و
 روز نوحه و نذبه مینمودند و بعد از ظهور نیر عظیم ارافق اراده مالک قدم کل محبوب
 مانند الامن شایسته سگر کنید خداوند یکبار که شمارا تایید نمود و بافق علی
 هدایت فرمود و در سنین معدودت در بحن عظیم محض فضل شمارا در نمود و میباید
 اگر چه قدر این فضل نظر بعدم ظهور استعداد عالم الیوم معلوم نیست و لکن حق

جل جلاله عنقریب این مقام را ظاهر فرماید اوست بر هر امری قادر و توانا از حق
 استقامت بطلبید چه که نفاق مانع از آفاق مرتفع خواهد شد چنانچه در الواح
 قبل خبر داده ایم؛ همچنین توفیق طلب مناسب تا بر آنچه امر فرموده عمل کنید قبل از
 اشراق شمس احکام بر نفسی تکلیف نبوده و لکن بعد از ظهور اشراق کل مکلف بوده و
 خواهند بود تا جمیع بیفوضات نامستناهیة الهیه فائز شوند و اگر کوشش و محنت شماست
 و باید کل به حکمت ناظر باشید تا امریکه سبب اضطراب نفوس ضعیفه است
 واقع نشود اما تذکر کم لوجه است یسجد بک لسان الوحی فی
 هذا السجن الاعظم وعن ورائه السن الملار الاعلی
 طوبی لمن تذکر بآیات ربّه آیه من المعجزین
 فی کتاب مبین

بسمی الناطق بحکیم

ان الذکر نیادی من اعلی المقام یطق و یقول لک الحمد یا الہ العالمین
بما اطرت نفسك و ازلت آیاتک و ابرزت بیاتک و مل لمن امر فضلت
و اعرض عن افعتک المنسیر من امر ما اطرتہ بسطانتک الی من توجه و بمن
یؤمن تبأله و لمن عقل من یومک البدیع انک تعلم یا محبوبی انی ما قصرت فی
ذکرک و صیانا ملا لبیان و اخذنا منهم هم نفسك شیء بذکر کل الذرات
و کل منصف علیم و صتینا هم باصرح بیان انه لویاتی بجملة لا سکر و ه فاسئلوه
لیظفہم لکم بفضلہ ما اراد انه لہو لمقتدر القدر انک تعلم یا بنی
فی کل شان ذکرناهم و بشرناهم و امرناهم باخضوع
لدی باب ظہورک و اخضوع من یدیک
و انک انت اعلیم الخیر

ابن اسمی صدق علیها بجا آید الهی

هو الله تعالی شأنه الحکمه و البیان

بشود بشوق قلم اعلی از اعلی مقام عالم ند میفرماید بین بین نیز برهان از اعلی
افق امکان مشرق و لاج تا قوت بخشد و قوادم روحانی عطا نماید تا در هوا محبت دوست
یکتا طیران نمائی و متوقنین یعنی نفوسیکه پریشان لطین او نام آلوده است با هم
حق طاهره نمائی و پرواز بیاموزی یا ابن اسمی علیک بهانی و عنایتی این ایام حسرت
کلیم صعود نمود و عجب حاضر در سبز خوابید و لسان عظمت آیات مطلق و ازید بیده ملکوت
کل شی عطا میفرماید و اخذ میکند بگو یا حرب الله باید در امر الله بشانی مستقیم باشد
که حوادث و سلطوت اقیانوسها را ضعیف نماید و الله بایستد و الله بگوید حق با شما بوده و
خواهد بود و نفوذ مسلم اعلی و قدرت کلمه علیار اضوضای علماء و فصحاء منع نمود و نخواهد نمود
یا ابن اسمی اگر عالم روح بتمامه بقوه سامعه تبدیل شود میتوان گفت لایق صنایع
بیانست که از قلم رحمن جاری گشته و الا آوازه های مشهور قابل این ندانند و نخواهد بود

الّا عدة معدودات از حق بطلب تا بصیرت نبشند و قوه سامعه عطا فرماید که شاید
 عباد سکین از نجات یوم الهی محروم ننهند اهل ارض غافلند امر تنه را مثل سایر امور
 دانسته و میدانند تا آنکه و سخا لهم زود است شاید نمایند آنچه را که حال میکنند
 و اقبال نمایند آنچه را که از او معرضند گویای بی دانشانه زور او توجه نمایند تا قصر ملک
 للملک را شاید بکنند شاید نپذیرند و فی آنچه متشبه شوید و شوکت و ثروت
 و عظمت و عزت و دو یوم شمارا از عزت دائمه و نعمت باقیه و ماده سماویه منع نمایند
 و محروم سازد قسم بسفینه برهان که با مرجم بر بحر بیان جاری است
 این مظلوم آنچه گفته لوجه الله بود و بگو بر خود رحم کنید و بر مافات قیام نمایند
 دی رفت و امروز هم میرود این ناپایداری پیک الهی است کل را آگاه بنمای و خبر
 میدهد شاید تبارک تمام قصد مقصد و مقام نمایند منادی در کل حین اجابت
 عرش نماید فرماید و بعایت و شفقت تمام نصیحت نماید که شاید عباد از ظلم بعدل
 و از اعتساف با نصاب راجع شوند یا این اسمی از برای تو نماید مستطیم که باقی

ایام را در خدمت مالک انام صرف نمائی بشانی که سزاوار این امر عظیم
و بنا عظیم است لازل اقبال و توجّه و قیام آنجناب لدی الوجه مذکور این
کره را بهت دیگر باید و استقامت دیگر انشاء الله بعمیص جدید عنایت حق جل جلاله
مزمین باشی و بانوار عرش منور اولیا را بعبیر برسان شاید از کلمه الهی مشغول شو
و بما یعنی لایامه قیام نمایند آنچه امروز لازم و واجب و مکرر است علم علی مار
اتحاد و اتفاق نفوس معلومه بوده که بطراز تخصیص فائزند و همچنین سایر حسب
طوبی از برای نفسی که با صغائر الهی فائز شد و باراده تمکنت نمود
البصائر المشرق من افق سما رحمتی علیک و علی الدین
عملوا بما امروا به من لدی الله رب العالمین

هو الله تعالى شانه

حمد خدا را که صحراى بافضای فصاحت را طی فرموده اید و ارتقاى سموات باغت
بسته اید و در صبح ایقان از صبهای بیان نوشیده اید و براتب بلندتیمان که آخر مقام
لسان است فائز شده اید و لسانی کلام را از صدف امکان بتمازه ظاهر فرموده اید گو یا بر
جوامع کلم و کلمه تا مره کماهی آگاهی حاصل کرده اید همینانک ثم هینانک بلی از تعد
و تدبیر بانی طهورات فعل در عالم وجود بطور میاید و لکن تدبیر و تقدیر علت تقصیر نمیشود
تا بحشی وارد آید و یا نقصی آید یا بد اگر باین لطیفه آگاه شوید بحسب مقامات عالم قدر
که عالم جبر و اختیار حرفی از اوست اطلاع خوابید یافت . قواعد و رسوم از شونا
عالم خلق است و عالم امر از جمیع این حد و منزه و مبرآ پس باید قدم را از ملک عدم
برداشت و بملک قدم گذاشت تا علم هستی در سما عینی بر افزاریم و معنی کل شئی
مالک الاله وجهه ادر اک نمایم و از وطن ترابی بگذریم و بوطن اصلی التی که انانند و انانیه
راجون حاکی از اوست راجع کردیم . ای حبیب من سالکان را بعد از ارتقای سموات

معانی سه مقام حاصل یعنی شمس مجلی باین سه رتبه در مرایای موجودات اشراق
 و تجلی میفرماید اگرچه بعضی مراتب تعینات را پنج میدانند و حضرات خمس نام نهاده اند که
 تفصیل در هم کتابی کفایت کند و از عهد بر نیاید چنانچه عارف صمدانی و واقف
 اسرار الهی امام ربانی رشتی از این مراتب در تجرید عالم قلب ذکر فرموده اند و البته بنظر
 شریف عالی رسیده که رتبه آخرین سه مقام سفر من الهی است است در این مقام
 و رتبه وجود از خود فانی و محض باقی است کل من الله بوده و الهی الله خواهد بود و
 کل کل من عند الله بر این مطلب شاید کافی و دلیل دافی چنانچه عارف رومی میگوید

هست از روی بقای ذات او

نیست گشته وصف او در وصف هو

این مقام البته قاعده ندارد و رسوم بخوبی یعنی جمیع فعل او عدل صرفست اگرچه
 بظاهر نظم ظلم آید و علم بجهت است اگرچه در صورت بحمل جلوه نماید این مقام
 استیجاب بیان ندارد ظاهر و هوید است ان شاء الله از خرمیشال حضرت لایزال

مشروب شویم و با شرافات جمال طلعت ذوالجلال مرزوق گردیم تا در مصیبت
در آسیم و شرف لقاف از شویم تا همه معانی را بی حجاب و نقاب
ادراک نماییم . والسلام .

غ ط

هفته تعالی شانه حکمت و البسیان

بگو ای عباد مظلوم آفاق در یوم معاد کل را بملکت ایجاد دعوت میفرماید مقصود
آنکه صاحبان ابصار و آذان به عدل و انصاف آیات الهی را بشنوند و در
آنچه ظاهر شده تفکر نمایند اینست وصیت الهی طوبی از برای نفسیکه
بآن تمسک نمایند و بما نزل فی الکتاب عامل شوند .

نقطه حمد و جوه سر حمد مخصوص مساحت قرب حضرت محبوبی است که بر افراخت ستمات و جود را
بقدرت کامله خود و مرزین فرمود و او را بگو اکتب مشهوره سلطان از لیت خود تا کل شی از ملکوت معلوم است
و جبروت مقدرات در مقام خود بنفس خود شهادت دهند با آنچه ملک وجود بنفسه شهادت داده
است قبل کل شی با آن لاله الالهو الیه من الجوب و شناخته او را هیچ شی حتی شایسته او و وصف
نموده او را احدی حتی وصف او زیرا که کل آنچه مشهور گشته نیست مگر بحر فی از کلمه امر او که در گرفته بود
امکان را جمع آنچه معلوم آمده نیست مگر از نقطه قدرت او که احاطه نمود جوهریات اکوان را پس آنچه
مخلوق گشته بنعمه از نعمات او چگونه تواند متعاضد بود بوی ستمات از لیت او یا متعاجز شود الی
بہات احدیت او منزله است ذات مقدس او از هر جوهر مجردی و معالی است طلعت منزله او از
هر نفث و شانی و بعد باقتضای استوای سلطان عدل بر عرش رحمت و کرمیت خود خلق فرمود
نقطه وجود و طلعت محمود را بصرف ابداع و مجرد اختراع که معبر شده به تعبیرات مختلفه که طلعت از لیت و
لا بویته و نقطه اولیه در تہ و رقائیت و کلمه نامہ شہودیه و ہویہ عماہ کونہ و وجہ احتیاد محمدیہ ذکر میآید

هر کس بزبانی صفت حمد تو گوید

مبسل بغزل خوانی مطرب برانہ

همین است آیه لیس کشد شی که کل اقرار بر عمر نموده اند نزد ظهور معرفت او و اظہار فخر کرده اند شی
 از عنایت او و بعد نفس اشیا را با و خلق فرمود و این همان نفس است که میفرماید من عرفنا فقد
 عرف ربہ و من شہدنا فقد وصل الی مولاه قسم سلطان وجود و ملک شود که تا ممکن از
 شی از مراتب نفس خود محجوبست در نام است و کدام نام است عظم از این نام و کدام بعد است
 بعد از این بعد، تو بر یاد و ندانی عشق باحت انعم ما قال الشاعر

ترکت ہوی یسلی و سعدی بمنزل
 و نعت الی المحبوب اول منزل

و همین نفس همان فطرت اصلیه الہیہ و کلیہ ربانیہ است کہ کل با و مخلوقند لیکن از او محجوب
 و کل با و مقبلند لیکن از او معرض،

یارب بکہ جوآن گفت این نکته کہ در عالم
 رخسارہ کس نمود آن شاہد ہر جانی

بنو الہی تطہرونہ ولا تجدونہ و تشہدونہ ولا تعرفونہ اہمیت مقصود از آفرینش چنانچہ میفرماید
 اقم للذین حسنیفا فطرۃ الہی الی فطر الانس علیہا لا تبدل کلن ہنہ و کل الذین العقیم والای
 حضرت و بیچ دکری موصوف نگردد و بیچ وصفی موصوف نیاید اسکند در اخبار و آثار ذکر شد

کنند ای است برای عباد و کلمه ای است برای انام و الا ما قدر و الله حق قدره و الارض جمعاً
قبضه یوم القیامة و السموات مطویات بمینه سبحان و تعالی عما یشیرکون .

و پنجمین میفرماید در حدیث کمال ما میرنموده با و ما کم فی ادق معاینم مخلوق مشکم مردود ایکم . پس نیست
از برای او دلیلی جز ذات معتس او نه بسوی او بسببلی جز نبوت منزله او لم یزل بذات خود دلیل بود
و لایزال بنفس خود معروف گشته چنانچه نقطه سنا و طلعت بنا بر روحی و روح من فی ملکوت الام
و انحن فدا میفرماید در دعائی که بعلی مرتضی تسلیم فرموده یا من دل علی ذراته و تترزه عن مجانسه
مخلوقاته و حل عن ملائمه کیفیاً ، و باز در مقام دیگر میفرماید بک عرفک و انت و للسنی ایک و لو
لا انت لم اورمانت .

آنچه فی میگوید اندر این باب

گر بگویم من جهان گرد و خراب

باب و ساز خود گر بختی

بمخونی من گفتنیها گفتمی

اینست کحل بصر شاقان و نور مردک محبوبان اگر ذره از این اجزا که از زلال چشمه عنایت
اخذ شده و با مره محبت در داون مودت سحت و صلای گشته بر چشم امکان رسد زنت و غنت و

و نادت و قالت ما هذا الاكل عجاب آنچه میخواهم پیش ازین زحمت ندیم و عروس مطلب داد
 حجاب کلمات ستر نمایم و محفوظ دارم لیکن اوساکن گردد، سر برآرد چون علم کاینک منم، و میگوید
 که محل لعنت است ز وقت لب فرو بستن، که مستمع از ابل حال است ز مرد قال، آنچه میخواهم
 دل بگفت بگو.

فانش میگو و برهنه گو که من

می بختمم با ششم در پیسین

لهذا عرض میشود که در مراتب وحدت و سلطان ز نسبت ز فضل میاید و ز وصل و ز فرعی تا رجوع
 باصل شود یک نعم از نعمات حمزه ازلی و یک ز آرزوات و یک صدی ذکر میایم تا نصیبی از عمر بری
 و قدر این نعمت و کرداری ایست فقرة آن سبحانك اللهم ما آتت كل العباد نيز هو كمن عن غيرك
 وكل الانام يقدر سوكت عاسواك و لكن اتى مع عجزى و فقرى ما وجد غيرك حتى انزحك عنه و ما شهد
 سواك حتى اقدرك به فوعزتك كل طلبت و كنت ما وجدته شيئاً و كلما اردت غيرك ما شهدته ابداً
 و در جهای دیگر میفرماید ایكون لعيرك من الظور ما ليس لك حتى يكون هو المظهر لك عميت عين لا
 تراک و منى غبت حتى تحتاج الى دليل يدل عليك .

من چه گویم یک رگم همیشه نیست شرح آن یاری که اورا یار نیست

با توفی لب این زمان من نوبنو   رازهای گفته میگویم شنو
 گوش بی گوشی در ایندم برگشا   بهر از فضل همه مایشا

سه مقام از این مطلب ظاهر است یکی فصل و یک وصل و ثالث رجوع و این از مراتب توحید
 و وراست و بغایت بعید اگر چه این ذکر از آن حضرت از باب حسنات الابرار است
 است و لیکن متعین در توحید احدیت غیر او ریا نبند تا ذکر نماید و دون او را موجودند تا با بوج
 در آرد نیست که میفرماید رب ادخلنی فی لجة البحر احدیتک این مقام را کراتی نیست و این بنا
 کنایه که بجای این ذره معدوم و نقطه مفقود که در هیچ جمیع اسمی ندارد و در هیچ حلقه ذکرش
 تواند از عهد بر آید و یا اظہار مطلب نماید . این رتبه ای است که اولیت او عن آخرت
 است و ظاہریت او نفس باطنیت و کل الفاظ در این مقام لفظ واحد و کل محلفات اسم واحد
 ولا یعلم احد کیف ذلک الا من شہد بعد خلق نفسه ،

سایه بانی که بود جو بای نور
 نیست گردد چون کند نورش ظهور
 اندر این مضر جزو باشد ز دست
 چون قلم ایجا رسید و شد شکست

پس ممان بہ کہ از او طلب نمایم کہ نصیبی از این رزغنایت فرماید و قسمتی از این شربت
 مرحمت نماید تا از ہمہ منقطع شویم و در وجود از غیر او در بندیم و سلطان عزت ممکن شویم و از
 ثمرات شجرہ کرمیت قسمت خویم و از زلال عیون رافت بوشیم چنانچہ میفرماید الہی ہب
 لی کمال الانقطاع الیک و از ابصار قلبنا بصیما نظرنا الیک حتی تحرق ابصارنا لقلوبنا
 حجب النور و تصل الی معدن العظمۃ و السرور و تصیرنا واحدا منعلتہ تغیرہا بآ قدسک . پس بیل
 با و از ہمہ مقامات اولی تر و ذکر حب او از جمیع ادکار محبوبتر . ان یاطلعه العلم و وجہہ اکلم ،

گوش کن اکنون کہ عاشق میرسد

بستہ عشق او را بجل من مسد

اینست نہا عاشق سرور کہ در اجمہ زبور نہانمودہ عرض مینماید کہ توسل عباد مکرمون معلوم گردد
 کہ بچہ قسم تمک بستہ اند و ما رجب مشتعل فرمودہ اند لعل یجدیک نفحات القدس
 یصلک الی مقام الانس و لکن بطرف مقصود ملاحظہ فرمائید نہ بظنرہ منوخ زیرا کہ میفرماید
 و ما امرنا الا واحدا و در دعای کمیل ابن یاقین و کر میفرماید کہ فقرہ آن اینست حتی کیون
 اعمالی و اوراوی کلہما و ردا واحدا و حالی فی خدمتک سریدا . فوغزہ یا نقطہ الحمد لو تجدلہ
 ذلک المقام لن تعقل عنہ و لو یقطعک اربا اربا اینست فقرات آن کہ عبرتی ترجمہ شدہ

فغم يا الهى ما استرن بغار الداود فى حديقته الزبور من تعسبات ورفق الانجذاب عند زيارة
 طلعتك فيا طوبى بما توددت نار احديتك فى كينونية ازلت الهى الهى لا تبعدينى لان
 الشدة كلها احاطت الهى الهى لا تدعى نفسى لان الكاره باسرها احدثى ومن زال شى عينا
 فاشربى لان الاعطاش بما احرقتى وفى ظل جناحي رحمتك فاطللى لان الافقار عطلها
 مستنى ومن اثار شجرة ازلتك فاطمنى لان اصف باكله قربتى وفى بحر العفوية تلقا شج
 حوت الجلال فاعنى لان اخطايا باطودها اتمتى ،

اى اياز اردو تو گشتم چه مو
 مردم از غصه تو قصه من بگو
 بس فسانه عشق تو خواندم بجان
 تو مرا کافانه گشتم بجان
 خود تو میخوانی نه من اى مقدمى
 من که طور و تو موسى اين صدا

بمصدق اجمال للجمیل آنچه ذکر بدیع است از آن حضرتت آن ذکر انجیر است اوله و آخره
 و صله و معدنه زیر که خبر تو مشهور نیست و غیر شانه کورنه . حکایت کنند از عارف نوری

کہ روزی در کنار گوری بجال جد تفحص مینمود و تجسس مینمود پرسیدند کہ چه میکنی فرمود
 کہ غیر آنچه مردم میکنند سائل رحیرت افروود و مجد و مبالغه نمود بعد فرمود کہ ای برادر مردا
 خدا را جویند و نیابند و من غیر او را آنچه خواهم نیابم ،

این نفس جان دامنم بر تافته

بوی پیران یوسف یافته

حينئذ لما انصعق قلبي تركته واقول سبحانك اتى الكون من التابئين ومن المستغفرين

و الحمد لله رب العالمين .

جو العلیٰ اعلیٰ الاعلیٰ

شادبان سلسیل محبت و سالکان بادیہ مودت استذکریم بکلماتی که قلوب صافیہ را
 بجز احدیہ رساند و نفوس مطمئنہ را بجنبت باقیہ کشاند و فقیران مجازی را بغای حقیقی
 فائز گرداند و ذلیلان معنوی را باج عزت جاودانی کرم فرماید و علم لدنی و حکمت قدسی بر
 جمیع ممکنات مبذول دارد لو کان الناس الیٰ بدیع انوار اجمال یقبلون و بر هر حساب
 بصری واضح و مبرهن بوده که مقصود از آفرینش موجودات معرفت حق بود و خواهد بود و بسی
 لاجل و محقق است که این معرفت بوسم تمام نشود و لفظ اتمام پذیرد زیرا که در عالم افعال
 جمیع فرق مختلفه شریکند چنانچه ملاحظه میشود که ساکنین ارض کلاً و طراً خود را مخلوق مرزوق
 میدانند و در ظل اسماء و صفات الهی خود را ساکن میدانند چنانچه هر ملت مدعی اسمی چندی
 در میان ایشان هست که آن اسماء را واسطه فیض الهیہ و وسائل رحمت بانیہ میدانند پس
 در این مقام جمیع من فی الارض شریک و شبیهند منتهی این است که در اسمی مختلفه چنانچه
 السن سبع ساکنین ارض مختلف است همان قسم اسمی اولیاء و صغیرای ایشان هم
 مختلف است و در این صورت اهل حق را برائی محقق نباید و دلیل و مقامی محکم شاید تا
 ممتاز باشند از جمیع ممکنات و قناعت با آنچه ناس باو متمسکند نمایند چه که جمیع الیوم بهوای

نفس خود ماشی اند و نسبت او را بحق جل و کَره میدهند و کل در ضلالت مستغرقند و هم
آزاد ایت گداشته اند این است که سلطان علی اعلی از برای خود میران و محکم قرار
فسوده تا معلوم شود که کدام نفس معرفت حق فائز شده و که محروم مانده و آن یومی که
این محاکمات الهی ظاهر شود آن یوم را یوم القضا میماند زیرا که صادق از کاذب و محبت
از بغل تفصیل داده میشود و آن محاکم ظهور معنی آتیه است در شکل جدید و لباس بدیع
چنانچه هر نفسیکه بآن معنی مطلقه در این لباس جدید معنی مقرر و مدعین شده او صادق است
در امر خود و الاعمده الفاظ و هم بود و خواهد بود زیرا که مقصود از ذکر عرفان و الفاظ عرفان
حق بوده و عارف باصل که در ظهور او نشده و غیر فرع را چه منزلت و اثری خواهد بود و فعل حق
بنفسه دلیل بر صدق اوست چنانچه ملاحظه شده و میشود که چه امورات عظیمه و بلاهای کبیره
که دارد شده و میشود که احدی را قدرت تحمل رشی از آن نبوده و نخواهد بود و حسیع را او بنفسه حل فرمود
یعنی شایدهی از این امور محکم بر نموده و نیست و علاوه از این مقامات حق بنفسه ارجح عالم
و عالیان ممتاز است بجمع حرکات و سکناات، چنانچه هر حسی که از عباد احد پاک باشد
بمجرد ملاقات و مشاهده عارف شود و بشناسد و هر قلبی که مقدس شود از حجابات بسته
فی بحین معرفت او فائز گردد و حق را از دون او فرق گذارد و تمیز دهد و الیوم حسیع عرفان

که مدعی عرفان بوده و هستند جمیع از عرفان طلعت غیب بوهی قانع شده اند و از عوالم معنی
 بلفظی قناعت نموده اند و هنوز ایقدر تعقل ننموده اند که هر غیبی ظهوری باید و هر لفظی را معنی شاید
 لفظ بی معنی برگرز می بخشد و غیب و همی برگر خفا عطا نفرماید لکن اصحاب حقیقت که تشبث
 بجای هستند باید جانان را در لباسهای جدید عارف شوند و بدل جان محبت او بشناسند تا از
 نارنجب او برافروزند و بسنج وصال او که مرجع قلوب باقیه و مطلع آفتاب منیره است راجع گردند
 این است ظهور بیان در جبروت لسان پس ای دوستان بشوید ندای دوست حقیقی خود را
 و با سبب دنیا آنچه در او هست مشمول نشوید و خود را از زیارت جمال محبوب جان ممنوع نفرماید
 و میخواهد برای شما مگرد و دولت باقی و ملک دائمی را و برگز برای خود چیزی نخواسته و مقصودی جز
 ظهور عدل و وصول اجاب بجا فل قدس باقیه نداشته و کفی به شکیب آ و من عند علم لکن
 حال قدری همت باید که تا یار را اختیار بنیند و گل را خازیند گُل را بوی او شاد می است
 کافی و یار را نفس او بر دانی است وافی ان شاء الله امید دارم که نفسی از اهل حق در آن ارض محبت الهی
 قیام نماید و بعضی جمیع اهل آن ارض را در شاهی بحر توحید مجتمع نماید تا تمام اهل آن یار کف نفس و امید
 شوند و بالمره برودت بعد و بحر جرات قرب و وصل تمام و زایل شود کل ذلک من فضل الله
 العلی الاعلی و السلام علی من اتبع الهدی .

سبحان بته از این ساعت و وقت که جوهر نور قمیص طیور پوشید که شاید در رضوان حبیبیه
 داخل شود و بر افغان شجره و فادو غصان سده بقا جالس شود و ساوج وجود برقع حدود در بر نموده تا قصد
 شود از عمارت بمیدینه سبای عشق راه یابد تا غلبات ذوق و جذبات شوق قسمت برد و نصیب بردارد و هیچکس
 قدس را نسیم صبا قبول نموده که شاید از هجرات مدینه وارد شود و بر شعر جلال و وجه حال محبوب بوزد تا از
 معاشرت و مجالست آن کس روح کافور سنا و طیب بقایا دهد و هدیه صدیه ثوب منیر مصباحی حاصل
 گشته تا در آن بیت بین می محبوب شتمل و مستوق گردد و بحر عظم چون نهری شده که شاید در آن رضوان سبایی
 و جاری گردد سبحان آن سرچشمه قدسی برپا گشته و پدید بساط بزم خوشی گسترده گشته جمیع کرب و بین ملا علی مقامات
 قدس قرب رفوف ابھی سده منقی از قلب سترده و محمود و گوشتش موش مرابت روح را از نعمت و رفاه
 و ترنمات ادیاک غرضمدی مجرب و منزله نموده تا در آن مقام وارد شود و آنچه در آن عالمست معجزه مشرف گردد
 و لکن دلک فضل نظیر من خیات الامر علی من یأی و کذ لک نعطي کیف یأی و یفک کیف یأی و آ
 المقدر علی یأی و آنه هو المقتدر المحبوب .

این آیام که طیور عمار وجود در سما شود جمع گشته و صف زده اند هدهد جذب مکنت از نهوای
 عز قدرت پرار نمود و از مشرق لایزال به مغرب ازل روی نمود تا از مدینه نبویه حبیب چ پیام آرد .

طرز کتاب انشا بنام خالق اشیا بوده

اشارتہ در این بجزار روحانی از باران میان رحمت رحمانی خرم و مرین شہی
ای دوستان ہر صاحب بستانی اشجار مغرسہ در آن راتر بیت نماید و اگر شاخہ از
شاخہ احشک مشاہدہ نمود اور اقطع نماید چہ اگر بحالت خود گذارد بسبع شجرہ ستر
خواہد نمود تا آنکہ باصل شجرہ میرسد و پھن آن بستان را از گیاہہای مضرہ کہ روئند
پاک میکند تا جمیع اشجار شہر آیند و ناس از آن منتفع شوند ای دوستان بیست
مالک امکان راتر بیت نمایند و از خار و خاشاک زائدہ مقدس درید این بستان
قلوب شاست ہر نفسیکہ شجرہ محبت رحمانہ را در بستان قلب خود کاشتہ یا
اور احفظ نماید و از باران او کار سیراب دارد و از خاشاک نفس و ہوی
پاک کند ایست سخن حکیم دانا نیوست حال نفسی
کہ بعبقار پروردگار رفتار نمود .

ش امة الله رقيه عليها بآهته

بنام مالک ملکوت اسماء در سخن عکاء

عالم کتابت مبین در بر صین بر زوال خود گواهی داده و مید بکجه میاید از اول دنیاالی
حین بالرحیل الرحیل ناطق و با فصیح بیان میگوید ای عباد در تعزیرات من نظر نماید گاهی
بطلمت شب ظاهر می شوم و بهنگامی بوز فخر . اشجارم وقتی بجال بسزی و طراوت مشهود
و گاهی زر و دوسبک و خشک مسطور . پند گیرید ای سیاحتان گرفته جای پند پذیرید
ای سفیدیان و مید بر عذر . پسیری و جوانی و موت و حیات میاید از جانب او
و آگاه میاید بر خاتمه امور . سیکوست حال نفسیکه از او بگست و بحق پوست . یا ای
و در وقتی جمع اشیاء در یک مقام منادی حتمه با من عباد مع ذلک غفلت جمع
عالم را احاطه نموده الا من شاربک المشفق الکریم . قولی لک محمد یا مقصود عالم
بما بدینی الی صراطک و درستی فی سبکت اسئلک ان تؤید فی علی الاستقامه علی
حکمتک انت المقدر القدر لاله الا انت العفور الکریم .

هو الله تعالى شأنه العظمة والاقترار

احمد الله الذي فتح بمفتاح اسمه الاعظم ابواب افئدة العالم وعرفهم سبيله المستقيم
وامره اعظم واصلوته وسلام على سيد الانبياء الذي برزنت مائة العلم وسالت لفظاً
وعلى آله واصحابه الذين بهم ماج بحر البيان في الامكان ونطق اللسان في ملكوت البرهان
الملك لله المقدر العزيز المتيان هذا كتاب من لدمى المظلوم الى الذي حضر امام الحق
وفاز بانوار نبيه كتاب تعرب العالمين . نامرات امام وجه حاضر ملاحظه شد
براستي ميگويم اين عبدالاول يام الى حين اهل ايران را بعدل و انصاف دعوت نمود
في الحقيقة بر نفسى ماين دو صفت مبارکه مزين باشد از انسان محبوب نبود ميت
در حضور و کرامت و انقطاع شد اميد آنکه حق جل جلاله کل را آنچه ذکر شد منور و مزين داد
از على کل شئى قدير وقتى از اوقات در و ساچ کتاب انقطاع کلمه مبارکه محکم حضرت
خليل را ذکر نموديم که شايد عرض عالم را معطر نمايد و امم را آگاه سازد در حينکه ناظلم نمود
مشغل و حکم بر احراق تبکيل خليل زمان روح ما سواه فداه از آن مطلع شرک صادر نظر شد

از آنحضرت آنچه را که رایحه اش از عوالم معانی و بیان و حکمت و عرفان قطع نشود حسید
آنحضرت استعق نمودند در مارجریل با مرتضی باورسید و عرض نمود ای کون لک حاجه
قال اما الیک فلا العمره عرف این بیان حقایق وجود در انوار انقطاع منور فرمود اگر نفسی
بجرات این بیان فائز شود او را عالم و عالمیان بگذرد و با اراده تمکنت جوید مخزون نباش
از آنچه بر تو وارد شده از حق جل جلاله میطلبیم ابواب فضل و عطا را بر وجه اولیا
بگشاید و مفتوح دارد اوست قادر و توانا لله الحمد بعنایت مخصوصه فائز شدی و
بنور ایمان منور از حق میطلبیم ترا تا سید فرماید و فائز نماید آنچه که سبب نجات ابد است
انه هو العوی لعسلیم حکیم اولیا از قبل مظلوم سلام برسان این مظلوم لایزال از
برای اولیا مسئلت نموده آنچه را که سبب علو و سمو و عنایت و نعمت بوده یشهد بکنت

به اللوح العزیز ابدیع السلام و البصیر علیک و علی الدین

قالوا الله ربنا ورب من فی السموات الارضین

الحمد له اذ هو معصود فیه العارضین

بِهَوْنِهِ تَعَالَى شَانِ الْعِظْمَةِ وَالْاِقْتِدَارِ

ایام ایام صیام است و مشرق طهورات فضل مالک انام از نفسانیت میگذرد
و بر روحانیت میافزاید هوی را به هدی تبدیل میسازد و چهاربویا از برای تربیت
نفس مدیاق عظم و داروی اکبر است حکمتها در آن مستور و مصلحتها در آن کمون
جل من امر العباد به و جلّت عظمه من حکم به و الصلوة و السلام علی الذی بطهرت
او امر الله و اعشرت احکامه و نزلت نعمته العرفان و برزت طهورات الطافه و علی
آله و اصحابه الدین نوراً بهیچم آفاق جلاده و طهرت سطویه بین عباد او ...

سُبْحَانَكَ ؟

اللهم یا ایّتی انا ضمنا بامرک و اعظنا بحجّتک و رضائک فاقبل منّایا ایّتی یا عملدانی
سبیکت خالصاً لوجهک و ناظراً الی امرک من دون ان نظیر الی جهة دونک
ثم اغفر لنا و لا بائنا و لكل من آمن بک و بایمانک الکبری فی هذا الظهور الا عظم الاسبغ
انک انت لمقتدر علی ما تشاء و انک انت للمعالی بعزیز المحترار .

جناب میرزا محمد بن منصف مدالی رحمہ علیہا بحمد اللہ

بنام خداوند دانا

اسم و فاعل حق جل جلالہ دوست داشته و دارد و لازماً بنیز این اسم کہ از افق سما
فضل مشرق است ناظر لہذا در ساحت مظلوم مذکور بود و ہستید و از حق میطلبیم
ترا تائید فرماید بر استقامت بر امرش اگرچہ این ایام عبد و غافل بشاہ سحاب
و غمام نور امر را ستر نموده اند و لکن عقرب اصبع ارادہ حجاب را شق نماید و نور عالم را احاطہ
کند ابن مریم در صحاری و براری محل محبت لیحفظ نفسہ فیہ و حال ملوک عالم ہا بش
متمسک و بدیل عنایتش مقبث . از حوادث ایام محزون ہا بش من کان اللہ کان
لہ اعیت آن کلمہ فی کہ دیاج کتاب توکل بان ترین یافت طوبی للعارفین طوبی
للعارفین ابھآ من اللہ علی الذین و فوا ہمیشا و عمدہ و علموا

بما امروا بہ فی کتابہ المسبین الامر و الحکم و السجود و العطاء

لما لک الاسماء و فاطر السماء الذی اتی بسطاسین

جناب محمد رضا ابن من استشهد

بنو الاقدس الاعظم العلی الابھی

یا محمد رضا انشاء الله بعنایت محبوب عالمیان فارس باشی و از حق بیانش
بیاشامی . ندایت مرتبه بعد مرتبه شنیده شد و آنچه از حق جل جلاله سزاوار
طلب نمودی و در مراتب علم الهی ظاهر و مشهود . امروز روزیست که چسبند
لله ناطق باشند و الی الله متوجه و لا امر الله قائم . بشنود ای گویندگیکنارا
و با اموریکه سبب و علت ارتفاع امر الله است متمسک شو . جمع اشیا سهل
انشاء را بافق علی دعوت ینمایند . لکن بیاضی بر آیه با و نام مشغول و از رب
الارباب معرض و غافل . امروز عرف قمیص متصوحت و ندای الهی مرتفع تا
کل وقت را عنایت شمرند چه که هر دقیقه از این ایام را قرون اولی معادله نمایند
قدر این عطیه کبری را بدان و بخدمت امر مشغول باش . بگو ای دوستان
حق موعود از افق عالم ظاهر و مشهود . و ام الکتاب از شمار عنایت نازل از نظر

باحق و لایستی فی طرفکم و بسلمکم ظهر و ظهر صراطه المستقیم . امروز رمانند
 بنوده و نیت بگوید نماید تا آفتاب حقیقت مشرق و سما فضل مرتفع و بحر
 کرم موج بقسمتی فائز شوید آنچه مشاهده نماید عنقریب بفاراج شود مگر کلمه
 که از قلم علی نازل گردد او بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده است بگو
 ای دوستان وقت راضایع کمیند باحق امر الهی متوجه باشید امروز
 باید همیشه اراده حق ناظر باشند نه بباعدهم و ما اردت من الله ربک ان
 یقدر لک ما اردت ان ربک لهو اعلم بحیرایه بعلم ما یتق به عباده و عند علم
 کل شیء فی کتاب مسبین لا تحزن من شیء توکل علی الله انه مع عباده المؤمنین
 طوبی از برای نفسیکه الیوم این اوقات را که اعزاز کبریت احمد است صایع نمود
 و بخدمت امر فائز شد و خدمت امر الهی در رتبه اولیه و مقام اول ذکر او .
 بیان بوره و خواهد بود . بشوند ای مظلوم را آنچه امر نمود بدوستان
 برسان . یا محمد قبل رضا امروز روز استقامت است هر نفسی آن

فائز شد بکل خیر فائز است اگر بلوح الهی فارشدهی و عرف قمیص استشام
 نمودی ول وجهک شطربه المیهمن العیوم قل یا ایسی اسکت بلاسم الذی
 جعلته فیمناعلی ماکان وما یكون بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما ینفعنی فی
 کل عالم من عوالمک اشهد انی لا اعلم ما ینفعنی ان زمام اعلم فی فضلتک
 انک انت اعلم بحمیر . ثم اسکت بان تعبتنی مستقیماً علی امرک اشهد
 بما شهد به لسان عظمک قبل خلق السموات والارض قلت
 وقولک الحق ان امری عظیم عظیم لم یحس عظمه
 احد الا بعد الفروا لعظیم

هو الابعع ابعج الابهج

ای حبیب زمان زمان کان اهد ولم یکن معه من شیء فسوف تجد بعد بل
ما قد کان کما اخبّرنا بذلك فی لوح القدس قبل ان ینخرج سیه الآفاق عن العرف
بسینه وکنت من العارفين . ایامی است که کل هوی را آله خود دانسته اند
تراب راب را رب الارباب اخذ نموده اند و گمراهی در این صورت قلم که را در نماید و لسان
قدم بگدام استحقاق تعنی فرماید درهم فی خوضهم طبعون و لیکن محزون شود
که حق جل جلاله را حلف سزاوار عصمت عبادی است که منع نمی نماید ایشانرا
یعنی ناعق و نعیب فاسق و کل من فی السموات را مفسود شمرند و ببحث مقصود
بقلب این و رحل محکمستین شتابند و لیکن در تبلیغ امر مبالغه لازم این
تکلیف ما و شما و لیکن به یفعل ما یثار . اگر چه فریاد مشرکین بشانی مرتفع است
که صوت موحدین مسموع گردد . الا من تجده سمع میسر ملاحظه در طلبهای میان
خالی نماید که با اینکه در باطن خالی و عاریست از بدایع رحمت ربانی و لیکن در

ظاہر نعرہ و نفیرش عالم را گر نماید فغم ما مثلن اذ لک لتکون من العالین
 باری با این صورت مگر مشکل است که صوت ذکر اکبر گوش آید جمیع این
 مراتب از حجابات مانس است والا اگر نعره الهی اقل عما یخصی ظاہر شود
 محیط است بر عالین و بحمد لہد الرب و از رب العالمین

بنام مقصود عالم

یا ابرہیم به این کلمہ مبارکہ کہ بمشایہ آفتاب است از برای آسمان بیان
 ناظر باش کن لی لا کون لک و بشکر و شاقیام مناجہ کہ ترا بحر اعظم
 ہدایت نمود و بذکر قسم علی فائز فرمود قل لک التناء
 و لک البصا و لک العظمۃ و الکبریا
 یا محبوب السموات و الارضین .

بِسْمِ الْمَلِئِكَةِ فِي مَكُوتِ الْبِسْمَانِ

جَبَدُ الْبِسْمِ الْعَالِبُونَ این جَبَد در مقام اول و در تَبَّه اولی آیات بَسْمِ بوده و
اوست غالب و اوست مِهْمَن و اوست مَحِيط تجلّیش در آفاق و انفس ظاهر و مشهور
و لکن در هر مقام با اندازه و مقدار ظاهر و با هر جز بصر حدیده و انفس زکیّه و افندّه
میره علی یا معنی ادراک نماید و در مقامی جَبَد حق ایادی امر او بوده و سَتَد یعنی نفی
لوجه بَسْم از برای تربیت اُمم و اصلاح عالم قیام نمایند و حکمت بیان اهل ارض را
آگاه کنند و با نفع علی راه نمایند و در یک مقام اعمال طیبه و اخلاق مرضیه
جَبَد بَسْم بوده و هست چنانچه در این ظهور عظیم کل را امر نموده ایم بقوی بَسْم
امرش را نصرت نمایند و عالم را بطراز امن و امان مزین دارند خود و صفوف ظاهر
مخصوص ملکوت ایشانند مطابقت قدرت الهی اگر در ظل قیاب عظمت وارد شوند
بحق منسوب و آلا الامریده یفعل ما یشاء و حکیم ما یرید . در این ظهور جَبَدی که بَسْم
قیام نمود مسلم مالک قدمت علم نصرت بان مرتفع و رایت ظفر بان منصوب

در لیالی و ایام متحرک بجز که متحرکت بها الکائنات هو الفارس الذی استن فی مضار
الحکمه و البیان قدرتش را قوت عالم ضعیف نماید و اراده اش را ارادات اعمم منع
کنند اوست نافذ و اوست غالب سبحان الله در ایام آسمی مغلوب غالب شاهه
میشود طوبی للمتکبرین و طوبی للمتوسلین و طوبی للفاقرین و له جنود و صفوف باطن
بهم الآلئفه و این جنود بصیر ظاهر دیده نشود له حکم فی الآفاق و له الامر فی المبدئ
و الذال یا ایها الناظر ذکر متذکر و مکلم طور باین کلمات عالیات ناطق بجز بکت
الی افق الانقطاع و تقرکت الی الحق علام الغیوب نسئله تعالی ان
یؤیدک علی استقامه تطمن بها افئده و القلوب
الیه آ من لدنا عیدک و علی الذین فازوا
بحقی المحنوم .

ص ۳۰۰ جناب حاجی سید میرزا علیہ صبح آیتہ

بِسْمِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

ربّی ربّی فی البیتہ اذکرک و فی الجبرہ اسجّت و علی ابجال انامیک
و علی الاطلال اسجد لک ای ربّ عطشی استحق کوثر لقاؤک و نار حقی
تطلب رحمق و صالک ای ربّ عذاب العالم ما معنی عن عذب عرفانک
و بلا الامم ما بعد فی عن بحر قربک اسلک بان تقدّر لاجبائک ما
یقربتم و یبعد هم من و وک انک انت الذی تفعل ماشاء
و حکم ما شید و انک انت العزیز الحمید .

بنام مهربان خدای بخشنده

ای مادر نوشته ترا بر زبان پاری می‌نویسم تا شیرین زبانی طیر الهی را از لسان عرقی
بشنوی و آوازهای خوش بجاری را فراموش کنی و اقرار کنی که بعل معنوی به جمع
لسان در باغهای روحانی بر شاخسارهای قدسی در ذکر بیان است تا از این آوازهای
ظاهر آوازهای باطن بشنوی ای مادر از دل بگذر و بدلدار رو آور از جان بگذر و بجایان
نایز شو نهز قلب را بجز مقلب متصل کن رشته سب را به رشته قرب محبوب محکم و
جان بی جانان به در همی نیرزد و دل بی دلدار به فلسی مقابل نه سرب بی سر و
خاک به و دل بی درد سوخته به و گردن بی رشته بشمشیر بزند به بگوای دوستان
رو بدوست بخواید و در فرانس بجان معشوق راحت گیرید و از گلهای بوی محبوب
بشنوید و از نارهای روشن نوزخ یار و نظر آید قسم بجان دوست که اگر
پیراهن یوسفی بویی به مصر دوستی خدائی در آئی مادر همه معرین شوی پس
بجان در خب بکوش و بدل در منزل یار در آغم روزگار را با طش و اگر از هیچ ا

با یام دوروز دنیا کمن تا این سپید این کمنه دنیا از بدن فروفتد و بر سر
 باقی جاوید مسکن گیری و استبرق الہی در پوشی و از جام محبوب با دہ حُب پوشی
 و شمع حُب بر افروزی و جامہ حُب بر دوزی این است آن امری کہ ہرگز تعمیر
 میکند پس بدان کہ عہد احکام الہی در ہر عہد و عصر با قصای وقت تعمیر میکند
 و تبدیل میشود مگر شریعہ حُب کہ ہمیشہ در جریان است و ہرگز تعمیر باورہ نیاید
 و تبدیل اورا بخوید این است اسرار بدیع الہی کہ ذکر نمودہ

برای عباد خود و او است بر عہد بخشند و مہربان

و سکینہ را از انوار الہی مقصص کتبہ

پوشان

بِسْمِ الْمَقْدَسِ عَنِ الْأَسْمَاءِ

یا محمد علیک بھائی امروز فیوضات حضرت فیاض کل را احاطہ نمود
و امواج بحر بیان امام وجوہ عالم ظاہر و ہوید اسبیل واضح و دلیل نازل و رحمت
مبسوق و نعمت مسند نزل و لکن قوم محجوب دستی کہ از برای اخذ کتاب لہی
خلق شدہ مشاہدہ میسوا اموال عباد و اطمینان بر میدارد و تصرف نماید سمع
و بصر خود و و مرگوبند از برای نفس و ہوی سبحان اللہ اعمال غیر طیبہ کل را بہ
غیر مشغول نموده و از تقرب بہ حق محروم داشتہ از برای لغافل شدہ اند
و از برای خدمت از عدم بوجود آمدہ اند و لکن بباعث ہم از ما عند اللہ عامل
گشتہ اند قل الہی الہی طہریون خلعتک من رد الا و نام و نور قلوبہم بانوار اسمک العلم
ای رب عرفم سبیلک و ایدعم علی امر تم بنی کتابک انک انت المقتدر الذی لا تحولک
سطوۃ و لا تمک جنود و لا تضعک قوۃ الدین کفر و ابک جاد و ابائک و نقضوا عہدک و بندوا
کتابک لا الہ الا انت القیوم القوی القادر المقتدر العزیز العظیم .

هو الاقدس الاعظم

ای دوستان ایام رحمن است و شمس حقیقت بدست خود کوشش قاعطا
میفرماید بشوید ندای دوست را و خود را از انوار یوم بعد و فیوضات مقدره در
آن منع ننمایید و محروم نسازید بسعی تمام و جهد کامل در صد آن باشید که
خدمتی از شما در ایام ظهور ظاهر شود که سبب و علت بقای ذکر در ملکوت الهی
گردد هر نفسی الیوم نفسی را هدایت نماید و به بحر اعظم کشاند او را اهل فرودس
در کتاب ثبت میشود شخص انسانی را امانت بمنزله سرور راستی بمشایه بصراست
و اگر نفسی از این دو محروم شد با اسم حیوان مذکور خواهد شد الیوم باید شماربان
رحیق وحی مردم را ربیت نماید تا کل بطراز قبول فائز
گردند و در منظر کعبه مذکور آیند امنیت
شمر حقیقی از ظهور در انسانی

اوست صاحب گفتار

ای دوستان دریای دانائی پیدا و آفتاب بینائی هویدا نیگوست
حال نفسی که سراب اورا آب منع نماید عجب است از نفوسی که گوش را گفتاری
که از نسیم سحری رفیق تر و از روح لطیف تر است منع نموده اند دیگر حق عالم است
که به چه بیان و گفتار توجه نموده اند ای صاحب دانش بگو ای داری بصیر
نا دیده گو و نارسیده گواهی مد راه پیدا و روشن است بسین و برو از برای
هر شئی عرفی بوده و همان شاید و گواه اوست و اما و بسینا چون کمیاب
نایاب است این الالبصار احدیة و این الآذان الواعیة بعضی مشرق
یقین را گداشته اند و وهم منببین اطائفند از حق مطلبیم رحیق انصاف
بخشد که شاید بصری بگشاید و اورا بشناسد از لهو لغت و القدر

بسمه الباقی بحکیم

آسمان قدر انسانی به نیر راستی منور است ای اهل بصارت و انانی توانا
گیتی را بشاید و فتری قرار فرمود تا گفتار و کردار پسران آدم در آن ثبت شود
چون چنین است گفتار پاکیزه باید و کردار پسندیده شاید جهد نماید تا مانند ستاره
صبحگاهی از افق سما و انانی طاهر و مشرق باشد انسان بی اثر مانند درخت
بی ثمر مشاهده می شود در چسبندگیان قلم رحمن شادمان رحیق بیان را بصیفت میسر نماید

به آنچه سبب آسایش کل است و علت ارتفاع امر انشا الله

نزد مقبلین مقبول آید از و انانی کنیا میطلبیم جمیع را

در ظل خردگاه حکمتی بکمال یگانگی در آورد و بر

امرش مؤید فرماید اوست قادر

و انان و اوست قادر توانا

بسمی الدنمی به دارت افلاک اسپیان فی الامکان

یا هستی یا وقتی کتابت لدی المظلوم حاضر و بعد حاضر عرض نمود و برتف
اصفا مقصود عالمیان فائزگشت از قبل با ما قسم علی فائز شدی این
مقام بسیار عظیمست عزیزش بدر بگو ای اوراق خود را خفیف سدر محروم میا
امروز روز فضل و عنایت از حق میطلبیم اما خود را بطرا عنصمت کبری
مزین فرماید و بنور معرفتش منور اوست قادر و توانا و اوست حاضر و مینا
ایمان آن ارض را کبیر میرسانم و ببا سبغی لایام بند و صیت میانیم طوبی
از برای نفسیکه باصفا فائزگشت و نصح قلم اعلیٰ عمل نمود آنچه مشاهده میشود
کل فانی و معدوم خواهد شد مگر آنچه نسبتش بحق جل جلاله است یک کلمه
او بهتر است از ثروت عالم و وراثت امم نیگوست حال نفسیکه آن فائزگشت
الیه آعلیک و علی کل امه اقبلت و آمنت و سمعت

و اجابت به العفور الکریم .

هوالشاهد الحنبیه

حسب عالم از برای خدمت این یوم مبارک خلق شده اند ای اهل ارض
قدر این ایام را بدانید و بمانند کم از مانند غافل شوید ایام فانی و آنچه
در او ظاهر فانی جهد نما تا بمانند آنچه فائز شوی اوست باقی طوبی
از برای نفسی که در این دار فانی بعمل باقی فائز شد یعنی عملی که عرف بقا از او
مستوع است و آن کلمه آمده بوده و خواهد بود بشو وصیت الهی را
و عمل نما آنچه که راجحه رضا از او است تمام شود اگر باین مقام بلند اعلی
فائز شوی به کلمه رضا از نزد مالک اسماء فائز خواهی شد

ایبها علیک و علی من آمن بآئید

رب العالمین .

سرک جناب عبدلہ

بنام گویای دانا

یا عبدلہ مظلوم عالم جمیع اعم را در کل اوان و احیان بحق دعوت
ینماید و مقصود از این طور آنکہ سحاب ظلم مرتفع شود و آفتاب عدل از
حجاب اشراق نماید تا جمیع اہل عالم در مہد امن و امان ساکن و مسترح شوند ای
دوستان مبرزہ سراج باشید از برای عالم ظلمانی و بمبارہ نور باشید از برای تاریکی با جمیع
اہل عالم کمال محبت رفتار کنید اجتناب و جدال و فساد کل در این ظہور
اعظم منع شدہ نصرت باعمال طیبہ و اخلاق مرصیہ بودہ و خواہ
بود تمسکو ابالاتقامۃ الکبری فی امرکم مالک الوری
ثم اعلوا بما امرتم بہ فی کتابکم بعلم
الحکیم .

هو الرفع الامنع الاقدس الاعلى

ای مهدی لوح مرسله که حاکی بود از جواهر تسلیم و رضا و مشرب بود بر حزن و اندوه
قلب بر ساحت قدس کبریا مشهود و بقصه قدرت یغفل مایه اند شد و
بمحطات قدس امع ارفع اعلى ملحوظ آمد هسیناً لک بما شربت عن کانس
العرفان اذ افا جهد لکنون من الراشخین ای مهدی تابع مرسله عنایات
رب الاسماء و الصفات من غیر تقطیع بوده و نفعات عز مو اهب ربانی من غیر
وقوف مرسل و مهبوب شده عجب در ایست که با عرفان جمال سبحان که اعظم
عطیه الهی و اکبر نعمت سلطان عز صدانی است مع ولکت پریشان و محرومی
ای مهدی از قمیص حزن بدر آ و نخلع سرور باطن و ظاهر را مزین نما اگر چه حُرَنی
بر جمال مُبَسین رب العالمین احاطه نموده که اگر حُرَنی از آن بر ممکنات القا
شود و یا بر کائنات اظهار گردد جمیع ارضعق و مدبوسش یابی چه که این جمال
سبحانی بیست و دو سزه میشود متتابعاً و مترادفاً آیات نصر بر جمیع موجودات

القا نموده و ارکان امر را بر نفس که بنفس خود نموده محکم داشته بقسمی که همیشه
 بر جمع الکان ظاهری و سلطنتش بر جمیع امکان محیط تا آنکه خروج از غشاق میان
 آمد بسته شنیده اید که بچه قسم نیز آفاق بر جمیع عالم اشراق فرمود تا نده مشاهد
 نشد نفسی مگر آنکه خاضع گشت و ملاحظه شد لسانی مگر آنکه بین میدی الرحمن کمال شد و جسمی
 شمس بیان از افق کلمات سبحان در هر منزل و مکان اشراق فرمود که جمیع من فی
 الابداع را ببدایع اشراقات خود مضیی و منور فرمود *الا الذین اجمعوا بانفسهم و حالوا*
بیسهم و بین الهمم هوینم تا آنکه استوای عرش رحمانی منتهی باین ارض فارانی شد
 دیگر چه ذکر شود از حسد و بغضای اولو البغی و الفحشا که در کل حصین وارد آورده اند
 آنچه را که سمع استماع آن عاجز و قلب از ادراک آن بسی قاصر است *انما اسکو ب*
و حرنی الی الله و حال میکند بقایه بیت خفا جالس شده و نظر از ایشان به بشر با بره
 منع فرموده و وجه را از نبرناس مطهر داشته مع دلک اعدا از نفاق ممنوع نشده
 در هر حصین بتزویر بدیع جلوه می نمایند و در این بیانات مقصودی ملحوظ نه بجرا سکه

اطلاع بر امورات بدیعه و خرنهای وارده بهم رسانی و خود را محزون مشاهده کنی مگر
بحرن این بیگل مظلوم ادای کبی کل العیون لوصدتی و یحرق کل القلوب لمطلوب مستی
باری ای مهدی ایوم خود را فراموش نما و بدگر حق قیام کن و باین نار مشعله
ربانی که در سده این کلمات در ظهور و فوران است مشتعل شو که شاید نفوس عباده بجزارت
قلبت از شمال جنوبت بجهن حرارت وارد شوند و بشبه حب آتشی چون سراج ربانی
در بامین زمین و آسمان ظاهر و هوید گردند چه که ایوم لایمکت نفس نفس شیئا
و کل من فی السموات الارض در موقف عقبت واقف تا که را مرزوق شود که گوش قلب را از نغمت
فایه مطهر سازد و با صفای کلمات ربانی منتحر و مرزوق شود و ایوم امری که هم از کل
امور است اتحاد با اجبانی که از کاس قدس بجا نوشیده اند و بر سفینه حمر که بر
بحر قدس ابھی جاری است ساکن گشته اند بوده و خواهد بود در کمال الفت و اتحاد
با هم سلوک نمایند چه که باین اتحاد و امر مبرم رب لایجاد ظاهر شود و ارکان نفوس
شادی منهدم و معدوم آید ...

بنام بیستہ دانہ

ایام ایام ظہور است و آفتاب عنایت مشرق و بحر کرم موج لہ انوسمی کہ اقبال نموده اند ذکرشان
از سلم علی جاری شدہ میشود امروز بانی معنویت و سعادت انسوات و ارض و محافظ فضل مقصود عالمیان
متوجہ کل عمل بسیار جزئی و در مرات علم الہی کسب را بخل مشاہدہ میشود، یک قطرہ آب اگر در سبیلش
دادہ شود در آن مرات دریا دیدہ میشود چہ کہ این یوم یومیت کہ در جمع کتب حق جل جلالہ دنیا
و صفیای خود را بان بشارت فرمودہ، اگر از عظمت یوم الہی علی ما ہو علیہ ذکر شود نسبت اکثر شاہین
منصق شوند بلکہ صریحی مشاہدہ کردند مع دلک مقام ہر یک معلوم و واضح است امید است
کہ از این مطارہ طلہ جاریہ در اراضی قلوب انبات نماید آنچه سزاوار است، از حق بطلبیہ احسن
خود را نماید فریاد بر حفظ آنچه عنایت فرمودہ تا طنون و اوام و اعمال و افعال نالایقہ اورا تغیر نہ
جناب ذیح غیبہ آئی مع منتسبین لدی الحق مدکور بودہ ہستند ان اشکر مند بند الفضل العظیم
یا اعلام تثبت بذل عنایت ربک بقوۃ لا یضعفها ما شہد ویری کہ لک یوصیک
من شطر سجنہ العظیم ان افح بذکری و توہجی و اقبالی و کن من الشاکرین
الہا من لدنا عینک و علی من معک من الذین تسکو بجلی لمین

جناب شیخ فاقم عدیه بآیه

بسمی الذمی به نفتح فی الصور

یا قاسم یوم بزرگت و امر بزرگ و اهل ارض اکثری بشابه طفل بطن او نام مشول و از
نور ایام غافل لسان عظمت کل رخصت میفرماید بعدل و انصاف اقرؤا ما نزل فی هذا الظهور
الاعظم و ما نزل من قبل تم انصفوا و لا تكونوا من الظالمین امروز کتاب الاهی سفینه ناطق و از
ید عطا کوثر بقا عنایت میفرماید خذوا و اشربوا و لا تكونوا من المعرضین آفتاب حقیقت نبوی فوق نور
مشاهده میشود و طور بفرحی فوق سحبت و سرور عالم ملاحظه میگردد چه که بقا محبوبش فائز است جذب
نشاط مکلم او را بشانی احد نمود که هر ذره از ذراتش بقداتی الملائک و الملائک له ناطق گوای قوم خود را
منع نمایند و محروم مسازید بشویندای الاهی را که در جمیع احیان از سطر سجن مرتفع است و اوست سبب بقا
عالم و عطف و انبساط اتم و اوست علت حیات و با و اموات بطراز زندگی ابدی مزین چند نماید شاید
ظلم بعدل و از عطف و انصاف راجع شوید یا قاسم حمد کن حق جل جلاله را که ترا در نمود و دنیا با یابی کرد او
سبب ظهور فضل عظم و نعمت کبری لله الحمد مکرر است عطا ماده علم و عرفان بشابه عنایت ناطق و بار
بر نفسی آن فائز شد او بکل خسیه فائز است یشهد بذلک ام البیان فی هذا المعام العزیز الرسیع
البها علیک و علی من یسمع قولک فی هذا الذکر الاعظم و هذا الامر المبین

بنام خداوند یگانه

کوش حیوان در جهان جاری و آفتاب دانی از افق خطای آسمی ظاهر
و مشرق و بحر بیانی بحال عنایت آشکار و نهویدا و لکن طالب مفقود و تشنه محروم
چه که از طریق بحر آگاه نیست و هدایت کننده را نشناخته و نمی شناسد گفتارهای
کنه مردم را از سبیل بدیع تازہ منع نمود امری که شبهه و ضد و مثل نداشته اورا
به قصصهای اولین و آخرین مینجذ و بگمان خود خود را محتاط در دین میدانند عاقل
از اینکه چسبند ملا اعلی و مکان سرادق جنت علیا از چنین نفوس تبری میجویند

قویل لهم بما اکتبوا فی السجود الباطلة قویل لهم بما اعرضوا

عن الذی نطق فی قطب العالم ان لا اله الا

انا اعلم الحکیم .

بسمی اساطق حکیم

ان الذکر یادی من اعلیٰ المقام یطق و یقول لک الحمد یا الٰه العالمین
بما اظہرت نفسک و ازلت آیاتک و ابرزت بیناتک و ایل لمن انکر فضلک
و اعرض عن افاق المسیر من انکر ما اظہرتہ بسطاطک الی من یتوجہ و بمن یؤمن تبتاً
لہ و لمن غفل من یومک البدیع انک تقسم یا محبوبی اتی ما قصرت فی ذکر
و صینا طار البیان و اخذنا منهم عهد نفسک یشہد بذلت کل الذرات
و کل منصف علیم و صینا ہم با صرح بیان انہ لو یأتی بکلمۃ لا تکرہ و فاسئلوه
لیطعمکم منکم بفضده ما اراد انہ لہو المقتر القدر انک تقسم
بانی فی کل شان ذکرنا ہم و بشرنا ہم و امرنا ہم بخصو
لدی باب ظهورک و انخسوع بین یدیک و انک
انت اعلیٰ بحسبیر.

ہونہ تعالیٰ شانہ الحکمۃ والہدیان

در اول یوم ظہور و یساج کتاب وجود بکلمہ مبارکہ لا انساب بیکنم مزین در آن
یوم جمع خلق در صقع واحد مشاهده شوند و بعد بکلمہ علیا نطق میفرماید ہر نفسی تصدیق
فائز شد او را اہل فردوس اعلیٰ مذکور امروز نسبت بہ مقبول و محبوبست ہر نفسی
کسب شرافت از این مقام اعلیٰ و رتبہ علیا نمود او فائز است بآنچہ در کتاب لہی
از برای اولیا مقدر شدہ این نسبت سلطان نسب و ان مقام ملک
مقامتست یا در قتی علیک بھائی در ہر فرقہ ای از فرق مختلفہ و ہر طائفہ ای
از طوائف و ہر حربی از احزاب عالم جوہر بود و ہست و آن جوہر بدست ہر
حقیقی و ایادی اقتدار اخذ شدہ و میشود طوبی از برای نفسیکہ نسبت
ظاہرہ و اسباب فانیہ او را نسبت بہ منع نمود ہر نفسی الیوم بعرفان اللہ
کہ مقصود از آفرینش بودہ فائز شد او از حرب اللہ در کتاب مذکور و بحق منسوب

لله الحمد آن ورقه مکرر بایات الهی فائز گشته اند و رحیق محوتم را از یاد
 عطا حضرت قیوم آسائید اند این فضل ایچ شی از اشیا معادله نماید
 از حق میطلبیم ترا مؤید فرماید بر حفظ آنچه عنایت فرموده اما الله را تکبیر میرسیم
 و کل را بجا آورده الله فی الکتاب وصیت مینمائیم ایها عبدک
 و علی امامی اللانی اقبلن و سمعن و آمنن بالله رب

العالمین .

بنام خداوند دانی بسینا

یا کاظم علی کسب رسید و نامه رسید او بسافر خانه راجع و این تعلق وجه
 بشرف اصغافانز احمد الله بعنایت فائز می و بطراز اقبال مزین ذکر
 لدی المظلوم بود و هست نسل الله ان یویدک علی ما یحب و یرضی و یمدک
 بجنود لغیب و السموات انه هو مولی العالم و مالک القدم لاله الاموال القوی الغالب

المقتدر العذیر و کرم انزل الرحمن فی الفرقان را نمودی بلی شهید المظلوم بانه
حق لاریب فیه و لکن از برای رطب و یابس معانی کثیره بوده و هست مقصود از
رطب در رتبه اولی بیانات است که انسان را بحق نزدیک نماید ای یقر به الی الله
و یابس ما یبعده عن صراطه المستقیم و هو علماء الارض و فقهاءنا الذین یریم الیوم
صرعی کاشم اعجاز نخل حاویه بکتاب مقرند و از اتم الکتاب معرض لازل سبب
منع عباد از افاق علی بوده و هستند مایاتیم شاهد و گواه خود بر عظمت امر مقصد
معدک غافل و پرآمده مشاهده میشوند امر در هر عهد و عصر بصفتی علماء عمل نمودند
آنچه را که مسلم نوحه نمود و لوح گریست چندی قبل در لوح کمی از اولیا این کلمه علیا
نازل و مرقوم در کودکی میشنیدیم فلان عالم در کلمه قائم سخن میگوید که از احادیث
و اخبار ببارسید یوم ظهور آنحضرت بکلمه تکلم میفرماید و نقبال آن کلمه علیا
اجتناب مینماید و فرار خستیار میکنند آیا آن کلمه چیست که علی سخن از حق اعراض
مینماید ای معشر جهلا آن کلمه اینست و در این حین میفرماید هو در قمیص انا ظاهر و

کمون بانامشود مناطق بگویند آنکه که از سطوحش فرائض کل مرتعد الا
 من شایسته مقصود از علما و این مقامات نفوس بوده که ناس ارشاطی بجز احدی
 منع نمودند و الا عالم عادل و حکیم عادل مشابه روحند از برای جسد عالم طوبی از برای
 عالمیکه تا کس تاج عدل مزین و همکیش بطراز انصاف یا کاظم در لوح دیگر هم
 و کر رطب و یابس فی اجله اشاره شد اعلم عند الله الیوم مقصود آنکه اگر نفسی
 فی الحقیقه شرف اقبال فائز شد باید در احاد و اضعیفه و بعضا که باین احزاب
 عالم مشغول است کمال جهد را مبذول دارد در لیلی و ایام از حق جل جلاله مست
 نماید عباد خود را حفظ فرماید یا کاظم مذنب الهی مخصوص اتحاد و اتفاق و ا
 و داد بوده و لکن عباد جاهل او را سب و عنت بعضا نمودند است ناهیا نوز
 از حق میطلبیم این بار آباء حکمت و بیان افسرد نماید تا جمیع عالم در ظل عنایتش بیایند
 به العیاض العفور الرحیم اگر دوستی یافت شد از قبل مظلوم تکبیر برسان اما نوصی الکل بالخلق
 الروحانیة و الاعمال لطیبه و ما یرتفع به شان الانسان فی الامکان انه یوالضح لعلم

بنام دانشنده یگانه

در حسیع الواح عباده را با خلاق مرضیه و اعمال پسندیده وصیت نمودم
 و قلم علی متابعا مترادفاً و دوستان الهی را متذکر نمودم مع دلالت بعضی بهوای
 خود مشغول و از آنچه الیوم محبوب است محروم . از حق بطلبید جمع را بقدرت
 کامله و حکمت بالعه متخلف فرید تا کل بیت لسان ذاکر باشند و بیک صوب جان
 انعام متفرقه را جمع نموده حفظ نمایند . بگواریانات خود بگذرید بیانات مشرفه
 از افق اراده آهسته ناطق شوید . چه که اوست راسخ و جاذب مادی و مهدی
 و آنچه از معین قلم الهی جاری میشود مقصود حفظ عالم و بلوغ بمقام عظم
 است از لهو الشاهد لعسیم نعیم لک بما آمنت بالله و
 اعترفت بما اعترف به المسجون فی هذا المقام لمنع انه ذکرک
 فضلا عن غنه لکسر و تقول بحمد رب العالمین

بنام خداوند مهربان

یا جواد یا داکر یا یحیی الناظر ندایت را شنیدیم و صبح و صریح و حسنت را اصفا نمودیم جمیع عالم مخصوص این ظهور اعظم خلق شده اگر نفوس از سر خمر عنفت بهوش میآیند و ندای مالک آسمان را که از فوق علی مرتفع است می شنیدند حال جمیع من علی الارض را صحیح و سالم و قوی و مقتدر و فارغ و آزاد مشاهده می نمودی از اراده حق معترضند و به اراده های خود متمسک و متشبث و متحرکند اگر چسب من علی الارض بیاعت بکمال یقین و انقطاع و طمینان با حق جل جلاله توجه و اقبال نمایند هیچ نفسی در قل بن آن خود را محزون مشاهده نمایند تا چه رسد بفقو آن و حق جلالت عظمه و عز کبریا در هر یوم تجلی بدیع و ظورات بدیعه مسنیعه ظاهر شود و تجلی فرماید نصح ناصح حقیقی را نشیند و بهوای خود مشغول شد لذا آفتاب فضل خلف غلام مستور ماند و بیکی اعمال نالایقه عالم را احاطه کرد ای جواد لعن سر نهاده ات خزن آورد و حسنت

بر حین مظلوم افروزد انشا الله باین لوح مبارک فائز شوی و بفرحی مرزوق
گردی که کمروهاست عالم تو را محزون نماید در جمیع احوال راضی و شاکر باشی و

بک الحمد یا الاله العالمین ناطق گردی ابصار عینک و

علی من معک و علی الذین عملوا ما امرنا به فی کتابنا

المقدر المتعالی اغزیر لعظیم .

قلم مترجم اول است در عالم بعد از لسان فی الحقیقه آیتی است

بزرگ و مقامی است عظیم و صل عالم باو معلق و کذلک فصل آن

بیک حرکت او در مضمار بیان اصل امکان مجذوب برخی از صریر او

او در بهوش و بعضی از زندایش قائم و مستقیم این بهوشی که عرض شد

اصل بهوش است بل مبدآن تعالی من امر القلم باطنار باراً

و تعالی من طمحه و نطقه و علمه . « با مضای خادم »

لوح مبارک جلال قدم بل جلاله کہ پس از صومہ حکیم آقا جان بنام محمدی در زیر غزنزل یافتہ است .
 یا سلم اذکر من سخی بجدی لیفرح و یکون من الشاکرین یا محمدی اسمع اللہ
 الذی ارتفع من ہذا المقام الاعلی من سدۃ الحسم آ . انہ لالہ الہو لفرذ الواحد لعظیم
 انجیر ان الذین نقضوا میثاق اللہ و عہدہ اولئک من الاخرین فی کتاب اللہ رب
 العالمین قل یا قوم قد جاء الیوم والہیوم نیادی باسمہ لمقتدر العظیم ایاکم ان تمعنم
 ما عند انجلا عن الافق الاعلی وخذوا ما اوتیتم من لدن علیم خبیر طوبی لک لمن
 صعد الی اللہ نشد انہ شرب کوثر البقا من مدی عطا ربہ الکریم انہ فاز بما لا فاز بہ الا کثرت
 یشہد لک لسان اللہ فی ہذا المقام الرفیع اقبل الی الافق الاعلی اذ اخرج
 عنہ الوری الامن شاد اللہ مالک ملکوت الاسماء و اعترف بالطقب العلم و اقر بما رزق
 من سما افضل من لدن مقدر قدیر . انما کنا معہ صومہ و ذکرناہ بما ماج بحر العفر و ما
 بعرف عنایت اللہ لنعفور الرحیم طوبی لہ و لمن ذکرہ بعد صومہ بما نزل من لدن منزل
 قدیم ابھت اعلیہ و علی الذین ناقضوا عھد اللہ رب العرش العظیم .

نزل من لسان نوح

حور بقا از فردوس علا آمد
 با غمزه جانی با مزه فانی
 با گیسوی مشکین با لعل مکنین
 دو سیف ز ابرویش صد تیر ز مرگانش
 با نغمه ورقا با رنجه ابھی
 جاها بزیش و لها بزیش
 با کفه نبیضا با گیسوی سودا
 این نعمه داودی از سد لایه تانی
 با جذب و وفا با شور و عما
 با نور هندی از صبح لقا
 این نعمه جان در منزل جانان
 با مرده وصلی این حور آئی
 بر صد حبیبان تیر قصا

با چنگ و نوا هم با کاسه حمرا
 با رقص و نوا آمد
 از نزد خدا آمد
 به هر دل ما آمد
 با طبل و لوا آمد
 جمله فنا آمد
 چون ار در موسی
 با روح میجا آمد
 در مشرق هاء
 با طور سنا آمد
 از منبیل لا آمد
 از شاخه طوبی آمد
 از سر سما آمد

هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت
 هد هد هدله یا بشارت

این نامه قدسی باهد پد ناری	از شهر سبا آمد	هدد هدد هدد یا بشارت
برگردن عاشق سیف جفا	از عرش و فآد	هدد هدد هدد یا بشارت
این وجه باقی از امر الهی	باید و بیضا آمد	هدد هدد هدد یا بشارت
این بار حجازی بکن عرقی	از ساعد شاه آمد	هدد هدد هدد یا بشارت
این طلعت معراجی باجذبیه تبحی	از ساحت ادنی آمد	هدد هدد هدد یا بشارت
هان بسبب معنی از گلبن قدسی	با گفت و صد آمد	هدد هدد هدد یا بشارت
این درقه نورا این مدین رو جا	با نور و ضیا آمد	هدد هدد هدد یا بشارت
این شاید بزدان این مستی جان	با جام توتلی آمد	هدد هدد هدد یا بشارت
آن صرف حال حق آن جوهر جلال حق	با آیت کبری آمد	هدد هدد هدد یا بشارت
آن طلعت مقصود آن وجه معبود	با رحمت عظمی آمد	هدد هدد هدد یا بشارت
جانها بوصلش دلسا بشارش	کان رب علی آمد	هدد هدد هدد یا بشارت

این ذکر بدیع از گلشن باقی آمد تا عاشقان جمال جانان آتش شربت از دل و جان و با کمال
اطمینان بدیع کهنای خوش بآن مشغول شوند که شاید از جذبۀ آن عاکفان کعبه عرفان
بشور آید و وطن قدس الهی را فراموش نفرمایند.

1965
1966
1967

الوآح مباركه
حضرت عبدالبهاء

ای دوستان حقیقی حتی بسین احمد الله بفضل و موهبت کبری انوار حقیقت
 بر شرق و غرب تافته و در حسیع اقالیم نجات قدس مانند نسیم صحیحگاهی وزید و آگاهی
 بخشید کشور خاور منور گشته و ممالک باختر مطلع انوار عیسی اکبر گردید در هر روز مرده
 انثار نور بسین میرسد و در هر صبحی بشارت اشراق نیز قدیم میاید امروز در آفاق عالم
 دلوله می جز ذکر نیز عظمیست و صیت و صوتی جز بشارت جمال قدم نیت سبحان الله
 با وجود آنکه در حسیع اقالیم عالم بین جمیع امم آثار حق ظاهر و با هر جمیع آذان مستعد
 استماع این حوادث با ز این ایرانیان اکثری الی الان بخواب غفلت گرفتار و محجب از
 مشاهده انوار و حال آنکه باید در هر دمی صد هزار شکرانه بر زبان راند که شمس حقیقت
 از آن افق طلوع نمود و ندای الهی از آن اقلیم برخاست و هر یک بشارت کبری با
 اقالیم دنیا بشتابد و مرده موهبت آسمانی دهد اگر چنین کرده بودند حال ایران کون
 خشنه عالم امکان بود و کشور معطر مغرب آفاق چه بسیار که موهبت کبری توجه با
 کند و در خانه بگوید و صاحبخانه عوض از شکرانه بچک و سینه بر خیزد و خاک مذلت بر
 سر خویش بیزد و آن موهبت کبری را بکمال بهت براند پس باید حبای الهی

بروش و سلوکی قیام نمایند که سبب افتباه مانس شود و هر غافل بی بیدار گردد
 و آن روش و سلوک بموجب تعالیم الهیت که در الواح نازل اولاً باید که در نهایت
 صداقت و حسن نیت و خیرخواهی و امانت اطاعت بحکومت نمایند و از هر جهت
 خیرخواه دولت و ملت باشد ثانیاً آنکه باید با جمیع ملل عالم نهایت سلوخی و
 مهربانی و نیت صاوت و محبت تمامه معامله کنند آیت رحمان عالمیان باشند و سبب
 نعمت و الفت آدمیان و در مورد بلا جارا بوفاقا معامله کنند و محبت و صفای معامله
 نمایند بدخواهان را خیرخواه باشند و دشمنان دوست جان و جودان گردانند از غیر حق
 بیزار باشند و از تعلق باین جهان فانی در کنار شب و روز از نار محبت الله چنان شعله
 زنند و بنور معرفت الله چنان بدرخشند که شب از روز نمایند و روز از روز فرمایند
 تا در میان آفاق منصور و مظفر فیه روز گردند ای اجسای الهی الحمد لله بحر عنایت
 موج خیر است و ابر موهبت گهریز و نفعات قدس مشکبیر نیز آفاق پر تویی
 سر یاران افکنند که نور انیتش اعصار و قرون را روشن نماید شکر کنید خدا را
 که مطاهر هدایت و مطالع موهبت اگر پرده و حجاب بر خیزد کشف عطا گردد و ملا
 میساید که چه تاجی بر سر دارید و چه خلعتی در بر ولی نظر حکمت الهی این است

حال سمرقندت در مضمون و در استقبال ظاہر و آشکار گردد و علیکم
التحیة والثناء ع

بنو الابهی

ای مبسّل خوش اسکان گلشن عشق وقت آنست که از فرقت پر حرقت سلطان
گل در صحن چمن بنالی و بزاری و بسوزی و بگذاری و این ترانه آغاز کنی و باین نوای
و کار و لعل با سازی ای مهله منور ای روح مصور ای نور شهر فریاد ز
بجرات ای شمس حقیقت ای نور هویت ای شمع هدایت فریاد ز بجرانت
و البه آعلیک و علی حب آرمه من به العبد
الباس لفقیه .

ع

ای یزدان مهربان یارانت بیرونسانند و دوستانت اسیر در دست
 عوامان از هر طرف تیر و سنائی و از هر شخصی زخمی بی ایمان با وجود این سرگشته
 کوی تواند و آشفته موی تو و دل داده روی تو بر بلای را ولادانند و هر در را
 در مان شمرند غل و در خیر راج و سریر یابند و زندان را ایوان بی پایان دانند بکلی
 جانفشانند ای خداوند بوشمنان را بنواز و هدم و بهر از عجب بهیسا ساز تا کل
 جان و دل در کف گرفته نثار در گاه تو نمایم و روی تو جویم و بکوی تو پی بریم و
 راز تو گویم تویی مقتدر و توانا و واقف و بینا.

ع ع

ای آوارگان سبیل آسمی از وطن مألوف بسبب طغیان هرستمکار عسوف دور
 و مجور شدید و در راه خدا آواره از نطاول هر مستکبر مغرور گشتید این پریشانی هر چند بلایی ناگهانی
 بود ولی در سبیل حضرت رحمانی و در محبت جمال یزدانی بود لهذا شیرین و گواراست
 هر بلا که بسبب نفس و هوی باشد آن دوزخ و جهنمت و هر اسلاکه بسبب ایمان و هدی باشد

نفسیم مقیم در تلخ و شرم باید نظر کرد نه در حال حاضر مانند هر بی بصر عمیق
 ملاحظه نماید که پرچم علم تقدیس اجبای الهی موج بر آفاق زند و این اشراق
 خاور و باختر روشن نماید و علیکم التحیه و التهنیه

ع ع

بنو الهی

ای روی تو سوی حق چه خوش روی و خوش خوی و مبارک و فرخنده و
 مهرجوی بودی که بکوی جانان پی بزودی این از فضل و الطاف بکیران حضرت
 یزدان بود و آامن و تو دو بسینوا کجا و این فضل و عطا کجا محض لطف و احسان
 است که مثل منی و مثل توئی و دو بنوا و دو بی سر و پا دو مسکین و دو فقیر و دو بی سامان
 در درگاه خویش قبول فرمود و اطر با من جدا و اسرور امن ذلک

عبد الهب عباس

بنو الهی

... سبحان الله نفوذ کلمه الله را مشاهده نماید که شخصی زرد شتی از هندی
 تا پاریس و لندن میسابد که بیدار بهبایان غرب فائز گردد این چه ارتباط است

و این چه تعلق قلب بهایان را جان فدا باد که چنین در ظل کلمه تبه تربیت
 شده اند عنقریب ملاحظه خواهید نمود که با عموم بشر چنین گردند بگزاره فی جنبند
 و عیاری شاید نمایند با نفسی بدم کردند و با هر شخصی و ساز شوند جمیع خلق را
 آیات قدرت و عظمت پروردگار ببینند و جمیع بشر را مجالی الطاف حق مشاهده
 نمایند ای یاران و ما رحمان نعمه و آهنگ محبت عالم انسانیت که از ملکوت
 یزدانی بند است و گلبانگ و ترانه وحدت انسانیت که از میل کلشن حقیقت
 بنهایت ملاحظه ظاهر وقت آنستکه مانند دریا بچو شید تا ولوله در آفاق آید
 و جمیع نفوس را در ظل خمیه وحدت انسانی در آید

و عذیکم لهب آ، الابهی

ع ع

بونه

... احمد در امر مجبائی تعصبات جاهلیه نه شخص بهائی تعصبی
 تعصب سیاسی تعصب مذهبی نه اند از هر مرکزی انوار عدل مشاهده کند مجدود
 گردد خواه از شرق باشد خواه از غرب خواه از جنوب خواه از شمال ولله المشرق

والمغارب الحمد لله بعبایان از هر قیدی آزادند چسب بشر را انعام الهی
و خدا را شبان حقیقی و جمیع مهربان میدانند و روی زمین را وطن واحد شمرند جمیع
اجناس را جنس واحد دانند و خدمت به عالم انسانی خواهند نمود لهذا از هر قیدی آزادند
و علیک البهت الابهی عبد البهت عباس

سرایان جناب آقا میرزا حسن علیه البهت الابهی

ای دوست حقیقی چندی است که آهنگ جنگ بند است و شرق و غرب
میدان سپاه تیزچنگ از هر طرف در زدگان جولانی مینمایند و در هر قلمی خمخوار
تیرنی دندان میآرمانند عالم انسانی که تماشاخانه فضائل رحمانی است باز نجات گران
درنده گردید با وجود این بر زبان میرانند که حرکت اسلاف وحشیانه بود و جنبش احلاف
متمدنانه این مدعیت مجعوله که مانند سراب است چون بصورت کمری ترقی مادی
بینی و چون بحقیقت نظر نمائی تدنی اخلاقی یابی با وجود این عقول ضعیفه را بر بود و نحو
سخیفه اقلع نمود و حال آنکه مدعیت آن است که سبب شرف عالم انسانی گردد
میدان ظهور و بروز فضائل رحمانی شود این هیئت اجتماعی نیست این پریشانی ط

جمهوران نیست مدنیت الهیه مقبول و محبوب است که سبب جمعیت قلوب
 گردد و علت تهذیب اخلاق نفوس شود سوخات رحمانیه نمودار گردد و فیوضات
 وجدانیه جلوه کند ملل و اعمم متخاربه را متحابه کند و دول متفانده را امرای متقابله
 نماید بیگانه را آشنا کند دشمن را دوست نماید دور را نزدیک فرماید ترک و تحکیر
 دست در آغوش کشد مگر نماید آسیا و امریک را بهم و همراز نماید و اروپا و
 افریک را بهم نغمه و هم آواز کند این است مدنیت حقیقی نه آنکه ایجاد مدافع
 کزوپ کند و سبب اضطراب قلوب گردد و اختراع آلات جنگ جدید کند و سخا
 ندرعه و غواصه در دریا براند و طیاره ز بلین پراکنده بر روی زمین نماید یا که سبب
 خسران مبین گردد بجان همه چون گرگ تیز چنگ بجنگند و ادعای شبانی کنند
 و مانند سباع ضاریه یکدیگر ببردند و نمایش عالم انسانی خوابند و بس ما هم نظیر آن

شما که یاران الهی هستید و مطاهر فیض رحمانی باید این

زخم را مرهم گردید و این درد اودمان شود

و عذیک التجه و ایشانه

... ای حبسای الهی احمد تبه بفضیلت نامتناهی بندگان آستان ربانی از
 هر گیر و در آزاد و بیزار و از اسیری عالم طبیعت آزاد و در کنار از ذوالعالم حیوانی متعدد
 و پاک و بفضائل عالم آسمانی امیدوار جز صلح و سلام آرزوی نه و بغیر از وحدت
 عالم انسانی مقصد می نیست صف جنت نیار ایم نام و سنگ بخنیم آهنگ آسمانی
 در امریک و فرنگ بند کنیم از جدائی بیزاریم و با تحس و با اتفاق مضمون و امیدوار
 بیماری را پرستاریم و بر زخمی را مرهم حضرت پروردگار بر دروی زاد و ایم و بر دل کشته
 یار غمخوار بجان میکوشیم و از خطا چشم میپوشیم در آسایش عالم آفرینش جابلقانی
 نمایم و در نورانیت عالم انسانی بکوشیم و از نار محبت آینه بکوشیم و بخروشیم و شکر از خدا
 یگانه پروریم که چنین ضمیر منبری شایان فرمود و چنین نور جبینی یگان کرد از کلفت نجات
 داد و با لفت حیات بخشید از عداوت و بغض آرائی داد و بجهت و وفا کارمانی بخشید از
 هر قیدی آزاد کرد و از هر عیب و عیظی برافزود و جمع بشر مذهب بان کرد و با علمیان پر
 روح و ریحان فرمود اینست فضل قدیم و اینست عطای عظیم باید این راه پونم و این را
 بگوئیم و این رحمت و اسعه بگوئیم طوبی للفائزین و بشری للآذین بعثته هی بلجانا

فی السموات و الارضین زیر اساس ادیان الهی و فاست نه جفا جوهر مصلحت
 و لاست نه حدوت و بعضاً شهادت فاقست نه سم قائل سبیل فضائل
 است نه سبیل رذائل نورانیت عالم انسانی است نه خودکاری عالم حیوانی نیست
 اساس اصلی الهی و دون آن اعراض بود نه جواهر و عوارض بود نه ثوابت و ا
 مقصود از نزول کتب و شرایع ولی چون هر مفسر و شارح ازل و قبائل متبع نام در خصوص
 مسائل نمودند لهذا هزاران سال عالم انسانی در اشتداد و وبال اکتد این حجاب بر خاست
 و این عبا بنیشت و این بر تلاشی شد و نیز حقیقت نور و وحدت عالم انسانی بر جمیع آفاق
 جلوه نمود در این عصر عقول ترقی نمود و مدارک لطیف گشته و پرده او هام دریده و هر
 منصفی دانسته و فهمیده که شریعت الهی حقیقت است نه مجاز و کمال محضت نه ضلال
 و عالم طبیعت معدن نقصت و وبال جنگ و پرخاش از مقتضیات عالم طبیعت
 و سازعه بقا از خصائص عالم حیوان و نبات اما عالم انسانی خیر محضت و انبعاث
 وجدانی محبت صرف چون بعالم طبیعت بگیریم کبر است و غرور جوهر است و شرور
 نقصت و قصور فقست و فجور در زندگی است و خودکاری و مورث خجالت و شر ساری
 اما شریعت الهی فایح حکم طبیعتت و نامح رذائل نفوس بدطینت و شارع ضلال

حقیقت تا بر بیت الهیه عالم انسانی نورانی گردد و دسوس شیطانی مبدل
 بنفس رحمانی شود و لذت کبری جوهر عزت گردد و نعمت عظمی رحمت بی منتهی شود
 صرف جاجوهر و فاگرد و ظلم بی پایان مبدل بعدل حضرت رحمن شود تا بر حجت
 نسیم گردد و ظلمت طبیعت بنور انیت حضرت حمایت مستلشی شود پس معلوم شد
 که مقتضای زمانه یعنی عالم طبیعت نقص و وبالست و شریعت الله و تعالیم الهی علو
 و کمال و باندک تفکر این حقیقت واضح و آشکار با وجود این خلق غرق عالم طبیعت است
 و در نهایت غرور و غفلت نه تنبهی نه تذکری نه تنبلی و نه تضرعی زیاده یابی طبیعت
 پر موج و چون اوج گیرد هزاران فوج بغم بی پایان فرورود قل سیر وافی الارض
 فانظر و کیف کان عاقبه المکذبین و همچنین میفرماید جنب هناکلت مهزوم من
 الاحراب اینست عاقبت اسیری طبیعت اینست نهایت نقص و نقص عالم امکان
 این آوارگان را امید می جز بقوه نافذه کلمه الله نیست و اعتمادی جز بایه شخص بر حمت
 یسنا نخواهد بود جمع یاران الهی را در نهایت اشتیاق تحت و اسواق ابلاغ دارید قد
 بروحی نفسی نفوسا زکات و ضمائر صفت و سر از طابت و قلوبا انجذب و صد در انشر
 واروا احاسن بشرت سبحات الله فی ایام تری الناس امواتا غیر حیا و علیکم السلام لا و علیکم السلام

ای دوست عزیز خود را غریب نامیدی و این بسیار عجیب است و گفتی و این بسیار بعید جانی که بجان رسید چگونه غریب است عاشقی که بدلمبریکت پیوست چگونه میباید آن سرگشته و سودانی اگر متن درست بجان نزدیکست در عبودیت آستان سیم و شریک و لودر قصی بلاد امریک من ترا بدم و هزار دهم و هم آهنگ و هم آواز از آثار نفیسات روح القدس در آن صفحات مرقوم نموده بودی اشراق شمس حقیقت چنان شدید است که عقرب در بفت اقلیم آهنگ بسجود قدوس الملکوت و الروح بلند گردد و خیمه وحدت عالم انسانی در قطب جهان بلند شود پارس و گلشن دست در آغوش قفقاز و تغلیس نماید و افریک و امریک در جوش و خروش حکیم و شریک گردند و ترک و تاجیک بدم و هزار شوند و شاهانه عرش توپ و صدای تفنگ از جهان فرنگ برآمد شرق و غرب با یکدیگر عشق باز و بانس و الفت پردازد این مژده گوشتزد آفاق گردد و این اشراق خاور و باختر روشن و منور نماید مرقوم نموده بودی جمعی در آن صفحات بتلوات آیات مآلوف و تعلیمات آئینه مانوس و مسرور و مشغوف و برخی بتحصیل لسان فارسی مشغول و مشغوف ای دوست عزیز در مجمع ملوک

تزیل آیات لاهوت میگردد و در محافل عالم بالا تسبیح و تقدیس رب بجز بخت
 میشود البته آن آهنگ اقلیم فرنگ را بجز حرکت آرد و قلوب قطعات خدمت عالم را
 بیکدیگر الفت داده بنیان جنگ براندازد ...

ع ع

بویسته

ای بنده درگاه سلیمانی در کشور روحانی خوش و خاتم جهان بخش
 جهانگیری در اسمعی رحمانی خوش و لبه ماهروی رازخ افروزی خوش
 پروانه عاشق خوی را جانسوزی خوش گل رعنا را پرده براندازی خوش بلبل
 گو یا را نغمه سازی خوش سکندر اقلیم و فارا آینه سازی خوش و جمشید

اورنگ رحمانی را جام جهان نمای یزدانی خوش

ولی حال دیوان فکر سلیمان افتاده اند

و ابرینان معارضه با امر یزدانی خواهند

قبس ما همیم ز عمون ع ع

هو الابهی

ای ناطق به شنای محبوب معنوی صلامی بیداری از ملکوت ابھی میرسد
که ای خفتگان فرانش غفلت وقت ہوشیاریت و ای ساکنان دای حیرت
زمان بیداریت و ای تشنگان سبیل حقیقت دم زور و بر ساحل بحر مہبت است
و ای طالبان جمال معشوق روحانی وقت مشاہد آیات بعین بصیرتست تا چند
نایوسید و تا کی ہوا می خویش مانوس وقت رجاست وقت فاقہ وقت سنت
وقت انقطاع وقت ارتفاعت وقت انکفاست بگوئید

بخروشید کہ زمان میگذرد .

ع ع

ہو الہی

ای یاران الہی این قرن جدید است ، این عصر عصر جمال رب فرید
بشارت شرق و غرب احاطہ نمود ، و انجذاب آفاق را بحرکت آورد ، ندای الہی حقیقی
اشیاء را بیدار نمود ، و صہبای رحمانی خیل روحانیان را سرست کرد ، ابرغایت شجاعت

سوخت بسزول داشته و بهار آسمی خیمه و خرگاه و قطب آفاق زو چمنستان
 حقیقت بسز و خرم شده و مرغان گلشن و حدت بنغمه چنگ و چغانه بدم گشته
 آوازه ظهور محلی طور و لوله در اقالیم انداخته و صیت بزرگواری شمس حقیقت منتشر
 آفاق شد با وجود این قیامت کبری بلها غافل از این رحمت عظمی هر یک خفاشی
 گشته و از نور تابان محبوب گردید و در زوایای شبهاست خزیده و دانماد و سوسه دمد
 و همه اندتبالیم و سحقالهم من هذا الخمر ان المنین احمدر شامهتدی بنور هداید

و ثابت و مستقیم در امر جمال ابھی فدایان آن دلبر کتایند

و شیدایان آن یار مصعبان زبان بگرازه گشاید

و حمد و ستایش آن دلبر لکانه نمایند

و علیکم التحیة و التشاء

ع ع

ای آوارگان سپل حق سر و سامان آسودگی و آزادی ہر چند کام دل و
 راحت جان است ولی آرزوی و آوارگی در راہ خدا بہ از صد ہزار سر و سامان
 چہ کہ این غربت و ہجرت موجب از پی دارد و رحمت پائی زیر لذت آسودگی در
 وطن و جلالت آزادی از محن بگذرد ولی موجب ہجرت در سپل حضرت احدیث
 باقی و دائمی و مستمر و منج عظیمہ از آن شہر ہجرت خلیل سبب ظهور مہمب
 رب حلیل شد و غربت ماہ کنعانی علت جلوہ بازار یوسفی گشت فرار حضرت
 کلیم رسیدہ مشاہدہ مار موقدہ ربانی شد و نہضت عیسوی سبب ظهور انفاس
 مسیحی گردید ہجرت حضرت حبیب البطمی علت اعلیٰ کلمہ نوریشہ بی شد و غربت
 و اسارت جمال مبارک اسباب انتشار نور نیر اشراق
 بر آفاق گردید فاعبر و ایا اولی الابصار
 و اہب آعلیک ع

محل روحانی و مجالس انس رجال و امار رحمان علیہم وعلین السّلام الہی

ہونہ

ای یاران و امار رحمان احمد تہ ابواب رحمت کبریٰ بروجہ باز است
 و طیور جنت ابھی ہدم آہنگ و آواز حضرت بی نیاز بندگان و امار خویش
 محرم راز فرمود و بیس و طرب روحانی ہدم و دسار فرمود عواطف رحمانہ مثل
 است و الطاف سبحانیہ کامل در ہر تسلیم و دیار محافل روحانی برپا و مجامع
 روحانی مہیتا و خوان نعمت نامستناہی مننا غلغلہ عشق است کہ خاور و جہا
 بیکدیگر آمیختہ و نعمہ و آہنگ ملکوت کہ شرق و غرب ببحرکت آورد چنین دم
 و زمزمہ استہ بی حوادث و وقعات نماید و این وعدہ برق و باران بی ظوفا
 ممکن نباشد لابد گاہی و وقعاتی حاصل گردد ولی العاقبتہ للمتصین محقق است
 و بشری للمتخلصین مسلم شاعر مشہور گفتہ تا نگرید ابر کی خند دامن تا جانفشانی

و تحمل مشاق عالم فانی نگرود در جهان آسمی شادمانی و کامرانی تحقق نیابد این از
 لوازم عالم انسانی شدت سرما و برف باران و طوفان بوران زمستان
 سبب شود که موسم ربیع جلوه نماید و رایحه طیبه گل و ریاحین مشامها معطر کند
 جهان نده شود و عالم امکان جانی تازه یابد بگذرد این روزگار و منتهی شود و
 ساکن شود این عباد و متلاشی شود این ابرتاریک و شمس حقیقت در دایره ^{بهار} نصف
 عاقبت بدرخشد برتعالیم ترک و تاجیک و آسیا و اروپا و امریک و افریک
 غمگین صوت این نغمه و آهنگ و شلیک خواهید شنید

یومسذ یفرح المؤمنون

ع ع

بلاط حضرت آفتاب سده مبارک
 جناب جابر مرزا محمد عیدیه کجا آید
 جناب آلف کجا جهر مر عیدیه به آید

بنویسد

ای بنده الهی صدات شیده دیدی و شقا عظیمه کشیدی و بشا و ملامت اعدا گرفتاری
 شدی ملال نیارودی تحمل نمودی حتا که صبوری و غمخوری و شکوری باید سگرانه زنی
 که باین موهبت نگاه نموده شدی زیرا این جام سرشار بلا در سپل بها مخصوص طار علی
 است هر حلقی سر او را آن شراب نه و برگیاهی لایق فیض آن سحاب نیست در عشق
 حال آن گل مبل معانی را جانفشانی لائق نه جعل ظلمانی و بس آفاق عاشق
 صادق آسخته و شتاق نه هر کاذب با اخلاق شمع نورانی را پروانه رحمانی سرشته
 و سرگردان نه خفاش کور نادان پس حمد خدا را که باین موهبت موفق شدی و باین خنای
 نموده باز بیشتر جانبازی کن و نعمه سازی نما و باهنگ و ترانه پرداز تا گوشها بدم راز
 گردند و بجهان خداوند بی نیازی برند و علیک التوجه و التشناع

بواسطہ جناب لکھنؤ شیر پور خلیفہ

جناب دینار پور ارد شیر علیہ بہاء اللہ

ہوالہ

ای یار جانی در این روزگار جام شہادت در دیار یزد سرشار شد جمعی از ابرار
 آن ساغر پر نشہ را در نہایت سرور نوش نمودند و گوش باہنگ سرودش دادند کہ
 مردہ پریشارتی داد و خبر پرسترتی بخشید کہ ای تشنگان چشمہ حیات پر شہت
 و ای مشتاقان جمال جان در نہایت جلوہ و ظہور و ای عاشقان بھل معشوق
 بشابید و ای مرغان چمنستان حقیقت بگلشن معانی پرواز کنید و ای غریبان
 بوطن اصلی در آید و ای مہجران از عالم حرمان نجات یابید و محرم خلوت گاہ لہی
 گردید و ای ماہیان تشنہ لب بدریای بی پایان در آید چون آن نازنیان آن
 آہنگ شنیدند بقربا گاہ عشق دویدند و از عالم امکان بجان
 لامکان پریدند و بمقصود خویش رسیدند و
 علیک التحیۃ و التنازع

بلاط جنب قایم بر محسوسه زرقانر

احبسای الهی علیهم بجا آید الاهی

بنوبته

ای نجوم بازغه افق محبت الله احمد از پر تو شمس حقیقت در خاور و خسته
درخشند آید و چون شرح نورآینه در انجمن عالم روشن و تابنده از رشحات سبحان
فیض ابدی مانند گل و ریحان پر طراوت و لطافتید و از فیوضات نور حقیقت مانند
رخسار مه رویان پر حلالت و طاحت در لوح محفوظ امکان آیات با بهره آید و در
رق مشور لامکان بیات ز بهره مظاهر آثار توحیدید و مطالع انوار تفرید جمع
از فیض ابدی آن نور بسین بهره نصیبید و مانند آئینه صافی از فیض آفتاب جان
الهی روشن و غیر پس بجان و دل بکوشید و سعی بلیغ بسزول آید که روز بروز
آئینه دلها جهان امروز گردد و انوار حق تابد و جهان آفرینش آرایش تازه یابد
ای احبسای الهی آن مرتبی بزدانی خسیع را تبریت الهی پرورش داد و تعالیم
آسمانی تسلیم کرد تا هر یک بمشایه شمع در محفل عالم شاید انجمن گردیم و بانوار

انقطاع و انجذاب و عرفان و محبت یزدان مزیّن شویم و سبب نورانیت
این جهان ظلمانی گردیم رایت تقدیس برافزاییم و نصیحت قدس مقرر کنیم خود
نجات شویم و سبب حیات کائنات گردیم آن شجره مبارک که بر ماسایه افکنند
و آن عظامی مشرق احدیت را در ظل جناح خویش آورد و بعنایت و موهبت
زاید الوصف تربیت نمود آیا سر او راست که بعد از پرورش بجهان پنهان
ومی آسایش و راحت جویم و یا سر باین سکون و استراحت گذاریم لا اله الا
این سر او نیست و لاین بنده و فادار نه بلکه مقتضی آنست که کلی خود را فراموش
کنیم و از راحت و آسایش و رفاهیت و لذت و نعمت اینجهان فانی چشم پوشیم کلی
گرفتار او گردیم جانفشانی کنیم و در قربانگاه عشق قربانی آرزو نماییم و تانفس خسر
بسببش گردن اسرار غل و بنجر بینیم و تسلیم تبع و شمشیر کنیم تا از رو جانان جهان جان
گردیم و از مهران خلوتگاه یزدان و چون آهنگ ارجی الی ربک رضیه مرضیه گوش رسد قص
کنان پاکوبان و کف زبان و یا سبزی لی گویمان خلوتگاه آن یار مهربان پروریم و عیدیم آینه آسایش

ای یاران الهی عصر است و جمیع امم و مل در حبس و حصر مگر آزاده گان الهی و
 احرار و ابرار در استان مقدس نامتساهی زندانی تگمتر از عالم امکان نه و نوع انسان
 در این زندان پریشان سرگردان بر نفسی از قیود این قفس آزادی یافت بر حسب
 کشید ولی سایرین مانند کرم همین در طبقه پست ترین زمین اسیر ما و طین خراب
 ارض شد و عالم وجود منحصراً بجان خاک فرض کردند سبحان الله زندانیان چنان
 گمان نمودند که طبع گلشن الهی را در قفس زندان حبس توان نمود و نفس شکست را قطع توان کرد
 بسبب گلشن معانی چون شهر تقدیس گشاید در لانه لامکان آشیانه نماید از زمان
 مکان فارغ است و مانند نجم بارخ در افق انقطاع طالع و لایح ای یاران الهی ذریه
 جمال مبارک قسم بروی دلجویش زندان ایوان کیوانست و سخن پر محن گلشن آسمان
 رب رب زدنی ذلی و بلانی و محنی و ابتدائی فی سبیلک لان هذا غایه یعنی
 و منتهی موطنی در راه روحی و فرجی و سروری جبارت بجا لک و توجهاً الی ملکوت متک
 ای رب بولا عبادک توجوا ابابک بقلوب صافیة و نفوس زکیة و ارواح مستبشرة
 و آذان صاغیة و عقول واعیة و اعین باکیة فی محبتک رب زد هم جباراً و عرفاناً

و عزاً و شرفاً و مقاماً و اجلهم ائمه یرثوا ملکوتک و یتضرعون الی جبروتک و یتفیظوا
 من فیض لاهوتک انک انت القوی المقتدر العزیز الکریم المستعان .
 ای اجبای الهی هر چند گریگان در کمینند و درندگان خشکین تا آسمان بر
 وحدت را بدست آرند و آنچه مقتضای طینت است مجری دارند ولی شاکل
 بحضرت دوست نمایند و تجرد از مغز و پوست جویند واقف سرفدا گردید و قائم
 بخدمت جمال ابھی فرج و سرور در انقطاع و انجذاب و اشتیاق بملکوت
 ابھاست تا نشد صہبای محبت بھد حاصل گردد نور فرج الهی و سرور رحمانی
 مذخشد اگر چہ اسباب و جد و طرب و شادمانی آمادہ گردد و نغمہ

روحانی نوزد عاقبتش نوید است و حسرت ابدی لہد باید

اجبای الهی جمیع توجہشان بملکوت رحمانی باشد

تا ابواب سرور شادمانی از جمیع جہات

مفتوح گردد و علیکم التحیة

والتشاعر

ع ع

بلا سطر جنب در شیر پور خدا بخیر

جنب رستم پور بگرام عید به آ الله

بویسته

ای رستم ظلم و ستم را ملاحظه کن که بچه پایه رسیده جمعی فرشته خوی
 پری روی حق گوی خداجوی در چنگ فحوش درنده افتاد دست تطاول
 گشود و روز بارو نمود آن مطمئن لومان مانند آهوان خشن صرمی داشتند مگر
 آنکه نافه مشکین داشتند بریند گزیند دریند و باین اکتفا نمود اموال تالان مارا
 کرد و کودکان پرده نشینان اینز کشتند و آتش زدند با وجود این بلایای ناگهان
 آن ستمگران ناله و فغان نمود بلکه در کمال رضایت زبان بگراخت این مصیبت
 و حمد و ثنا نمودند پس زندگی آمان بین پرستندگی ایان بر دو عجبست عجب
 و در سلف و خلف بیاید و نظیر و علیک التجه و الثناع

ای یاران مهربان عجب الهام جمیع اولیاء در اعصار و قرون ماضیه گریبان و سوزان
 آرزوی آئی از ایام هند را می نمود و در این حسرت ازین عالم فانی بجهان باقی شتافتند
 فضل وجود جلال عباد را مشاهده نمایند که ما را بدون استعداد و استحقاق محض فضل و شفقت
 در این قرن اشراق روح حیات بخشید و در ظل رایت شاه آفاق محسوس فرمود و بهیچ
 داشت که تنها آرزوی بزرگواران بود فیض هدایت مبذول داشت و بمحافظین عنایت
 منظور کرد کانس عطا از دست می رود فاجخشید و شمع رحمانیت را در انجمن این بسویان افزود
 بیجانان را آتشنا کرد و فاقدان را و امید احسان فرمود محرومان را محرم اسرار کرد و مخرج را
 بخلو نگاه عنایت دلالت فرمود این چه فصلت این چه موهبت و این چه عنایت و این
 چه هدایت و هذا ما یلوح به وجوه المخلصین فی الملک الا علی و فی تحریر المقدسون فی ملکوت الاهی
 پس چنین حسنی اسانی شایان فرمود چنین الطافی شایگان کرد این بندگان نیز باید
 بشکرانه این موهبت چنانکه باید و شاید جانفشانی نمایم و بقره نگاه رحمانی بشتایم
 و بکلی از راحت و آسایش خویش چشم پوشیم نغزه یا هب آلا بهی برآیم و فریاد یاری الاهی
 برنیم و باهنگ ملکوت و ساز شویم و ترانه ساز نمایم که جهان مرده زنده نماید و عالم ظلمت را

نورانی فرماید خفتگان را بیدار کند غافلان را بشیار نماید بی نصیبان را بهره و نصیب
بخشد بعبیدان را نزدیک و قریب نماید الهی الهی سخن عبداً وضعفاً نغمه سخن اشکر
بجودک و احسانک و لافقت در علی ایقار عبودیت عتبه قدسک رب اشد ازو
علی خدمتک و قو ظهورنا علی عبادتک و نور ابصارنا بشاهده آیات قدسک اطرا
آرنا سب در ملکوت غیبک و هیاسنا من امرنا رتبه او اهدنا الی سبیل فضل به
الیک و نغذیه علیک و متجار الی جوار رحمتک و نرزق من مواندک و الا انک
و نعوم علی اعلاء کلمتک بین عبادک و منشر نجاتک بین خلقتک
و مذکر محامدک و نعومتک فی المی فضل العیاد و المجامع العظمی
حتی یسمع صیحه الملائه الاعلی و یثائر من حراره اجنبیا
اهل ملکوتک الابهی انک انت الکریم
الرحیم المعطی العزیز الوهاب

ع ع

ای یاران عزیز عبد البهار شب و روز بدرگاه حضرت بی نیاز عجز و
 زاری کنم و تضرع و بقیاری نمایم و شمار الطاحنه حتی قدیر طلبم سر بستان
 حضرت دست نهم و طلب خون و صون در این حشر مستم حوم در اهلان
 ایران احمد خیر خواه عموم بودید و در صلح و سلام جمهور میکوشیدید نه با حربه
 الصنی داشتید و نه از گروهی کلفتی ترقی ایران خواستید و علویت ایرانیان
 آرزو نمودید و خدمات آنان مشغولید بخیر خواهی جانفشانید و در الفت و محبت
 بین احزاب جدید منع و سعی شدید دارید اما هموطنان بعضی ندانند اگر طعنه می رند
 یا جفائی روا دارند شما باید به عکس آن معامله نمایید یعنی در مقابل طعن و
 مدح و ستایش کنید و در عوض ستم نفع شهید و شیر دهید بجان و دل
 ایران و ایرانیان را بپرستید بلکه مجمع اهل عالم خیر خواه و مهربان باشد
 و ما توانید باستیام احزاب مختلفه پردازید و اگر جنگ و جدالی بر خیزد

و نزع و خلا فی روی دهد و امکان الستیام نباشد کناره گیرید و بد عا پر دارند
 که خداوند مهربان آن تفرقه را بجمیعت تبدیل نماید و آن پریشانی را بجموعی
 منتهی کند خرق الیام دهد و زخم را مرهم نهد و کلفت را بلفت تبدیل فرماید
 ای پروردگار این حزب مظلوم را موفق نما که بخدمت عالم انسانی مویذ گردند
 تا دست تطاول ظلم و عدوان کوتاه گردد و بارقه عزت ابدیه عالم انسان
 منتشر شود عدل و انصاف تائیس گردد بنیان جور و عسف برافتد
 الفت بی پایان بمیان آید و وحدت عالم انسانی جلوه کند تعصب سی
 و وطنی و جنسی و سیاسی از میان بر خیزد و یگانگی و آزادی
 بنیاد یگانگی بر اندازد و روی زمین بهشت برین گردد
 و شرق و غرب آیات باهره نور بسین شود
 تویی مقدر و عزیز و توانا و تویی بخشنده و در
 و مهربان ع ع

ای بنده حضرت یزدان حمد خدا را که خاور و غربش را است و با ختر مشکبار
 شرق روشن است عزب مشکاة انوار صیت میثاق است و لوله در
 آفاق انداخته آوازه کلمه الهیه است جهانگیر گشته نغزه یا بجهت آرا بجهت از
 بر سو بلند نعمه یار بی الاعلی از هر کوی سموع بر هو شمنند رشحات سحاب
 عنایت کشور وجود را سبر و خرم نموده و نعمه صور الهی عالم انسانی را زنده فرمود
 یاران دبیج منبج بیضایافتند و دوستان حقیقی یزد نرد محبت با خند و شهسواران
 میدان شهادت تا ملکوت ابھی تا ختمند قوت حق قاهر بر خلق مشیت
 الهی غالب بر حقایق انسانیه نار موقده را بر چید بر اخاد بر خاستند شعله سیر
 و سراج الهی را بر چید بر اطفا کوشیدند پر توش در خنده ترکشت تا آنکه
 حال جهان بجنبش آمده و آفرینش آرایش یافته عفریب خمیه آسایش بلند گردد
 و ظل ممد و دکل را احاطه فرماید بحر حقیقت چنان موج زند که سواصل کائنات را

غرق فرماید نعره یا بشری یا بشری از آن خطه و دیار شهید املکوت اعلی
 رسد زخمها همسباید در دنا در مان شود و لهامی شسته تسلی جوید گلهامی
 پرموده طراوت و لطافت بنماید مثلثیت مشهور تا نگردد ابر کی خند و چمن
 این دما مطهر که تراب اغبر از شک لاله احمد نمود چنان جوشی زند که
 خطه ایران را جنت رضوان نماید روح در بجان نبشد ریاحین عرفان برویاند
 آهنگ ملا اعلی بند کند و نغمه و آواز خوشی در هر کشوری اندازد پس باید بشکرانه
 پرداخت که ارض یا قربانگاه الهی شد و آن خطه و دیار مشهد فدا گردید نفوس
 شهید ابریک در ملکوت ابی بر سریر حیات ابدی جالس و منتسبین ایشان را
 در مرقون و اعصار تاج افتخار بر سر و خلعت اختصاص در بر و بر کائنات
 سرور گردان آن لهم توفقه بعد الحمد و اطلاق بعد القیود و قیام بعد الرقود و اشراق
 بعد الغروب بشر حیات آینه بان لهم المقام الاعلی فی ملکوت الله استجاب
 فی الحقیقه خادم یاریند و شریک و سهیم عبد البهائم تا توانی دوستان ابوز

و با مخلصین هدم و همراز باش و بعبودیت آستان مقدس پرداز و علیک

و علی حیا لله البها الابهی

ع ع

قسمتند که از الواح مبارک حضرت عبدالباقی جبر شانه

... در جهان و جهایان بدیده بینا نظر نما که تماشاگاه عظیم است از خوا

نخس مینی که در میدان سود و زیان و داند و امواج بحر خون مینی که از کل جهات

ظاهر و عیان نعره ها بلند و ضوضاء و شورش و غوغا و اصل بسمع هر بهوشمند

نزاع و جدال بین هر تو انحر و ستند و جنگ بیف و سان و تیر و کمان بین هر

حقیر و ارجمند افواج جنود از هر جهت صف حرب آراسته و آلات آتش فشان

از هر سمت سمت ترتیب یافته سیوف بغضاء از مسافت بعیده شععه لامعه اش

پدیدار و سهام شکار حدت و برق ساطعش در شب یلدا خیره بخش چشمها

مقصد اینست که اسباب نزاع و جدال و جنگ و کفاح با تم و جوه میا و حاض

و از جهتی ملاحظه مینمائی که از هر کران آواز ساز و نواز است و نعمه چنگ و چغان
 و ارغنون و ترانه و طرب و سرود و فرح و جهور است و از سمتی نظر کن که نمایش
 آسایش و آرایش و زور و زور اهل آفرینش و زینت و رونق رخارف و
 حطام و لطافت شئون فانیه خاک و رغام است و از طرفی مینگری فغان
 آه و این و ناله و حین است فرغ و جوع و شدت فغانست که اصل ناله است
 و نجیب بجا و صحیح مبتلا و صریح بسینا و عویل غریق بحر بلاست و از سمتی احراق
 فراق و اشتعال نار اشتیاق و زبانه آتش اشتواقت و از جهتی بگری که جوش
 و خروش ملوک و وزرای بیوش و ددمه و معرکه افکار و ادکار سردان بدوش
 و شوق و شور و تدبیر و تعمیر و تدبیر و تعمیر و تشبیر و تشویر و وسای ممالک
 و دیار است خلاصه چون بحقیقت و عاقبت و نتیجه و ثمر چسب معرکه ها
 پی بری بعین یقین مشاهده کنی سراب بقیع است و شدش ستم نفع
 ایامی گذرد مگر آنکه جمیع این شئون کان لم یکن گردد و فانی و غیر موجود

ولکن چون چشم از این جهان تاریک پوشی و نظر بجلا و عالم اعلیٰ فلکی سہ

انوار بینی باقی و برقرار بینی جاوید و پایدار بینی حقیقت اسرار بینی

پس خوشا جان پاکی کہ باین آلودگی و آسودگی جهان فانی

دل بستہ بلکہ سیاکی و آزادی و بزرگواری جهان

باقی تعلق گرفتہ

والہاء علیک

ع ع

اما، رحمن علیہن بجا آ رہے الہی

ہوئے

ای اما، رحمن در این اوان که نار امتحان در ممالک ایران بر افروخته و آتش
ظلم و عدوان اجساد یاران را سوخته و نسار شھیدان و کوه و کان نورسیدگان بکھن
مُصیبتی ناگهان بتلا گشته ملاحظہ نمایند کہ جہر یاران بجز ظلم و عدوان بریدہ
و سینہ روحانیان ہدف ہزار تیر جا گردید خون نازنین ریختہ شد و جد حایان
ریزہ ریزہ گشت و نسوان شھیدان بچہ حالتی و چہ حسرتی و چہ مصیبتی گرفتار شد
با وجود این فوراً نیاوردند و قصور نمودند در نہایت ثبوت و استقامت تحمل ہر جنائی
متحمل ہر ظلم و عدوانی گشتند ملاحظہ نمایند کہ قوت یقین و قدرت ایمان و ثبوت
بر پیمان چہ معجزہ آشکار نماید نفوس کی در پرند و پر نیان پرورش یافته شد در
دست کلاب جفا کار افتاد فوراً بستر خاک را بالین یافت و روی زمین بچون

مازمین رگمین نمودند بستمیکه تیغ و سنان را آرزوی جان یافتند و تیر و سهما
موجب یزدان دانستند اینست دلیل ثبوت اینست برهان سوخ
و اینست آیات استقامت بر پیمان حال مقصود و علیکن
الحیة و الشفاء

ع ع

جناب شکر مہدی عیدہ بہا اللہ العزیز

ہو الابی

ای متوکل علی اللہ توکل را معنی حقیقی اینست کہ چون در سپل الہی قدم
نہی از ہر تیدی برہی و خیال معیل حقیقی شوی از ہر شعنی و عملی کلال یابی و ملا
جوئی شب و روز را در نشر انفس طیب معرفت اللہ حصر نمائی و اوقات
بایقاد نامحبت اللہ صرف رزق بی وساطت از او برسد.

عبدالبہاء عباس

ايا نجات الله هبني معطرةً ويا اسم الله مريم مطيبةً واقصدي وادي
 الرحمان نادى العرفان بادية خراسان واعبني امام وجوه احب الله وسنة
 وطني مشام اولياء الله واصفياء الدين اصانت وجوههم واكفرت نجومهم
 ورسخت اقدامهم ونشرت اعلامهم وثبتت قلوبهم ونبئت اصولهم وفرو عظمهم
 انقشت نفوسهم وانشرت صدورهم في يوم اللقار ووفوا بعتد وعتا
 في ذر لبعث آثم بلعني زلازلت المعابد والربى تحية ربك الاعلى وبشيتهم
 بايام الله لعمري هذه موسية اتباعا مطلع النور ومواقع النجوم ومهابط وحى
 ربك العزيز القيسوم في القرون الاولى وفاضت جفونهم وذرفت عيونهم
 وعلت زفراتهم وسالت عبراتهم شوقا وتوقا اليها فمنسنا ومرينا لكم
 من هذه المائدة النازلة من بافضل ربكم الرحمن الرحيم ويابح نصبنا وشميم
 عرار الوفاء امثلى بساحة اجبة اهنرت يا ض قلوبكم بفيض سحاب محبة الله

واشترقت وجوههم بنور معرفته وبلغنى شوقى اليهم وشوقى لهم وولعنى بهم
 وصرحتى وبى بولهى وشغفى وهيامى بذكرهم وقولى عليكم بجزائره
 وسلامه بحسبه وشانه وفى وجوهكم نور وضياءه وفى قلوبكم روحه ودفانه
 وفى صدوركم حبه وشفائه ايا اوليا الرحمن رطبوا السنم بسكره
 وشانه بما ايدكم بامر سيف بكرة الملا الاعلى وناوى به مشر الفلاح فى الزبر والالواح
 طوبى لكم من هذه الموبه العظمى بشرى لكم من هذه المنحة الكبرى التى هى فضل
 الطرح ونور الله اللامح جعلكم الله مثل على ذكره وموقع اسراره وشارق
 انواره ومطالع آماره عميت عين لم تشاهد انوار بهانه وما قرئت بشاهد آياته
 الكبرى يوم ظهوره وسنانه وصمت آذان لم تسمع نداءه ولم تمتع بلذ خطاب
 وخرست اسن لم تطلق بذكره وشانه وخرست افئدة لم يكن لها نصيب من
 حبه وولائه وحابت نفس لم تسلك فى سبيل رضائه ولم ترن من سبيل
 عرفانه ويا حمامة الوفاء خاطبى الضعفاء انه اذا وجدتم اضرار اشتد والبأس

امتدت والارض ارتجفت والجبال ارتعدت وزواجر الشدا احاطت
وبحور اسبلايا ماجت واريح الرزيا ماجت وطوفان الامتحان احاط الامكان
عليكم بالصبر الجليل في سبيل ربكم الجليل واياكم يا عباد الرحمن ان يعدو منكم
الضعف اذا اشتد حج نيران الافستان وارتفع زفيرها واياكم بصريح العيون
في سبيل ربكم الجليل عندما يتلاطم بحر البلاء ويتعاقم امره من ظلم اهل الدنيا
ولا تجوهم بمغارة من العذاب ولا تحشوا باهم وجمعهم وقد مضت قبلهم الملائكة
وقص عليهم الكتاب جندها هناك مهزوم من الاحزاب ولقد كانوا
القرن الاولي اشد قوة من هولاء واعظم اثاماً واقوى جنداً ولو انكم
يا اغنام الله بين برائن الصواري من السباع ومخالب جوارح البقاع لا تياسوا
من روح الله سينكشف القناع باذن الله عن وجه الامر وسيطع هذا الشعاع
في آفاق البلاد وتعلم معالم التوحيد وتحقق اعلام آيات ربكم المجيد على اصرح
المشيد وتيرزل ببيان الشبهات وينشق حجاب الظلمات وينفلق صبح

البيئات ويشرق بانوار الآيات ملكوت الارض والسموات وترون اعلام
الاحزاب منكوسة وراياتهم معكوسة والوجوه ممسوخة ومسوخة والاعين شاختة
غائرة والقلوب خافتة خاسرة والبيوت خالية خاوية والنجوم واهية بالية
والارواح ماوية في الهاوية لعسرته ان في قوم نوح وهود وقوم لوط وثمود
 واصحاب الحجر واليهود وسابعة سبا وجبارة البطحاء وقيصرة الفيحاء والكاسرة الزوار
والموتفكات في القرون الاولى لعبرة لاولى النهى وذوى البصيرة الكاشفة لحوادث
الامور بفوائح الآثار قد انتشرت كواكبهم وانعدمت مواكبهم واغربت وجوههم وانظمت
نجومهم واستماصل اروهم واقطع جبرثومهم وانثنت عروشهم وانهدمت جيوثهم
وترزلت اركانهم وانهدم بنايتهم واقفرت قصورهم وانكسرت ظهورهم
وخسفت قبورهم وشاحت وجوههم واقشعرت جلودهم واندرست ثمارهم وانمحت
آثارهم فانظر الى مدايتهم وقراهم بالبادية لما اتى باس ربك جعلها خاوية
مادة متعلقة بادة لا تسمع لها صوتاً ولا همساً واما الذين اتخذوا جوار رحمة

رَبِّكَ الْاَبْهَىٰ مُجَاوِزًا وَمَا وُجِدَ وَمَعَادًا هَمَّ طَبِيعًا تَحْذُوا افْسَان
سَدْرَةَ الْمَسْتَقِيْمَاتِ وَمَا وُجِدَ وَمَا وُجِدَ وَمَا وُجِدَ وَمَا وُجِدَ
لَهُمْ آثَارًا وَاَصْلُهُمْ مَسَارًا وَاَتَىٰ هَبَّسَ مِنْ اَفْقِ التَّوْحِيدِ

مِلْوَاحُ وُجُوْهِهِمْ اَنْوَارًا

ع ع

هون

ای طالب عفو و مغفرت الهی نامرات رسید توبه بملکوت الهی کن و بکمال خضوع و
خسوع و تقضیع و ابهتال طلب عفو و مغفرت نما از آنچه واقع گشته پشیمان شو و بگو ای
پروردگار هر چند گناه من سبب بایس و حسرتست ولی تو آمرزنده و مهربانی خدایا
مرامتبخیز و منذر کن و از کرده پشیمان نما و محفوظ و مصون دار تا بار دیگر گشتی ننمایم همیشه
از آنچه کرده ام پشیمان شوم تویی عفو در حیم و تویی آمرزنده و مهربان ع ع

ای ناطق بشنای آسمی اگر گمونی از راز و نیاز او گوی و اگر بجویی جلال
 بی انباز او جوی و اگر بپویی سوی او پوی چه که هر گفشت گویی جز این حقیقت معنوی
 بدیانت و هر بستجویی بغیر از آن معشوق حقیقی زیان و خسراست و هر سعی
 و کوششی دون این روش و جوشش تعب و زحمت بی پایانت پس ایوم پای
 هر فکر و ذکر و حرکت و مقصد و مراد را فراموش نمود جزاوندانست و جزاوند
 مدید و جزاوند شنید بلکه بکلی گرفتار او شد و از بیگانه و خویش بریز گشت و
 بنشر رواج قدس احدیش مشغول شد و ملک من

فضل الله یوتیه من یشاء

عبد البتار ع

حسب اللّٰهم حقیق و اما رحمانی در چسع بدان و اقالیم در شرق و غرب
علیهم بحا لله الاکبر

بنو نهد

ای یاران با وفا ای بندگان صادق حضرت بجا آید نیم شب است و جمع
چشمها آسوده و کافه نفوس در بستر راحت سر ببالین نهاده مستغرق در درایمی خوابند
و بعد البهار در جوار روضه مبارکه بیدار و در نهایت تضرع و ابتهال مشغول بمباحث که
ای پروردگار مهربان شرق در بیجا است و غرب در سوج بی پایان نفحات قدس
انتشار است و انوار شمس حقیقت از ملکوت غیب ظاهر و آشکار تر تیل آیات توحید است
و موج ریات تجرید بانگ سر و شش است و سنگ محویت و فنا در خروش از هرگز
فریاد یا بجا آید ابھی بند و از هر طرف ندای یا علی الاعلی مرتفع و دلوله ای در جهان نیست
جز عنقه دلبریکتا و زلزله در عالم نه جز اهتر از از محبت محبوب بهیما حبسای آبی در جمع
دیار بانفس مشکبار چون شمع روشنند و یاران رحمانی در چسع اقالیم مانند گلهای
سکفته از هر طرف چمن دمی نیاسیند و نفسی برینارند جز بدگرتو و آرزوی ندارند جز

خدمت امر تو چمنستان حقیقت را بسبب خوش امکانند و گلستان هدایت را
 شکوفه های معطر مدیحه الالوان خیابان حقایق را طراخی گلهای معانی نمایند
 و جو یار هدایت را مانند سرور روان بیاریند افق وجود را نجوم باز خند و مطالع
 آفاق را کواکب لامع مظهر نمایند و مشارق نور توفیق ای خداوند مهربان
 کل را ثابت و مستقیم بار والی الابد ساطع و لامع و پر انوار کن تا هر دمی از گلشن عیان
 نیسی وزد و ازیم موهبت شبنمی رسد رشحات سحاب محبت طراوت بخشد و نضجت
 گلشن وحدت مشاهما معطر کند ای دلبر آفاق پر تو اشراقی ای محبوب جهان
 جلوه جمالی ای قومی تدبیر حفظ و امانی ای ملوک وجود ظهور قدرت و سلطانی
 ای خدای مهربان در بعضی بدن اهل طغیان در موج و موجند و مخرکین بی نصیب
 شب و روز در اعتساف ظالمان چون گرگ در کین و اغنامی مطنوم و بی ناصرین
 غزالان بر وحدت را کلاب در پی و تذر و ان کو هسار هدایت را عزابان حسد و عقوب
 ای پروردگار حفظ و حمایت فرما ای حافظ حقیقی صیانت و حمایت کن در پناه خود
 محروس و بیون خود از شر در مصون بدار تویی حافظ حقیقی و حارس غیبی و نگهبان
 ملکوتی و مهربان آسمانی ای یاران آتشی از جهتی رایت حق بلند است و ندای ملکوت

مرتفع و امریته در انتشار و آثار الهی واضح و آشکار شرق منور است غرب معطر
 است جنوب معتبر است شمال مشک از فر است و از جهتی یوفایان در نهایت
 بغض و عدوان و در غایت فساد و طغیان هر روزی نفسی علم خلاف برافرازد و در میدان
 شبهات تبارزد و هر ساعت افعی ای دمان گشاید و سم قاتل مژگن نماید اجبای الهی
 و نهایت صدق و صفاد بی خبر از این حقد و جفا ما را ن بسیار نرم و پرندار او در نهایت
 دوسه و سیه و حید و خداع بیدار باشد همیشه باشد المؤمن فطین و المؤمن
 قوی و مستین دقت نماید اتقوا من فرات المؤمن از میطه بنور بته مبادا کسی
 رخنه اندازد حصن حصین را سپاه رشید باشد و قصر مشید الکدر جمع بسیار موطن
 باشید و شب و روز مراقب گردید تا معتسفی صد ای نرند لوح ملاح القدس بخوانید
 تا بحقیقت پی برید و ملاحظه نماید که جمال مبارک و قایع آتیه را از پیش شما خبر داده اند
 ان فی ذلک لعلره للمتبرین و موهبه للمخلصین عبد البهائم در آستان معدن خاکسار
 و در نهایت خضوع و خشوع بقرار شب و روز مشغول نشر آثار و اگر فرصتی یابد بمناسبت پرورد
 و تضرع و تبتل و بقراری نماید که ای پروردگار بیچارگانیم چاره ای فرما بپسیرد ما نم
 پناهی بخش پر اکنده ایم مجتمع فرما بگله خویشین بویسته کن بی نصیبانیم بهر نصیب بخش

تشکیم بچشمہ حیات دلالت کن ضعیفانیم قوتی ده تا بصرت امرت بر خیر نم
 و در سبیل ہدایت جانفشانی کنیم اینست روش و پرستش جمال مبارک و لکن
 بیوفایان حقی و جعلی لیسلا و ہزار آور کوشش اند کہ امرتہ را متزلزل نمایند شجرہ مبارکہ
 از ریشہ براندازند و این عبد مظلوم را از خدمت محروم نمایند و ستر آفت زہ آشوبی
 افکنند کہ عبد بھہ آرا بکلی محو و نابود کنند بطاہر اعماض و در باطن گرگ درند
 بزبان شیرین و بدل ستم قاتل ای یاران امرتہ را محافظت نمایند بجلالت
 لسان گول مخورید ملاحظہ کنید کہ مقصد ہر نفسی حسیت و مروجہ فکر
 است فوراً آگاہ شوید و بیدار گردید و احترام نمایند ولی ابد اعرض
 نمایند و کلمہ نگیریید و بندہ مت پرورید اورا بخدمت ادا کردید
 علیکم بھہ آرا ابی

در سہجی شب ۲۶ محرم ۱۳۳۹ عبد الباقا عباس

هوائه

ای اول اشخاص خیره محترم عالم انسانی نامه های شما که در این مدت حرب ارسال نمودید
رسید در این ایام یک نامه بتاریخ « ۱۱ فوریه ۱۹۱۶ » رسید و فوراً جواب تحریر میگردد
مقصود شما سردار هزارستایش است زیرا خدمت بعالم انسانی میباشد و این سبب تحت آسایش
عمومیت . این حرب اخیر بر عالم و عالمیان ثابت کرد که حرب ویرانیت صلح عمومی آباد
حرب است و صلح حیات در زندگی است و خونخواری و صلح مهربانی و انسانی حرب
از مقتضای عالم طبیعت است و صلح از اساس دین الهی حرب ظلمت از ظلمت است و صلح
انوار آسمانی حرب ادم بنیان انسانی و صلح حیات ابدی عالم انسانی حرب مشابهت با
مگرگ خونخوار است و صلح مشابهت ملائکه آسمانی حرب منازعه بقا است صلح تعاون
و تقاضای بین ملل در اینجهان و سبب رضایت حق در جهان آسمانی نفسی نمازده که وجدانش
شهادت بر این نه بد که الیوم در عالم انسانی امری عظیم از صلح عمومی نیست هر منصفی بر این
شهادت میدهد و آن انجمن محترم را میپرستد زیرا ایشان چنان که این ظلمات مبدل ساز
گردد و این خونخواری مبدل بجهربانی و این نفقت بنعمت و این رحمت برحمت و این بغض

و عداوت با لفت و محبت منقلب شود لذا اجمت آن اشخاص محرّمه شایان تاسیس
و نیایش است ولی در نزد نفوس آنگاه که مطلع هستند بر روابط ضروریه که منبت ارتقا
اشیا است ملاحظه نمایند که مسأله واحد و چنانکه باید و شاید نفوذ در حقیقت انسانی نماید
زیرا تا عقول بشری اتحاد حاصل نکند هیچ امر عظیمی تحقق نیابد حال صلح عمومی امریت عظیم
ولی وحدت و جدان لازمست که اساس این امر عظیم گردد تا اساس مستین شود و بنیان
رزین گردد لهذا حضرت به آریه پنجاه سال پیش بیان صلح عمومی فرمود در جای
در قلعه عکا همچنان بود و مطمئن بود و محمور بود این امر عظیم یعنی صلح عمومی را جمیع ملوک
مرقوم فرمود و در شرق در بین دوستان خویش تاسیس فرمود افق شرق بسیار تاریک
بود و دل در نهایت بغض و عداوت با یکدیگر و ادیان تشنه خون یکدیگر بودند ظلمت اندر
ظلمت بود در چنین زمانی حضرت به آریه از افق شرق مانند آفتاب طلوع کرد و بانوار
تعالیم ایران را روشن فرمود .

از جمله تعالیم اعلان صلح عمومی بود که سینه پیردی کردند از هر ملت و از هر دین و
مذهب در نهایت محبت اجتماع نمودند بدرجه که محافل عظیمه تشکیل میشد که از خیمه گل و
ادیان شرق مرکب بود هر نفسی داخل آنجمن میشد میدید یک ملت است و یک تعالیم

و یک مسکن است و یک تریب زیر العالم حضرت به آئمه منحصر در تاسیس
صلح عمومی نبود. العالم کثیره بود که معادنت و تأسیس صلح عمومی نمود.

از جمله تحری حقیقت العالم انسانی از ظلمت تقالید سجات یابد و بحقیقت پی بردن
مقصودش هشت هزاران ساله را بدو میدارد و پیرهنی که در نهایت تنزیه و تقدیس و
کارخانه حقیقت بافته شده پوشد و چون حقیقت یکیت بعد و قبول میکند پس از آنکه
مختلفه منتهی بفسر و اتمد گردد.

و از جمله تعالیم حضرت به آئمه وحدت عالم انسانیست که جمیع بشر غنم الهی خدا
شبان مهربان این شبان بحسب اغانم مهربانست زیرا کل را خلق فرموده و پرورش
داده و رزق احسان میدهد و محافظه میفرماید شبهه نماید که این شبان بحسب اغانم مهربانست
و اگر در بین این اغانم جاهلانی باشند باید تعلیم کرد و اگر اطفالی باشند باید تربیت نمود
تا بلوغ رسند و اگر بیماری باشد باید درمان نمود نه اینکه گره و عداوتی داشت باید مانند
طیب مهربان این بیماری نادان را معالجه نمود.

و از جمله تعالیم حضرت به آئمه اینست که سبب الفت و محبت باشد اگر سبب
کلفت گردد لزومی ندارد.

و از جمله تعالیم به جا آرند اینک دین باید مطابق علم و عقل باشد تا در قلوب انسانی نفوذ نماید اساس متین باشد نه اینکه عبارت از تقالید باشد.

و از جمله تعالیم به جا آرند تعصب دینی و تعصب جنسی و تعصب سیاسی و تعصب اقتصادی و تعصب وطنی مادم بنیان انسانیت تا این تعصبات موجود عالم انسانی راحت نمایه شش هزار سالست که تاریخ از عالم انسانی خبر میدهد در این مدت شش هزار سال عالم انسانی از ضرب و ضرب و قتل و خونخواری فارغ نشد در هر زمانی در اقلیمی جنگ بود و این جنگ یا منبث از تعصب دینی بود یا منبث از تعصب جنسی و یا منبث از تعصب سیاسی و یا منبث از تعصب وطنی پس ثابت و محقق گشت که جمیع تعصبات مادم بنیان انسانیت و تا این تعصبات موجود، منازعه بقا ستولی و خونخواری در زندگی مستمر پس عالم انسانی از ظلمات طبیعت جز تبرک تعصب و اخلاق ملوکوتی نجات نیابد و روشن نگردد چنانچه از پیش گشت اگر این تعصب و عداوت از جهت دین است و دین بایسب الفت گردد و آلامری ندارد و اگر این تعصب تعصب ملی است جمیع نوع بشر ملت واحد است چسب از شجره آدمی روئیده اصل شجره آدم است و شجره واحد است و این ملل بمنزله اعضاست و افراد انسانی بمنزله برگ و شکوفه و انبار دیگر ملل متعدد

تکسیر کردن و بدین سبب خونریزی نمودن و میان انسانی برآمدن این از جهل انسانی
است و غرض انسانی و آن تعصب وطنی این نیز جهل محض است زیرا روی زمین
وطن واحد است هر انسان در هر نقطه ارگه ارض زندگی می تواند پس جمیع کره
ارض وطن انسان است این حدود و شعور را انسان ایجاد کرده در خلقت حدود
شعوری تعیین نشده اروپا یکقطعه است آسیا یکقطعه است افریقا یکقطعه است
امریکا یکقطعه است استرالیا یکقطعه است اما بعضی نفوس نظر بمقاصد شخصی منافع ذاتی
هر یک از این قطعات را تقسیم نمودند و وطن خویش انکاشته اند خدا درین فرانس و آلمان
فاصله خلق نفرموده متصل یکدیگر است بی در قرون اولی شعوری از اهل غرض بجهت
امور خویش حدود و شعوری معین نمودند و روز بروز اهمیت یافته تا این سبب عدوت کبری
و خونریزی و درنگی در قرون آتیه گشت و همین قسم غیر تنهایی خواهد بود و این فکر وطن اگر در
دایره محصور ماند سبب اول خرابی عالم است هیچ عاقلی و هیچ منصفی ادعان باین او نام ننماید
قطعه محصور را که نام وطن می بنمید و با او نام خویش ما در میانیم و حال آنکه کره ارض ما در
کل است نه این قطعه محصور خلاصه ایامی چند روی این زمین زندگانی می نامیم
و عاقبت در آن دفن می شویم قبر ابدی ماست آیا جایز است بجهت این قبر ابدی
بخونخواری پردازیم و بهدگیر را بدریم .

حاشا و کلا نه خداوند راضی نه انسان عقل او عاقل این کار نماید ملاحظه نماید که
 وحوش مبارک ابدامسارعه وطنی ندارند باید گیر در نهایت افستند و مجتعا زندگانی
 میکنند مثلاً اگر کبوتری شرقی و کبوتری غربی و کبوتری شمالی و کبوتری جنوبی با اقتصاد
 در آن واحد در جانی جمع شوند فوراً بیکدیگر الفت نمایند و همچنین حبس حیوانات مبارک
 از وحوش و طیور و لکن حیوانات درنده بجز و تصادف باید بگرد آورند و بر حاش بر نیز
 و یکدیگر را بزنند و ممکن نیست در بقعه واحده زندگانی کنند همه متفرقند و مشهور و متحاربند و متنازع
 و اما تعصب اقتصادی این معلوم است که هر چه روابط بین ملل از زیاد یابد و مباد
 امته کمتر جوید و هر سبب اقتصادی در هر قلمی تاسیس یابد با مال بسیار قایلیم سرایت نماید
 و منافع عمومی رخ بگشاید و دیگر تعصب بجهت چه .

و اما در تعصب سیاسی باید متابعت سیاسته اند کرد و این مسلم است که سیاست
 الهیه عظیم از سیاست بشریه است . باید متابعت سیاست الهیه نمایم و او جمع
 افراد خلق کیاست صحیح تفاوتی ندارد و اساس او ایمان الهیست .

و از جمله تعالیم حضرت به آسمه ایجاد لسان و ان است که تقسیم بین بشره گردد
 پنجاه سال پیش این تقسیم از قلم حضرت به آسمه صادر شد تا این لسان عمومی سبب از الله

سو، تفاهیم بین حسیع بشر گردد .

و از جمله تعالیم حضرت بهاء آیه وحدت نساء در حال است که عالم انسانی را
دو بال است یک بال رجال و یک بال نساء تا دو بال مساوی نگردد مرغ پروا
نماید اگر یک بال ضعیف باشد پرواز ممکن نیست تا عالم نساء مساوی با عالم رجال
و تحصیل فضائل و کمالات نشود فلاح و نجات چنانکه باید و شاید مستتبع و محال .

و از جمله تعالیم بهاء آیه مواسات بین بشر است و این مواسات اعظم از
مساوات است و آن اینست که انسان خود را بردگیری ترجیح ندهد بلکه جان و مال
فدای دیگران کند اما نه بعنف و جبر که این قانون گردد و شخصی مجبور بر آن شود بلکه باید
بصرفت طبع و طیب خاطر مال و جان فدای دیگران کند و بر فقر انفاق نماید یعنی
بآرزوی خویش چنانکه در ایران در میان بهائیان مجری است .

و از جمله تعالیم حضرت بهاء آیه حریت انسان است که بقوه معنوی از اسیری
عالم طبیعت خلاص و نجات یابد زیرا تا انسان اسیر طبیعت است حیوان درنده
است زیرا منازعه بقا از خصائص عالم طبیعت است و این مسأله منازعه بقا چشمه
جمع بلا یاست و کبیت کبری .

و از جمله تعالیم بهیسه آینه اینده دین حصن حسین است اگر بنیان دین متزلزل و
 وهین گردد هیچ و موج زرخ دهد و بکنی نظام امور محفل شود و برادر عالم انسانی دور آید
 است که از ارتکاب زوالم منظر نماید یک راع قانون است که مجرم را عذاب و
 عقاب نماید ولی قانون راع از جرم مشهود است راع از جرم مخفی نیست و اما
 راع معنوی دین آسمی راع از جرم مشهود و مخفی هر دو است و انسان را تربیت نماید
 و تهذیب اسحاق میکند و مجبور بر فضائل نماید و اعظم جهت جامع است که تکفل
 سعادت عالم انسانی میکند اما مقصد از دین، دین تحقیقی است نه تقلیدی
 اساس دین آسمی است نه تقلید بشری .

و از جمله تعالیم حضرت بهیسه آینه اینده هر چند بدینت مادی از وسائط ترقی عالم آسایش
 ولی تا منضم بدینت الهیه نشود نتیجه که سعادت بشریه است حصول نیابد ملاحظه کنید
 که این سفاین مدرسه که شهری را در کیساعت ویران نماید از نتایج بدینت مادیست و
 همچنین توپهای گردپ و همچنین تسکهای ماور و همچنین دیامیت و همچنین غواصهای
 تحت البحر و همچنین توپیت و همچنین سیارات مدرسه و همچنین طیارات آشفشان
 جمیع این آلات از سیئات بدینت مادیست اگر بدینت مادی منضم بدینت

آئینه بود هیچ این آلات ناریه ایجاد نمیگشت بلکه قوای بشریه جمع محمول
 با خراعات نافه میشد و محصور در الکشافات فاصله میگشت مدیت ماده مانند
 زجاج است و مدیت آئینه مانند سراج زجاج بی سراج تاریک است مدیت
 ماده مانند جسم است و لودر نهایت طراوت و لطافت و جمال باشد مرده است
 مدیت آئینه مانند روح است این جسم باین روح زنده است و الا جفیه گردد
 پس معلوم شد عالم انسانی محتاج نبضات روح القدس است بدون این
 روح عالم انسانی مرده است و بدون این نور عالم انسانی ظلمت اندر ظلمت است
 زیرا عالم طبیعت عالم حیوانیت تا انسان ولادت ثانویه از عالم طبیعت نماید
 منسلخ از عالم طبیعت نگردد حیوان محض است تعالیم الهی این حیوان انسان نماید
 و از جهه تعالیم بجا آید تعمیم معارف باید بر طفلی را بقدر لزوم تسلیم علوم نمود
 اگر او بن مستدر بر مصارف این تسلیم فيها و الا باید مهیت اجتماعیه آن طفل را
 وسائط تعلیم مهیا نماید .

و از جهه تعالیم حضرت بجا آید عدل و سق است تا این در حیز وجود تحقق نیابد
 جمیع امور مختل و سق و عالم انسانی عالم ظلم و عدوانست و عالم تعدی و بطدان .

خلاصه امثال این تعالیم بسیار است این تعالیم متعدده که اساس عظم سعادت
عالم انسانیت و انسوحات رحمانی باید منظم بسند صلاح عمومی گردد و مزوج بان
شود تا اینکه نتیجه بخشه و الاثما سند صلاح عمومی را در عالم انسانی کشفش مشکل است
تعالیم حضرت بهاء الله چون مخرج صلاح عمومیست لهذا بمرزله ماده ایست که از هر قسم نعمت
در آن سفره حاضر هر نفسی مشتمل خویش را در آن خوان نعمت بی پایان میاید اگر مندر
در صلاح عمومی باشد نتایج عظیمه چنانکه منظور مقصود است حصول نیاید باید دایره صلاح عمومی
چنان ترتیب داده شود که جمع فرق عالم و ادیان آرزوی خویش را در آن یابند حال
تعالیم حضرت بهاء الله چنین است که منتهی آرزوی حسیع فرق عالم چه از فرق دینی و
چه از فرق سیاسی و چه از فرق اخلاقی چه از فرق قدیمه و چه از فرق حدیثه کل نهایت
آرزوی خویش را در تعالیم حضرت بهاء الله میابند مثلاً اهل ادیان در تعالیم بهاء الله
تأسیس دین عمومی میاید که در نهایت توافق با حال حاضر است فی الحقیقه هر مرض
لا علاج را علاج فوریت و هر دردی را درمان و هر تنم نفع را دریاق عظم است زیرا
اگر موجب تقالید حاضره ادیان بخوایم عالم انسان را نظم و ترتیب دهیم و سعادت عالم
انسانی را تأسیس نمایم ممکن است حتی اجرائش محال مثلاً اجرائی احکام تورات لایمکن

است و همچنین سایر ادیان بموجب تعالید موجوده و لکن اساس اصلی جمیع ادیان
 الهی که تعلق بفضائل عالم انسانی دارد و سبب سعادت عالم بشر است در تعلیمات
 حضرت بهاء الله بنحو احکام موجود و همچنین ملی که آرزوی خیریت نماید حریت معتدله که
 کافل سعادت عالم انسانیت و ضابطه روابط عمومی در نهایت قوت و وسعت در تعالیم
 حضرت بهاء الله موجود و همچنین حزب سیاسی آنچه عظم سیاست عالم انسانیت بلکه
 سیاست الهی در تعالیم حضرت بهاء الله موجود و همچنین حزب مساوات که طالب
 اقتصاد است الی الان طبع مسائل اقتصادی از هر حزبی که در میان آمده قابل اجرا
 مگر مسئله اقتصادی که در تعالیم حضرت بهاء الله و قابل الاجراست و آن اضطرابی
 هیت اجتماعی حاصل نگردد و همچنین سایر احزاب چون منظر عمیق وقت نماید ملاحظه
 که نهایت آرزوی آن احزاب در تعالیم بهاء الله موجود این تعالیم قوه جامعه است
 میان جمیع بشر و قابل الاجرا لکن بعضی تعالیمت از سابق نظیر احکام تورات که قطعاً
 ایوم اجراش مستحیل و همچنین سایر ادیان و سایر افکار فرق مختلفه و احزاب تنوعه مثلاً
 مسند صلح عمومی حضرت بهاء الله میفرماید که باید هیت محکمه کبری تشکیل شود زیرا
 جمعیت امم هر چند تشکیل شد ولی از عهد صلح عمومی بر نیامد اما محکمه کبری که حضرت بهاء

بیان فرموده این وظیفه معتمد را بهایت قوت و قدرت ایفا خواهد کرد و آن است
 که مجالس میده هر دولت و ملت یعنی پارلمانت اشخاصی از نخبه آن ملت که در جمیع توابع
 حقوق بین دولی و بین ملی مطلع و در فنون متفنین و بر احتیاجات ضروریه عالم انسانی در آن
 ایام واقف و شخص یا شخص انتخاب نماید بحسب کثرت و قلت آن ملت این اشخاص
 که از طرف مجلس ملی یعنی پارلمانت انتخاب شده اند مجلس اعیان نیز تصدیق نمایند
 و همچنین مجلس شیوخ و همچنین هیئت وزراء و همچنین رئیس جمهور یا امپراطور تا این اشخاص منتخب
 عموم آن ملت و دولت باشند از این اشخاص محکمه کبری تشکیل میشود و جمیع عالم بشر
 در آن شرکت ریزا هر یک از این نمایندگان عبارت از تمام آن ملتها چون این محکمه
 کبری در سنده از مسائل بین المللی یا بالاتفاق یا با اکثریه حکم فرماید نه مدعی را بهانه ماند
 نه مدعی علیه را اعتراضی هر گاه دولتی از دول یا ملتی از ملل در اجراء ای تنفید حکم مبرم محکمه کبری
 نقل و تراخی نماید عالم انسانی بر او قیام کند زیرا ظهیر این محکمه کبری هیچ دول و ملل ندارند
 ملاحظه فرمایید که چه اساس معینی است و لکن از جمعیت محدود و محصور مقصود چنانکه باید
 و شاید حصول نیابد. این حقیقت حال است که بیان میشود تا لایم حضرت بهاء بهر احوال
 نماید که بچه قوتست در حالتیکه حضرتش در سخن عکابود و در تحت تفسیر و تفسیر و تهدید و

پادشاه خونخوار با وجود این تعالیمش کمال قوت در ایران و سایر بلاد انتشار یافت
 و بر تعلیمی از تعالیم و یا بر مبدئی از مبادی و یا بر فرقه از فرق اگر در تحت تهدید یک
 سلطنت قاهره خونخواری افتد در اندک زمانی مضمحل شود حال پنجاه سال بهایمان
 در ایران در اکثر دیار و تحت تضییق تام و تهدید سیف و سان بود و هزاران نفس
 در شهید فدا جان هستند و قتل شمشیر ظلم و عدوان گشتند و هزاران خانه آن محترم
 از میان ریشه کن شدند و هزاران اطفال بی پدر شد و هزاران پدران بی پسر گشتند و
 هزاران مادر بر جنازه پسر بریده فریاد و دفغان نمودند و جمع این ظلم و عدوان و درنگی
 و خونخواری در انتشار تعالیم بجا آمدند خنده و فوری نمود روز بروز انتشار بیشتر گشت
 و قوت و قدرت بیشتر ظاهر شد .

و شاید نفوس نوبوس از ایرانیان مضامین الواح حضرت بهاء الله و یا ما نفهم
 مکاتیب عبد البهاء را بنام خویش بخار و در آن جمعیت محترم برساند شما آگاه این
 نکته باشید زیرا هر نفسی ایرانی که بخمال خویش شرفی خواهد یا مقصدی دارد مضامین
 الواح حضرت بهاء الله را تمامه گرفته بنام خویش و یا آنکه بنام فرقه خویش انتشار میدهد
 چنانکه در انجمن وحدت نژاد پیش از حرب لندن واقع شد شخصی ایرانی مضامین

الواح حضرت بهاء الله را ضبط نمود و در آن جمعیت وارو شد و بنام خویش خطاب نمود
و انتشار داد و حال آنکه عیناً عبارت حضرت بهاء الله بود از این نفوس چند نفر باز
رفتند و سبب تخدیش او همان الهی اروپ و تشویش افکار بعضی مستشرقین شدند
شما این نکته را ملاحظه داشته باشید زیرا این تعالیم پیش از ظهور بهاء الله کلمه از آن در ایران
مسموع نشده بود این را تحقیق فرمایند تا بر شما ظاهر و آشکار شود.

بعضی نفوس طوطی صفتند هر صدائی را بیا موزند و آن آواز را بخواهند و لکن
خود از آنچه میگویند بجزیند و فرقهای در ایران الآن عبارت از نفوس معدود هست که اینها را
بابی میگویند خود را نسبت بحضرت باب میدهند ولی بکلی از حضرت باب بجزیند تعالیم
خفیه دارند که بکلی مخالف تعالیم بهاء الله است و در ایران مردم میدانند ولی چون
با اروپا آیند تعالیم خویش را مخفی دارند تعالیم حضرت بهاء الله را بر لسان رانند زیرا میدانند
که تعالیم حضرت بهاء الله نافذ است لهذا این تعالیم بهاء الله را با اسم خود شهرت دهند
اما تعالیم خفیه ایشان میگویند مستفاد از کتاب بیانست و کتاب بیان از حضرت باب
شما چون ترجمه کتاب بیان که در ایران شده بدست آید بحقیقت پی میرید که تعالیم بهاء
الله بکلی مباین تعالیم این فرق است مباد از این نکته غفلت کنید و اگر حقیقت را بیشتر تحقیق

بخواهید از ایران استفسار نمایند .

باری آنچه در جمیع عالم سیر و سیاحت شود آنچه مسموم است از آثار لغت و محبت
و آنچه مضموم است از نتائج بغض و عداوت با وجود این عالم بشه متنبه نشود و از این خواب
غفلت بیدار نگردد باز در فکر اختلاف و نزاع و جدال افتد که صف جنگ بیاراید و در
میدان جدال و قتال جولان کند ؛ همچنین ملاحظه در کون و فساد و وجود و عدم گردد هر
کائنی از کائنات مرکب از اجزاست و متعدده است و وجود هر شئی فرع ترکیب است
یعنی چون بین عناصر بسیطه ترکیبی واقع گردد از هر ترکیبی کائنی تشکیل شود و وجود موجودات
بر این منوالست و چون در آن ترکیب اختلاف حاصل گردد تحلیل شود و تفریق اجزا گردد آن
کائن معدوم گردد یعنی انعدام هر شئی عبارت از تحلیل و تفریق عناصر است پس هر
ترکیب در بین عناصر سبب حیاست و اختلاف و تفریق سبب موات با جمله تجاذب و
توافق اشیا سبب حصول ثمره و نتائج مستفیده است و تناقض و مخالف اشیا سبب
انقلاب و ضحکالست از تالیف و تجاذب جمیع کائنات ذی حیات مثل نبات و
حیوان و انسان تحقق یابد و از مخالف و تناقض تحلیل حاصل گردد و ضحکال رخ بگشاید
لذا آنچه سبب اختلاف و تجاذب و اتحاد بین بشه است حیات عالم انسانیت و آنچه

سبب اختلاف و تناقض و باعد است علت ممت نوع بشر است و چون کبشتری مروری نامی
که زرع و نبات و گل و ریحان پیوسته است و جمعی تسخیر نموده دلیل بر آنست که آن کثیر از و کثرت
بر بریت و بقا کلی ایجاب و ترتیب شده است و چون پریشان و بی ترتیب و متفرق شده
نمانی دلیل بر آنست که از ترتیب و بقا ماهر محروم بلکه گیاه خود رو نیست پس واضح شد که لغت
و ایضاً دلیل بر ترتیب مرتبی حقیقی است. بتقریب و تشبیه بر آن وحشت و محرومیت از ترتیب الهی
اگر معترضی اعتراض کند که طوائف اعم و شوب مثل عالم را آداب و رسوم و اذواق و طبایع و اخلاق
مختلف و افکار و عقول و آراء تباین با وجود این چگونه وحدت حقیقی جلوه نماید و اتحاد تمام این بشریات
گردد گوئیم اختلاف به دو قسم است یک اختلاف سبب اعم است و آن نظیر اختلاف مثل تناقض و
شوب متباینه که یکدیگر را محو نمایند و نامان بر اندازند و راحت آسایش سلب کنند و موخواری و درگیری
آغاز نمایند و این رسوم است اما اختلاف دیگر که عبارت از تنوع است آن عین کمال است و سبب ظهور
موسبت الهی و احاطه نماید طمعی حدائق بر سپند مختلف النوع و متفاوت اللون و مختلف الصور و الاشکال
ولی چون از یک آب نوشند و از یک باد نشوونمایند و از حرارت و صیای یک شمس پرورش نمایند آن تنوع
و اختلاف سبب از ریاء و جلوه و رونق یکدیگر گردد این استلاف آداب و رسوم عادات و افکار و آراء و طبایع
سبب زینت عالم انسانیست این محدودست و همچنین این تنوع و استلاف چون تفاوت و تنوع اجزاء و

اعضای انسانست که سبب ظهور جمال و کمالست چون این اعضا و ابرای مقننه در تحت نفوذ
سلطان رحمت روح در جمیع ابرار و اعضا سیران دارد و در عروق و شریان کمرانست این اسلاف
و تنوع مزید اختلاف و محبت است و این کثرت عظیم قوه وحدت الیه بقدر اهل دریا صین و
و شمار و اوراق و غصان و اشجار از یک نوع و یک لون و یک ترکیب و یک ترتیب باشد همچو سطر
و حلاوتی ندارد و لکن چون الوان و اوراق و ابرار و شمار گوناگون باشد هر یکی سبب ترین و جلوه ی
گرد و صدیقه انقیه شود و در نهایت لطافت و طراوت و حلاوت جلوه نماید همچنین تفاوت و تنوع افکار و
اشکال و آراء و طبایع و اسلاف عالم انسانی چون در ظل قوه واحده و نفوذ کلمه وحدانیت باشد در نهایت
عظمت و بهال و علویت و کمال ظاهر و آشکار شود الیوم خرقه کلمه که محیط بر حقائق اشیاست
عقول و افکار و قلوب و ارواح عالم انسانی را در ظل شجره واحده جمع نماید اوست نافذ در کل اشیا
و اوست محرک نفوس و اوست ضابط و رابط در عالم انسانی بحکم الله الیوم نورانیت کلمه است بر جمیع
آفاق اشراق نموده و از بر فرق و طوائف و ملل و شعوب و قبایل و ادیان

و مذاهب در ظل کلمه وحدانیت وارد و در نهایت اختلاف

مجمع دست و دستافتند .

عبد الباقی عباس

ای منجذب بنجات الله ایام نوروز است و ایرانیان مشغول بعیش و نوش
 و این آوارگان را از میدان امتحان هر دم خبری رسد بعضی گویند که این امر
 مضطرب گردد برخی برآند که این آوارگان را بصرای بی پایان برند
 بعضی گمان کنند که بجای ناهود نمایند و نفوس معتقدند که این طوفان کسب
 گردد و این غبار بشیند و امن و امان حاصل گردد. اما در فکر هیچک
 نیستیم و انحمد لله از جمیع فکرها در کنار جز روی یار ندانیم و خزان زلف
 مشکبار بظلم زمان و مکان را فراموش نموده ایم و سر صد آوار و راز
 هاتف و سر و ش آنچه حق خواهد آن واقع گردد و مادون

حق لیس لیس من الامر شیئا و علیک التجهة

والشمار

ع

ای دوستان حقیقی جمال اهی امر الله در این ایام در سپس اقطار
 قوت گرفته و روز بروز رو بعلو است لهذا جمع طوائف اعداء از جمع اقوام
 و مل در نهایت تعرض و تعرض و حسد و بغضاً باید یاران کل در جزئی و کلی
 امور مواظبت نمایند و مشورت کنند و بالاتفاق مقاومت فساد و فتن
 نمایند و در حسن معاشرت و اعتدال حرکت و حرمت و رعایت یکدیگر
 و مرحمت و عنایت با سایر طوائف کوشند و صبر و تحمل نمایند تا معاین
 نماید ملکوت ابعی کردند و قوه جاذبه خود لم تر و ما شوند ایام منتهی گردد
 و مدت برزیه حیات منقسی شود ولی ثمرات عبودیت استمان تقدیر
 ابدی و سرمدی بود این حقیقت را در عالم وجود ملاحظه نمایند

که چه آثار با هم موجود میشود و ابها

علی اهل البها ع ع

ای یاران آتشی اگر مطلع بر اسرار الطاف آتشی گردید از فرط شغف و غلبه
 شغف جامه بدرید و بر پریده نعره یا بشری زیند کلمات عین عنایت جمال
 احدیت همواره منطف شما و امواج دریای انصاف مهاجم بر شما از نور ملکوت آتشی
 رویان روشن و از فیض ملا علی خویان گلشن از نسیم صبح آتشی دلها زنده
 و از نسیم حبت غیر تمناهی لبها رخنه دوستان جمال قدید روحی
 لاجبانه لفظ و یاران اسم عظیم ذاتی لاصفیاء العدا در ملکوت تقدیس
 مذکورید و در جبروت توحید مشهور تا توانید دست بر اسن عبودیت جمال آتشی
 زیند و پیرامن بندگی آستانش گردید چه که تاج راس ناست و افسر بزرگوار
 بر سپه و بز ناست بندگیش آزادگیست و کمرش مهری آسمانی
 مقامی عظیم ازین از برای ما تصور نتوان

هو الابهی

امی شمع حُب اگر در زجابه ملکوت ابھی شعله افروزی خواهی در این
ناسوت ادنی جانفشانی کن، اگر در بحر عظم غوطه خوری جوئی در بیدار عشق
سرگردان شو، اگر مقام خلعت طلبی در آتش فرودی بردا و سلام جو، اگر
شعله طور و لمعه نور جوئی در بریه سینا بجان بشتاب، اگر مقام حصوی جوئی
چون کیمی سرچون فدانا، اگر نفعات سید اشهدا استقام خواهی در دست
کرب و بلا خون خویش بسیل کن بدیشان العشاق و هذا

وصف المشاق .

ع ع

ای کینز عزیز آتھی اگر بدانی که بچه موهبتی موفق شدی و بچه ملکوتی راه یافتی
 بسته از شدت فرح و سرور مرغ جان در آشیانه جسم گلنجد بلکه از شدت فرح
 پرواز نماید این ملکوتیت که موعود حضرت مسیح است این ملکوتیت که جمیع انبیاء
 بآن بشارت دادند این ملکوتیت که آفتابش دائماً در مرکز هستی اقیانوس است این
 ملکوتیت که ماه و اخترانش را افولی نه این ملکوتیت که مومنان دائماً فصل ربیع است
 این ملکوتیت که اشجارش دائم الثمر است این ملکوتیت که هوایش همواره
 جان پرور است این ملکوتیت که حیالش ابدیه است و عرشش
 سرمدیه پس خوشحال تو که باین ملکوت راه یافتی و از
 این فضل و موهبت کبری بهره نصیب کردی
 و علیک البهت الالهی

ای بهایان ای ربانیان شمس حقیقت اشراق نمود هرگز ان
 فدایان درخا و بر میدان گذاشت و اکنون از افق غیب ملکوت بھی پر پوشید
 بر آفاق غرب انداخت در بهشت نفوسی با رخی انور نمود ارشد ما موقده آیه
 در هفت کشور شعله بر افروخت و حجاب استجاب را در قطعات خسته کرده از
 بسوخت حال در سپع نقاط عالم علم اسم اعظم بلند است و در کل ممالک
 و اعم صیت جمال قدم مشر طوفان غلغله و ولوله در جمع بحر و فریاد و ابرشی
 و بهسله در کل بیطه بلند و مشهور پس ای بهایان ای ربانیان ای
 رحمانیان بغروه محکم عهد و پیمان متشبث شوید و علم نبین عرفان را منتشر
 سازید تا بقوت ملکوت و سطوت جبروت و تائید لاهوت امرتی
 لاهوت را خدمت نمایم و بعبودت آستان مقدس قیام نمایم.

هو الاکبر ط جنباً میزاد صاحب عدیه کبریا لله الاکبر

هو الاکبر

کبر عاشق جهان خود اجمال در ماسد اینج بیت مسطور غیر تسلیم درضا کو چانه
دکف شیرازی خوشگلاره و بی فرسگوم خوشتر بود تسلیم و نلس خوشتر رضا
پیش با هم باغ با وفا زینلا آنچه کند جوهر صفات در روح وفا با بر حسن آتش
عشق در هویت قلب بر افروزد قصور و فتور و ذنوب و کرب و بلا بسوزد در آرزو مقام
حکومت سلطان محبت نماید سلطنت شکر با عشق تلذذ در نصرت
حق و نسب گشایر گشت و حصول آسایش
ان ربی کریم کریم .

ای نجوم بارغه افق محبت همه احمد از پر تو شمس حقیقت در خاور و جنت
 درخشیده اید و چون سرج نورانیه در انجمن عالم روشن تابنده از رشحات سحاب
 فیض ابدی مانند گل در میان پر طراوت و لطافتید و از فیوضات نور حقیقت مانند
 خساره رویان پر حلاوت و ملاحات در لوح محفوظ امکان آیات با بهره اید و در رق
 مشور لامکان بیات زاهره مطهر آثار توحیدیه و مطالع انوار تفرید جمع از
 فیض ابدی آن نور مسین با بهره نصیبید مانند آئینه صافی از فیض آفتاب جهان
 الهی روشن و منیر پس بجان دل بکوشید سعی بیغ مبذول دارید که روز بروز
 آئینه دلها جهان افروز گردد و انوار حق تابد و جهان آفرینش آرایش تازه یابد ای
 اجسامی الهی آن مرتبی یزدانی حسیع ما را به تربیت الهی پرورش داد و تعالیم آسمانی
 تعلیم کرد تا بر یک بشایه شمع در محفل عالم شایه انجمن گردیم و با نوار نعتی و انجذاب
 و عرفان و محبت بر زبان مزین شویم و سبب نورانیت این جهان ظلمانی گردیم راست

تقدیس برافزایم و نفعات قدس فشر کنیم جنود نجات شویم و سبب حیات کائنات
 گردیم آن شجره مبارکه بر ما سایه افکند و آن عقیق مشرق احدیت ما را در ظل صاحب
 خویش آورد و بعنایت و موهبت زاید الوصف تربیت نمود آیا سر اوار است که بعد از
 پروازش کجبان پنهان و می آسایش و راحت جویم و یا سر ببالین سکون و استراحت
 گدایم لا والله این سر اوار نیست و لاین بنده و فادار نه بلکه مستحق آنست که بکلی خود را
 فراموش کنیم و از راحت و آسایش و رفاهیت و لذت و نعمت این جهان فانی چشم
 پوشیم بکلی گرفتار او گردیم جانفشانی کنیم و در قربانگاه عشق قربانی آرزو نمائیم
 و ما نفس خیر در سبیلش گردن را سر اوار غل و زنجیر ببینیم و تسلیم تیغ و شمشیر کنیم
 تا از روحانیان جهان جاودان گردیم و از محرمان خلوتگاه یزدان و چون ^{هنگام}

ارجی الی ربک راضیه مرضیه بلبوس رسد رقص کنان و پاکوبان و

و کف زمان و یا بشری لی یا بشری لی گوین بخلوتگاه آن

یا مهربان پرواز نمائیم و علیکم التحیه و التهنات ع

بنوته

ش جناب آئینہ نظر تہہ بز من استشهد فرسیدل للہ

آئینہ نظر تہہ علیہ بہار تہہ

اللہ ابھی

ای شاخ پر بار آن شجر محبت تہہ پدر بزرگوارت زحمتی داشت چون شمع افروخته
و قلبی داشت با شش عشق سوخته و چشمی داشت از غیر حق دوخته و حلاوتی داشت
از شکرستان الہی اندوخته و لطفی داشت از زبان معنوی آموخته پس
افروخته و سوخته و اندوخته و آموخته بمیدان فدا در سبیل جمال ابھی شناس
و جان باخت و باخت تا علم در ملکوت ابھی افراخت تو کہ یادگار آن بزرگوار
باید پی او گیری و بروش و سیرت او حرکت نمائی تا آیت رحمت

شوی و نہایت عنایت بینی و ابھی آعلیک و علی

کل ثابت علی المیشاق ع ع

ای محبت جلال قدم و اسم عظیم بیگل عالم چون بحقیقت نگری بشاید شخص انسانیت یعنی
 قالب جسمانی و امر مبارک و آثار ظهور عظیم مشابه روح حیات در این جسم عظیم و معانی کبر قویم اگر
 جهان و کیهان باین حالت که شون و کمالات جانان و حضرت رحمن است زنده نبود و باین نفحات
 الهیه تروتازه گشته بود حکم جسمیت داشت و سمت جیفه و جسد غیر متحرک لطف رحمت
 که بیگل عالم مظهر قوت و قوت جانست که این جسد در طیرانست ولی چون نشو و نمای کالبدی
 جان بیدر محبت تا درج در مراتب خلقت از نطفه و علقه و مضغه و کما بحکم و انشا خلق آنست و
 مبارک است احسن الخلقین نماید لهذا هیگل عالم نیز از این روح منعم در بدایت در جات خلقت است
 غریب آثار باهره فیض روح القدس الهی را در این بیگل نورانی بقسمی مشابه نماید که عقول حیران
 و ابصار خیره گران کرد پس جان در دل بگوش که تو بزنده گوش بوش گردی و مشابه نظر و بصیرت
 عالم کبر شوی تو ای عظیم حیات باشی و شفای نجات از اسقام و عوارض از مافات در ایق عظیم
 خب جلال قدم و داروی کبیر ثبوت و استقامت بر امر مبهم و معجون
 قوت و صحت ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان حضرت رحمن است
 و البتة علیک عبد البتة ع

حیفا ۱۲ جون ۱۹۱۴

بِسْمِ
اجتبی الہی واما رحمٰن علیہم وعلیہن السّلام الایہی

ہوائیہ

ای یاران واما رحمٰن نامہ شافی بختیہ سرور شادمانی بخشید و سب امیداری گشت
دیں تا اثر نصیاح و وصایای عبد البہا بود اگر الواح جمال مبارک مثل کلمات کلمونہ و اشرفات و
تجلیات و بشارات و کلمات و طرازیات تلاوت شود و بموجب یک نصیحت از نصیاح الہی عمل کرد
انسان بدرجہ کمال رسد مرکز سوحا رسانید شود و مصدر کلمات انسانہ گردد انوار ملکوت از روی
و خوبی او تابد . ای اجتبی الہی این نصیاح و وصایای جمال مبارک بجهت آن از قدم الہی صادر
شده کہ عمل کرد نہ اینکه قرأت شود بسیار از نفوس قرأت این الواح نماید و تحسین میکنند ولی بموجب
کلمہ عمل نمایند حال آنکہ شما از نصیاح عبد البہا متاثر شده اید و منجذب گشته اید و عزم آن
دارید کہ بموجب نصیاح عمل نمایند پس بکشید تا انوار نصیاح جمال مبارک از زجاہ قلب شما قطع
شود و پرتوی بر ارکان زند و آثار انقطاع و انجذاب بجهت انوار روی خوبی شما ظاهر و آشکار
گردد من شب و روز دعا میکنم و از برای شما تائید الہیہ مستطعم و توفیقات سعادتہ میجویم کہ
جمع ملکوتی گردید و انوار ملکوت بھی بنا و دل حتی ارکان شما روشن نماید و علیکم السّلام الایہی

بواسطه جناب زائر لیب و علیه بها. الهه
اجبای گیلان علیهم بجا. الهه الابھی

هو الهه

ای ثابان بر عهد و میثاق حضرت فاضل وارد و متضرع و مهتل. نهایت صدق
و خلوص ستایش از اجبای گیلان فرمودند و بچنین نامه شما چون شما را عنبر نشرفیست
مستطه نمود که از انفاست طیبه حضرت فاضل جمعی ممدوح و منقوت مبعوث گردیدند
و در تخری حقیقت بستند باری این خبر پراثر بود ستایش پاک یزدان که پرتو پدی
بر گیلان زده جمعی ایوم در خشنه و تابان شدند. آن خطه دو بوم در حرکت است محمود
نیت محمود است تاریک نیت روشن است. مرده نیت زنده است جوانان
مانند سرور روان در خیابان تحصیل بکوشند تا در اندک زمانی موفق به تبلیغ گردند زیرا
تبلیغ کیاست و طالبان مستعدان بسیار. تشنگان نماند افواج و ملی مادی و شما
قلیل مبلغین قدیم صعود نمودند و مبلغین جدید از فرار معلوم نفوس معدودند در بر شهر
باید محفل درس تبلیغ تأسیس شود و تحصیل مسائل لازمه و معانی لامعه و اطلاع بر صحیح و برای
منطوقه و منقوله گردد و گذشته از این اجبای الهی در وقت اجتماع مذکوره و صحبت را

حصر در بیان حجت و برهان کنند تا در تبلیغ ممکن نمایند، هر شده ای را سیراب
نمایند هر بخت برگشته ای را مخطوط و شادمان نمایند هر محزون فی را مونس جان
گردند و بر نایوسی را امید وار کنند. بی ضعیبان را ضعیب دهند گلگشتگان را
بهر شوند طلسمانی را نورانی نمایند و شیطانی را رحمانی فرمایند

اینست منتی آمل عبد البهّا و علیکم لجهّآ الابهی

عبد البهّا عباس

۲۳ صفر ۱۳۳۸

حفا

بونه

ای امته هیهت هیسح دانی که کنیزی جمال مبارک را چه مقام است و چه درجه
احترام قسم بروی دمووی و خوی دوست که تاج و تاج ملکه های آفاق است
و سراج ز ججاج قلوب بانوهای اعظم این قدر و قیمت در ملکوت ابھی مشهود گردد
و این علویت در افق اعلی واضح شود و البه آعلیک

ع ع

ابن جناب محمد بن عبدیهب الله لاجبر

هو الابهی

ای مهتدی بهدایت الله انوار بهدایت کبری چون در خلوتخانه جان و وجدان افروز
اعضا و ارکان هر یک رایت موهبت گردد پس از خدا بجواه که در جمیع شئون مشرق
بهدایت باشی و مطلع عنایت فطوبی لمن فاز بهذا المقام ع ع

جناب آقا محمود ابن احمد علیه بجا آید الابهی

هو الابهی

ای محمود، محمود مباش محمود باش شمع در یخچال و برف در قتل مجال
 فراوان و بهانم بارده و وحوش شاره در کوه صحر او خلی و دریای حد حساب
 ولی سمن در آتش خوار و قفس آتش خواه مادر و کیاب، بیا تو سمن در پر سوز
 شو و قفس آتش کده راز، آتشی بجان محمودان زن و صلائی بر محبتان اگر چه محمودان

و منجمان در یوم میشتاق چنان افسرده و یخ کرده و مرده اند

که جز نیران شده ای در آنها تاثیر نماید

و ابها علیک

جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی محبت السلطان علیه بجا آید

العزیز الرحمن

بوقت

ای ثابت بر پیمان کتاب بسین قرین اطلاع گردید از مضامین معانی لبشین استنباط
 حمد خدا که خادم امری و قائم بر عهد و ثابت بر خب و ثابت بر کل از حوادث ایام
 مرقوم نمودی این امواج است پای می رسد و میگردد ولی بحر امر الله باقی و برقرار است
 نفاذ البد الطیب یخرج نباته باذن ربه و الذمی حبث لا یخرج الا کذا حضرت احدی
 منجی قوم و صراطی مستقیم ما را نمود باید بر آن خط حرکت نمایم توجه بسایید و توفیق داد
 داشته و داریم و یقین است که کلمه الله نور بسین آفاق گردد و جهان و جهانیان روشن
 نماید این نزاع و جدال از کل قائم مرتفع شود و دایره وحدت عالم انسانی در قطب امکان
 جلوه نماید اینست تمنا و آرزوی این مظلومان و عیالت البصیر الالبهی

از ترتیب و ارزو یاد محافل تبلیغ و همت و خدمت یاران قدیم و جدید مشرود و اوید
این خبر بشارتی بود که به نهایت مسرت حاصل شد و علیک

البصائر الابهی

ع ع

هو الابهی

ای بنده الهی اگر چه صد هزار نعمه و آهنگ در زوایای خجرات دستنگ مضمردلی یک
ترانه مجال نه و یک ناله فرصت نیست چه که زانغان جفا مبسل و فارا احاطه نمود اندو با
تند و تیز و منقار چون تیر آبدار در کین این مرغ زارند و صد هزار گرگ خونخوار مهاجم بر این ابر
دشت پروردگار و این طیر و نیل را جرمی جز بدیدر حسین نه و این غزال صحرای عشق را زنی جز
نافه مشکبار نه و این باز ساعد شهباز را گناهی جز پر و از در اوج محبت

کردگار نه فاعلمبر و ایا اولی البصائر ع ع

جناب ابوطالب علیہ السلام

ہوا لابی

ای مستضیٰ از انوار شمس حقیقت از قرار مجموع بل از آثار مشہوت بل استغفر اللہ مشہود
مشہور کہ آن بندہ جمال معتقد را پیراہن تنگ است و بقار در بدن عار و ننگ شب
روز آرزوی جانفشانی دارند و ہوامی آشفشانی و لالی افشانی . مقام خدا بسیار مقبول
و مطلوب ولی الیوم باید چنان بود کہ در ہر ساعتی شہید گشت و در ہر دقیقہ ہزار جان
فدا نمود . اما شہادت یک دفعہ جان بخش و مافضای اوج اعظم تا سخن است
ولی خوشتر آنکہ در این بساط کمال فرح و امیناط ہر آن صد ہزار جان فدا نمود و بخت
ام حضرت احدیت قیام کرد و بمیدان بسالت و ہدایت باخت و جنود و ضلالت و ظلمت
بانوار مشرق احدیت مشتت کرد و صفوف سپاہ عظمت را در ہم شکست و صفت جنگ
روحانی بیار است و سپاہ معانی بر تیب داد و علم دانائی بر فراخت و هجوم شدید بر لشکر

جہل و نادانی نمود و چون از این رزم مظفر عودت گردید عزم بزم ملکوت ابھی
 کرد با کوس چشم و چہرہ و علم حرکت نمود و با کمال بشارت عنایات ملکوت ابھی
 با کوس و آیات ظفر و فتح و رایات نصرت و غلبہ شافت این
 خوشتر و دلکش تر است .

عبدالہبیب عباس

ابن حنیبل علیہ السلام بہ اللہ العزیز

ہو ابھی

ای اسد عین محبت نور بسین در بیشہ عرفان ماوی کن و در اکیہ ایقان
 منزل و مکان صید بجزیرہ دشت و کسار عشق پروردگار نما و شکار آہوان برودت
 کردگار غرہ در گنبد گردون فلکن لغہ در این اجمہ عرفان حال بیچون

و لہب آعلیک ع ع

طهران بواسطه جناب ملا بهرام

جناب عباسقلی بناب آقا بواد جناب آقا سیده جناب آقا عباس جناب آقا

محمد قدیر علیهم سبأ ربہ الابهی

هوایه

ای سالکان سبیل هدی حمد خدا را که بدرقه عنایت رسید نور بدایت درخشد
طلعت ضلالت مفقود گردید منہاج و طریق پیدا شد و سبیل وصول هویدا گشت
جان آشنای راز شد و وجدان به عرفان رحمن دمسار گشت دیده روشن شد
دل گلشن گشت روح فتوح یافت حقیقت نورانی شد در هر دم هزار شکرانه
نمایند که بی شرب شبانه و آواز چنگ و چغانه نشسته صهبای هدایت یافتند
و نهایت سرور و خورجیتند اینست فضل الهی اینست موهبت ربانی

وعلیکم ایجاب الابهی

ع ع

بوالعبر

ق
بناب حاصر عبد اللدیم عدیه کجا اللد لکبر مدحله نمیند

هوالبھی

ای ناطق تبشنامی پروردگار در این ایام که صبح ایقان از مطلع عرفان
طالع و نوریزدان از فجر حسان ساطع غمام جوید فائض است و رحمت غیب
و شهود واضح بحر الطاف موج است و سراج اعطاف و نایب آتش موسی در
سدره سینا سعه در است و نفحه عیسی از ملکوت غیب چون بوی عمیر و شمیر
چشمی گبشا و ماشای گلزار الهی نما و گوشه باز کن و ندای جمال ابھی و سدای

محبوب اعلیٰ را از سما غیب استماع فرما

والبھی آ حدیک

عبد البہار

ع

هو الله

جناب آقا غلامحسین علیه بحب آیه

هو الله

ای غلام حسین عنوانی اشرف از این عنوان نیافتم که ترابان بخوانم پس به مقتضیات این عنوان قیام نماز را این عنوان دلالت بر عبودیت و غلامی اسم عظیم مینماید . اسم راسم باید و نام رامقام شاید این عبد که مقتضی نام خویش موفق نشد بلکه انشاء الله تو موفق و مؤید شوی

والله اعلم و علی کل من یقوم بما

یقضی معنی اسم الشریف .

ع ع

میلان جانب جبرحت بدر این منضم الی اللہ علیہ سب آتہ لاکھبر مدح خطہ میا بند

ای منجذب نجات تعدیس در این دور عظم و کور جمال قدم که فیض نامناهی
 الہی بشاہ غیث نیسانی مائل ہستی کن و جہدی فرما کہ نور عظیم مایی و نصیب داوری
 برداری چه کہ این امر جمال قدم حکم بحر عظم و سمت کمر اکرم دارد ہر کس بقدر وسع خویش
 بہرہ و نصیب گیرد بعضی قطرہ و بعضی شربہ و برخی برکہ و حربی آنچه ہوشند عطش زیادہ گرد
 و حرارت بفرزید چه کہ فیض بی منہارا پایانی نہ و کمالات شمس حقیقت را نہایت و بدایت نہ
 پس معلوم گشت کہ بحر جو دیگر است و فیض اندس بی پایان ولی از راق مقسوم است و
 نفاہ قدر مقدور . پس ای طالب فیض وجود سلطان وجود ہمت را بلند کن و مقاصد را
 ارجمند کہ از این مواہب غنیبہ چون کانس عطا سر شاگردی چون

ہیکل و فاسد پایا انوار و اسباب عدیک و علی الاربار و لاجیار

الموئین بنور لہمتار . ع ع

بہوالہی

درویش جهان سوخت از این نعمت جانسوز آتی

وقت آنست کنی زندہ از این مالہ راز

ای شعل بنا موقدہ آہستہ شجرہ طوبی و سدہ منہتی در وادی امن بقعہ مبارکہ
غرس شد و در ذرۃ طور سینا قدر فراخت و در وادی طوی شکوفہ بسفت و سفحات
قدس آفاق را معطر نمود و نار موقدہ ربانیہ در این شجرہ لاشرفیہ و لاغرہ بر فروخت نہی
الہی بسند شد و جمال رحمانی رخ مگشود صد ہزار کلیم فریاداری بر آورد و صد ہزار طور حقا
از این تجلیات ربانیہ مذکور گشت و صد ہزار کنیوات مجرورہ مست مدہوش و مضق در
این دشت و صحرا بیفاد و از ہر سمت آواز و شرفت الارض نمود رہا بند شد و از ملکوت بھی
فیوضات جلیدہ متابع بر حقائق لطیفہ نازل گشت و نعمات و ترنمات محامد و نعمت آہستہ
از طہور حدائق قدس بند شد و ماہ نور محمود و اسودہ در زاویہ خمول خریدہ و بالایش شون
این دار جنون چسبیدہ نہ مالہ ای نہ آواری نہ نمندی نہ سازی نہ افغان جا نگداری نہ
شوری نہ شغنی نہ اشتعالی و نہ آہ جانسوزی طہور قدس اگر در این موسم بہاری قرین
اعظم آتی بایع نعمات رحمانی بر شاخسار توحید نسریند چگونہ بیایند و منظر چہ موی

چه فصلی بستند پس از بهار خزانست و بعد از اردی بهشت فصل دی پر خمار آیا مستظر
 چه باشیم و چه ایامی آرزو نمائیم که بال و پر ی زخم و پروازی کنیم و جولانی نمایم و ساز و آوازی
 آغاز کنیم از جوهر زلفان گلخن جفا مرسیم و از چنگال تیره خندان بی جیا نهرایسیم چه اگر سینه در
 مرهم فوز بملکوت بھی موجود و اگر خونخوار سمرگند فوز و فلاح جبروت علی مشهور و اگر لاله و کاشانه
 ضبط و خراب نمایند بحد آشیانه در سده منتهی محقق و مثبت پس از چه رسم و از چه ادبیتی بهر اسم

گر در عطا بخشد اینک صدش دلها

در تیر بلا آید اینک بدش جانها

و ابھار علی اهل ابھار

عبد الباق

بواسطہ جناب محمد حسین نیر

یہ جناب کا احمد و کا محبت کا دروگانہ

علیہما بھلا اللہ

ہو آمین

ای دو شمع روشن محبت اند درین جمع محل روحانی برافروزید و با شش عشق بسوزید
و بگذرید و نور بخشید بنیان نفس ہوی براندازید و بنیاد حب و وفا بنسید از خلق بخر گردید
و بحق آگاہ شوید یعنی نظر باستحقا بشر نماید بلکه ناظر ملکوت نور باشید و با جمع ملل از
بنیاد مہربانی و صداقت و امانت و مروت و خیرخواہی و غمخواری رفتار نمایند سینت
بجائت مقابلہ کنید و جبار بوفاق مقاومت نمایند اگر جام زہر دهند ساغر شہد بخشید
و اگر شمشیر نیند مرحم خشم گردید و اگر تیغ کشد در سبیل الہی گردن درین بدارید و اگر تیر نیند
در محبت الہی سینه سپر کنید ایام بگذرد و زندگانی بسر آید هیچ نعمت و لذتی نباید ملی بلای
سبیل الہی برج عظمت و فضل جلیل زیرا این نتایج معدتہ روحانیہ

در راہ خدایا قوی و برقرار بادست و سردی جاودانیت

بی پایان و علیکما التحیتہ و التمشاع ع

امہ ائمہ مس هلین دینی علیہا بہا ائمہ الابھی

ہو ائمہ

ای کسینہ الھی اگر ظلمت عالم طبیعت ازوال خواہی شمع ہدایتی برافروز
و اگر سرمن اندوختہ جوی تھمی پاک بفتان اگر آرزوی فوالہ طیبہ داری نہلی
سبارکی بفتان یعنی قلب بسوز محبت ائمہ روشن کن و بموجب نصیاح جمال مبارک
عمل ما کلمات کمونہ بخوان و ہر یک البکوش کہ عمل منانے اگر بچین امری
موفق شوی سپیع عالمہ و دیگران را سبب ہدایت گردی

و علیک البھا آرا البھی

ع ع

ای دوستان ای دوستان این دور کو خود او نہ جلیل است و این قرن
 عصر حقّی تقدیر عالم وجود در حرکت و جنبش است و جهان آفرینش آینه الطاف خداوند
 پر بخشایش مشرق امکان بمصباح ہدی روشن منور است و مطلع اکوان بنور
 موهبت کبری مزین بحر فضل وجود پر موج و خروش است و گوش ہوش
 عاشقان جمال ابھی ہمزاتف و سر و شہ بنود نماید ملکوت ابھی پی در پی میرسد
 و سبح ہدی از ملا اعلیٰ و ماد مبدء میان رحمت پر فیضانست و سراج عیانت
 چون مہ تابان آسمان ابواب ملکوت مفتوحست و صدای عام گوشہ زہر نرزد
 و دور ظل مہ و دست و مقام محمود و کل در صون حمایت رب و دود شکرانہ
 فضل و بود نیست کہ چون آتش افروختہ باشید و چون شمع پر شعلہ و سوختہ
 چون برق سریع در روشن باشید و چون شہد حلاوت بہرین
 و البہا علیکم یا حبیبہ ع

... قلب عبد البهاء نهایت تعلق با زمانه گان شهید دارد و بدگاه الهی
 عجز و نیاز نماید که ای پروردگار محسبان این بازمانده گان نهالهای گلشن شهادتند
 با مطرف فضل و موهبت تروتازه فرماتا نهایت لطافت و طراوت مبعوث گردند
 و شمع شهید ای بزرگوار روشن کنند و کشتزار آمل فدایان را بسز و خرم فرمایند
 عبد البهاء انصاری میگوید الهی اگر کاشنی تمخ است از بوستان است ایام
 چنانست که گل و ریحان گردند و سوسن و ضمیران شوند ...

هوا لاهی

ای ولد حضرت شهید مجید نامه شمار سید و درین چند روز پیش با وجود عدم مجال
 نامه فی بنسیر مرقوم گردید و در جای آلهی علی الخصوص بازمانده گان شهید در آن
 مفصل گردید البته خواهد رسید لذامجال بتفصیل مدارم محبت دل و جان با زمانه گان
 شهید تقریر و تحریر نتوانم و بقدر امکان در مکاتیب سابقه و لاحقه حاسیت وجدان بیان
 گردید اطفال شهید انگلهای حدیقه شهادتند و نهالهای جویبار جانفشانی دیگر
 معلوم است که در ساحت کبریا و ملکوت ابھی بچه مباحثاتی مستباحی ... عبد البهاء

اوست روشنائی یزدانی

ای یاران مهربان هر چند در کشور خاورید و ما در بوم روم دزین جهست ولی در بزم گنجی
یاور و یاریم و از بیگانگی بسیار یکدیگر را بدیده دل گرانیم و آراوه از بند و کران پرتو یزدانی
چویم و راه خداوند مهربان پویم و جستجوی روی نیاکان کنیم و دانش و هوش خواهیم و
بانگ سرودش شنویم آواز آسمانی بگوش رسانیم و چون دریا بگوش آیم و چون مرغ
چمن بگوش و فریاد برآیم که ای دوستان یزدانی خوشید سپهر چادانی در فسی از
پرتو یزدانی بر خاور و باختر رف و بردشت و کسار مع بهاری بیدریغ بارید و باد اید
روی زمین با بهشت برین نمود و چمن آرایش از داور آفریش یافت هنگام بیداریست
و سزاوار هویشیاری آهنگ گلستان یزدان نماید و با بهنگ پاری بسرانید چون
سر و آراد در این جو مبارک بایسد و چون مرغان شاد در گلشن و گلزار نبالید چون
ابر بگریید و چون گل بچنید و چون زکس دیده گمران بچساید و چون سفینه از باد
مهر یار مهربان مست و مد هوش گردید خوان بچسایش است که گسترده در پسند

آفرینش است و ابرویش و پستایش است که در پرورشش دریش است پس
خداوند آریایش کند که چنین بخششی بهره مند شدید و در چنین انجمنی احسن گشتید
و در چنین بنی سرست و خورسند شدید ساعتی بدست گیرید و باده هوشی بپوشانید

و هر مد هوشی را پر هوش نماید روز فیروزیت و هنگام پرده سوزنی

و دم دم رخ افروزی بنده درگاه روشنی جهان

ع

امّه اندیشین باحی علیها بها

هو الاهی

ای امّه اند در این ظهور عظیم مردی و دلیری بطور آثار محبت الله و اشراق انوار
معرفت الله است بصورت جسم و شکل و اسم نه ، تو اگر باین نار موقده زبانیه مشعل
گردی حکم عظیم جلالی و مرد میدان جلال شوی . عبد البها عباس

جناب میرزا حسین حسندوق سار

به واسطه

ای بنده حق از هر بندی آزاد شو تا پسند آتی را بگوش جان بشنوی و تعالیم رحمانی را
پیروی کنی اشراق شمس حقیقت حکمتش ظهور کالات ربوبیت است و این کالات سعادت
عالم بشریت اگر انوار سطوع نماید و بارقه اشراق منتشر گردد صبح هدی عالم ظلمت را نورانی
نفرماید و ظهور شمس حقیقت میباید و شجره مبارک که بی ثمر ماند پس باید آبهای آسمانی
این نکته مهمه را اهمیت دهند و جان و دل بگوشند که سبب نورانیت عالم انسانیت شوند
و روشنائی جهان آسمانی بخلق ذوی رحمانیت و روش مسلوک ربانی بهال قدم روحی لاجبانه
در جمیع مراتب مآثر بیت فرمودند و تعلیمات آسمانی مبذول داشتند الواح معصومه
جهان را احاطه نموده و روش مسلوک و حرکت و سکون آن وجود مقدس عظیم تعالیم
عالم امکان است ملاحظه نمایند که چه رافتی و چه عنایتی و چه موهبتی و چه الطافی در

مهربانی بین خلق ظاهر و مشهور و عیان گردیده فاعلمت بر دایا اولی الابصار
 پس تو ای بنده صادق الهی تماشای آن جمال نورانی فرما و بر روش و سلوک روحانی
 حرکت کن در هر کامی شکر و شکر باش و در هر نداتی قند مکرر اسیران زاب
 آرزوی شو و فیضان راعلت فرح و شادمانی مرصیان راشعای الهی گرد و عیلام
 در یاق روحانی هر زخمی را مرهم باش هر دردی را درمان شمع روشن شو
 در سخن انسان نور افشانی کن اینست نصیحت عبید و عیدک التوحید و الثناء

ع ع

شیراز جناب میرزا سید آقامیرزا میرزا شکر الله شیرازی جناب مد خدا در
 جناب ملک باباخانی جناب کاظم حسن جناب آقا محمد جناب آقا عبد الکریم جناب آقا خیر الله

علیهم السلام
 بنویسند

ای یاران الهی این عصر عصر رحمانیت و این قرن قرن روحانی ذرات

بواسطہ حضرت فروغی

اجنبی سرجام و زاوہ و تربت علیہم بحالہ الامھی

ہوا اللہ

ای یاران حقیقی و دوستان الہی صبح است و مصباح تائیدات فالق الاسباح
در شند و تابان و غمام رحمت الہی و نہایت فیضان صبا جان پرور انسبای
عنایت در مرور و نفوذ تابد و توفیق بمشام روحانیان میرسد و حیات بدیدی مجید
و سن بیا و آن نفوس مبارکہ مشولم و بذکر حبیبان قلوب بالوف و سرور مشغوف و بدرگاہ
رب کریم و آستان بنا عظیم و نہایت تضرع و زاری مشول کہ ای پاک یزدان سن این
یاران با وفا مضون روی تو اے و مجنون سوی تو و سرگشته کوی تو و تشنه جوی تو نظر عنایتی
فرما و مہبتی مسذول را کہ مردم روحی جدید یابند و حیاتی بدیع خواهند بوحسبایا و بصباح
توپر دارند و درس عشق و محبت بیاموزند و بموجب تعالیم سانی روش مسلوک نمایند ای خدا
مہربان این بندگان از بسو فایان حفا و دید و در ہر روزی بلانی کشید و تحمل مشقتہای

بی پایان نمود و بسر و تحمل کردند و زبان بشکرانه گشودند و از شدت محبت گریستند
 و نیندند و در نهایت سرور و بهشت آتش ظلم و ستم را گلزار گلشن یافتند چون
 غنچه شکفتند و مانند گل بلبله نمودند ای خداوند یکتا این ننوس مطمئنند را جام
 بخش و این قلوب رسیده مرضیه را نشد صبا احسان کن تا با دیکال و جالت
 باده گردد و بنغمه و ترانه پردازند و ساعین افروخ و دله بخشند و طالبان را بچیز و طرب
 آرد جام عشق بدو آرد و باده سرد و شادانی ابدی بنوشند و بنوشند
 خدایا این ستمدان را تو انگر فرما و این مظالم را از منهد کن
 و این سرگشتهگان را سر سامانی ده و این محزونان را
 سرور ابدی بخش تویی معتمد و توانا
 و تویی بخشنده و مهربان

ع ع

حیفا ۴ دیحج سنه ۱۳۳۸

هو الاكبر

اسكو جناب مير علي صفر عليه بهاء الله اکبر

مدحونه نمايند

هو الاكبر

ای ریجان گلستان عرفان جمع با همه و مقصص که دست امکان نسج نموده و
انامل حیز و بود ممکنات بافته ثوب عاریتی است و مقصص عادتی کهنه و عتیق است
و پوسیده و فنیق این ثیاب پر اریاب از نیکل وجود بسند از دور این بحر
بی پایان شناکن و در عمق این طمطم مقام نوش نما تا دوری نور و جواهر
لسالی مکنونه رب غفور بدست آری و با حیستان آن بحر عظیم همراز گردی و با

ننگ قلم آبی و سازشوی فاجه فی ذلک لان هند

هو العز الا علی و الجوهرة التي تتلذذ علی اکلیل الملك الذی

لا یغنی و ابها علیک سع

هو الاهی

حضرا جناب کاسید محمد رنجار عدیه بآلاء اللہ لاکھڑی خطہ نمائند

هو الاهی

ای مھتدی بہدایت کبری شمس ہندی چون انقطع کبری اشراق
نمود اشعہ ساطعہ او در مجالی حقائق مستفیضہ اشراق نمود این حقائق مستعدی
ظہور تجلی باطوار مختلفہ گشت بعضی پر تومی لصب بردند و برخی حرارتی احداث
کردند و بعضی مستبنا گشتند و بعضی بشدتی اقباس نمودند کہ چون بلور ہریم
مقابل را بوجہ شد حال اگر خوہی کہ شدید الاقباس و سریع الاحراق
باشی چون بلور در آتش بلا شدت و تاب کورہ آتلا
صبر و تحمل نما و چون گل شکفہ شو و چون زرر خالص

رخ برافروز و ابھج آعلیک

ع ع

هو الابر

مصر جنب ناعه كبر افشار عليه بآله

هو الابهى

ای بنده در گاه جمال اهی آنچه بجوی خیز آیت الطاف جمال قدم نیابی و آنچه بپوی خیزمیدان
عبودیت اسم عظیم روحی لاجبائه العذائمیانی این عبودیت صبح مبین است و نورسیر
و شمس ابلین چشم روحانیان بان نور است و کام روحانیان را شمس و شکر
ملکوتیان را مامعین است و لاهوتیان را عین تسنیم در دستان در مان است و
مجروحان را مرهم زخم تیر و سنان نو میدان را فجر امید است و ماتم ویدگان را سرت
شدید قسم حضرت احدیت که جلالت عبودیت است تا جمال اهی کام سکان
اعلی را شیرین نمود پس باین نماید ذاق عبودیت شیرین و شکرین نمود دیگر هر لقبی تلخ است

ع

ای لبیل باغ گلشن سرای عتبه مقدسه پرواز کن وای حرم بار به مرقد منور چون

آفتاب توجّه نما ای شد زلال زیارت آسمان مقدّس به معین مطاب
 ملا علی بشاب ماؤونی و مطور و الهب آ علی کلّ محمود من کانس المیشاق
 وکلّ ثابت راسخ بعد سیه لافاق و الویل لکلّ مترزل و اذل
 لکلّ من یرد فی الامتثال و البهّا عینک .

ع ع

بِسْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ

ای بندگان بسم الله آن ذات سبح قدوس حتی قیوم از سریر ملکوت
وسعه جبروت در هر دم مشوری صادر میفرماید منطوقش ای دوستان و ای
یاران در زاویه نیان محمود مانند ممول مانند مجول مانند روشن گردید
گلشن گردید چراغهای انجمن شوید زیت گلزار و چمن گردید انوار توحید شوید همراه
تقرید شوید آیات تجرید شوید در توسعه دایره انتشار بکوشید و در ترفیع درجات
و اعمال سماکات سعی مینمایید و در اعلازایت محبت بکوشید و در نشر
راحمه مقیص معرفت بکمال قدرت بنمایید و در تخلق با خلاق بکوشید و اجراء صفت
و اشتغال با تکلیفات بکوشید و در روز بکوشید

و ابها علیکم ع ع

بنو الاهی

ت. جناب میر علی صفر اسکوئی علیہ سبحة اللہ بجز حمد و ثناء

بنو الاهی

ای ثمره شجره محبت محبوب آفاق چندی قبل مکتوبی ارسال شد و مکتوب ثانی نیز ایوم
ارسال می شود در کل احیان در قلوب این مشتاقان اجبای رحمن مگور بوده دستند
روزی گمزد مگر آنکه بیاد دوستان آتشی چون بحر موجیم و شبی نیاید مگر آنکه بانوار محبت
جبیب معنوی چون صبح روشن و بہاجیم از تائیدات حضرت رحمن امید داریم کہ
نفوس مبعوث فریاد کہ در شان سرور دہا کرد و چون کواکب نورانی از افق عالم طالع
ولاح شود و یاد شان بشارة جاہنا کرد و عوالم ملکوت قلوب بانوار فائضہ شان منور
شود فہنسینا للمخلصین من ہذا الفضل العظیم اجبای آتشی را کبیر بریاد و گویند
ای اجبای رحمن چرا فرسوداید و پرمردہ حمد خدا کہ فیوض ملکوت بھی چون
غیث باطل نازل و انوار جبروت علی چون اشعہ آفتاب ظاہر و باہر در بحر امید

مستغزیه و از چشمه حیات مرزوق چرا فرود آید در ظل عنایت سلطان
احدیتید و در شاطی دریا می موهبت حضرت رب واحدیت در جنت حب
الهی خالدید و در بسیل رضای رحمانی سالک توجه بافق ابھی کنسید و ناظر

بملکوت علی شوید آنچه منتهای آرزوی موحدین است

میسر گردد و آنچه عظم موهبت رب العالمین است

محصل آید و الروح و الهب آعلیکم

ع ع

ہولاکھ

بادکوبہ جناب استاد بالا ابن جناب عبد ابوطالب علیہ السلام آلا بکرم خطہ نیز

ہوالابھی

ای دل بستہ عالم بالا و علا علی آنچه چشم ظاہر مشہود موجود از عالم پست و سخی است
و آنچه ندانک و مشہود چشم جان و دیدہ بصیرتست بالا و علویست در عالم پست و جہانی
انقلابات و کون و فساد متابعاً جاری و حکم تعزین تشار و بدل من تشار و تخی من
تشار و میت من تشار ساری لہذا بندیش پی است و ہمیش منی نورش ظلمت
کشف حجاب غتش ذلت است و راحتش مشقت و آرامش فعد است و سود
زیان و ربح خسران چہ کہ عاقبتش محرومیت و نہتایش مجہوری پس اگر عالم بالا
و ملکوت غنا جوئی باقی بھی نظر کن و بعداً علی تعلق نما تا علوی پایانی بینی و بالائی و سمو
بیکران مشاہدہ کنی ع ع

ورقہ موقفہ مطمئنہ والدہ را بکبیر اربع ابھی بکبر شوید و از قبل این عبت سلی بد

نسل آینه بان یفرغ علیها لبس برانه کریم رحیم ع ع

بنو الابرار

باد کوبه جنب مظهر محمد در این جنب مد ابوطالب علیها بعباده الابرار مد خطه نمایند
ای منور بنور هدایت الهیه شمع هدیه چون در رنجا به قلب برافروزد طلعت هدایت
که منبت ارفیو د کونیه است بزاید انوار قدسی و اشعه توحید بر اعضا و ارکان و حواس
و قوی نماید چون شبستان بصر رسد اسرار ملکوت شایه گردد چون بر روز نبع رسد صلوات
بیداری و هوشیاری از ملکوت ابھی و آسنگ تنیس و بکیر ملا علی استماع گردد و چون
از افق بسین طلوع کند نصره رحمن جلوه نماید چون تجلی برسان کند آیات توحید
ملاوت نماید چون از منافذ اعضا و ارکان اشراق کند فصل و عطا و زهد و تقوی و آداب
الهی مشهود گردد پس بپوشش که این سراج را حجابات عالم امکان از سطوع و اشراق جمیع
جهت منع نماید بلکه بیکل انسانی عرق انوار گردد و نور علی نور تحقق یابد . ع ع

هو الالهی

جناب تاج میرزا اسد گھم عیدہ کعب اللہ مدحطہ نمایند

هو الالهی

ای مطمن بفضل و عنایت حضرت یزدان الیوم عنین رحمانیت از ملکوت ابھی
متوجہ دوستان اہمیت و شمس حسیقت از آن افق تقدیس فائض بر قلوب دوستان
سنوی پس ای طالبان روی او و عاکفان کوی او و زندہ دلان از نبوی او تمامہ توجہ
سوی او و استفاضہ کنید از خوبی او تا آتش موسی بینید و شعلہ سینا نگرید و نغمہ
مسیحا بشام آید و گلزار جنیل بینید و خون بسیل بھی این ذکر یا شاہہ کسید و چشمہ
حیات خضر یابید و قربانی ذبح سیر نمایند جمال یوسفی اوراک کسید و آہ و این بسوی
استماع کنید بلا و حزن ایوب را بدیند و درس ادریس را پائیند شدت فرقت
حوادیند و عفت و عصمت مریمی شناسید نغمہ صویر بشنید و کانس مزار اجبا
کافور بوشید از چشمہ تسنیم بچشید و لطافت نسیم یاض التہی بیابید این فضل

اعظم باجای الهی عنایت شده که از مطلع توحید استفاضه نماید و از شرف
تقریب استمداد انوار احدیت و الهب آعلیک ع ع

هو الاهی

ای دوستان الهی و یاران معنوی چشم با فلق ابھی گشاید و توبه بملا علی نماید
و ائمه تقدیس داخل شوید و از حدیقه توحید اثمار تریزه قطاف کنید شما آیات یون
جمال مبینید و آثار باهره بنا عظیم چراغهای پر نور و فروغ گردید و ستاره های پر
شکوه افق محبت رب غفور مرغان چمنستان حسیت گردید و عند سیبان گلشن
احدیت فضل و عنایت جمال قدم روحی لاجبانه افسد احاطه بافاق نمود علی احو
شما که نهالهای مغروسه ید عنایتید و در جویبار احدیت کاشته شدید به نسیم رحمت نشو
و نما نموده اید از ریشش سحاب جود ترو تازه گشتید و به شبنم لطف و مرحمت پرورد
پس بشکرانه این الطاف ثیاب تقدیس در بر نماید و تاج تریزه برفرق بنید

اگر باده نوشی خواهید از صحبتهای مجتهد سر مست شوید و اگر عیش و طرب
 جویند از نعمات حدائق قدس مجلس باریند چنان روش و سلوک نمایند که حیرت
 عقول گردد و سبب انجذاب نفوس شما مطاهرات توحیدیه و مطالع انوار
 الطاف رب مجید این مطالع و مطاهر باید در نهایت روشنی و درخشندگی
 باشد، جمال مبارک سر مست کاس بلا بود ز جام صحبتهای حال باید فاداشته
 باشیم جام بلا جویم سینه هدف تیر جهانمایم.

ع ع

عموم حسب اراض صا و نجف آبر علیہم بہا الابر

ہوآبھی

یا حسب آبتہ و اصفیاء و منجذبی نفعاً اگر قدری تفکر نماید و در حقیقت امور
 تمق و تدبر کند ملاحظہ نماید کہ در چہ یامی بی پایان لطف و احسانی غوطہ دید
 و در چہ سنت سنواری محلد، تاجی مرصع بجواہر ملکوت ابھی برسد و آید کہ از فرق فرقا
 بگذرد و ضلعی در برد آید کہ از حلال و شایب سلطنت فرق دارد زیرا ہر تاج تاج
 رود ولی این تاج چون سراج در رخاج ابدیت و سرمدت بدرخشد و ہر دیبا
 زیبائی و سندس و استبرقی عاقبت کہنہ و عتیق و پارہ پارہ گردد ولی این ردا
 غرار و زبر و زبر رونق و لطافت افزاید و قامت لابس را با بعد ال سنال بہاں ساری
 پس شکرانہ این اکلیل جلیل کہ برسد آید و پاداش این ردا عظیم کہ در ہر
 آید در عبودیت استمان مقدس باعب بہا شریک و سہم گردید زیرا نزد

دسیم پادشاهی آستان سعادت و فسر جهانانی عبودیت در گاہ جمال قدم
 و این عبودیت شرفیخت است و اقامه عیانت و مشاہدہ آیات و اصحات و تفسیر
 کلمات و ترویج بشارت و کشف سجات و خرق حجات اہل احتجاب
 و تبلیغ امر مالک اسماء و صفات .

ع ع

ہو الابی

ای بندگان حضرت دوست در ظل شجرہ امینا در فردوس اعلیٰ در
 بساط موہبت جمال ابھی حاضر شدید و خطاب عہد و میثاق را بجان
 و دل استماع کردید و جام الست را سر مست نوشیدید و بوفای عہد قیام نمودید

و در بسیل پیمان جان روان ایثار نمودید جامتان از صعب می عطا شد
 است و کامتان از خلوات محبت آتش شیرین و سکرین و متذذ از باره
 عشق خوشگوار، مظهر الطایفه و مطالع عنایت رب کثیر الاعطاف
 در بحر نبشایش حال مبارک مستغنیتم و در ظل رحمت اسم اعظم مسیح
 و مستشرق پس بگزاره این فضل عظیم و لطف عمیم بامید مگر در نهایت
 الفت و محبت رفتار کنید و از هر خلاف و اختلاف
 در کنار، کل یک بحر باشد و یک نهر و یک شخص

ع ع

امه آیه قرز خانم علیها بجا آیه

هو الاهی

ای در رفه زکیه شکر جمال قدم را که در این کور اعظم نفوس خلق فرمود که

اگر چه بصورت انما شد لکن بسیرت اشجع ناس و اکمل اناس شیر دلیر
میدان عرفاند و سوزان جولا نگاه ایمان و ایقان شجاعت و بسالت افسنت

عبد البہاء عباس

ہو الاکبر

جناب حسین میلاد نذر علیہ صلب اللہ الاکبر مد خطہ نین

ہو الابی

ای جدوہ حب اند اگر آتش عشق الہی در قلب آفاق شد شدیدی زہدیت
عالم دیگرگون کرد و ہیکل آدم مطہر حسن و جمال حتی میوم ظہما انوار کرد و امران
بل شفا شود و مخاطرات بسیل نجات کرد بجز اعطاسم بحوش آید و حقیقت سکون و سکونت
بحروش ہاتف غیب ہر دم صلائی تحسین زند و ملائکہ علیین سانی پاید کند ملکوت ارض
جبر و سما کرد و جنت ابھی پردہ از خوریہ سعادت کبری برآورد و البہاء علیک ع ع

بواسطہ میس گودال
کالیفورنیا - ستر نورفینٹ

ہونہ

ای منجذب ملکوت ہے و صایا و نصیاح حضرت بہا بہ فیض کلمہ ہے
این قوہ کلیہ مانند روح در عروق و شریان نافذ پس چون روح و جان تعلق
بان یابد از ہوامی نفسانی و شہوات این جهان فانی و شبہات ظلمانی و تعلق
جسمانی اسبستہ رسانی یابد این قوہ روحانیہ سبب ایسا نفوس شود و کوران پر آش
بگشاید و کوران را مستمع نماید و گنگان را گویا کند پس بموجب تعالیم جمال مبارک
روحی لا سببہ اعنداروش و حرکت کن تا آن قوہ لہیتہ ترا
در جمع مراتب تائید کند و نہایت آرزو حاصل کرد

و عیدک لہب آلابھی

ع ع

بملاطه جناب ظلم

جناب محترم شرف علیه بحمد الله العظیم

بوالله

اشرفا شرف عالم انسانی امروز بوهبت بآئیت و عزت ابدیه در آفاق بر تو
اشراق شمس حقیقت است هر شرفی سبب این شرف و هر عزتی خادم این عزت
این طمطراق ملوک آفاق مراب زائل است و این طمطنه و دبدبه هر امیر شهر ظل
فانی ولی روی یاران بر تو عنایت حضرت احدیت تا ابد آباد و خشنود و ما با

العزّة لله و لعباده الثابتین و علیک البهائم

ع ع

حضرت کفایت شجره و حدایت جناب صبر سید حسین علیه به الله

بوالله

ای فرع مسیّع سده منتهی کلمه آیه چون در صدر لوح محفوظ و ورق مشورث شد

و بطور نمود چسب قوای ارض بر محو و حکت قیام نمود عاقبت آن آیت و حدیث
 روز بروز ثابت تر گشت و جمیع آن نقوش مہملہ محو و نابود شد حال شکر فرما خدا
 کہ در ظل آن کلمہ فردانیت بودی و در ظل آن آیت وحدانیت و چون این فضل
 میسر شد عنوان کتاب ایجاد شویم و سر دفتر مشور آفرینش لک الشکر
 الی العتبات السامیة ولنا الحمد الی المحضرة الرحمة .

ع ع

جناب حکیم لاکھڑی صاحب اللہ

ہوا

یا من تبت بذل لہیشاق مکتوب مرغوب بروجہ مطلوب وقت در مضمون
 گردید الیوم در ملکوت وجود امری ہم از ثبوت و روح بر عهد و میثاق الہی نبود
 چہ کہ حصن حصین حتی قیوم باین قوت الہیہ محفوظ و مصون گردد و شان
 و مقام نفوس معلوم شود و الالبیان بر باد رود و مسجد آدینہ خرابات شود و جمع سرگردان
 و حیران آن وقت فاقت نماید و رشتہ الفت بگسند شمع خاموش شود
 جمع فراموش گردد مراتب ثبوت و روح آنجناب معلوم لکن باین مراتب خستہ
 محبوب و مطلوب آنچه مرقوم شد مقصد اظہار محبت بود نہ بسط مقالت یا
 عبد را چنان امید است کہ بقوہ ثبوت آنجناب ہر متر لری ثابت گردد و ہر
 نوہوی خائب چسبہ راجع بہ عهد پیمان گردند و طاعت سقو در خسرا

عنقریب علم میثاق مستوح در شواہق آفاق گرد آن وقت قدر نصیح
 و وصایای شما معلوم شود باری کمر همت را بر بند و بصوت بلند بگو
 یا معشر اجن و الانس ان استطعتم ان تغذوا من افطار السموات والارض فافذوا
 فلا تغذون الا بسلطان جناب میرزا حبیب البکیر برسان و گویند که من
 ریش انشا الهه آیبارم مطمئن باش عنقریب گل و
 سگوفه بار آرد و پر برگ و میوه خوشگوار شود
 جمیع دوستان ثابت راسخ را مشتاقم .

ع ع

ہوالاکبر
رفسجان
جناب محمد علیہ بہا آ اللہ

ہوالابھی

ای مشوجہ بملکوت ابھی ندای جمال ہی از ملکوت غیب جهان پہا پانی بگوش
اہل ہوش میرسد کہ میفرماید میشتاقی میشتاقی عہدی عہدی پیمان
پیمان من یاران من یاران من در پیم کوری و در پیم ووری چنین عہد
پیمانی واقع شدہ و چنین نور میشتاقی ساطع گشتہ و چنین صبحی لامع شدہ و چنین
برہانی واضح نگردیدہ و چنین چنین نقضی مسموع گشتہ و چنین رضی دیدہ شدہ کہ
با وجود تائید و تائید عہد پیمان سی سال در جمع احوال و الواح و زبر و صحف و بعض
قاطع و برہان لائح و اثر مسلم علی سخط ابھی مدعیان ایمان بکلی مسموح انکارند
چون امت مسموح باریکہ نمایند آرا ممنوع العمل شمرند و خود معطوع الامل نمایند و کل را
در نظار اہل عالم و جمع مل و ائم حقیر و ذلیل نمایند بس مشواہم بانقضوا لہم شاق

وَاكْتَانَتْ وَعَ هَوْلًا لِّصَبِيحَانِ مِنْ وَاكْتَانَتْ وَافْتَحَ اللَّهُ بِنَارِ مَوْلَاكَ
 وَذَكَرَ الْغَافِلِينَ وَنُورَ قُلُوبِ الطَّالِبِينَ وَادْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَابْهَمُوا لِي
 الْمَسْجِدِ الْقُدِيمِ وَقُلْ يَا قَوْمِ هَذَا مِيثَاقُ اللَّهِ لَا تَخَذُوهُ ظَهْرًا يَا قَوْمِ هَذَا كِتَابُ اللَّهِ
 لَا تَخَذُوهُ مَهْجُورًا يَا قَوْمِ هَذِهِ بَيْتَةُ اللَّهِ لَا تَخْذُوا سِحْرِيَا فِ لِكُلِّ نَاقِصٍ نَعْسًا
 لِكُلِّ رَاضٍ وَضَلَالًا لِكُلِّ نَاكِثٍ وَخَسْرَانًا لِكُلِّ حَاسِدٍ وَوَبَالًا

لِكُلِّ مَسْتَزَلٍّ وَنِكَالًا لِكُلِّ مَسْتَفْرِعٍ وَحَسْرَةً عَلَى

كُلِّ مَعْتَدِثِمٍ وَالْبَهَاءِ عَلَى أَهْلِ الْبَهَاءِ

ع ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله رب العالمين
الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لولا
هدايتك يا ذا الجلال
والإكرام

هو الاهی

در ساحل دریاید و در شاطی بحیر هیمان چون بان بحر نطفه کنیده بحر میثاق
بخاطر آید قسم بحال قد که امواج بحر میثاق را بحر آفاق مشابه نیست و مطلم آن
طمطم اطوفان عظیم مائل نه موج این دریا نهایت ارتعاش مشابه کوه است
اما موج آن دریا اوجش متواصل بملا علی بسین تفاوت ره از نجاست تا بجای آن دریا
گهی موج گهی سکون و جوش را گهی اوج و گهی سزنگون اما این دریا از اریح محبت
در هیمان دائمی و طوفان مستمری ابد سکون نذر و ابد آرام نگیرد
سکونش صعود و بملا علی است و آرامش مجاورت
جوار رحمت کبری و الهب آعلیکم.

ع ع

هوآند

ای بندہ بجا امر عظیم است و حال کبریا رؤوف و کریم اگر بدانی کہ چه قوتی
 در ظل حضرت مقصود موجود است سپاهی از الہامات غیبیہ طلبی وصف جنات
 روحانی بیاری و جنود ضلالت در ہم شکی و ولولہ ای در عالم فکری کہ غنجدہ در ملکوت
 اعلیٰ بلند شود و علیک لحنیہ و اشناء . ع ع

هوآند

ای فاطمہ از فاتحہ احوال میرس از خاتمہ الطاف سوال نما چه بسیار نفوس
 کہ در پامان محجوب شد و چه بسیار نفوس کہ در نہایت فائز شدند و بہترین نفوس کہ
 ہستند کہ بفاتحہ الطاف خاتمہ الاعطاف فائز شد الا انہم من اہل المشیقہ ع ع

ضلع جنب جابر محمد بن محمد بن من صدق الله عليه وآله

بنوالبهي

ای امه آتیه و بنت امه در این کور که شمس حقیقت از برج اسد بر آفاق
عالم اشراق فرموده عدل الهی در سپیع شون چنان رهنمون شده
که بسیاری از نسا بقت و قدرت و استقامت و شجاعت رجال
مبعوث شدند بلکه گوی سبقت را از اکثری مردان در میدان ربودند
و برفان جمال یزدان چنان زبان گشودند که عقول اهل عرفان
ذاهل و حیران گردید پس توامی ورقه حدیقه
ایقان بکوش تا در زمره ایشان باشی

ع ع

بواسطہ میس ترو

امہ تہہ مس ہارتی

ہو تہہ

ای کمیتر خدا نامرات رسید دلیل برآن بود کہ توجہ بکلمہ تہہ کردی و
توسل بحضرت کبری نمودی مومن مومن منستہی و بیدار دانائی و ہویہ
بدانکہ حقیقت کلمہ تہہ را بخرنفس کلمہ ادراک نماید زیر حقیقت کلمہ مقدس از
ادراک ما دون است و سایر نفوس در ظل کلمہ ہستند ہر ما دونی ادراک
ما فوق نکند مثل حجر و شجر ہر چہ ترقی نماید ادراک حقیقت حیوان نماید
حیوان ہر چہ ترقی نماید حقیقت انسان ادراک نکند پس انسان ہر چہ ترقی
کند بحقیقت کلمہ تہہ پی نبرد نہایت درجہ آنت ادراک فیوضات و
تجلیات کلمہ تہہ کند اما مقام تو انا شاہ تہہ از بہات ملکوتی و انفس
لاہوت بفضل حضرت مبعود نصیب گیری و اما مقام من عبودیت

جمال ابھی است این عبودیت را بیچ مقامی تبدیل نمایم و علیک
البعث الابهی ع ع

بلاط جناب میرزا محمد خان شیراز جناب سعید احسن خان عمید بہا اللہ الابر

ہوئے

ای سعید دو جہاں

شکر سکن شو مذہمہ طوطیان ہند

زین قند پاری کہ بہ بنگالہ میسرود

حمد کن خدار کہ تو ان طوطیان شکر سکن شدی و از مرغان خوش امکان

این گلزار و چمن سبحان آید گوش شنو از ہزار فرسنگ ندای آسمی بشنو و در

باختر چشم بنیا انوار مشرق از خاور شاہد نماید ولی ما بنیاد نفس شرق

پرتو نیر اشراق بنید و گوش ما شنو اور گلشن و فانعمه ببل معانی نشود و
 آهنگ ملا اعلی استماع نماید . پس حمد خدا را که نور هدی مشاهده نمودی و کلمه
 ببل معانی استماع نمودی و ندای الست به جان و دل بلی گفتمی و باین جهت
 کبری فائز گشتی . از لطف خدا امیدم چنین است که سراج هدی گردی و جمعی
 از خویش و بیگانه و یار و اختیار به ملکوت اسرار هدایت فرمائی و یقین بدان که
 تمایید و توفیق پائی رسد و علیک البهآ الابهی ع

هو الاکبر

ق جانب آسیه محمد صلیه علیک البهآ لله الاکبر

هو الابهی

یا مهدی ان الهدی نور مشرق لایح من افق لمه شیاق فیلوح علی سائل اهل الاشراف

و اما اهل النفاق فليس لهم نصيب منه والبهاء عليك ع ع

هو الله

ای ناظر الی الله توجه بملکوت غیب بھی کن و تثبت بذیل روار
کبیر یا منا و طلب تأیید فرما تا بخدمت آستان مقدس موفق گردی
و تاج عبودیت که زینت نامہ عبدالبہاست بر سر نہی
و کامرانی روحانی یابی و البہاء علیک

ع ع

ہو الابھی

ای بندہ آستان مقدس رضای حق ممکن الحصول است بلکہ نہایت آسانی
بجہ و خلوص رضای الہی حصول یابد . و لکن رضایت خلق بسیار مشکل نفس حق
رضایت از خلق نیافت من و تو چگونہ میبایم و لکن بقدر امکان ما لایدرک کلمہ
لا یرک کلمہ . از الطاف بی پایان حضرت یزدان امیدوارم کہ توبہ ہر دو موفق
گردی من کہ موفق نشدم بلکہ توانشا بہند موفق شوی و دعائمانی تا من نیز
موفق شوم زیرا رضای الہی و رضای بندگان او اعظم موہبت الہی است بلکہ
رضای الہی در رضایت از بندگان اوست خدا یا من و این بندہ ت اہر دو بای
موہبت کبری موفق فرما تا ما از کل راضی و کل از ما راضی . از خدا خواہم کہ
کہ من و تو ہر دو موفق بخدمت آستان مقدس شویم و علیک البہار الابھی

۳. و یقعدہ ۱۳۳۹ عبد البہار عباس

بلا سطر حضرت ابن ابی عمیر جو شعلہ جنب میرزا ابوالقاسم احمولان و جنب کاسیہ احمد

دبگناخ و جنب کاسیہ میرزا حسین عظیم علیہم السلام ابوالعزیز

ہوئے

ای دوستان با وفای جمال ابھی از جذب شور و شوق و ولہتان اہل ملکوت ہی
با وارفتن تحسین میناید و توصیف میر میناید کہ حیات این نفوس با نفاس روح آ
زندہ شدند و بروح اہم عظیم حیات یافتند ملک وجود را عبد محمود و جمال
معبود را در نہایت خضوع و خشوع مرغان چہستان حقیقتند و بلبلان ش
اسکان گلشن احدیت ای یاران عزیز عبد البہاء کلال میارید و طالع نجومید
آنانا مجذوبتر گردید تا در درگاہ احدیت مقبول تر شوید بانگ یار ربی الہی
بر آید و نعمت سبحان ربی الہی بلند نماید ہر یک او تا محبت اللہ بدست
گیرید و باہنگ خوش و نعمت بسر آید تا جمیع طیور بوجود رسد و آید و کاف
و خوش مالوف و مانوس شوند ہمستی کہ در نشر نغفات اللہ و اعلا کلمہ اللہ

مبذول نمود معلوم و مقبول و محبوب گشت عنقریب از فضل و عیانت
حال ابھی مورد الطاف بی منتی گردید و عیب کم لختی

و التناہ

ع ع

طمان بلا طجنب جبر من لا عبثہ ...
بواعد

ایہا المخلصون ایہا المقربون ایہا المبہلون ایہا المتضرعون انی اضع
جہتی علی الراب و اوجہ و جہی الی رب الارباب و ادعوتی بالہتاب و
انجذاب ان یشملکم بمحطات عین عنایتہ و ان یرعاکم بعین رعایتہ متحدین العلوت

مشرحين الصدور متفتحين الارواح مستبشرين بالافراح مترشحين من اقداح
مستقيمين على امر به مثبثين بذيل الكبرياء سارعين الى مشهد الفداء
مستظنين في ظل الشجرة المباركة الثابتة الاصول وممددة الفروع على اسم
رب رب هولاء من وجوه الاصفياء قد استضاءوا من نور الهدى واستحلوا
مائدة السماء واستجادوا كل امر واقع في الولا واستنصروا من جنود الملار الا
قد ثبتت اقدامهم ونفقت اعلامهم وصححت اعمالهم واعدت افعالهم رب
اجعلهم رياضين فردوسك وازهار جنات انك وآيات كتابك الكريم و
كلمات لوحك المنشور للعالمين وطيور حدائق الثنا وصقورا صاقرة في الاوج
الاسمى انك انت الكريم الرحيم المقدر العزيز الوهاب ياران عزيز من آرا
نامه گو شمامه عنبر بود بوی خوشی استشمام کردید هر کلمه در گلشن مجتبه
گلگی بود و سیرین و سنبلی بود نسیم عنایت چون از مهتاب موهبت بوزد حدائق
قلوب طراوت و لطافت زائد الوصف حاصل نماید این معانی از جا و جدا

منبت گردد و روح و ریجان بجسد ای یاران آرزوی عبدالبها چنین است
 که دوستان اتحاد عمومی تاسیس نمایند نه محل اتحاد خصوصی بیارند این ملاحظه را
 بسیار داشته باشید زیرا در دورهای سابق چنین وقوعات بدایت الفت بود نهایت
 کلفت گشت با جمع بنده یک درگاهیم و خدام یک بارگاه امواج یک کجیم و
 قطرات یک نهر تراب یک آستانیم و گیاه یک بوستان مبادا کلفتی
 در میان آید و از آنچه مقصود حقیقی است محرومی حاصل گردد باید یاران الهی حتی با
 بیگانه آشنا باشند و با اعیان یار تا چه رسد بسایز برابر تشکیل جمعیت مدوح
 مقبول ولی در امری مخصوص مثلاً محافل تبلیغ و جمعیت نشر نجات الله
 جمعیت اعانه ایام جمعیت اعاشه فقرا جمعیت نشر معارف جمعیت ترویج علوم
 خلاصه امور خیریه مثل تشکیل شرکت تجارت تشکیل شرکت تربیت صنعتی
 تشکیل شرکت توسیع زراعت تشکیل جمعیت از این قبیل بسیار مقبول
 و مدوح و راجع به عموم نه مخصوص باری آنچه سبب حیات نفوس است مقبول

آنچه سبب بیگانگی مذموم امیدوارم که جمیع یاران شرق و غرب در
 یک محفل بیایند و یک انجمن بیارند و جمیع خصائل و فضائل آسمانی
 در عالم انسانی جلوه نمایند رب رب و فقی علی مشاهدۀ هذه الایة لکبری
 و بلوغ هذه المنی فی جمیع الاسفار انک انت المعطى الکریم اعظم الالاء

بعضی از یاران خویش حضور با بیضیحات نموده اند این ایام حکمت اقتضا
 نماید انشاء الله در وقت موافق اجازت داده خواهد شد. ع

به سطر جنب شیر لقمه
جنب کیفتار ولد گشتاسب و جنب خدا داد ولد رستم علیها بجا آید الله العظیم

هوایه

ای دو بنده مقرب در گاه کبیر یا عبد البجاء در این بقعه نورا
بیاد شما در سرور بی منتی ملاحظه کنید که خداوند آفرینش چه بخششی نموده که در
باین قسم بکید مگر ارتباط یافته جانان خوش باد ع

جنب کیفتار پور گشتاسب

شیراز

هوایه

ای گل گلشن فارسین نامه نشانه خلق و خوبی کیفتار بود از نبوی آن

گلشن شام معطر گشت و دماغ معن بشد ستایش موجد آفرینش را که آن
 بنده درگاه آگاه راز شد و از شدت شور و وله به پرواز آمد الطاف الهی
 شامل حال او شد تا از جنود شاه بهرام گردد و مرغ دست آموز شود و آهوی
 رام و آرام گردد حال وقت آن است که غرنخوانی نماید و تیرانه پردازد و چنگ
 و چغانه ساز نماید و آغاز نغمه و آهنگ کند حضرت عدلیب را بهوار و

تحت ابداع ابھی برسان از الطاف بی پایان خوام

که آنکشور را بهت از آرد

و علیک البہا الابی

ع ع

جوشقان مالکانه فتح آباد اجبای التھی علیہم سآرہہ الابهی

بنوآ

ای اجبای التھی ای یاران عبد البہآ جناب ابن بہر نہایت ستایش از آن
یاران روحانی نمود کہ بحدیہ مومن بحضرت کبریہ و توجہ بملکوت ابی و ثابت و ریح برعیان
و منجذب صفحات لہد بہتند شب و روز ہم مالہ جانسوز و بارخنی شب افروز باعلیانا
محسور ہرومی نمند زند و ہر نفسی آہنگی برآرد و بتایش و نیایش نورسین برآرد
ای یاران عزیز عبد البہآ اگر بید الان در چہ حالی بذر شام معلوم استہ از فرط سرو
بال پرگشاید و واضحا پرواز نماید ولی حکمت بالغہ آہستہ این سر کمون محفوظ
و مصون نمودہ تا بیکانہ پی بخند و ندیکانہ ببرد و نامستحق از این جبر بی پایان
ببرد شما کہ از کوشر کا فور حق سرستید کوس سرور را بگوید و بشکرانہ جان بھی
آہنگی بلند کنید کہ سنگ آفاق بخروش آید و فرسنگ ملا علی حیران ماند

علیکم بحمتیہ و ہشما ع ع

ق
 جناب حاجر عبد الکریم حدیچہ آ اللہ بھر حدیچہ مائینہ

بوالا بھی

ای ناطق بشنای پروردگار در این ایام کہ صبح ایقان از مطلع عرفان
 طلوع و نوریزدان از فخر احسان ساطع غلام جود فائض است و رحمت غیب
 شود واضح بحر الطاف موج است و سراج اعطاف و تاج آتش موسی
 سدرہ سینا شعلہ در است و نغمہ عیسی از ملکوت غیب چون بوی عبیر و
 چشمی گشا و تماشای گلزار آبی نما و گوشی با کرن و ندی
 جمال ابھی و صدای محبوب اعلیٰ را از سما غیب
 استماع فرما و البھار علیک عبد البھار

ع

جناب میرزا حسین جو شاعر مستم اطفال علیه السلام و الله الاکبر

بنو آینه

ای ادیب و بستان محبت آینه کتبوت و اصل و مضمون مفهوم شد
 دستور العملی از برای درس فارسی اطفال خواسته بودی اطفال را از بدایت
 قلم در دست دهید و بحسب استعداد صنف صنف نماید صنف اول صنف
 ثانی صنف ثالث صنف رابع صنف اول که مبتدی مخوانند آنها را ترقیب
 نشاند و هر یک را قلم و کاغذی در دست داده معلم لوحه فی سیاه از تخته در
 دیوار آویخته بر آن لوحه بمدادی سفید حروف بجای یک یک بنگارد و اطفال نیز
 متابعت نمود بر کاغذ بنویسند و لوحه را بخیف بچیند مثلاً معلم الف بنویسد
 بگوید این الفست جمع اطفال نیز الف مرقوم نمایند بعد معلم با بنویسد
 بگوید این باست کل اطفال با بنویسند و همچنین الی آخر بعد معلم حرف

مرکبه بنویسد و بگوید که این لفظ چنین است و اطفال نیز بنویسند و تلفظ نمایند
و کذکک چون بکلمات برسد و بعد از کلمات آیات و عبارات باین وضع در
مدتی قلیده اطفال سواد خواندن تحصیل نمایند و چون در خواندن مهارت حاصل
کنند معلم باید الواح فارسی در ساله مدینه و بعضی از دو و اوین اشعار تعلیم دهد
چون قدری ترقی نمایند مباحثی علوم و دلائل و بر همین آئینه و علم توحید
و جبر و حساب و لسان عربی و جغرافیا و هندسه اگر ممکن باشد تعلیم شود اما حال
در آنصفحات مشکلت این اسباب فراهم آید باید علی العجله

بدرس فارسی قنات نمود تا اسباب میسر گردد

و علیک التحیة و الثناء

ع ع

جنبه میرزا ابراهیم خطاط عدیه بآیه

هوایه

ای خطاط باثبات هر خطی در صفحه کائنات خطاط است مگر خطی که ناطق بهم
 جمال اهی است نگارنده خطاط آفاق است و مظهر موهبت نیز اشراق
 چون نظریه عالم امکان نمائیم رقی مشور یا بجم و در آن لوح محفوظ آیات و کلمات
 و حروفی مسطور میسیم که هر کلمه طیبه شجره است اصلها ثابت و فرعها فی السماء
 و توفی اکلهما فی کل صین و هر کلمه خبیثه مانند شجره خبیثه است اجنت من فوق
 الارض ما لها من قرار احمد بقض و موهبت جمال اهی روحی له الفداء اجبای
 با و فاکلمات طیباتند و کلمه طیبه بر زبان رانند و کلمه طیبه انگشتار و رفتارشان
 آشکار گردد پس قطعه آذربایجان مانند صفحه ساده میماند امید داریم که اجبای الهی در
 آن لوح متمرّد کلمات طیبه گردد و حروفات معدّه شوند بلکه آیات با بهره گردد

تا برهان ظهور جمال قدم شوند و حجت قاطعه اسم اعظم . ای رفیق چون چنین
 جلوه نمائی در نزد عبد البهاء، خطاط لوح مسطوری و کاتب ق مشور و تصدیق
 خوش نویسی شایم . از قرار معلوم دلگت شد ای وارگیره و از فرار خواهی
 ای رفیق این نشد باید مرد میدان باشی و گوی عزت ابدیه بچوگان همت بر بانی
 وجود شما در آن صفحات حال لازمست بقا اولی اگر چه رحمت بسیار است و شفقت
 بسیار ولی باید تحمل نماید و بدیل معسر تثبت جویند و طلب نمایند
 به انقطاع و انجذاب و له و شور و شوق و شغف معنایس توفیق گردید

و چون نمایند حاصل کرد جمیع این رحمت و شفقت
 فراموش شود و علیک لرحمتہ و الشار

ع ع

این صفحه عمدتاً خالی است

مطلع آثار مسلم علی

مطلع لوح

صفحه

- ۱ بسی المهین علی الاسماء : حضرت خاتم انبیاء روح ماسواہ فدا از مشرق ...
- ۲ هوالباقی فی افق الایہی : اتی امرالله علی ظلل من البیان و المشرکون یومئذ ...
- ۵ هوالله تعالی شانہ العظمتہ والاعتدار : حمدا لمن تشرف ارض الباء بقدم ...
- ۶ الاعظم الایہی : یا الہی هذا غصن انشعب من دوحۃ فردانتیک ...
- ۶ هوالشافی العزیز الحکیم : یا غصن اعظم لعمرالله نوازلک کدرتنی و لکن الله یشفیک و یحفظک ...
- ۷ هوالناطق علی مایشاء : یا غصنی الاعظم قد حضر لیدی المظلوم کتابک و سمعنا ...
- ۸ باسم محبوب آفاق : ای دوستان ہر چیز مرغوب قیمتی را سارقان از عقب ہودہ باید لثال محبت الہی را کہ افضل و الطف و احسن جواهرات عالم است ...
- ۸ بسی العزیز البدیع : یا علی ما کان گذشت و مایکون از بعد میآید ...
- ۹ هوالسمیع البصیر: اهل الله مخصوص اصلاح عالم و تربیت امم خود را ...
- ۱۰ الاعظم الایہی : ای غلام مالک انام و سلطان ایام میفرماید طوبی از برای نفسی است کہ الیوم بذکر الله ذاکر و بشطرش ناظر است ...
- ۱۱ بنام دوست : لله المثل الاعلی ، کل معنوی در رضوان الہی بقدم ربیع بیانی مشہود ولکن بلبان صوری محروم مانده اند ...
- ۱۵ بنام محبوب عالمیان : اول امر عرفان حق جلّ جلالہ بود و آخر آن استقامت ...
- ۱۶ بسم الله العزیز المتیع : لازال مظاهر الہیہ بہ حجتہای محکمہ متقنہ و براہین ...
- ۲۳ بنام محبوب یکتا : ایامیست کہ سکر سکان سموات و ارض را اخذ نموده و اشراقات شمس افتتان و امتحان برکلّ اشیاء تجلی فرمودہ ...
- ۲۴ هوالناطق الذاکر العلیم الحکیم : امروز اهل ملاء اعلی و جنت علیا بکمال بہجت و نشاط و فرح و انبساط با ہم معاشرند ...
- ۲۵ هوالله تبارک و تعالی شانہ : ستایش پاک پروردگاری را جلّت قدرتہ کہ ظلم ظالمین و تعدی معتدین را علت وصول عاشقان بہ مقامات قرب معشوق ...

- ۲۶ بنام خداوند یکتا : امروز روزی است که باید معرفت و دانائی شخص انسانی ...
- ۲۷ قلم اعلی میفرماید : اگر نفسی لله خاضع شود از برای دوستان الهی ...
- ۲۷ بسمه المهین علی الاسماء : امروز آفتاب حقیقت مُشرق و طور عرفان ...
- ۲۸ بنام بیننده دانا : انشاء الله جمیع اماء الله بما اراده الله فائز شوند ...
- ۲۹ بنام خداوند مهربان : امروز بر جمیع اطاعت امرالله لازم و واجبست ..
- ۳۰ بنام خداوند دانا : آفتاب ظهور مشرق و دریای فضل موج طوبی از برای نفوسیکه
بکمال ایقان بافق رحمن توجه نمودند ...
- ۳۱ بنام دانای بینا : انشاء الله لازال از کوثر عرفان بیاشامی ...
- ۳۱ بسمی المهین علی الاسماء : یا اسدالله حمد کن مقصود عالمیان را ...
- ۳۲ هوالمشفق من افق البهاء : یا روح الله امروز روح در وادی مقدس ...
- ۳۴ اوست شنوا و بینا : عالم را غبار تیره ظلم احاطه نموده و بظلمی قیام نموده اند که
شبه و مثل نداشته و ندارد ...
- ۳۵ آفرینش بذکر دوست بر پا و موجود : بگو ای اهل امکان طلعت رحمان میفرماید :
امروز روز گفتار نیست و هنگام انتظار نه ...
- ۳۵ بنام یکتا خداوند بیمانند : حمد محبوبی را لایق و سزااست که ابواب عرفان را
بظهور نیر اعظم ...
- ۳۶ هوالناظر من افقه الاعلی : یا محمد این مظلوم در لیالی و ایام و در جمیع احوال
ناس را بغنی متعال دعوت نمود ...
- ۳۸ بسمی المتعالی عن الاسماء : آنچه باید گفت گفتیم و حیهای حکمت را ...
- ۳۹ بنام خداوند یکتا : سبحان الله اهل عالم امروز از گواهی و آگاهی هر دو ...
- ۴۱ هوالله : یا محمد قبل علی ، بلا یای ارض را لاجل اعلائی کلمه مبارکه علیا ...
- ۴۲ بنام دوست یکتا : ای احزاب مختلفه باتحاد توجه نمایند ...
- ۴۳ هوالعزیز المحبوب : ان یا ملاح القدس فاحضر سفینة البقاء فی ملاء الاعلی فسبحان
ربی الابهی ...
- ۴۷ بنام دوست یکتا : از هزیز نسیم سحری در این ظهور اعظم این کلمه مبارک اصفا
میشود عالم به محبت و وداد آباد و به بغض و عناد خراب ...

- ۴۸ بنام محبوب عالمیان : انشاء الله بعنایت الله فائز باشی و از قدح عرفان محبوب
امکان مره بعد مره بیاشامی ندایت شنیده شد ...
- ۵۰ هوالشرق عن افق الملكوت : حبیبیا شمس حقیقت تابان و ابر بهاری در فیضان و
اریاح بهار الهی از کل جهات در هیجان ...
- ۵۱ بستی الذی به بذل الله الشرّ البحت بالخیر البات : الحمدالله الذی بذل الغضب و
التهر بالرحمة و النصر ...
- ۵۲ بسمی المهیمن علی الارض و السماء : از یمین ندائمه مرتفع و از یسار ...
- ۵۲ اللهم انک انت مظهر المظاهر و مصدر المصادر ...
- ۵۲ سبحانک اللهم یا الهی انت الذی لم تنزل کنت فی علو القدرة و القوه ...
- ۵۴ انوار قدیم در عرش عظیم سایر و اسرار قویم بر الواح شمیم ساطر ...
- ۵۵ هوالشاهد و المشهود : قلم اعلی جمیع دوستان را بعنایت خود بشارت ...
- ۵۶ بنام دوست یکتا : ای اهل حق انشاء الله در این روز فیروز که فی الحقیقه ...
- ۵۷ هوالناظر من افقه الاعلی : طوبی از برای نفسیکه بر خدمت قیام نمود و عباد را
بنفحات وحی و صریر قلم اعلی از خواب غفلت بیدار کرد ...
- ۵۸ بسمی المهیمن علی الاسماء : حمد مالک جود و سلطان وجود را لایق و سزا است
که بیک کلمه عالم را بنور ظهور منور فرمود ...
- ۵۹ بسمی الناطق بین السموات و الارضین : انشاء الله بعنایت الهی بآنچه الیوم نزد ربّه
ابراهیم و اسحق و یعقوب محبوب است فائز باشی ...
- ۶۰ احرف حمد حقانق و رقانق حمد مخصوص ساحت قدس قرب حضرت سلطانی است
که از لطائف بدایع عنایت خود کلّ من فی الملك را از عماء کافور بمرصه ظهور ...
- ۶۴ باسم سلطان وجود : منادی الله لازال از یمین عرش ندا میفرماید ولكن ...
- ۶۶ هوالله : نامه دوستی بر مخزن نیستی وارد شد و معانی روحانی آن مسرت ...
- ۶۸ هوالقدس الابهی : نامه آنجناب که ببدایع ذکر ربّ الارباب مزین بود بر مکن بلا و
مخزن ابتلا واصل و بید همّ اخذ شد و بلحظات غم ملاحظه گشت ...
- ۷۲ هوالغافر اوست بخشنده و مهربان : بیانات عربی که ببدایع نعمات حجازی از سماء
سلطنت صمدانی نازل شد زیاده از حدّ احصا و احاطه اولی الالباب است ...

- ۷۸ **انا المهاجر المسجون** : ان يا هاجر ان اهجرى عن كلّ النفوس و لا تهجرى عن حبّ
رتك الذى كان على العالمين محيطا ...
- ۸۲ **هوالله تعالى شانه العزيز** : عرض ميشود رقيه كريمه على كه مشعر بر صحت ...
- ۸۶ **بنام يكتا خداوند بى همتا** : انشاء الله لم يزل و لا يزال بعنايات مشرقه از افق امر
سلطان بيزوال فائز و مسرور باشيد و در كل احيان بنصرت امر رحمن مشغول ...
- ۸۹ **بسمه المستقر على عرش يفعل مايشاء** : سبحان الذى ينطق فى قطب العالم و
يدعو الامم الى الشريعة الباقيه الابديه التى بهاء يحيى العالم ...
- ۹۲ **بنام دوست يكتا** : انشاء الله بعنايت والطف مالك اسماء ساقى رحيق بقاء كه از
معين قلم اعلى جاريست باشيد ...
- ۹۵ **بلسان ابدح پارسي ذكر ميشود** وهذا من فضل اخر لتكون من الفرحين ، الحمد لله
از فيوضات نامتناهيه الهيه در اين ايام كه از افق سماء مشيت بشمس احديه ...
- ۹۷ **بنام مبین دانا** : انشاء الله لم يزل از زلال سلسل معارف محبوب لايزال ...
- ۱۰۱ **بنام مبین دانا** : بحر معاني از معين قلم رحمانى در كل احيان جارى و سارى است ...
- ۱۰۲ **بسمى الناطق الحكيم** : ان الذكر ينادى من اعلى المقام ينطق و يقول لك الحمد يا
اله العالمين بما اظهرت نفسك و انزلت آياتك و ابرزت بيناتك ...
- ۱۰۴ **هوالله تعالى شانه الحكمة والبيان** : بشنو بشنو قلم اعلى از اعلى مقام عالم ندا
ميفرمايد ببين ببين نير برهان از اعلى افق امكان مشرق و لائح تا قوت بخشد ...
- ۱۰۷ **هوالله تعالى شانه** : حمد خدا را كه صحراى بافضاى فصاحت را طى فرموده ايد و
ارتقاء بسوات بلافت جسته ايد و در صبح ايقان از صهبای بيان نوشيده ايد ...
- ۱۰۹ **هوالله تعالى شانه الحكمة و البيان** : بگو اى عباد مظلوم آفاق در يوم معاد كل را
بمالك ايجاد دعوت ميفرمايد ...
- ۱۱۰ **نقطه حمد و جوهر حمد** : مخصوص ساحت قرب حضرت محبوبى است ...
- ۱۱۸ **هوالعلى العالى الاعلى** : شاريان سلسبيل محبت و سالكان باديه مودت را متذکریم
بکلماتى كه قلوب صافيه را ببحر احديه رساند و نفوس مطمئننه را بجنّت باقيه كشاند ...
- ۱۲۱ **هو** : سبحان الله از اين ساعت و وقت كه جوهر نور قميص طيور پوشيد كه شايد
در رضوان حبّ هويه داخل شود ...

- ۱۲۲ طراز کتاب انشاء بنام خالق اشیاء بوده : انشاء الله در این بهار روحانی از باران
نیسان رحمت رحمانی خرم و مزین باشی ...
- ۱۲۳ بنام مالك ملكوت اسماء در سجن عكا : عالم کتابیست مبین در هر حین ...
- ۱۲۴ هوالله تعالی شانہ العظمة والاعتدار : الحمد لله الذی فتح بمفتاح اسمه الاعظم ابواب
افئدة العالم و عرفهم سبيله المستقیم ...
- ۱۲۶ هوالله تعالی شانہ العظمة و الاعتدار : ایام ایام صیام است و مشرق ظهورات ...
- ۱۲۶ ۱ سبحانک اللهم یا الهی انا صمنا بامرک و افطرنا بحبک و رضائک ...
- ۱۲۷ بنام خداوند دانا : اسم وفا را حقّ جلّ جلاله دوست داشته و دارد و لازال به نیر
این اسم که از افق سماء فضل مشرق است ناظر ...
- ۱۲۸ هوالاقدس الاعظم العلی الابهی : یا محمد رضا انشاء الله بعنایت محبوب عالمیان ...
- ۱۳۱ هوالابدع البدیع البهی الابهی : ای حبیب ، زمان زمان کان الله و لم یکن معه من
شینی فسوف تجد البعد بمثل ما قد کان کما اخبرنا بذلك فی لوح القدس ...
- ۱۳۲ بسمی الناطق فی ملکوت البیان : جند الله هم الغالبون این جند در مقام اول و
رتبه اولی آیات الله بوده و هست اوست غالب و اوست مهین و اوست محیط ...
- ۱۳۵ بسم الله الملّ العظیم ، ربّی ربّی فی البر اذکک و فی البحر اسبحک ...
- ۱۳۶ بنام مهربان خدای بخشنده : ای مادر نوشته ترا بزبان پارسی مینویسم تا شیرین
زبانی طیر الهی را از لسان عراقی بشنوی ...
- ۱۳۸ بسمی المقدّس عن الاسماء : یا محمد عليك بهائی امروز فیوضات حضرت فیاض کلّ
را احاطه نموده و امواج بحر بیان امام وجوه عالم ظاهر و هویدا ...
- ۱۳۹ هوالاقدس الاعظم : ای دوستان ایام رحمان است و شمس حقیقت بدست خود
کوثر لقا عطا میفرماید بشنوید ندای دوست را ...
- ۱۴۰ اوست صاحب گفتار : ای دوستان دریای دانائی پیدا و آفتاب بینائی ...
- ۱۴۱ بسمه الباقي الحکیم : آسمان قدر انسانی به نیر راستی منور است ای اهل بها دانای
توانا کیتی را بمثابه دفتری قرار فرموده تا گفتار و کردار پسران آدم در آن ...
- ۱۴۲ بسمی الذی به دارت افلاک البیان فی الامکان : یا امتی یا ورقتی کتابت لدی
المظرم حاضر و عبد حاضر عرض نمود و بشرف اصغاء مقصود عالمیان فائز گشت ...

- ۱۵۲ هوالشاهد الخبير : جميع عالم از برای خدمت این یوم مبارک خلق شده اند ...
- ۱۵۳ بنام گویای دانا : یا عبدالله مظلوم عالم جمیع امم را در کل اوان و احیان ...
- ۱۵۴ هوالارفع الامنع الاقدس الاعلی : ای مهدی لوح مرسوله که حاکی بود از جواهر تسلیم و رضا و مشعر بود بر حزن و اندوه قلب بر ساحت قدس کبریا ...
- ۱۵۵ بنام بیننده دانا : ایام ایام ظهور است و آفتاب عنایت مشرق و بحر کرم مواج لذا نفوسی که اقبال نموده اند ذکرشان از قلم اعلی جاری شده و میشود ...
- ۱۵۶ بستی الذی به نفع فی الصور : یا قاسم یوم بزرگست و امر بزرگ و اهل ارض اکثری بمثابه اطفال بطین اوهم مشغول ...
- ۱۵۷ بنام خداوند یگانه : کوثر حیوان در جهان جاری و آفتاب دانائی از افق عطای ...
- ۱۵۸ بسمی الناطق الحکیم : ان الذکر ینادی من اعلی المقام ینطق و یقول لك الحمد یا اله العالمین بما اظهرت نفسک و ابرزت بیناتک ...
- ۱۵۹ هوالله تعالی شانه الحکمة و البیان : در اول یوم ظهور دیباج کتاب وجود بکلمه مبارکه لا انساب بینکم مزین در آن یوم جمیع خلق در صقع واحد مشاهده شوند ...
- ۱۶۰ بنام خداوند دانای بینا : یا کاظم علی اکبر رسید و نامه رسید او بمسافرخانه راجع و این تلقاء وجه بشرف اصفا فائز ...
- ۱۶۱ بنام داننده یگانه : در جمیع الواح عبادالله را باخلاق مرضیه و اعمال پسندیده وصیت نمودیم و قلم اعلی متتابعاً مترادفاً دوستان الهی را متذکر نموده ...
- ۱۶۲ بنام خداوند مهربان : یا جواد یا ذاکر یا ایها الناظر ندایت را شنیدیم و ضجیح و صریخ و حنینت را اصغاء نمودیم جمیع اهل عالم مخصوص این ظهور اعظم خلق شده ...
- ۱۶۳ قلم مترجم اول است در عالم بعد از لسان فی الحقیقه آیتی است بزرگ ...
- ۱۶۴ یا قلم اذکر من سنی به مهدی لیفرح و یکون من الشاکرین ...
- ۱۶۵ نزل من لسان الله : حور بقا از فردوس علا آمد با چنگ و نوا هم با کاسه حمرا آمد . هله هله یا بشارت ...
- ۱۶۶ حضرت غصن اعظم : یا بصری عليك بهانی و بحر عنایتی و شمس فضلی ...

(بخت مبارک)

مطالع الواح مبارکه حضرت عبدالبهاء

مطلع لوح

صفحه

- ۱۶۵ **هوالله** : ای دوستان حقیقی حقّ مبین الحمدلله بفضل و موهبت کبری انوار حقیقت بر شرق و غرب تافته ...
- ۱۶۷ **هوالایهی** : ای بلبل خوش الحان گلشن عشق وقت آنست که از فرقت بر حرقت سلطان گل در صحن چمن بنالی و بزاری ...
- ۱۶۸ **هوالله** : ای یزدان مهربان یارانت بی سر و سامانند و دوستانت اسیر در دست عوانان ...
- ۱۶۸ **هوالله** : ای آوارگان سبیل الهی از وطن مالوف بسبب طغیان هر ستمکار عسوف دور و مهجور شدید ...
- ۱۶۹ **هوالایهی** : ای روی تو سوی حق چه خوش روی و خوش خوی و مبارک و فرخنده و مهرجوی بودی ...
- ۱۶۹ **هوالله** : سبحان الله نفوذ کلمه الله را مشاهده ننائید که شخص زردشتی از هند تا پاریس و لندن میشتابد که بدیدار بهائیان غرب فائز گردد ...
- ۱۷۰ **هوالله** : الحمدالله در امر بهائی تعصبات جاهلیه نه ، شخص بهائی تعصب جنسی ، تعصب سیاسی ، تعصب مذهبی نداند ...
- ۱۷۱ **ای دوست حقیقی** چندیست که آهنگ جنگ بلند است و شرق و غرب میدان سپاه تیز چنگ ...
- ۱۷۲ **ای احبای الهی** الحمدلله بفیض نامتناهی بندگان آستان ربّانی از هر گیر و دار آزاد و بیزار و از اسیری عالم طبیعت آزاد و در کنار ...
- ۱۷۶ **هوالله** : ای دوست عزیز خود را غریب نامیدی و این بسیار عجیب بینوا گفتی و این بسیار بعید جانی که بجانان رسید چگونه غریب است ...

- ۱۷۷ **هواله** : ای بنده درگاه ، سلیمانی در کشور روحانی خوش و خاتم جهانیخش
جهانگیری در اصبعی رحمانی خوش ...
- ۱۷۸ **هوالابهی** : ای ناطق بشنای محبوب معنوی صلاهی بیداری از ملکوت ابهی میرسد که
ای ختفگان فراش غفلت وقت هوشیاری است ...
- ۱۷۸ **هواله** : ای یاران الهی این قرن جدید است و این عصر عصر جمال رب
فرید ...
- ۱۸۰ **هواله** : ای آوارگان سبیل حق سر و سامان و آسودگی و آزادگی هر چند کام دل
و راحت جان است ولی آزردهی و آوارگی در راه خدا به از صد هزار سر و
سامان ...
- ۱۸۱ **هواله** : ای یاران و اماء رحمان الحمدلله ابواب رحمت کبری بر وجوه باز است ...
- ۱۸۲ **هواله** : ای بنده الهی صدمات شدید دیدی و مشقات عظیمه کشیدی ...
- ۱۸۴ **هواله** : ای یار جانی در این روزگار جام شهادت در دیار یزد سرشار شد ...
- ۱۸۵ **هواله** : ای نجوم بازغه افق محبت الله الحمدلله از پرتو شمس حقیقت در خاور و
باختر درخشیده اید ...
- ۱۸۶ **هواله** : ای یاران الهی عصر است و جمیع امم و ملل در حبس و حصر مگر
آزادگان الهی و احرار و ابرار در آستان مقدس نا متناهی ...
- ۱۸۹ **هواله** : ای رستم ظلم و ستم را ملاحظه کن که بچه پایه رسیده ...
- ۱۹۰ **هواله** : ای یاران مهربان عبدالبهاء جمیع اولیاء در اعصار و قرون فاضیه گریان و
سوزان آرزوی آنی از ایام الله را مینمودند ...
- ۱۹۲ **هواله** : ای یاران عزیز عبدالبهاء شب و روز بدرگاه حضرت بی نیاز عجز و زاری
کنم و تضرع و بیقراری نسایم ...
- ۱۹۴ **هواله** : ای بنده حضرت یزدان حمد خدا را که خاور عنبر نثار است و باختر
مُشکبار شرف روشن است غرب مشکاة انوار ...
- ۱۹۶ **در جهان و جهانیان** بدیده بنیا نظر نما که تماشاگاه عظیم است ...
- ۱۹۹ **هواله** : ای اماء رحمن در این لوان که نار امتحان در ممالک ایران برافروخته ...

- ۲۰۰ **هوالاهی** : ای متوکل علی الله توکل را معنی حقیقی اینست ...
- ۲۰۱ **هوالله** : ایا نجات الله هبی معطره و یا نسمة الله مرّی مطیبه ...
- ۲۰۵ **هوالله** : ای طالب عفو و مغفرت الهی نامه ات رسید ، توجه بملکوت الهی کن ...
- ۲۰۶ **هوالاهی** : ای ناطق بشنا ی الهی اگر بگونی از راز و نیاز او گوی و اگر بجونی جمال بی نیاز او جوی ...
- ۲۰۷ **هوالله** : ای یاران با وفا ای بندگان صادق حضرت بهاء الله نیم شب است و جمیع چشمها آسوده ...
- ۲۱۱ **هوالله** : ای اول اشخاص خیر خواه عالم انسانی نامه های شما که در این مدت حرب ارسال نمودید نرسید ... (لوح مبارک لاهای)
- ۲۲۸ **هوالله** : ای منجذب بنفحات الله ایام نوروز است و ایرانیان مشغول بعیش و نوش و این آوارگان را از میدان امتحان هر دم خبری رسد ...
- ۲۲۹ **هوالله** : ای درستان حقیقی جمال ابهی امرالله در این ایام در جمیع اقطار قوت گرفته ...
- ۲۳۰ **الله ابهی** : ای یاران الهی اگر مطلع بر اسرار الطاف الهی گردید از فرط شغف و غلبه شغف جامه بدرید و برپریده نعره یا بشری زنید ...
- ۲۳۱ **هوالاهی** : ای شمع حُب اگر در زجاجه ملکوت ابهی شعله افروزی خواهی دراین ناسوت ادنی جانفشانی کن ...
- ۲۳۲ **هوالله** : ای کنیز عزیز الهی ، اگر بدانی که بچه موهبتی موفق شدی ...
- ۲۳۳ **هوالله** ای بهائیان ای ربانیان شمس حقیقت اشراق نمود و هزاران فدائیان در خاور بیدان فدا شتافت ...
- ۲۳۴ **هوالاهی** : ای عاشق جمال ذوالجلال در مراسله این بیت مسطور ، فیر تسلیم و رضا کو چاره . در کف شیری نری خونخواره ...
- ۲۳۵ **هوالله** : ای نجوم بازغه افق محبت الله الحمدلله از پرتو شمس حقیقت در خاور و باختر درخشیده اید ...
- ۲۳۷ **الله ابهی** : ای شاخ پر بار آن شجر محبت الله پدر بزرگوارت رخی داشت چون شمع افروخته و قلبی داشت باتش عشق سوخته ...

- ۲۳۸ **هوالاهی** : ای مُحَبِّ جمالِ قدم و اسمِ اعظمِ هیکلِ عالمِ چونِ بحقیقتِ نگریِ بمشابهِ شخصِ انسانیست یعنی قالبِ جسمانی و...
- ۲۳۹ **هوالله** : ای یاران و اماءِ رحمنِ نامهِ شما فی الحقیقهِ سوور و شادمانیِ بخشید ...
- ۲۴۰ **هوالله** : ای ثابتانِ بر عهد و میثاقِ حضرتِ فاضلِ وارد و متضرع و مبتهل ، بنهایتِ صدق و خلوصِ ستایشِ از احیایِ کیلانِ فرمودند ...
- ۲۴۲ **هوالله** : ای امةِ اللهِ هیچِ دانیِ که کنیزیِ جمالِ مبارکِ را چه مقامِ است ...
- ۲۴۲ **هوالاهی** : ای مهتدیِ بهدایتِ الله ، انوارِ هدایتِ کبریِ چونِ در خلوتخانهِ جان و وجدانِ افروزد ...
- ۲۴۲ **هوالاهی** : ای محمود ، محمودِ مباشِ محسودِ باش ...
- ۲۴۴ **هوالله** ، ای ثابتِ بر پیمانِ کتابِ مبینِ قرینِ اطلاعِ گردید ...
- ۲۴۵ **هوالاهی** : ای بندهِ الهیِ اگرچه صد هزارِ نغمه و آهنگِ در زوایایِ حنجرِ اینِ دلتنگِ مضر و لی یکِ ترانهِ مجالِ نه و یکِ نالهِ فرصتِ نیست ...
- ۲۴۶ **هوالاهی** ، ای مستضیییِ از انوارِ شمسِ حقیقتِ از قوارِ مسموعِ بلِ از آثارِ مشبوتِ بلِ استغفراللهِ مشهود و مشهور ...
- ۲۴۷ **هوالاهی** ، ای اسدِ عربینِ محبتِ نورِ مبینِ در بیشهِ عرفانِ مأویِ کن ...
- ۲۴۸ **هوالله** ، ای سالکانِ سبیلِ هدی ، حمدِ خدا را که بدرقهِ عنایتِ رسید ...
- ۲۴۹ **هوالاهی** ، ای ناطقِ به ثنایِ پروردگار ، در اینِ ایامِ که صبحِ ایقانِ از مطلعِ عرفانِ طالع ...
- ۲۵۰ **هوالله** ، ای غلامِ حسینِ عنوانیِ اشرفِ از اینِ عنوانِ نیافتم که ترا بآنِ بخوانم ...
- ۲۵۱ **هوالاهی** ، ای منجذبِ بنفحاتِ تقدیسِ در اینِ دورِ اعظمِ و کورِ جمالِ قدمِ که فیضِ نامتناهیِ الهیِ بمشابهِ غیثِ نیسانیِ هاطل ...
- ۲۵۲ **هوالاهی** : درویشِ جهانِ سوختِ از اینِ نغمهِ جانسوزِ الهیِ
وقتِ آنست کنیِ زنده از اینِ نالهِ زار ...
- ای مشتعلِ بنارِ موقدهِ الهیهِ شجره طوی و سدره منتهی در وادیِ ایمنِ بغمه مبارکه
غرس شد ...
- ۲۵۴ **هوالله** : ای دو شمعِ روشنِ محبتِ الله در بینِ جمعِ محفلِ روحانیِ بر افروزید ...

- ۲۵۵ **هوالله** : ای کنیز الهی اگر ظلمت عالم طبیعت را زوال خواهی شمع هدایت بر افروز ...
- ۲۵۶ **هوالایهی** : ای دوستان ، ای دوستان ، این دور کور خداوند جلیل است ...
- ۲۵۷ **هوالله** : ... قلب عبدالبهاء نهایت تعلق بیازماندگان شهدا دارد ...
- ۲۵۷ **هوالایهی** : ای ولد حضرت شهید مجید نامه شما رسید و در این چند روز پیش با وجود عدم مجال نامه ای به نیریز مرقوم گردید ...
- ۲۵۸ **اوست روشنائی یزدانی** : ای یاران مهربان هر چند در کشور خاورید و ما در بوم روم و زمین باختر ...
- ۲۵۹ **هوالایهی** ، ای امة الله در این ظهور اعظم مردی و دلیری بظهور آثار محبت الله و اشراق انوار معرفت الله است ...
- ۲۶۰ **هوالله** : ای بنده حق از هر بندی ازاد شو تا پند الهی را بگوش جان بشنوی ...
- ۲۶۱ **هوالله** : ای یاران الهی این عصر عصر رحمانی است و این قرن ، قرن روحانی ...
- ۲۶۲ **هوالله** : ای یاران حقیقی و دوستان الهی صبح است و مصباح تائیدات فالق الاصباح درخشنده و تابان و غمام رحمت الهی در نهایت فیضان ...
- ۲۶۵ **هوالایهی** : ای ریحان گلستان عرفان ، جمیع جامه و قمیص که دست امکان نسج نموده ...
- ۲۶۶ **هوالایهی** ، ای مهتدی بهدایت کبری شمس هدی چون از مطلع کبری اشراق نمود ...
- ۲۶۷ **هوالایهی** : ای بنده درگاه جمال ایهی آنچه بجونی جزآیت الطاف جمال قدم نیایی ...
- ۲۶۹ **هوالایهی** : ای بندگان بهاء الله آن ذات سبوح قدوس حی قیوم از سریر ملکوت و سده جبروت در هر دمی منشوری صادر میفرماید ...
- ۲۷۰ **هوالایهی** : ای ثمره شجره محبت محبوب آفاق چندی قبل مکتوبی ارسال شد ...
- ۲۷۲ **هوالایهی** : ای دل بسته عالم بالا و ملاء اعلی آنچه بچشم ظاهر مشهود و موجود از عالم پست و سفلی است ...
- ۲۷۳ **هوالایهی** : ای منور بنور هدایت الهیه شمع هدی چون در زجاجه قلب برافروزد ظلمات ضلالت که منبعث از قیود کونیه است یزداید ...
- ۲۷۴ **هوالایهی** : ای مطمئن بفضل و عنایت حضرت یزدان الیوم عین رحمانیت از ملکوت

ایهی متوجّه دوستان الهیست ...

۲۷۵ **هوالایهی** : ای دوستان الهی و یاران معنوی چشم بافق ایهی بگشایید و توجّه
بلاء اعلیٰ نمائید ...

۲۷۷ **هوالایهی** : یا احباء الله و اصفیاءه و منجذبی نجاته اگر قدری تفکر نمائید ...

۲۷۸ **هوالایهی** : ای بندگان حضرت دوست در ظل شجره انیسا در فردوس اعلیٰ در
بساط موهبت جمال ایهی حاضر شدید ...

۲۷۹ **هوالایهی** : ای ورقه زکیه شکر جمال قدم را که در این کور اعظم نفوسی خلق
فرمود که اگر چه بصورت انانند ...

۲۸۰ **هوالایهی** : ای جذوه حب الله اگر آتش عشق الهی در قلب آفاق شعله شدیدی
زند هیئت عالم دگرگون گردد ...

۲۸۱ **هوالله** : ای منجذب ملکوت الله وصایا و نصایح حضرت بهاء الله فیض کلمه الله است ...

۲۸۲ **هوالله** : اشرفا شرف عالم انسانی امروز بموهبت ربانیست ...

۲۸۲ **هوالله** : ای فرع منبع سدره منتهی کلمه الهیه چون در صدر لوح محفوظ و رقی
منشور ثبت شد ...

۲۸۴ **هوالله** : یا من تشبث بذیل المیثاق مکتوب مرغوب بر وجه مطلوب دقت در مضمون
گردید ...

۲۸۶ **هوالایهی** : ای متوجّه بسلکوت ایهی ندای جمال ایهی از ملکوت غیب جهان پنهان
پیبایی بگوش اهل هوش میرسد ...

۲۸۸ **هوالایهی** : در ساحل دریانید و در شاطی بحر پر هیجان ...

۲۸۹ **هوالله** : ای بنده بها امر عظیم است و جمال کبریا رنوف و کریم ...

۲۸۹ **هوالله** : ای فاطمه از فاتحه احوال مهرس از خاتمه الطاف سنوال نما ...

۲۹۰ **هوالایهی** : ای امة الله و بنت امته در این کور که شمس حقیقت از برج اسد بر
آفاق عالم اشراق فرموده ...

۲۹۱ **هوالله** : ای کنیز خدا نامه ات رسید دلیل بر آن بود که توجّه بکلمه الله کردی ...

۲۹۲ **هوالله** : ای سعید دو جهان

شکر شکن شوند همه طویان هند زین قند پارسی که به بنگاله میرود

حمد کن خدا را که تو از آن طوطیان شکر شکن شدی و از مرغان خوش الحان
این گلزار و چمن ...

- ۲۹۳ **هوالایهی** : یا مهدی ان الهدی نور مشرق لایح من افق المیشاق ...
- ۲۹۴ **هوالله** : ای ناظرالی الله توجه بملکوت غیب ابهی کن وتشبث بذیل ردا کبریا نما. . .
- ۲۹۵ **هوالایهی** : ای بنده آستان مقدس رضای حق ممکن الحصول است ...
- ۲۹۶ **هوالله** : ای دوستان با وفای جمال ابهی . از جذب و شور و شوق و ولهتان اهل
ملکوت ابهی باآواز بلند تحسین مینمایند . . .
- ۲۹۷ **هوالله** : ایها المخلصون ایها المقربون ایها المبتهلون ایها المتضرعون ...
- ۳۰۱ **هوالله** : ای دو بنده مقرب درگاه کبریا . عبدالبهاء در این بقعه نورا بیاد شما ..
- ۳۰۱ **هوالله** : ای گل گلشن فارسین نامه نشانه خلق و خوی کیقباد بود ...
- ۳۰۲ **هوالله** : ای احبای الهی ای یاران عبدالبهاء جناب ابن ابهر نهایت ستایش را از آن
یاران روحانی نموده ...
- ۳۰۴ **هوالایهی** : ای ناطق به شنای پروردگار در این ایام که صبح ایقان از مطلع عرفان
طالع و نور یزدان از فجر احسان ساطع ...
- ۳۰۵ **هوالله** : ای ادیب دبستان محبت الله مکتوبت واصل و مضمون مفهوم شد ...
- ۳۰۷ **هوالله** : ای خطاط با ثبات هر خطی در صفحه کائنات خُط خطاست مگر خطی که
ناطق باسم جمال ابهی است ..

اسامی اماکن و مخاطبان الواح حضرت بھاء اہمہ کہ در صدر الواح مذکور گردید

عنوان

صفحہ

۲	قد نزل لمیرزا رضا علی لیکن بعنایت اللہ مرزوقا
۸	آقا سید یوسف
۱۵	جناب درویش غلامحسین علیہ بہاء اللہ
۱۶	جناب خال هذا ما نزل لجناب ح سن قبل علی
۲۷	ط : میرزا اسد اللہ علیہ بہاء اللہ
۲۸	امۃ اللہ هد هد
۳۱	جناب استاد اسد اللہ علیہ بہاء اللہ
۳۲	جناب روح اللہ علیہ بہاء اللہ
۳۲	ش ابن اف جناب آقا سید آقا علیہ بہاء اللہ
۳۵	ذبیح
۳۵	جناب میرزا علی علیہ بہاء اللہ
۳۶	جناب میرزا محمد علی علیہ بہاء اللہ شاهرود
۳۸	جناب استاد محمد
۵۸	جناب صادق علیہ بہاء اللہ
۵۹	جناب لالہ زار
۶۴	جناب حاج سید مہدی
۶۶	جناب غوغای عشق
۶۸	جناب آسید مہدی
۹۷	ش : من سنی با الرفیع
۱۰۱	اردکان : احباء اللہ
۱۰۲	ابن اسمی اصدق علیہما بہاء اللہ الابھی

- ۱۲۲ ش امة الله رقیته علیها بهاء الله
- ۱۲۷ جناب میرزا محمد ابن من صعد الى الله علیهما بهاء الله
- ۱۲۸ جناب محمد رضا ابن من استشهد
- ۱۳۵ ص سه ده جناب حاجی سید میرزا علیہ بهاء الله
- ۱۴۴ سرک جناب عبداللہ
- ۱۴۸ ابن ذبیح الذی فاز باللقاء
- ۱۴۹ جناب شیخ قاسم علیہ بهاء الله
- ۱۵۲ ورقہ ضیاء الحاجیہ علیها بهاء الله
- ۱۵۶ جناب میرزا حسن
- ۱۵۷ ق جناب جواد ذاکر علیہ بهاء الله
- ۱۵۹ لوح مبارک خطاب بحضرت غصن اعظم (بخط مبارک)

*****

اسامی اماکن و مخاطبان الواح حضرت عبدالبہاء کہ در صدر الواح مذکور گردیدہ

- ۱۷۱ سرايان جناب آقا میرزا حسن علیہ بہاء الایہی
- ۱۸۱ بشرویہ محفل روحانی و مجالس انس رجال و اماء رحمان علیہم و
علیہن البہاء الایہی
- ۱۸۲ طهران بواسطہ حضرت افنان سدرہ مبارکہ جناب حاجی میرزا محمد
علیہ بہاء الله و جناب آقا لطف الله جہرمی
- ۱۸۴ بسائی بواسطہ جناب اردشیر پور خدابخش -
جناب دینیار پور اردشیر علیہ بہاء الله

- ۱۸۵ بواسطہ جناب آقا میرزا محمود زرقانی
احبابی الہی علیہم بہاء اللہ الایہی
- ۱۸۹ بسبانی. بواسطہ جناب اردشیرپور خدابخش
جناب رستم پور بہرام علیہ بہاء اللہ
- ۱۹۹ عشق آباد اماء رحمن علیہن بہاء الایہی
- ۲۰۰ جناب مشہدی مہدیقلی علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۰۷ احبابی الہی و دوستان حقیقی و اماء رحمانی در جمیع بلدان و اقالیم در
شرق و غرب علیہم بہاء اللہ الایہی
- ۲۱۱ لوح مبارک لاهای در جواب نامہ جمعیت لاهای برای اجرای صلح عمومی
- ۲۲۲ ہوالایہی ط جناب آقا میرزا رضا خان علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۲۷ ہواللہ ش - جناب آقا میرزا نصراللہ ابن من استشهد فی سبیل اللہ آقا
میرزا آقای شہید علیہ بہاء اللہ
- ۲۲۹ بستن - احباء الہی و اماء رحمن علیہم و علیہن البہاء الایہی
- ۲۴۰ بواسطہ جناب زائر لیبب و علیہ بہاء اللہ احبابی کیلان علیہم بہاء اللہ الایہی
- ۲۴۲ ابن جناب حاجی مہدی علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۴۳ ش - جناب آقا محمود ابن اختر علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۴۴ طهران - جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی محبہ السلطان علیہ بہاء اللہ
العزیز الرحمن
- ۲۴۶ عشق آباد جناب ابوطالب علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۴۷ ابن جناب حاجی اسداللہ علیہما بہاء اللہ الایہی
طهران بواسطہ جناب ملا بہرام - جناب عباسقلی - جناب آقا جواد -
- ۲۴۸ جناب آقا اسداللہ - جناب آقا عباس - جناب آقا محمد قدیر
- ۲۴۹ ق - جناب حاجی عبدالکریم علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۵۰ ہواللہ - جناب آقا غلامحسین علیہ بہاء اللہ
- ۲۵۱ میلان - جناب حاجی محمد باقر ابن من سعدالی اللہ علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۵۲ بواسطہ جناب حاجی حسین یزدی

- ۲۵۴ یزد جناب آقا احمد و آقا محمد علی اردکانی علیہما بہاء اللہ
- ۲۵۵ پورت لند اورکن امة اللہ مس ہلن ویتنی علیہا بہاء اللہ الابہی
- ۲۵۹ امة اللہ شیرین باجی علیہا بہاء اللہ
- ۲۶۰ بواسطہ ابراہیم خان دکتور بروجرد - جناب میرزا حسین صندوق ساز
- ۲۶۰ شیراز جناب میرزا اسد اللہ ابن حاجی میرزا شکر اللہ شیرازی -
- جناب ملا خداوردی - جناب ملک باباخان - جناب آقا محمد حسن -
- جناب آقا محمد - جناب آقا عبدالکریم - جناب آقا خیر اللہ علیہم بہاء اللہ الابہی -
- ۲۶۲ بواسطہ حضرت فروغی احبابی سرجام وزاوه و تربت علیہم بہاء اللہ الابہی
- ۲۶۵ اسکو جناب میر علی اصغر علیہ بہاء اللہ الابہی
- ۲۶۶ خضراء جناب آقا سید مہدی نجار علیہ بہاء اللہ الابہی
- ۲۶۷ مصر : جناب آقا علی اکبر افشار علیہ بہاء اللہ الابہی
- ۲۶۹ نجف آباد : جناب آقا نصر اللہ و احباء الہی علیہم بہاء اللہ الابہی
- ۲۷۰ ت - جناب میرزا علی اصغر اسکونی علیہ بہاء اللہ الابہی
- ۲۷۲ بادکوبہ - جناب استاد بالا ابن جناب ملا ابوطالب علیہ بہاء اللہ الابہی
- ۲۷۲ بادکوبہ - جناب محمد مہدی ابن جناب ملا ابوطالب علیہما بہاء اللہ الابہی
- ۲۷۴ جناب آقا میرزا اسد اللہ علیہ بہاء اللہ
- ۲۷۷ ہوالہ عموم احباء ارض صاد و نجف آباد علیہم بہاء اللہ الابہی
- ۲۷۹ امة اللہ قز خانم علیہا بہاء اللہ
- ۲۸۰ جناب آقا حسین میلانی علیہ بہاء اللہ الابہی
- ۲۸۱ بواسطہ مسیس گودال کالیفورنیا مستر دنور فینت
- ۲۸۲ بواسطہ جناب ناظم - جناب محمد اشرف علیہ بہاء اللہ الابہی
- ۲۸۲ حضرت افنان شجرہ وحدانیت جناب حاجی سید حسین علیہ بہاء اللہ
- ۲۸۴ قزوین جناب حکیم الہی علیہ بہاء اللہ
- ۲۸۶ ہوالہ رفسنجان - جناب مہدی علیہ بہاء اللہ الابہی
- ۲۸۸ ہوالہ انزلی - احبابی الہی علیہم بہاء اللہ الابہی
- ۲۸۹ ہوالہ ساری - جناب آقا سید حسین علیہ بہاء اللہ

- ۲۹۰ ضلع جناب حاجی محمد باقر ابن من سعد الی اللہ علیہما بہاء الایہی
- ۲۹۱ شیکاگو بواسطہ مسیس ترو - امة اللہ مس ہارتلی
- ۲۹۲ بواسطہ جناب میرزا علی محمد خان شیرازی - جناب سعیداحسن
خان علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۹۳ ہوالہ ق - جناب آقا سید مہدی علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۹۵ بواسطہ آقا میرزا لطف اللہ - اہواز جناب میرزا عباس علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۲۹۶ بواسطہ حضرت ابن ابہر، جوشقان - جناب میرزا ابوالقاسم و اخوان و جناب
آقا سید احمد و بستگان و جناب آقا میرزا حسین معلم علیہم بہاء اللہ الایہی
- ۲۹۷ طہران - بواسطہ جناب حاجی میرزا عبداللہ
- ۳۰۱ بواسطہ جناب بشیراللہی : جناب کیقباد ولد گشتاسب و جناب خداداد ولد
رستم علیہما بہاء اللہ الایہی
- ۳۰۱ شیراز : جناب کیقباد پور گشتاسب
- ۳۰۲ جوشقان مالکانہ فتح آباد احباب الہی
- ۳۰۴ ق - جناب حاجی عبدالکریم علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۳۰۵ بواسطہ اریاب میر محمد علی : جناب میرزا حسین جوشقانی معلم اطفال
علیہ بہاء اللہ الایہی
- ۳۰۷ تبریز - جناب آقا میرزا ابراہیم خطاط علیہ بہاء اللہ

- مخاطبین دو لوح حضرت مولی الوری کہ در صفحہ مقابل اصل لوح مسطور شدہ
طہران بواسطہ حاجی میرزا عبداللہ :
۲۹۷ جناب آقا میرزا مہدی یزدی اخوان صفا جناب آقا میرزا جعفر اصفہانی جناب
استاد اسماعیل ہمدانی جناب میرزا عبداللہ جناب آقا میرزا علی بوجار جناب
استاد حسین نجار جناب استاد محمد علی نجار جناب حاجی سید حسن جناب
آقا میرزا نصراللہ کاشانی جناب آقا میرزا حبیب اللہ جناب آقا سید حسین ریختہ
گر جناب آقا میرزا صادق جناب آقا محمد نراقی

جوشقان مالکانہ فتح آباد احبای الہی علیہم بہاء اللہ الایہی

جناب آقا محمد اسماعیل جناب میرزا غلامرضا جناب آقا سید اشرف جناب آقا
میرزا محمود جناب آقا سید اسداللہ جناب حاجی آقا سید جناب آقا محمد رضا
جناب آقا سید محمد جناب مشہدی علی قہرہ چی جناب آقا محمد علی عطار
جناب آقا سید عبداللہ جناب محمد حسن جناب آقا میرزا حسین جناب امان اللہ
جناب آقا میرزا باقر جناب استاد حسین جناب آقا میر عبدالغنی جناب آقا میر
عبدالباقی جناب آقا سید نصراللہ جناب محمد آقا سید جناب استاد علی جناب
استاد احمد جناب حاجی اولیا جناب آقا ابوالقاسم جناب آقا محمد علی جناب
آقا محمد تقی جناب آقا رجبعلی جناب آقا حسین جناب آقا نصراللہ جناب
حاجی آقا سید جناب آقا فیض اللہ جناب ماشاللہ جناب حسین عمر تقی جناب
آقا علی اکبر جناب آقا زین العابدین جناب آقا میر ابوالقاسم جناب آقا رضا
جناب آقا حسن جناب آقا فرج اللہ جناب آقا سید محمود جناب آقا میر علینقی
جناب آقا سید شکراللہ جناب آقا میرزا جناب آقا سید احمد جناب آقا سید
حسین جناب آقا سید ہدایت اللہ جناب آقا سید اسداللہ جناب آقا سید تراب
جناب آقا میرزا نظام جناب آقا سید عبداللہ جناب آقا سید حسین جناب آقا
سید حسن جناب آقا میرزا ماشاللہ جناب آقا میر محمد علی جناب آقا سید
نصراللہ جناب آقا سید فرج اللہ جناب آقا سید اسداللہ جناب آقا میرزا محمود
جناب اطاعت اللہ جناب قدرت اللہ جناب آقا نظر علی جناب آقا حسنعلی جناب
آقا عزت اللہ جناب آقا محمود جناب آقا نعمت اللہ جناب ہدایت اللہ جناب آقا
محمد صادق جناب آقا محمد حسن جناب آقا میر محمد علی .

علیہم بہا اللہ الایہی

ḤADÍQIY-I-‘IRFÁN

SELECTED TABLETS
OF
BAHÁ'U'LLÁH
AND
‘ABDÚL-BAHÁ

Published by the ‘Andalíb Editorial Board of
the National Spiritual Assembly of the
Bahá'ís of Canada

PRINTED IN CANADA
(All rights reserved)